

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

OPERA
IOSEPHI VIRI IN-
TER IVDAEOS DOCTISSI-
MI AC DISERTISSIMI, QVAE AD
NOSTRAM AETATEM PERVENERVNT,
OMNIA, NIMIRVM:

DE ANTIQVITATIBVS
IVDAICIS LIBRI XX. QVIBVS IN FINE

LOCO APPENDICIS VITA IOSEPHI PER IPSVM
conscripta, est adiecta: De bello Iudaico Libri VII. ex collatione Græco-
rum Codicum accuratè castigati: Contra Apionem Libri II. pro corru-
ptissimis antea, iam ex Græco itidem non solum emendati, sed etiam sup-
pleti, ac integritati pristinae restituti: De imperio rationis, siue de Mac-
chabais Liber unus, denuò recognitus; Antehac à Græca lingua peritissi-
mo, ac historiarum studiosissimo viro in Latinum sermonem trans-
lata, & ad exemplum Græci Codicis accuratè distincta.

NVNC VERO SVMMA CVM DILIGENTIA CHRONOLO-
gia ad caput vniuscuiusque folij, cum ex veterum tum recentiorum Scriptorum
Commentarijs, cumq; scholijs necessarijs, per doctum quendam virum in
communem Rei literariæ utilitatem recens concinnata.

CVM FIGVRIS ET INDICE LOCVPLETISSIMO.

FRANCOFORTA
CIO. ID. LXXX.

OMNIA QVAM ABSOLVTISSIME HAC EDITIONE EMENDATA, ET A
mendis, quibus scatebant plurimis repurgata.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

FLAVII IOSEPHI DE ANTIQUITATE IUDAE ORVM CONTRA APIONEM

Alexandrinum, ad Epaphroditum,

LIBER I.

Opera Sigismundi Gelenij restitutus.

SUFFICIENTER, ut arbitror, & per libros *Antiquitatum*, optime virorum Epaphrodite, legentibus eos, aperui de nostro genere *Judaorum*, quia & vetustissimum est, & primam originem domesticam habuit. Quinque millium enim annorum numerum historiam continentem, ex nostris sacris libris Græco sermone conscripsi. Quonia vero multos video, respicientes blasphemiam quorundam insanè prolatam: & ea quæ à me de antiquitate conscripta sunt, non credentes: putantes menda-

Antiquitatum historia quinque millium annorum.

cium nostrum esse genus, eò quod nulla memoria apud Græcorum nobiles historiographos digni sunt habiti nostri maiores: pro omnibus his arbitratus sum oportere me breuiter hac dicta conscribere: & derogantium quidem, vesanum spontaneumque increpare mendacium, aliorum vero ignorantiam pariter emendare: uniuersosque de nostra antiquitate, qui scilicet veritatem amplectuntur, edocere. Utar autem in meis dictis testibus eis, qui de omni antiquitate apud Græcos fide digni sunt iudicandi: eos autem qui blasphemè de nobis atque fallaciter conscripsera aliqua, per semetipsos conuictos indubitanter ostendam. Conabor etiam causas exponere, propter quas non multi in Græcis historiis gentis nostra fecere memoriam: nec non & eos, qui de nobis scribere voluerunt nescientibus aut nescire simulantibus indicabo. Primitus itaque satis admiror eos, qui existimant oportere de rebus antiquis, græcis tantummodo fidem habere, & ab eis consulendam esse veritatis integritatem: nobis autem & alijs hominibus non esse credendum. Sed ego omnia in his contraria video contigisse. Quapropter decet non varias opiniones inspicere, sed ex ipsis rebus iustitiam ponderare. Omnia siquidem Græcorum noua, & heri (ut ita dicam) nuperque facta cognoui: hoc est fabricam ciuitatum & adinventiones artium conscriptionesque legum: cunctarumque rerum iunior apud eos est historia diligentia conscribenda. Apud Aegyptios autem, atque Chaldeos & Phœnicas (desino enim nos illis connumerare) sicut ipsi fatentur, res gestæ antiquissimam & permanentem habent memoria traditionem. Nam & locis omnes inhabitant, quæ nequaquam aeris corruptioni subiaceant: & multam providentiam habuere, ut nihil horum quæ apud eos aguntur sine memoria relinqueretur: sed in publicis conscriptionibus semper à viris sapientissimis dicerentur. Græcorum vero regionem innumera corruptiones inuasere, rerum memoriam delentes. Qui autem nouas constituentes cōuersationes, omnium se primos esse credidere, sciant quia etiam sero & vix naturam potuerunt agnoscere literarum. Nam antiquissimum earum usum habuisse creduntur à Phœnicibus, & à Cadmo se didicisse gloriantur. Sed neque illo tempore poterit aliquis demonstrare

Causæ impulsusque conscribendi hos libros.

Omnia Græcorum noua: apud Aegyptios autem & Chaldeos, & Phœnicas res gestæ antiquissimam habent memoria traditionem.

Græcorum regionem innumera corruptiones inuasere.

Phœnices & Cadmus Græcarum literarum inuectores.

Apud Græcos nulla
conscriptio, poemate
Homeri vetustior.

Thucydides scrupu-
losissimam sui tem-
poris historiam con-
scripsit.
Causæ diuersitatis
apud Iudæos.

Altera diuersitatis
causa apud Græcos
historiographos.

seruatam conscriptionem, neq; in templis, neq; in publicis anathematibus: quan-
do etiam de Troianis rebus, ubi tot annis militatum est, postea multa questio
atque contentio facta est, utrum literis usi sint: & magis veritas obtinuit, quod
usus modernarum literarum illis fuisset incognitus. Constat autem, quod apud
Græcos nulla inuenitur conscriptio, poemate Homeri vetustior: & hunc etiam
post bella Troiana fuisse manifestum est. Et aiunt neq; hunc literis suum poema
reliquisse: sed cantibus memoria reseruatam, postea fuisse compositum, & pro-
pterea multam in eo comperiri dissonantiam. Qui autem historias apud eos con-
scribere tentauere, id est, Cadmus Milesius, & Acusilaus Argiuis, & post
hunc quicumq; alij fuisse referuntur, paululum tempus Persarum contra Gra-
cos expeditionem praeferre. Sed & eos qui de cælestibus ac diuinis primitus a-
pud Græcos sunt philosophati, id est, Pherecydem Syrium & Pythagoram, &
Thaletem, omnes concorditer confitentur, Ægyptiorum & Chaldaeorum fuisse
discipulos: & breuiter conscripsisse, quæ à Græcis omnium antiquissima iudican-
tur, ita ut vix ea credant ab illis fuisse conscripta. Quomodo ergo non est irra-
tionabile, ut tali fastu turgeant Græci, tanquam soli sciant vetera, & verita-
tem eorum exactè tradant: aut quis non ab ipsis conscriptoribus faciliè discat,
quod neq; firmiter scientes aliquid conscribere, sed quod unusquisque opinatus
est, hoc studuit explanare. Vnde etiam libris se inuicem arguunt, & valde con-
traria de rebus eisdem non piget eos dicere. Sed ego videborm me potioribus esse su-
perfluum, si explanare voluero, quantis quidem locis Hellanicus ab Acusilaio de
genealogijs discrepat, & in quantis Hesiodum corrigit Acusilaus, aut quomodo
Ephorus quidem Hellanicum in plurimis ostendit esse mendacem, Ephorum ve-
rò Timæus, Timæum qui post illum fuisse, Herodotum verò cuncti: sed neq; de
Siculis cum Antiocho & Philisto aut Callia Timæus concordare dignatus est:
neq; rursus de Atticis hi qui Attidas conscripserunt: aut de Argolicis qui de Ar-
gis historiam protulere, alterutros consecuti sunt. Et quid oportet dicere de ciui-
tatibus breuib; rebus, quando de militia Persica, & his quæ in ea sunt gesta,
tantum viri probatissimi discordasse noscuntur? In multis autem etiam Thu-
cydides tanquam fallax accusatur, licet scrupulosissimam sui temporis histori-
am conscripsisse videatur. Causa verò huius dissonantie multa forsitan & alia
querere volentibus apparebunt. Ego verò duabus quas dicturus sum, maxi-
mam huius vim diuersitatis adscribo. Et quidem primum dico eam quæ mi-
hi propior esse videtur: id est, eo quod ab initio non fuerit studium apud Græcos,
publicas de his quæ semper aguntur proferre cōscriptiones. Hoc etenim præcipuè
& errorem & potestatem mentiendi posteris, vetus aliquid volentibus scripti-
tare, concessit. Non enim solummodo apud alios Græcos publica conscriptio est
neglecta: sed neq; apud ipsos Athenienses, quos terrigenas esse dicunt, disciplinaq;
cultores, aliquid huiusmodi reperitur. Sed publicarum literarum antiquissimas
esse dicunt leges, quæ à Dracone eis de supplicijs sunt conscriptæ, modicum ante
tempus tyrannidis Pisistrati. De Arcadibus autem in antiquitate gloriantibus,
quid oportet dici? vix enim isti & postea literis eruditi sunt. Cum ergo con-
scriptio nulla præponeretur, quæ & discere volentes doceret, & mentientes ar-
gueret, multa inter conscriptores discordia nata est: quoniam qui ad scriben-
dum se preparabant, non studium veritatis exhibuerunt, licet hæc promissio
semper habeatur in promptu: sed verborum magis habere prolationem maxi-
mam.

mam. Et quemadmodum laudari se in hoc super alios aestimarent, ad hoc potius semetipsos aptabant. Aliqui verò ad fabulas sunt cōuersi: aliqui autem ad gratiam, aut ciuitates laudantes aut Reges: alij semetipsos ad accusandas causas aut conscriptores tradidere: in hoc se fore probabiles aestimantes, & omnino hoc agentes, quod historia nimis aduersum est. Verè siquidem historia indicium est, si de eisdem rebus omnes eadem dicant atq; conscribant. hi verò cum quadam aliter conscriberent quàm alij, tunc se putabant omnium veraciores ostendi. Quapropter causa quidem verborum & calliditatis eorum, cedere nos Gracis oportet: non autem de antiqua historia veritate, & maxime de rebus propria vniuscuiusq; prouincia. Quoniam igitur apud Egyptios & Babylonios, ex longissimis olim temporibus circa conscriptiones diligentia fuit, quando sacerdotibus erat iniunctum, & circa eas ipsi philosophabantur: Chaldaei verò apud Babylonios: & quia precipue Gracis immixti, vsi sunt Phœnices literis, circa dispensationes vitæ, & publicorum operum traditionem, dum consentiant omnes tacendum hoc puto. De nostris verò progenitoribus, qui eandem quam prædicti habuerunt in conscriptionibus sollicitudinem (desino dicere, etiam potiore) Pontificibus & prophetis hoc imperantes: & quia vsq; ad nostra tempora cum multa integritate seruatum est, & si oportet audentius dicere, etiam seruabitur, conabor breuiter edocere. Non enim solummodò ab initio probatissimos viros, & in Dei placatione præparatos, ad hac exercenda constituerunt: sed quatenus etiam genus sacerdotum sine permixtione purumq; consisteret, prouiderunt. Oportet enim eum qui sacerdotium habiturus est, ex eiusdem gentis nasci muliere: & neque ad pecunias, neque ad honores inspicere, & genus per antiquam lineam & multis testibus approbare. Quod scilicet agimus non solum in ipsa Iudea: sed ubicunq; nostri generis constitutio reperitur, etiam ibi integritas ista seruatur circa nuptias sacerdotum: hoc est, in Aegypto & Babylonia, & quocunq; terrarum orbe quilibet de sacerdotum genere sunt dispersi. Mittunt enim in Hierosolymam conscribentes à patre nomen nuptæ, & antiquorum progenitorum, quicunque huius rei testimonia prabuere. Si autem bella proueniant, sicut iam crebrò factum est, dum Antiochus Epiphanes ad nostram venisset regionem, & Pompeius Magnus, & Quintilius Varus, & precipue nostris gestat temporibus, tunc hi qui de sacerdotibus supersunt, ex antiquis literis iterum nouas conficiunt, & probant mulieres, quæ relinquuntur. Non enim ad captiuas accedunt, alienigenarum consortia formidantes. Indicium verò integritatis hoc maximum est: quia Pontifices apud nos à duobus millibus annis denominati filij à patre conscripti sunt. His autem qui prædicti sunt, si quid præuaricentur, interdicitur ne vel ad altare accedant, vel alia sanctificatione fungantur. Rectè siquidem potius autem necessariè, cum neq; conscribendi potestas omnibus data, neq; vlla sit in descriptione discordia: sed solummodò prophetis antiquissima quidem & veterrima secundum inspirationem factam à Deo cognoscentibus, alia verò suorum temporum sicuti sunt facta palam conscribentibus, infiniti libri nō sunt apud nos discordantes & sibimet repugnantes: sed solummodò duo & viginti libri, habentes temporis totius conscriptionē: quorum iuste fides admittitur. Horū ergo quinque quidē sunt Moseos, qui natiuitates continent, & humanæ generationis traditionē habent vsq; ad eius mortē. hoc tempus de tribus millibus annis paululum minus est. A morte verò Moseos vsq; ad Artaxerxem Persarum

Verè historię indicium.

Propositio quā tractandam sumit Iosephus.

Ordo Pontificum apud Iudæos quis fuerit.

Pontifices apud Iudæos à duobus millibus annis denominati filij à patre conscripti sunt.

Duo & viginti libri sacri.

Perfarum Regem, qui fuit post Xerxem, propheta suorum temporum res gestas conscripserunt in tredecim libris. Reliqui verò quatuor, hymnos in Deum, & vita humana praecepta noscuntur continere. Ab Artaxerxe verò usque ad nostrum tempus singula quidem conscripta, non tamen priori simili fide sunt habitae, eo quod non fuerit certa successio prophetarum. Palam namque est spsis operibus quemadmodum nos proprijs literis credimus: tanto namque seculo iam praeterito neque adijcere quicquam aliquis, nec auferre nec transformare praesumpsit. Omnibus enim insertum est mox ex prima generatione Judaeis, hac divina dogmata nominare, & in his utique permanere: & propterea, si oporteat, mori libenter. Jam itaque multi captiuorum frequenter tormentis affecti sunt, & mortes varias in theatris sustinere, ne ullum verbum contra leges admitterent, aut conscriptiones auitas violarent. Quis Gracorum aliquid tale perpeffus est? quando neque fortuitam sustinere lesionem volunt: licet omnia apud eos scripta destruantur. Verba enim hac esse putant secundum conscribentium voluntates exposita. Et hoc iuste etiam de antiquis sapiunt, quoniam aliquos nunc quoque vident praesumentes de his rebus conscribere, quibus neque ipsi interfuerunt, neque credere scientibus acquiescunt. Denique de bello quod apud nos contigit nuper, quidam historias conscribentes ediderunt: cum neque ad ea loca venerint, neque in proximo rerum gestarum fuerint: sed ex auditu quadam pauca componentes, impudenter semetipsos videntur historia nomine iactitare. Ego verò & de omni bello, & quae ibi particulariter gesta sunt, veram descriptionem feci: cum ipse rebus omnibus interfuerim. Dux etenim apud nos Galilaorum eram, donec fuit defendendi facultas. Contigit autem ut caperer à Romanis, & habentes me Vespasianus & Titus in custodia, uniuerfa semper inspicere faciebant, primo quidem vinctum: postea verò solutus cum Tito ab Alexandria propter obsessionem Hierosolymorum directus sum. Eo tempore nihil est gestum, quod meam potuisset latere notitiam. Nam videns Romanorum exercitum, uniuerfa cum diligentia describebam. Et ea quae nunciabantur ab his qui semetipsos tradebant, ego solus integrius intelligens disponebam. Deinde Roma tempus vacationis habens, omni iam negotio preparato usus aliquibus cooperantibus mihi propter eloquentiam Gracam rerum eruditionem exhibui. Tantaque mihi securitas affuit veritatis, ut primos omnium Imperatores belli Vespasianum & Titum testes non expauescerem. Primum namque illis obtuli libros: & post illos multis quidem Romanorum qui bellis interfuerunt, plurimis verò nostrorum etiam eos venum dedi, qui Graca eruditione videbantur imbuti, quorum est Julius Archelaus, Herodes honestissimus, & ipse admirabilis Rex Agrippa. Ipsi siquidem uniuerfi testimonium perhibuere, quod veritatem diligenter excolui: non dissimulaturi si quid gestorum per ignorantiam aut per gratiam commutassent, aut pratermisissent. Quidam verò prauis homines derogare meae historiae sunt conati, tanquam in scholis adolescentium themata exercentes, & accusationis insperata atque detractationis facientes opus: cum oporteat illud sciri, quod conuenit promittentem alijs rerum veracium traditionem, ipsum prius hac nosse certissime, aut rebus gestis adhaerendo, aut ab scientibus consulendo. Quod ego praecipue circa utrumque me credo fecisse opus. Antiquitatis namque libros (sicut dixi) ex voluminibus sacris interpretatus sum, cum essem genere sacerdos, & participarem illarum sapientiam literarum. Historiarum

Gracorum cum Iudaeis comparatio.

De bello Iudaico quidam historias conscripserunt.

Iosephus bello Iudaico semper interfuit.

Iosephus Romae belli Iudaici historiam conscripsit.

Iosephus libros suos plurimis venum dedit.

Iosephi libros quidam blasphemant.

riam verò belli conscripsi, multarum quidem actionum ipse operator, plurimarum verò inspector existens: & omnino eorū quæ dicta vel gesta sunt, nihil ignorans. Quomodo ergo non procaces quilibet existimabit eos, qui aduersum me nituntur de veritate contendere? Qui licet imperatorum commentarios legisse dicuntur, non tamen nostrorum repugnantium rebus interfuere. De his rebus itaque necessariam feci digressionem, significare volens facultatem eorum, qui historiam scribere promittunt. Et sufficienter, sicuti reor, declaravi, quòd conscriptio rerum apud Barbaros potius solennior, quàm apud Gracos est. Volo autem paululum prius disputare aduersus eos, qui contendunt, nouellam esse nostram conuersationem, eo quod nihil de nobis, ut aiunt illi, dictum sit à conscriptoribus Gracis: Deinde testimonia antiquitatis ex aliorum literis exhibebo: & eos qui nostrum blasphemant genus, nulla ratione blasphemare monstrabo. Nos igitur neq; regionem maritimam habitamus, neq; mercimonijs gaudemus, neq; per hoc alterutris peregrinationib. fatigamur. Sed nostra ciuitates procul à mari sita sunt: regionemq; uberrimam possidentes, in ea assidue laboramus, precipue circa filiorum nutrimenta studentes, legumq; custodiam: & traditionem pietatis, totius opus vite necessarium iudicamus. Cum accedat igitur his quæ prædicta sunt, etiam viuendi ratio propria, nihil fuit antiquis temporibus quod faceret nobis commercium Gracorum: sicut Aegyptijs mercimonia, quæ ab eis exportantur, & ad eos rursus importantur: itemq; habitatoribus Phœnicia maritima, studentibus circa contractus, atq; negocia amore pecunie requisita. Sed neque circa latrocinia sicut quidam alij vacauere, aut amplius habere concupiscentes patres nostri ad bella conuersi sunt, licet regio nostra multa millia virorum fortium possideret. Phœnices ergo propter negociationem ad Gracorum prouinciam nauigantes, repente sunt agniti, & per illos Aegyptij, & omnes à quibus ad Gracos onera deuehebant, immensa maria proscindentes. Medi verò postea atque Persæ palàm in Asia regnauerunt, & usque ad alteram continentem Persæ militauerunt: Thraces autem propter vicinitatem, & Scythæ ab his qui Pontum nauigant, cogniti sunt: & omnino uniuersi iuxta mare vel orientale vel hesperium habitantes, aliquid conscribere volentibus cogniti facti sunt. Qui verò superius habitabant, & procul à mari, multis sunt temporibus ignorati. Et hoc apparet etiā circa Europam cōtigisse: quando de Romanorum ciuitate tam longo tempore adepta potestate, tantaq; bella conficiente, neq; Herodotus neq; Thucydides, nec ullus qui fuit cum istis, fecit aliquā mentionē: sed serò tandem & vix ad Gracos potuit eorū venire notitia. De Gallis enim & Hispanis sic ignorauere hi, qui putantur diligentissimi conscriptores, quorum est Ephorus, ut unam ciuitatem esse arbitrarentur Iberos, qui tantam partem occidentalis terra noscuntur inhabitare. Et mores eorum, qui neque sunt apud eos, neque dicuntur, referunt. Causa verò ignorantia veritatis est, quod procul abessent: ut autem falsa conscriberent, quod vellent videri aliquid amplius quam alij retulisse. Quomodo ergo mirari decet, si neque nostra gens plurimis erat nota, neque ad scribendum de se aliquam dedit occasionem, & ita disita procul à mari, & talibus institutis viuens? Pone igitur nos argumento uti velle Gracorum, quod non sit genus eorum antiquum, eo quod nihil in nostris voluminibus de eis sit dictum: nonne omnino deridebunt causas huiusmodi à me prolatas, & testes vicina regionis adducent antiquitatis suæ? Igitur & ego

Duo de quibus agit Iosephus.

Filiorum apud Iudeos educatio.

Nihil fuit antiquis temporibus, quod faceret Iudæis commercium Gracorum.

Romanorum notitia serò ad Gracos peruenit. Historiographi quidam Hispaniam vn̄ tantummodò esse ciuitatem arbitrati sunt.

Argumenta, Iudeorum genus antiquius Gracorum genere.

hoc conabor efficere. *Aegyptijs enim & Phœnicibus præcipuè testibus utar, cum nullus eorum potuerit tanquam falsum accusare testimonium. Et videntur maxime erga nos iniqui in communi quidem omnes Aegyptij, Phœnicum verò Tyrj. De Chaldaïs autem nequaquam hoc dicere potero, quoniam & generis nostri Principes constituti sunt, & propter cognationem in conscriptionibus suis meminere Iudaorum. Cum verò fidem de his prabuerò, & blasphemias falsas ostenderò, tunc etiam Græcorum conscriptores memorabo, qui Iudaorum fecere mentionem: ut neque huiusmodi occasio relinquatur in Iudaïs nobis facienda contentionis. Inchoabo autem primum à literis Aegyptiorum, quas non arbitrantur commendare quæ nostra sunt.* Manethon itaque genere vir Aegyptius, Græca disciplina eruditus, sicuti palam est (scripsit enim sermone Græco) paterna religionis historiam ex sacris (sicuti ait ipse) interpretatus libris, frequenter arguit Herodotum in Aegyptiacis ignoratione mentitum. Is Manethon in secundo Aegyptiacorum hac de nobis scripsit. Ponam verò etiam verba eius, tanquam illum ipsum adducens testem. Fuit nobis Rex, Timæus nomine. sub hoc nescio quomodo Deus iratus fuit: & præter spem ex partibus orientalibus homines, genere ignobiles, adepta fiducia in provincia castrametati sunt. Et facile ac sine bello eam potenterq; ceperunt: & principes eius alligantes, de cætero ciuitates crudeliter incendere: & Deorum templa euertere. Erga omnes verò provinciales inimicissimè se gesserunt, alios quidem perimentes, aliorum verò & filios & coniuges in seruitutem redigentes: nouissimè verò & unum ex se fecere Regem, cui nomen Saltis. Hic in Memphis veniens, superiore inferioreq; provincia tributaria facta, præsidia relinquens opportunis locis, maxime partes muniuit orientales, prospiciens quod Assyrij aliquanto potentiores, erant desideraturi regnum eius inuadere. Inueniens autem in præfectura Saite ciuitatem opportunissimam, positam ad orientem Bubastis fluminis, quæ appellabatur à quadam antiqua theologia Auaris, hanc fabricatus est, & muris maximis communiuit, collocans ibi multitudinem armatorum, usque ad ducenta quadraginta millia virorum eam custodientium. Hic autem messis tempore veniebat, tam ut frumenta meteret, & mercedes exolueret, quam ut armatos ad terrorem extraneorum diligenter exercitaret. Qui cum regnasset decem nouem annis, vita priuatus est. Post hunc autem regnauit alter quatuor & quadraginta annis, Beon nomine. Post quē alius Apachnas, sex & triginta annis, & mensibus septem. Deinde Apochis, unum & sexaginta & Ianias quinquaginta, & mense uno. Post omnes autem Asis nouem & quadraginta, & mensibus duobus. Et isti quidem sex apud eos fuere primi Reges, debellantes semper, & maxime Aegypti radicem amputare cupientes. Vocabatur autem gens eorum Hycsos, hoc est, Reges pastores. Hyc enim secundum sacram linguam, Regem significat: Sos verò pastorem siue pastores, secundum communem dialectum: & ita compositum inuenitur Hycsos. quidam verò dicunt eos Arabas esse. In alijs autem exemplaribus non Reges significari comperi per appellationem Hyc, sed è diuerso captiuos declarari pastores. Hyc enim Aegyptiaca lingua, & hac, quando denso sono profertur, captiuos aperte significat: & hoc potius verisimile mihi videtur, & historia antiqua cōueniens. Hos ergo quos prædiximus Reges, & eos qui pastores vocabantur, & qui ex eis fuere, obtinuisse Aegyptum ait annis undecim & quingentis. Post hac autem Regum Thebaidis & Aegypti

. reliqua

Manetho, Aegyptius
historiographus.

Saltis Aegyptios in
suam potestatem re-
degit.

Saite ciuitas ad ori-
entem Bubastis flu-
minis posita.

Reges pastores vo-
cati.

reliqua factam dicit super pastores inuasionem, & bellum maximum & diuturnum eis illatum. Sub Rege vero cui nomen erat Alisfragmuthosis, victos dicit pastores. & aliam quidem uniuersam Egyptum perdidisse. inclusos autem in locum habentem mensuram iugerum decem millium, cui loco nomen est Auaris. Hunc Manethon dicit omnem maximo muro atq; robustissimo circumdedit pastores, quatenus & omnem possessionem munitam haberent, simul & predam suam. Filium vero Alisfragmuthoseos Themosis conatum eos vi expugnare, cum quadringentis octoginta millibus armatorum eorum muros obsedisse. Cum vero obsidium desperasset, pacta cum eis fecisse, ut Egyptum relinquentes, quod vellent innoxij omnes abirent. Illos vero his promissionibus impetratis, cum omni domo & possessionibus non minus ducenta quadraginta millia numero, ex Egypto per desertum in Syriam iter egisse: & metuentes Assyriorum potentiam (tunc enim illi Asiam obtinebant) in terra qua nunc Iudaea vocitatur, ciuitatem adificasse, qua tot millibus hominum sufficere posset, eamq; Hierosolymam vocitasse. In alio vero quodam libro Egyptiacorum Manethon hanc ipsam gentem, id est, qui vocitabantur pastores, in sacris suorum libris captiuos ascriptos rectissime dixit. Nam antiquis progenitoribus nostris pascere mos erat: & pascualem habentes vitam, vocabantur ita pastores. Sed & captiui non temere ab Egyptijs dicti sunt: quoniam progenitor noster Joseph dixit ad Regem Egyptiorum, se esse captiuum: & fratres in Egyptum posterius euocauit, Rege precipiente. Sed de his quidem in alijs examinationem subtilius faciemus. Nunc autem huius antiquitatis producam testes Egyptios, rursumq; quomodo se habeant verba Manethonis circa ordinem temporum aperte describam: sic enim ait: Postquam egressus est ex Egypto populus pastorum ad Hierosolymam, expulsor eorum Rex Themosis regnavit post hac annis viginti quinq; & mensibus quatuor, & defunctus est. Assumpsitq; regnum filius Chebron annis tredecim. post quem Amenophis viginti & mensibus septem, huius autem soror Amesses annis viginti uno, & mensibus nouem. Mephres autem duodecim, & mensibus nouem, Mephramuthosis viginti quinq; & mensibus decem. Thmosis autem nouem, & mensibus octo. Amenophis vero triginta, & mensibus decem. Orus vero triginta sex, & mensibus quinq;. Huius autem filia Acencheres, duodecim, & mense uno. Rathotis vero frater nouem. Acencheres autem duodecim, mensibus quinq;. Acencheres alter duodecim, & mensibus tribus. Armais vero quatuor, & mense uno. Armesis autem uno, & mensibus quatuor. Armesismiamun vero sexaginta sex, & mensibus duobus. Amenophis nouendecim, & mensibus sex. Sethosis autem equestres & nauales copias habens, fratrem quidem Armain procuratorem Egypti constituit, & omnem ei aliam regalem contulit potestatem, tantummodo autem diademate uti prohibuit, & ne Reginam matrem liberorum opprimeret imperauit, & ut abstineret etiam ab alijs regalibus concubinis. Ipsi vero ad Cyprum & Phoenicem, & rursus contra Assyrios atq; Medos castrametatus, uniuersos quidem, alios ferro, alios sine bello terrore magna virtutis sibimet subiugauit. his vero felicitatibus eleuatus confidentius incedebat, orientales vrbes ac provincias subuertendo, multoq; tempore procedente Armais, qui in Egypto fuerat derelictus, omnia contra quam frater agere monuerat, sine timore faciebat. Nam & Reginam violenter abiecit, & alijs concubinis sine paritate iugiter misceba-

Regū Aegyptiorum
cum pastoribus pa-
cta.

Aedificatio Hieroso-
lym.

Iudæi cur olim pasto-
res & captiui dicti.

Nomina Regum Ae-
gyptiorum, sibi suc-
cedentium.

Sethosis Aegypti
Rex, fratrem Ar-
main Aegypti pro-
curatorem consti-
tuit.

Aegyptus vnde dicta.

Iudæorum ad Aegyptum aduentum eorundemque egressum ostendit Manethon.

In Hierosolymis edificatum est templum à Salomone Rege, ante annos 143. & menses 8. quâ Tyrii Carthaginem condidere.
Tyriorum Regis & Salomonis amicitia.

Hirami & Salomonis problemata.

Menandri Ephesij testimonium.

tur: persuasusque ab amicis & diademate utebatur, & fratri rebellabat. Is vero qui constitutus erat super sacra Aegyptia, codicillos Sethosimisit, cuncta significans, & quia rebellaret ei suus frater Armais. Qui repente ad Pelusium destinavit, & proprium tenuit regnum. Prouincia vero vocata est ex eius nomine Aegyptus. Dicit enim quod Sethosis Aegyptus vocabatur, Armais autem frater eius Danaus. Hac quidem Manethon. Palam vero est, ex praedictis annis tempore computato, quod qui vocabantur pastores, id est, nostri progenitores, ex Aegypto liberati, ante tres & nonaginta atque trecentos annos hanc prouinciâ inhabitauere, quam Danaus ad Argos accederet: licet hunc antiquissimum Argini esse confidant. Duas igitur res Manethon maximas pro nobis Aegyptijs literis protestatus est: primam quidem, quia aliunde venerunt ad Aegyptum: dein egressum eorum exinde, ita temporibus antiquissimum, ut penè mille annis bellum precedat Iliacum. Ea vero quae Manethon non ex Aegyptijs literis, sed (sicut ipse confessus est) ex fabulis quorundam sine nomine, adiecit, postea particulariter redarguam, ostendens ea sine verisimilitudine esse mendacia. Sed volo ab istis rursus migrare ad ea, quae apud Phœnicas de nostro genere conscripta sunt, & eorum testimonio declarata. Sunt itaque apud Tyrios multorum annorum publica litera, & conscriptiones diligentissime custodita, ex his quae apud eos facta & inuicem gesta noscuntur, quae tamen memoria digna sunt. Inter hac ergo conscriptum est, quia in Hierosolymis adificatum est templum à Salomone Rege, ante annos centum quadraginta tres, & menses octo, quam Tyrii Carthaginem condidere. Descripta vero est apud illos constructio templi nostri. Hiramus enim Tyriorum Rex amicus erat Regis nostri Salomonis, paternis amicitijs ei deuinctus. Is ergo munificentiam suam exhibens ad claritatem fabrica, praeuit Salomoni auri qui dem viginti & centum talenta: incidensque pulcherrimam syluam in monte, qui Libanus nuncupatur, ad cameram destinavit ei. Quem redonavit Salomon & alijs multis rebus, & terra Galilææ regionis, quae Zabulon vocatur. Praecipue autem ei amicitiam sapientiae concupiscentia conciliauit. Problemata enim soluenda alterutris dirigeabant, & melior in his Salomon erat, & in alijs sapientior apparebat. Haecenus vero seruantur apud Tyrios epistola multa, quas illi scripsere ad inuicem. Quod autem non fingam de Tyriorum literis, testem producam Diuum qui in Phœnicum historia integerrimus approbatus est. Is igitur in Phœnicijs historijs hoc modo scribit. Abibalo moriente, filius eius Hiramus regnavit. Hic partis orientalis ciuitates ampliavit, urbem potiore fecit: & Olympij Iouis templum, quod in insula situm erat, iactis aggeribus urbi adiunxit, & aureis anathematibus exornauit. Ascendens autem in Libanum, syluas incidit ad templorum adificationem. Regem vero Hierosolymorum Salomonem misisse dicunt ad Hiramum quadam enigmata, & poposcisse ab eo, adiecto ut qui non posset discernere, pecuniam soluenti persolueret: confessumque Hiramum, non se posse soluere propositas quaestiones, multis pecunijs mulctatum. Deinde Abdemonum quendam, virum Tyrium, propositas soluisse quaestiones: ipsumque alias proposuisse, quas si non solueret Salomon, multas rursus pecunias Hiramum Regi conferret. Dius igitur hoc modo de praedictis testimonium perhibuit nobis. Sed post hunc producam Menandrum quoque Ephesium. Is enim singulorum Regum actus conscripsit apud Græcos & Barbaros, studens ex prouincialibus vniuscuiusque loci literis, historia veritatem pandere. Scribens enim

de his

de his qui in Tyro regnauere, & deinde veniens ad Hiramū Regem, sic ait: Moriente verò Abibalo, successit in eius regno filius eius Hiramus, qui vixit annis triginta quatuor. Hic aggere coniunxit Eurychorū, aureamq; ibi columnā Jouis in templo reposuit: & ad sylvam lignorum profectus, abscidit de monte qui Libanus appellatur, ligna cedrina ad tegmina facienda templorum. Demolitusq; antiqua delubra, noua templa adificauit. Herculisq; & Astartes fana dedicauit, Hercules primum exstructo mense Peritio, deinde Astartes: quando castra mouit aduersus Tyrios, minimè tributa reddentes: quos etiam subdens sibi met, denuò remeauit. Sub hoc fuit Abdemonus puer iuuenis, qui semper parabolas soluebat, quas Salomon Hierosolymorum Rex destinabat. Supputatur verò tempus ab hoc Rege usq; ad constructionem Carthagini, hoc modo: Moriente Hiramō successit in eius regno Beleastartus filius. qui cum vixisset annis quadraginta tribus, septem regnavit annis. Post hunc Abdastartus filius cum vixisset annis viginti, regnavit nouem. Hunc filij nutricis eius quatuor insidijs peremere: quorū senior regnavit annis XII. Post quos Astartus filius Beleastarti regnavit. Qui cum vixisset annis quadraginta quatuor, regnavit annis XII. Post hunc frater eius Astarimus: & hic vixit annis quatuor & quinquaginta, regnavit annis nouem, & peremptus est à fratre Phellete: qui suscipiens regnum, mensibus imperauit octo, cum vixisset annis quinquaginta. Hunc peremit Ithobalus Astarta sacerdos: qui cum vixisset annis sexaginta octo, regnavit annis triginta duobus. Huic successit Baderorus filius: qui cum vixisset annis XLV, regnavit sex. Huic successor factus est Mettinus filius: qui cum vixisset triginta duobus, nouem regnavit annis. Huic successor fuit Pygmalion, qui annos egit in sua vita quinquaginta sex, ex quibus XL tenuit principatū. huius regni anno septimo, soror Dido in Africa ciuitatem adificauit Carthaginem. Itaq; colligitur tempus à regno Hiramī usq; ad adificationem Carthagini, annorū CLV, & mensū VIIII. Cum verò duodecimo anno huius regni, in Hierosolymis adificatū sit templum, sit ab adificatione templi usq; ad constructionem Carthagini tempus annorū CXLIII, mensū VIIII. Testimonio siquidem Phœnicum quid amplius oportet apponi? Cernitur ipsa veritas fortiter approbata: & multo clarius apparet, quoniam praeceat constructionem templi progenitorum nostrorum ad prouinciam hanc aduentus. Cum enim eam uniuersam bello tenuissent, tum demum templum adificare cœpere: & hac aperte ex literis sacris etiam à me in Antiquitate manifestata sunt. Nunc itaq; sunt dicenda ea, quae apud Chaldaeos noscuntur esse conscripta, & de nobis in historia sunt relata. Quae multam habent concordiam cum nostris voluminibus, etiam de alijs rebus. Testis autem horum est Berofus, vir genere quidem Chaldaeus, notus autem eis, qui doctrina eruditioniq; congaudent: quoniā de Astronomia & de Chaldaeorum philosophia ipse Græcas conscriptiones edidit. Igitur Berofus antiquissimas secutus historias, de facto diluuiū, & hominum in eo corruptione, sicuti Moyses, ita conscripsit: simul & de arca, in qua generis nostri princeps seruatus est, deuectā scilicet ea in summitatem montium Armeniorum. Deinde scribens eos qui ex Noe progeniti sunt, & tempus eorum adiiciens, usq; ad Nabulassarum peruenit, Babyloniorum & Chaldaeorū Regem. & huius actiones exponens, narrat: quemadmodum misit in Ægyptum & ad nostram terram filium suum Nabuchodonosorem cum multa potentia: qui dum rebellantes eos inuenisset, omnes suo subie-

Abdemonus.

Hiramī Regis genealogia.

Carthago à Didone Pygmalionis sorore in Africa extructa.

Berofus historiographus, genere Chaldaeus.

Nabulassar, Nabuchodonosoris pater, Babyloniorū & Chaldaeorum Rex.

Nabuchodonosor
rebellantes imperio
suo subijcit.

Nabuchodonosor
patri in regno suc-
cedit.

Belus primus Rex
Assyriorum.

Nabuchodonosor
regias extruit.

Babylonem à Semi-
ramide non aedifica-
tam.

Babyloniorum Rex
Herculem fortitudi-
ne & rerum gestarum
magnitudine præ-
cessit.

Nabuchodonosoris
successor.

cit imperio: & templum in Hierosolymis concremauit: cunctumq; generis nostri
populum auferens, migravit in Babylonem. Vnde ciuitatem contigit desolari
annis LXX, usq; ad Cyrum Regem Persarum. Dicit autem quod tenuerit Baby-
lonius Ægyptum, Syriam, Phœniciam, Arabiã, uniuersos priores Chaldaorum
& Babyloniorum Reges exactionibus suis excellens. Ipsa verò verba, quæ Bero-
sus protulit, hoc modo dicta, necessario proferenda sunt. Audito autem pater eius
Nabulassar, quod satrapa constitutus in Ægypto & Syria inferiore &
Phœnicia rebellaret, cum nō valeret iam ipse labores ferre, tribuens filio suo Na-
buchodonosori aetate valenti partem quandam exercitus contra eum misit. Na-
buchodonosor autem cum satrapa desertore congressus, prouinciam qua ab ini-
tio eorum fuerat, ad proprium reuocauit imperium. Eodem verò tempore, con-
tingit patrem eius Nabulassarum, cum agrotasset, in Babylonia ciuitate defungi,
qui regnauit annis XXIX. Nabuchodonosor autem non post multū tempus mor-
tem patris cognoscens, & negocia Ægyptiaca disponens, reliquarumq; prouin-
ciarū, & captiuos Iudeorum & Phœnicum atq; Syrorum, qui in Ægypto fue-
rant, commendans quibusdā amicis, ut cum exercitu & impedimentis perduce-
rentur ad Babyloniam, ipse cum paucis iter aggressus per desertum Babylonem
venit: reperiensq; cūcta à Chaldeis dispensari, seruatumq; regnū ab optimatibus
eorū, dominus factus totius paterni principatus, captiuis quidem aduenientibus
præcepit habitacula in opportunissimis Babylonia locis adificare. ipse verò ex
manubijs templū Beli ac reliqua munificentissimè excoluit: & veteri urbi alterā
extrinsecus adiecit. Et prouiso ne posthac possent hostes fluuium conuertere & ad
urbem accedere, tres interiori ciuitati per circuitum muros, totidem exteriori,
hos coctolateri, illos addito etiam bitumine, circumdedit: tum sic cōmunite por-
tas quæ vel templum deceant, addidit. ad hoc iuxta paternam regiam, alteram
sumptuosiore multo amplioremq; extruxit: cuius ornatum exponere fortasse
longum esset. illud memoratu dignum, quod hac adeo superba supraq; fidem ma-
gnifica, quindecim dierum spatia perfecta est. In ea lapideas moles excelsas ex-
citauit, aspectum montibus asimiles, omniq; genere arborum consitas. Hortum
quoque pensilem fecit, fama nobilem: eo quod uxor eius montanum prospe-
ctum desideraret, in Medorum regione educata. Hac itaque retulit de præ-
dicto Rege, & multa super hac in libro Chaldaicorum: in quo culpæ conscri-
ptores Græcos, quasi uane arbitratos, à Semiramide Assyria Babylonem aedi-
ficatā, & mira opera ab illa circa eam fuisse constructa, falsè conscripsisse dicens.
Ipsam certè Chaldaorum conscriptionem fide dignam existimandum est, quan-
do cum archiuis Phœnicum concordare videntur, quæ ex Beroso conscripta
sunt de Rege Babyloniorum: quoniam & Syriam & uniuersam Phœnicen ille
subuertit. In his sanè cōsonat & Philostratus in historijs, dum Tyria meminit ob-
sidionis: & Megasthenes in quarto Indicorum: ubi declarare contendit, prædi-
ctum Regem Babyloniorum Herculem fortitudine & rerum gestarum magni-
tudine præcessisse. Dicit enim eum & maximam Africa partem, & Hispaniam
subiugasse. Quæ verò de templo Hierosolymorum relata sunt, & concrematum
esse à Babylonijs, & cæptum rursus adificari Cyro tenente Asia principatum, ex
dictis Berosi declaramus. Sic enim in tertio libro dicit. Nabuchodonosor itaque
posteaquam inchoauit prædictum murum, incidens in languorem, de vita mi-
grauit, cū regnasset annis tribus & quadraginta. Huius regni dominus effectus
filius

filius eius Euelparadochus, propter iniquitates & libidines passus insidias à marito sororis sue Niriglissoroore peremptus est, cum duobus regnasset annis. Quo defuncto, sumens regnum qui ei fecit insidias Niriglissoroore, annis regnavit quatuor. Huius filius Laborosardochus, principatum quidem tenuit puer existens mensibus novem: insidias verò passus, eo quòd nimis appareret malorū esse morum, ab amicis extinctus est. Hoc itaque perempto, convenientes hi qui fecerant insidias, communi suffragio regnum tradidere Nabonido cuidam, qui erat ex Babylone ex eadem gente. Sub hoc muri circa fluvium Babylonia civitatis ex latere cocto & bitumine sunt constructi. Cuius regni anno septimodecimo egressus Cyrus ex Perside cum magno exercitu, uniuersa Asia subacta, impetum fecit in Babyloniā urbem. Sentiens autem Nabonidus inuasionem eius & occurrens cum exercitu suo, atque congressus pugna, victus & cum paucis fugatus inclusus est in Borsippensem civitate. Cyrus autem Babyloniā obsidens, & deliberans exteriores muros deponere civitatis, eo quòd nimis videretur munita, & esset ad capiendum valde difficilis, reuersus est ad Borsippum, Nabonidum expugnaturus. Nabonido verò oppugnationem nō expectante, sed prius supplicante, usus clementia Cyrus, & dans ei habitaculum in Carmania, expulit eum à Babylone. Nabonidus itaque reliquum vitæ tempus in illa prouincia conuersatus est. Hec concordant cum nostris. Scriptum namq; in eis est: quod Nabuchodonosor octauodecimo regni sui anno, templum nostrum ad desolationem usque perduxit, & fuit exterminatum annis septem. Secundo verò anno regni Cyri fundamentis depositis, rursus secundo regni Darij anno perfectum est. His prolatis, adijciam etiam Phœnicum historias: non enim probationum abundantia relinquenda est: est enim dinumeratio in illis annorum: sic enim habent. Sub Rege Itobalo Nabuchodonosor obsedit Tyrum annis tribus & decem. Post hunc regnavit Baal annis decem. Post hunc iudices constituti sunt, & iudicauere hi. Ecnibalus Baslechi, mensibus duobus; Chelbis Abdei, mensibus decem. Abbarus pontifex mensibus tribus: Myttonus & Gerasus Abdilimi, iudices annis sex: inter quos regnavit Balatorus anno uno: quo moriente, mittentes euocauere Merbalum ex Babylone, & quatuor regnavit annis. Eo quoque moriente, euocauere fratrem eius Fromum, qui regnavit annis viginti. Sub hoc Cyrus Persarum habuit imperium. Quapropter omne tempus est annorum quinquaginta quatuor, & mensium trium. Septimo siquidem anno regni sui Nabuchodonosor cœpit obsidere Tyrum: Quartodecimo autem anno Regis Iromi, Cyrus Persarum tenuit principatum. Consonant igitur quæ de templo scripta sunt à Chaldaeis ac Tyrijs, cum literis nostris. Manifestum verò & sine contentione testimonium est, de prædicta generis nostri antiquitate. Et his quidem qui non valde contendūt, sufficere iudico quæ præmissa sunt. Oportet autem non credentibus Barbaricis conscriptionibus, sed solis Græcis fidem habendam esse dicentibus, adhuc multos exhibere testes, etiam Græcos, scientes nostrum genus, & opportuno tempore eius habentes mentionem. Pythagoras igitur Samius, cum sit antiquus quidem ætate, sapientia verò & diuina pietate philosophos omnes excellens, non solum quæ nostra sunt agnouisse manifestum est, sed etiam æmulatus ea ex multis apparet. Et eius quidem conscriptio nulla reperitur. multi tamen de eo retulere: quorum insignior est Hermippus, vir circa omnem historiam diligentissimus indagator. Refert itaque in primo de Pythagora libro,

Babyloniæ muri ex latere cocto & bitumine constructi.

Cyrus Nabonidum expellit à Babylone.

Phœnicū de Iudæorum antiquitate testimonium.

Nabuchodonosor Tyrum obsidet.

Chaldaeorum ac Tyriorum scripta cum Iudæis consonant.

Græcorū de Iudæorū antiquitate testimonium.

Hermippi de Pythagora testimonium.

libro, quod Pythagoras uno familiarium suorum defuncto, nomine Calliphonte, genere Crotoniate, illius animam dicebat secum degere die noctuque; et quod preciperet, ut non transiret locum, ubi asinus lapsus esset, et ab aqua feculenta semetipsum abstinere, et ab omni blasphemia recederet. Deinde sequitur. Hec autem agebat atque dicebat, Iudeorum et Thracum opiniones imitatus, ac transferens in semetipsum. Dicitur enim verè, quod ille vir multas Iudeorum leges in suam transtulit philosophiam. Fuit autem etiam per ciuitates non ignota olim gens nostra: et multi iam mores ad quasdam transferunt, et emulatione digni à nonnullis habebantur. Quod manifestat Theophrastus in his quae scripsit de legibus. Ait enim, quia prohibent Tyriorum leges et peregrino sacramento iurare. Inter quae sacramenta cum quibusdam alijs etiam iusiurandum, quod Corban appellatur, enumerat: apud nullos autem hoc inuenitur iuramentum, nisi apud Iudeos solos: quod interpretatur ex Hebraica lingua, donum Dei. Verum neque Herodotus Halicarnassensis nostram ignorauit gentem, sed quodammodo eius meminisse cognoscitur. De Colchis enim referens, in secundo libro sic dicit: Soli autem inter omnes Colchi, et Aegyptij, et Aethiopes, verenda ab initio circuncidunt. Phoenices vero, et Syri in Palaestina consentunt hoc ab Aegyptijs didicisse. Syri autem qui circa Thermodoontem et Parthenium fluuium commorantur, et his vicini Macrones, à Colchis dicuntur nuper didicisse. Hi namque sunt inter homines soli, qui circunciduntur: et isti sicut Aegyptij facere dicuntur. De Aegyptijs autem et Aethiopibus dicere non possum, utri ab alteris didicere. Dixit ergo Syros, qui in Palaestina sunt, circuncidi. Omnium autem qui habitant Palaestina, soli Iudei circunciduntur. Hoc igitur sciens, de ipsis dixit. Quin et Chærilus, antiquis Poëta, meminit de gente nostra, dicens quod militauerunt nostri maiores cum Xerxe Persarum Rege contra Gracos: et enumerans uniuersas gentes, nouissimam nostram posuit, ita dicens:

Huius miranda specie gens castra secuta,
Phoenissam ignoto linguam mittebat ab ore.
Sedes huic Solymi montes, stagnum prope vastum.
Tonsa caput circum, squallenti vertice equini
Exuias capitis duratas igne gerebat.

Palaem ergo est, sicut arbitror, quia nostri meminerit, eo quod et Solymi montes in nostri regione sunt constituti, in quibus habitamus, et stagnum, quod dicitur Asphaltites. hoc enim inter omnes stagnum in Syria latius atque maius est. Et Chærilus quidem ita nostri meminit. Quod autem non solum sciebant Iudeos, sed etiam in quotquot inciderent admirabantur, non è vulgo Graci: sed ob sapientiam celebres, ostendere facile est. Clearchus enim Aristotelis discipulus, et Peripateticorum nulli secundus, in primo libro de somno, dicit Aristotelem doctorem suum, de quodam viro Iudeo ita referre: et ipsi Aristoteli eundem sermonem ascribit, quod ita conscriptum est. Sed alia quidem longum est dicere. Quae verò habere potuerant illius admirationem quandam atque philosophiam, ea duco operapretium referre. Et Hyperochides: vehementer, inquit, audire desideramus uniuersi. Igitur secundum praecepta, Aristoteles inquit, Rhetorica, eius genus primo indicabimus, ne reluctemur doctoribus praeceptorum. Dic, inquit Hyperochides, ita si placet. tum ille. genere igitur Iudeus erat, è Cælesyria: qui sunt ex propagine Philosophorum Indorum, vocanturque

(ut

Theophrastus.

Corban, donū Dei.

Herodotus Halicarnassensis de Iudeorum circumcissione.

Chærilus, antiqui Poëta, de Iudeorum gente testimonium.

Asphaltites stagnū.

Clearchi Aristotelis discipuli de Iudeis testimonium.

(ut aiunt) philosophi, apud Iudaeos Calani, apud Syros autem Iudaei nomen accipientes à loco. locus enim ubi habitant, appellatur Iudaea. nomen verò eorum ciuitatis valde difficile est: vocant enim eam nomine Hierusalem. Is igitur homo multos hospitio recipiens, & de superioribus ad maritima descendens, grauissimus erat non solum eloquio, sed etiam animo. Et tunc nobis degentibus apud Asiam, cum diuinus homo venisset ad ea loca, confabulari cepit nobiscum, & cum alijs scholasticis eorum sapientiam tentans, cumque multi eruditorum congregarentur, tradebat potius aliquid eorum quae habebat. Hac ait Aristoteles apud Clearchum, & super hac multa ac mirabilem continentiam Iudaei viri in cibis & castitatem narrat. Licet autem volentibus hac ex ipsius lectione cognoscere. ego enim refugio plus quam decet inferere. Clearchus igitur facta digressionem, cum aliud propositum haberet, nostri generis ita meminit. Hecataeus autem Abderita, vir philosophus simul & circa actiones industrius, cum Alexandro Rege nutritus, & cum Ptolemao Lagi commoratus, non obiter, sed integrum de ipsis Iudaeis conscripsit librum. Ex quo volo breuiter quadam eorum quae ab eo sunt dicta percurrere. Sed primum tempus ostendam. meminit enim praelij, quo circa Gazam Ptolemaeus conflixit cum Demetrio, quod utique contigit undecimo quidem anno post mortem Alexandri, Olympiade verò septima & decima atque centesima, sicuti refert Castor. adiiciens enim hanc Olympiadem, dicit: Sub hac Ptolemaeus Lagi vicit in Gaza praelio Demetrium Antigoni, qui vocabatur Poliorcetes. Alexandrum verò profitentur uniuersi centesima & quartadecima Olympiade fuisse defunctum. Palam ergo est, quia & secundum illud tempus, & sub Alexandro genus florebat nostrum. Dicit igitur Hecataeus, quia post praelium ad Gazam, Ptolemaeus locorum quae sunt circa Syriam dominus est effectus. Et multi hominum cognoscentes mansuetudinem & clementiam Ptolemai, cum eo proficisci ad Aegyptum, & rebus communicare voluere. Quorum unus, inquit, erat Ezechias pontifex Iudaeorum: homo aetate quidem quasi sexaginta & sex annorum, dignitate verò apud contribules maximus, & animo sapientissimus, potentissimus ad dicendum, & circa causas sicut nullus alter expertus. dicit etiam omnes Sacerdotes Iudaeorum qui decimas accipiunt, & uniuersa in communi gubernant, circa mille & quingentos existere. Rursus autem praedicti viri faciens mentionem: hic, inquit, homo hunc honorem gerens, & assuetus esse nobiscum, assumens aliquos suorum, differentiam cunctam exposuit: & habitationem suam & conuersationem, quam scriptam habebat, pariter indicauit. Deinde palam facit Hecataeus, quales circa leges existimus: & quia omnia sustinere, ne transcendamus eas, eligimus: & hoc esse optimum iudicamus. Dicit igitur hac: Et male sapientius à finitimis audientes, & omnes contumelias passi à Persicis Regibus & satrapis, non possunt mente mutari. Sed cum magna exercitatione, de his praecipue omnibus respondere parati sunt. Perhibet autem etiam indicia fortis animi circa leges non parua, dicens, Alexandro quondam in Babylone constituto, & volente Beli templum quod corruerat renouare, cunctisque militibus similiter rudera portare precipiente, solos Iudaeos hoc facere non sustinuisse: sed etiam multas plagas, & detrimenta pertulisse non modica, donec eos ignoscente Rege securitas praberetur. Qui dum ad prouinciam, inquit, propriam reuersi fuissent, templa & altaria fabricata omnia destruxere. Et pro alijs quidem

Hecataeus Abderita
cum Alexandro Rege nutritus.

Mille & quingenti sacerdotes Iudaeorum decimas accipiunt.

Iudaeorum contra Alexandrum constantia.

multam satrapæ exolvere, pro alijs verò veniam consecuti sunt. Adijcit autem, quòd merito ob hac mirabiles sint. Et quod gens nostra fuit multorum hominum numero copiosa: sed multa millia nostrorum traducta, in Babylonia Persæ primum collocarunt: nec pauca etiam morte Alexandri in Ægyptum & Phœnicen sunt translata, propter seditionem in Syria factam. Idem vir & magnitudinem provinciae quam incolimus, pulcritudinemq; narravit. Penè decies trecenta millia, inquit, iugera terrarum optimarum uberrima provincia possidere noscuntur. Iudæa namque huius est amplitudinis. Et quia etiam civitatem ipsam Hierosolymorum spatiosam & maximam olim inhabitamus, & virorum multitudine copiosam, necnon & templi constructionem, idem ipse sic refert: Sunt autem Iudeorum & alia quidem multa munitiones per provinciam, atque vici. Vna verò civitas munitissima, habens præcipuè circuitum quinquaginta stadiorum, in qua commorantur hominum circa centum & quinquaginta millia, nomine Hierosolyma. Est autem in media civitate lapidea quadriporticus, centum per circuitum cubitorum, habens etiam duplices ianuas: in qua ara est quadranguli figuratione composita ex lapidibus non dolatis sed collectis, unumquodq; latus viginti cubitorum latitudinem habens, altitudinem verò decem. & circa eam maxima fabrica, ubi altare est constitutum & candelabrum, utraque aurea, duorum talentorum pondus habentia: & inextinguibile lumen noctibus & diebus. Simulacrum verò aut aliquod anathema ibi nequaquam est, nec ulla plantatio, nullus ibi veluti lucus, aut aliquid huiusmodi. Habitant autem in eo & noctibus & diebus sacerdotes, quasdam purificationes agentes, & omnino vinum non bibentes in templo. Insuper autem, quia & cum Alexandri Regis successoribus postea militarunt, testatur hoc modo, dicens ea qua cognoverit à viro Iudeo in expeditione constituto: cuius verba subiiciam. Ait enim: Me siquidem eunte ad mare rubrum, unà secutus est quidam cum alijs equestrium Iudeorum nos deducentium, nomine Mossollamus, vir animosus, inter omnes sagittarios Græcos & Barbaros præcipuus. Is igitur homo properantibus multis pariter, & quodam vate augurium captante, & petente ut cuncti starent, interrogavit, cur substitissent omnes. Ostendente verò ei vate avem quam intuebatur, atque dicente: quòd si quidem expediret eis, ut manerent omnes, staret avis: si verò surgens antè eum evolare, procederent: si verò post tergum iret, recedere cunctos oporteret: rursum tacens, arcumq; trahens, sagittam emisit: & avem percussam interemit. Indignantibus verò vate & quibusdam alijs, & maledicentibus ei: Quid furitis, inquit, infestissimam avem sumentes in manus? hæc enim suam salutem nesciens, de nostro itinere nobis prosperitatem potuit indicare? Si enim præscire futura valuisset, in hunc locum nequaquam venisset, metuens ne sagitta à Mossollamo Iudeo periret. Sed Hecatai testimonia iam quiescant, facile namque est, volentibus ipsum librum legere, & hæc apertius inuenire. Non verò me pigebit Agatharchidem introducere, licet homo minimè malus, ut ei visum est, nobis detraxisse videatur. Is enim narrans de Stratonice, quemadmodum venit in Syriam à Macedonia viro suo Demetrio derelicto: Seleuco autem uxorem eam ducere nolente, quod illa sperabat, exercitu eius in Babylonia posito, circa Antiochiam bellamouit. Deinde quomodo reuerso Rege Antiochia capta, in Seleuciam illa fugiens, cum posset velocius abnavigare, somnio prohibita ne faceret, capta

Amplitudo Iudææ.

50. stadia ferè sex millia Germanica constitunt.

Sacerdotes in templo habitant, & vinum bibunt.

Agatharchidis de Iudeis testimonium.

capta atq; defuncta est. Hac ergo praefatus Agatharchides, & derogans superstitioni Stratonices, utitur exemplo generis nostri, sic scribens: Qui vocantur Iudaei, habitant omnium munitissimam civitatem, quam vocare Hierosolymam provinciales solent. hi vacare consueti sunt septima die, & neq; arma portare in praedictis diebus, neq; terra culturam contingere, neq; alterius cuiuspiam curam habere patiuntur, sed in templis extendentes manus, adorare usq; ad vesperam soliti sunt. Ingrescente vero in civitatem Ptolemaeo Lago cum exercitu & multis hominibus, cum custodire debuerint civitatem, eis stultitiam observantibus, provincia quidem dominum suscepit amarissimum: lex vero manifestata est malam habere solennitatem. huiusmodi autem casus, praeter illos, alios quoq; docuit universos: ut tunc ad somnia & opiniones quae tradebantur de lege confugiant, dum circa res necessarias ratio nihil valet humana. Hoc quidem Agatharchidi videtur esse ridiculum: eis autem qui hac examinant integrius, apparet magnū, & precipua laude dignissimum: si & saluti & patriae quidem, custodiam legum pietatemq; diuinam praeponere concupiscant. Quod vero non ignorantes quidam conscriptorum gentem nostram, sed propter invidiam quasdam ob similes causas memoriam nostri omiserunt, hoc indicium me arbitror esse praebiturum. Hieronymus enim qui de successoribus conscripsit historiam, ipso tempore quo Hecataeus fuit: & amicus existens Regis Antigoni, Syria praesidebat. Verum Hecataeus etiam librum conscripsit de nobis: Hieronymus autem nequam nostrum in historia meminit, licet penē in ipsis locis nutritus esset. In tantum voluntates hominum differebant. alter namque dignos existimavit de quibus diligenter memoria proderet: alterum vero omnino circa veritatem quadam passio cernitur obscurasse. Sufficiunt tamen ad probationem antiquitatis nostrae, Aegyptiorum & Chaldaeorum atque Phoenicum historia, & super illas Graecorum pariter conscriptores. nam praeter supradictos, Theophilus etiam, & Theodotus, & Mnaseas, & Ariphanes, & Hermogenes, & Euemerus, & Conon, & Zopyrion, & multi fortasse alij (non enim ego omnibus libris incubui) non obiter nostri fecere mentionem. Plurimi namque praedictorum virorum, veritate quidem antiquarum rerum frustrati sunt, quia lectioni sacra nostrorum non incubuere librorum: communiter tamen de antiquitate testati sunt, pro qua nunc dicere proposui. Phalereus sanē Demetrius, & senior Philon, & Eupolemus, non multum veritate frustrati sunt: quibus dari veniam dignum est. Non enim inerat eis, ut nostras literas possent omni scrupulositate sequi. His ita dictis, unum adhuc mihi capitulum est relictum ex his quae in principio libri posui, quatenus derogationes & maledicta, quibus utitur quidam contra genus nostrum, falsas ostendam: & conscriptoribus eorum testibus utar, quando conscribentes hac contra semetipsos locuti sunt talia. Quod vero multis alijs hoc evenit propter quorundam odia, arbitror intelligere eos qui in historijs versari solent. Quidam enim gentium, & gloriosissimarum civitatum foedare nobilitatem, & conversationi detrahare tentauere: Theopompus quidem Atheniensium, Lacedaemoniorum vero Polycrates. Is autem qui Tripoliticum conscripsit (non enim Theopompus hoc fecit, sicuti quidam putant) etiam Thebaeorum momordit urbem. Multa vero etiam Timaeus in historijs, de praedictis, & de alijs blasphemavit. Et hoc praecipue faciunt, quando gloriosissimos in aliqua parte calumniantur: quidam propter invidiam atque male-

Sabbathum Iudaeorum.

Cur quidā Iudaeorum historiographi Iudaeos mentionem non faciunt.

Postremum capitulum contra quorundam derogationes & maledicta.

Blasphemiarum in-
ter Iudæos & Aegy-
ptios causa.

Aegyptiorum idolo-
latia.

Manethon Aegypti
historiographus.

Manethonis de Aeg-
yptiorum leprosis
fabula.

uolentiam, alij verò propter verbosam nouitatem memoria se dignos iudican-
tes. Et apud stultos quidem nequaquam hac spe fraudantur, qui non sanum no-
sciuntur habere iudicium: sani verò auditores eorum malignitatem condemna-
bunt. Blasphemiarum igitur in nos saepe congestarum huiusmodi causa est. Vo-
lentes Aegyptijs gratificari quidam, veritatem corrumpere tentauere. Et neq;
aduentum in Aegyptum nostrorum progenitorum, sicut contigit, sunt confessi: nec
rursus egressum cum veritate dixere: multasq; causas odij ac inuidia pariter ha-
buere. Principio quidem, quia in eorum regione nostri progenitores potentes ef-
fecti sunt: unde regressi ad propria denuò fuere felices. Deinde sacrorum diuersi-
tas, multas inter eos fecit inimicitias: in tantum prestantiore nostra pietate quam
solennitates illorum, quantum Dei natura animalibus irrationalibus sine dubita-
tione prestat. Communis namq; apud illos ritus est, eiuscemodi bruta arbitrari
Deos: singillatim autem alij alia colunt, vani ac fatui omnino homines, et ab ini-
tio uti his malis opinionibus consueti: et propterea nequaquam imitari nostram
honestatem de diuina ratione potuerunt. Videntesq; multos nostram zelari conuer-
sationem, inuidiam habuere: et ad tantam fatuitatem ac pusillanimitatem quidam
perducti sunt, ut non pigeret eos etiam contra antiquas suorum scriptiones aliqua
dicere. Qui cum hoc faciunt, sibi metipsis aduersa conscribere passione cecitatis
ignorauere. In uno tamen et maximo viro verbum meum comprobabo, quo usus
sum ante paululum nostra antiquitatis teste. Manethon itaq; qui Aegyptiacam
historiam ex literis sacris se interpretaturum pollicitus est, praefatus nostros pro-
genitores cum multis millibus in Aegyptum aduenisse, et illic incolas subiugasse:
deinde ipse confessus est, quia posteriori tempore amittentes eam, provinciam qua
nunc Iudaea vocatur obtinuissent: et adificantes Hierosolymam, construxissent
templum. Et haecenus conscriptiones secutus est antiquorum. Deinde usurpans
sibi met licentiam, professusq; se scribere ea quae in fabulis vulgaribus feruntur,
incredibilia verba de Iudæis inseruit, volens permiscere nobis plebem Aegyptio-
rum leprosum, aliorumq; languentium, quod, sicut ait, abominatione ex Aeg-
ypto fuga dilapsi sunt. Amenophin enim Regem adiecit, quod est falsum no-
men. Et propterea tempus regni eius nequaquam diffinire praesumpsit, cum
aliorum Regum omnes annos perfecte protulerit. Hinc itaq; quasdam annectit
fabulas, penè oblitus, quod egressum pastorum ad Hierosolyma ante quingentos
decem et octo annos factum esse protulerat. Themusis enim erat Rex, quando
egressi sunt. Et ab hoc tempore, Regum qui postea fuere, anni sunt trecenti no-
naginta tres, usq; ad fratres nomine Sethonem, et Hermaum: quorum Sethonem
quidem Aegyptum, Hermaum verò Danaum denominatum dicit: quem expel-
lens, inquit, Sethon, regnavit annis quinquaginta et nouem: et post hunc senior
est filijs Rhampses annis sexaginta sex. Ante tot igitur annos egressos ex Aeg-
ypto patres nostros confessus, deinde Amenophin adiiciens Regem, hunc ait
et Deorum fuisse contemplatorem, sicut Orum quendam priorum Regum: et
impleisse desiderium eius sacerdotem Amenophin natum ex patre Papio: qui
videbatur quasi diuina participare natura, secundum sapientiam praescientiamq;
futurorum. Et dixisse Regi hunc cognominem, quod posset videre Deos, si pro-
vinciam à leprosis et alijs maculatis hominibus purgare contenderet. In quo la-
tatum Regem, omnes dicit corpore debiles ex Aegypto congregasse, et fecisse multi-
tudinem numero octuaginta millia. Eosq; ad sectiones lapidum in partem Nili
orientalem

orientalem misisse: simul & alios Egyptios, quibus hoc erat iniunctum. Fuisse autem quosdam inter eos etiam eruditorum sacerdotum lepra perfos ait. Amenophin verò illum sapientem diuinumq; virum refert timuisse & erga semetipsum & erga Regem Deorum indignationem, qui aperte suaserat eis vim fieri: & dixisse, quoniam auxiliarentur quidam maculatis hominibus, & Egyptum obtinerent tredecim annis. Et hac eum non quidem præsumpsisse Regi dicere, sed de his hominibus conscriptum reliquisse librum. ac sibi mortem consciuisse. & propterea Regem in anxietatem maximam peruenisse. Deinde ad verbum hac refert.

Itaque rogatus Rex, ut ad requiem & tutamen eorum secerneret ciuitatem, desertam urbem, qua fuerat pastorum, nomine Auarim, prauit eis. Est autem hac ciuitas secundum theologiam antiquam, Typhonis. Porro illi in hanc ingressi, & locum hunc ad rebellandum optimum, ducem sibi met quendam Heliopolitanorum Pontificum Osarsiphum constituere, & huic se obedire in omnibus iurauerunt. at ille primum quidem eis legem posuit, ut neque Deos adorarent, neque ab animalibus, quae praecipue sacra apud Egyptios erant, se penitus abstinerent: nulliq; copularentur nisi cum quibus foedus habere videbantur. Hac autem sentiens, & alia plura, maxime Egyptiorum consuetudinibus inimica, praecepit multo opere muros adificari ciuitatis: & ad bella preparari contra Amenophin Regem. Ipse verò assumens secum etiam alios sacerdotes, & maculatorum quosdam, misit legatos ad pastores: qui videbantur à Themise Rege depulsi ad Hierosolymorum urbem, causas suas & aliorum qui simul fuerant exhonoriati significans, & poscens ut pariter contra Egyptum castrametarentur. promisitq; eos fore venturos: primum quidem in Auarim progenitorum suorum prouinciam, & necessaria populis abundantius exhibenda: pugnatuos autem opportuno tempore, & prouinciam facillime subdituros. Fili verò laticia cumulati, omnes alacriter usque ad ducenta millia virorum pariter sunt egressi: & non post multum ad Auarim usque venere. Amenophis autem Egyptiorum Rex, dum illorum audisset inuasionem, non mediocriter perculsus est, dum recordaretur quod ei pradixerat Amenophis Papij. Et primum quidem congregans Egyptiacam plebem, facto consilio cum principibus eorum animalia sacra, & quae praecipue à sacerdotibus honorabantur, ante praecepit: & sacerdotibus particulariter iussit, ut simulacra eorum cautè celarent. Filium verò Sethonem, qui etiam Ramesses à Rampse patris nomine vocabatur, cum quinq; esset annorū, apud suum cōmendauit amicum. Ipse verò transiens cum alijs Egyptijs, usque ad trecenta millia virorum, bellatoribus viris occurrens, congressus non est. Putans enim semetipsum contra Deum pugnare, retrorsum reuersus venit ad Memphim: & sumens Apim & alia sacra, mox in Aethiopiā cum uniuersis nauibus & multitudine venit Egyptiorum. Per gratiam namq; erat ei subiectus Aethiopum Rex: propter quod suscipiens etiam populum uniuersum, prauit alimenta hominibus necessaria, quae prouincia ministrabat, & ciuitates ac vicos, qui ad fatale illud tredecim annorum exilium sufficerent. Et in Aethiopia quidē hac gesta sunt. Solymita verò descendentes cum viris pollutis Egyptiorum, sic pessimè hominibus usi sunt, ut eorum victoria esset pessima his, qui tunc eorum impietates inspiciebant. non solum etenim ciuitates & vicos concremare, sacrilegia facientes, & Deorum idola

Osarsiphus Dux Auarim.

Eiectorum contra Aegyptios bellum.

Aegyptiorum Rex in Aethiopiam fugit, eumq; Aethiopū Rex honorifice suscipit.

Onarsiphus postea
Moses vocatus.

Manethonis figmen-
ti depulsio.

Verborū Manetho-
nis repetitio.

devastantes, sed etiam ipsa sacra animalia qua colebantur crudelissimè discer-
pserunt, peremptores & occisores horum sacerdotes atque prophetas esse cogen-
tes, quos etiam expellebant nudos. Dicitur itaque, quod politiam & leges eis
composuit sacerdos quidam, genere Heleopolites, nomine Osarsiphus, vocatus
ex nomine Osireos Heliopolitani Dei: qui dum conuersus fuisset ad hoc genus,
mutauit nomen & vocatus est Moses. Qua igitur Aegyptij de Iudeis fe-
runt, hac sunt. Sed & multa breuitatis causa prater eo. Dicit autem rursus
Manethon, quia postea Amenophis ex Aethiopia digressus est cum magna
virtute: simul & filius eius Rampses, & ipse habens magnum exercitum. Et con-
gressi contra pastores atque pollutos, vicerunt eos: & multis casis persecuti sunt
eos usque ad Syria fines. Hac equidem & huiusmodi Manethon conscripsit.
Quia verò anilia loquitur deliramenta, atque mentitur, aperta ratione mon-
strabo: illud primò distinguens, quod postea referendum est. Is enim concessit no-
bis, atque professus est, quod ab initio non fuerint Aegyptij genere, sed extrinse-
cus illuc aduenissent, & Aegyptum obtinuissent, & ex ea rursus egressi sint no-
stri progenitores. quod verò nobis postea permixti non sunt Aegyptij corpore de-
bilitati: & quod ex his non fuit Moses, qui populum duxit ex Aegypto, sed an-
te multas generationes extitit, per ea qua ipse dixit, conabor ostendere. Primam
itaque causam posuit figmenti ridiculam. Rex enim, inquit, Amenophis concu-
pit videre Deos. quos putas? siquidem qui apud eos solennes erant, Bouem &
Hircum, & Crocodilos, & Cynocephalos, videbat. caelestes autem quomodo po-
terat? & cur hoc habuit desiderium? quia utique & prior Rex alter hos vide-
rat? Ab illo ergo audiens, quales essent, & quemadmodum eos vidisset, noua ne-
quaquam egebat arte. sed forte sapiens erat ille vates, per quem hac Rex posse
agere confidebat. quod si ita fuisset, quomodo impossibilem concupiscentiam
non praesciuit? non enim euenit quod voluit. Proinde quam rationem habere po-
tuit, ut propter mutilos aut leprosos ei inuisibiles essent? Irascentur enim pro-
pter impietates, non propter corporum vitia. Deinde, tam multa millia lepro-
forum & male habentium, una penè hora quomodo fuit possibile congregari?
aut quomodo Rex non obediuit vati? Ille namque praecepit debiles Aegyptios
exilio deportari, hic autem eos ad sectiones lapidum destinauit, tanquam ope-
rarijs indigens, & non purgare prouinciam volens. Ait autem quod vates se-
metipsum peremit, prauidens Deorum iram, & qua erant in Aegypto futura,
& conscriptum librum Regi reliquit. Proinde quomodo ab initio vates etiam
suum interitum non praesciuit? quomodo non repente Regi contradixit volen-
ti videre Deos? aut qua ratione timebat, iam non sui temporis calamitates?
aut quid nam grauius imminebat, quod morte praeueniret? Quod verò inter
omnia stultius est, videamus: Audiens enim hac, inquit, & de futuris iam me-
tuens, debiles illos quibus Aegyptum purgare debuerat, neque tunc de prouin-
cia pepulit: sed rogantibus eis, sicut ait, ciuitatem dedit dudum à pastoribus ha-
bitatam: qua vocabatur Auaris. Ad quam congregati, principem inquit, dele-
gere ex sacerdotibus Heliopolitanis: qui eis legem posuit, ut neq, Deos adora-
rent, neque ab Aegyptiaca festiuitatis animalibus abstinerent, sed omnia perime-
rent, atque consumerent, nulliq, penitus miscerentur, nisi cum quibus coniurati
esse videbantur: & iureiurando multitudine obligata, quatenus in eis legibus
perdurarent, Auarim ciuitatem munitam cōtra Regem dicit eos bello sumpsisse.
Adiecit

Adiecit autem, quia misit Hierosolymam rogans illos pro auxilijs exhibendis, & daturum Auarim compromittens, qua foret ex Hierosolymis volentium exire maiorum: & ex qua procedentes omnem Aegyptum obtinerent. Deinde subiungit illos quidem venisse cum ducentis millibus armatorum. Regem verò Amenophin Aegyptiorum, cum nollet repugnare Deo, mox ad Aethiopiam refugisse, & Apim cum alijs sacris animalibus deuexisse. Hierosolymitas verò inuasionem facta, & ciuitates depopulatos, & templa concremasse, & equestres peremisse refert: & nullam iniquitatem aut crudelitatem abstinuisse. Qui verò politiam & leges eis exhibuit, sacerdos, inquit, erat genere Heliopolites, nomine Orsasiphus, vocatus ab appellatione Osireos Heliopolitani Dei: & mutato nomine dictus postea Moses. Tertio decimo verò anno Amenophin, postquam regno pulsus est, ex Aethiopia profecto cum multis millibus dicit: & congressum contra pastores atque pollutos, habita conflictione, vicisse. & multos interficientem, usque ad fines Syria persecutum. In his iterum non intellexit sine verisimilitudine se mentiri. Leprosi namque, & cum eis multitudo collecta debilius, licet primitus irascerentur Regi, circa se utique talia facienti, secundum praeuisionem vatis, tamen cum a sectione lapidum sunt egressi, & provinciam percipere, omnes circa cum mitiores effecti credendi sunt. Porro si adhuc & illum odio habebant, seorsum magis insidiari potuissent, non omnibus bellum inferre, cum scilicet plurimi existentes multorum illic cognationes haberent. Proinde etiam si contra homines pugnare decreuere, non tamen contra Deos impietatem gerere praesumebant: nec contraria suis agere legibus, in quibus educati esse noscuntur. Oportet itaque nos Manethoni gratias agere: quoniam hu-
Præcedentium de pulso.
ius iniquitatis principes dicit, non eos qui ex Hierosolyma sunt egressi, sed illos ipsos Aegyptios esse probat, & maxime sacerdotes, atque iurisiurandi vinculum illorum multitudine conuenisse. Illud autem quomodo non irrationabile est? Domesticorum quidem & amicorum nemo cum illis rebellauit, nec periculi belli particeps factus est: sed miserè maculatos ad Hierosolymam, ut ab eis auxilia poscerent. quam amicitia aut societate intercedente? hostes enim magis erant, & moribus plurimum differebant. At illi confestim, ut ait, vocantibus morem gessere, nempe inducti pollicitationibus, quod Aegyptum occupaturi essent: quasi ipsi non admodum eius regionis gnari essent, ex qua per vim pulsi fuerant. qui si tum miseram aut egenam vitam egissent, merito fortasse negotium aggressi essent. Cum autem urbem habitarent fortunatam, & agrum amplum meliorem Aegypto colerent, quid tandem erat, cur ob veteres hostes, eosque corporibus affectis, quales nemo domesticos ferat, periculum adirent: neque enim futuram Regis fugam praesciebant. nam, ut ipse dixit, filius Amenuphis cum trecentis millibus ad Pelusium occurrebat. & hoc quidem omnino sciebant qui proficiscebantur: mutationem verò propositam & fugam unde coniectare poterant? Deinde occupatis horreis Aegypti, multa mala fecisse ait Hierosolymitanum exercitum: atque hac eis exprobrat: quasi non hostes eos induxisset: aut quasi hac sint aliunde accito militi obijcienda, cum eadem ante aduentum eorum fecissent, facturosque se iurassent ipsi Aegyptij. Quinetiam aliquanto post Amenuphis hostes aggressus praelio vicit: fusosque ac fugatos Syriam usque persecutus est. adeo scilicet Aegyptus est omnibus undecumque inuadentibus captu facilis: & qui tunc ea iure belli potiebantur, cum scirent Amenuphin vivere,

Epilogus huius partis Iudzorum genus ex Aegypto non oriundum.

Ad Manethonis de Mose maledictare-sponso.

Moses leprosus non fuit.

Moses à Moy quod Aegyptijs aquam significat, dictus.

In Cheremonem historiographum.

Messenes Amenophis filius.

Manethonis & Cheremonis historiae comparatio.

viuere, neque aditus ab Aethiopia communiuerant, multas ad hoc commoditates habentes, neque aliqui copias contraxerant. Ille vero usque Syriam trucidans eos (ut ait) persecutus est per arenosa & in aquosa loca. Scilicet ea vel quieto exercitu transire expeditum est. Igitur autore Manethone neque ex Aegypto genus nostrum oriundum est, neque illinc aliqui admixti sunt. Leprosorum enim & morbidorum multos in lapidicinis perisse verisimile est, multos in pralijs, plurimos verò postremo & in fuga. Superest ut de Mose illi contradicam. Hunc virum mirandum Aegyptij & diuinum existimant, sed non sine blasphemia incredibili sibi vindicare conantur: dicentes Heliopoliten esse unum sacerdotum, ob lepram cum alijs pulsum. Ostenditur autem in ratione temporum, DXVIII. annis prior fuisse, & patres nostros ex Aegypto in regionem quam nunc tenemus eduxisse. Quod verò eiusmodi calamitatis corpus expertus habuit, ipsius dicta indicant. Leprosis enim & oppidis & vicis interdixit, ut seorsim in lacero vestitu agant: & eum qui eos attigisset, aut sub idem tectum successisset, pro impuro habet. Quin etiam si eo morbo liberari, & in pristinum restitui contingat, praescripsit certas purificationes, mundationes, & fontanarum aquarum lauacra, & omnium pilorum abrasiones: multisq; & varijs sacrificijs peractis, tum demum sanctam urbem adeundam. Atqui contra par erat qui talem calamitatem expertus esset prouidentiam aliquam ac humanitatem exhibere simili infortunio pressis. Non solum autem de leprosis sic leges tulit, sed ne minima quidem corporis parte mutilatos ad sacrorum curam admisit. Sed etiam si iam sacerdoti aliquid tale accidisset, honore eum priuauit. Quomodo igitur verisimile est illum has aduersus semetipsum cum opprobrio suo damnoq; tulisse leges? Quin & nomen valde incredibiliter mutauit. Osarsiph enim (inquit) vocabatur. Hoc ad transmutationem nihil quadrat. Verum autem nomen significat ex aqua seruatum Mosē. Nam aquam Aegyptij Moy vocant. Satis igitur declaratum existimo, quod Manethon quatenus veterum scripta sequitur, non multum à veritate aberrat. Vbi verò ad vulgares fabulas se vertit, aut absurde eas confingit, aut in odium gentis loquentibus credit. Post hunc inquirere libet in Cheremonem. Hic enim Aegyptiacam se scribere historiam professus, addens idem nomen Regis quod Manethon. Amenophin, & filium eius Rhameffen, ait Isidem in somnis Amenophi apparuisse, incusantem quod templum suum per bellum dirutum esset. Phritiphautem verò sacrum scribam dixisse, si à pollutis hominibus Aegyptum repurget, liberandum eum à nocturnis terroribus: atque ita delectu vitiosorum morbidorumque habito, CCL. millia è finibus eiecťa. Duces verò eorum fuisse scribas Mosē & Iosephum, quem etiam sacrum scribam fuisse: Aegyptia verò eis nomina esse, Mosi Tisithen, Iosepho Petesephi. Hos Pelusium venisse, ibique offendisse CCCLXXX. millia, ab Amenophi relictā, quae in Aegyptum transferre noluerat: cum is icto fœdere contra Aegyptum expeditionem habitam. Amenophin autem non expectato impetu eorum, in Aethiopiam fugisse, relictā uxore grauidā: quam delitescētem in quibusdam speluncis enixam puerum nomine Messenen. cum posteaquam ad virilem aetatem peruenisset, expulisse Iudaeos in Syriam numero circiter ducenta millia, & patrem Amenophin ex Aethiopia recepiſſe. Et haec quidem Cheremon. Reor autem ex his ipsis quae dicta sunt amborum vanitatem apparere. Si quid enim veritatis subesset, impossibile erat in tantum

tantum eos discrepare. at qui mendacia componunt, non aliorum scriptis consona scribunt, sed quae ipsis libet confingunt. Ille igitur regiam cupiditatem videnti Deos, ait initium fuisse pollutos eiciendi. Charemon autem suum de fide somnium finxit. Et ille quidem Amenophin dixit indixisse Regi purgationem: hic vero Phritiphauten, iam multitudinis numerus sanè belle congruit, ille octuaginta millia referente, hoc ducenta quinquaginta. Præterea Manethon primum in lapidicinaseiectos pollutos, deinde ad Auarim habitandam tractatos, ac reliqua Aegypto bello vexata, tum demum acciuisse dicit à Hierosolymitis auxilia: Charemon, Aegypto decedentes circa Pelusium inuenisse trecenta octuaginta millia hominum ab Amenophi relictæ, ac cum illis rursus Aegyptum inuasisse: Amenophinque in Æthiopiam fugisse. Quod verò egregium est, ne illud quidem quinam Et unde erant tam numerosus exercitus dixit, Aegyptij ne an externi: neque causam indicauit, ob quam eos Rex in Aegyptum inducere noluit: qui de leprosis Et fide somnium confinxit. Mosi vero Et Iosephum, quasi eodem tempore simul expulsam Charemon adiunxit, Et quidem quatuor etatibus ante Mosén defunctum, quarum sunt anni ferè centum septuaginta. Quin Et Rhamesses Amenophis filius, secundum Manethonem quidem adolescens bellum administrat cum patre, Et cum eodem exulat fuga elapsus in Æthiopiam. Hic autem fingit eum post patris abitum in spelunca quadam natum, Et postea pralio victorem, Et Iudeos in Syriam expellentem numero circiter CC. millia. O facilitatem. neque enim prius quinam erant illa CCCLXXX. millia dixit, neque quomodo CLXXX. millia perierint: in acie ne ceciderint, an ad Rhamessen transfugerint. quod verò maximè mirum est, ne cognoscere quidem ex eo licet, quosnam vocet Iudeos, vel utris eorum det hanc appellationem: illis ne CCL. millibus leproforum, an his CCCLXXX. millibus, quæ circa Pelusium erant. Sed stultum fortasse sit redarguere eos, qui à semetipsis redarguti sunt. ferendum enim erat utcunque, si ab alijs redarguti fuissent. His addam Lysimachum, idem quidem habentem cum prædictis argumentum mendacij, verum enormitate figmenti illos vincentem. unde apparet eum magno odio confinxisse. Dicit enim, quæ tempestate Bocchoris in Aegypto regnabat, populum Iudeorum, quod essent lepra, scabie, Et alijs quibusdam morbis infecti, ad templa confugisse, ut mendicato alerentur. multis autem hominibus morbo correptis, sterilitatem in Aegypto accidisse. Bocchorim verò Aegyptiorum Regem ad Ammonem, scitatum oracula de sterilitate, misisse. responsum verò à Deo, repurganda esse templa ab hominibus impuris Et impijs, eiectionis eis à templis in loca desertæ. Cæterum scabiosos ac leprosos mergendos, tanquam sole horum vitam agre ferente: Et templa expianda: atque ita fore ut terra fructum ferat. Bocchorim autem accepto oraculo, accersitisque sacerdotibus ac sacrificijs iussisse collectis impuratis, hos militibus tradi deportandos in desertum: leprosos verò ac impetiginosos plumbeis laminis inuolutos in pelagus deiici. quibus submersis, reliquos congregatos Et in loca desertæ expositos esse, ut perirent. eos habito concilio consultasse de seipsis: Et nocte superueniente, accensis ignibus ac lucernis custodias agitasse: sequentiq; nocte ieiunatum, ut numen propitium eos seruaret. Insequenti verò luce à Mose quodam consilium datum, irent conferti una via, usque dum ad loca culta perueniretur. tum præcepisse eum, ne cui in posterum beneuoli essent, utque consilium malum potius quam bonum darent: Deorumque templa Et

Manethonis & Charemonis historiarum discrepantia.

Lysimachus mendacij arguitur.

Scabiosos ac leprosos Iudeos iuxta Lysimachi opinionem in pelagus deiiciendos, aut in loca desertæ exponendos.

Quando Iudæi Iude-
am occuparunt, &
urbem Hierosolyma
edificarunt.

Opinionis Lysimachi
de pulio.

Contra mendacium
impudenter exposi-
tum nihil dicendum.

altaria quotquot inuenirent euerterent. quibus comprobatis ac destinatis, mul-
titudinem iter fecisse per desertum, ac post multa incommoda tandem ad loca
cultu peruentum. tum verò & hominibus iniuriose tractatis, & fanis compila-
tis ac incensis, venisse in eam qua nunc Judea dicitur: conditaq; ciuitate hic ha-
bitare, urbem verò *ἱερὸσολῶν*, ex re nominatam. aliquanto autem post iam auctos
viribus mutasse nomen vitandi probri gratia: & urbem Hierosolyma, seipsos
Hierosolymos vocasse. Hic non eundem quem illi inuenit Regem, sed recentius
nomen consinxit: & omisso somnio ac propheta Ægyptio ad Ammonem abiit de
impetiginosis & leprosis responsum relaturus. ait enim ad templa collectam mul-
titudinem Judæorum, incertum leprosis ne nomen imponens, an quòd solos Ju-
dæos morbus occuparit. dicit enim populus Judæorum. Qualis, aduena, an indi-
gena? Cur igitur eos cum sint Ægyptij, Judæos vocas? Quòd si hospites sunt,
cur unde nam sint non dicis? Quomodo autem cum Rex tam multos ex his ma-
ri merisset, reliquos in loca deserta eiecisset, tanta multitudo superfuit? aut quo-
modo pertransierunt desertum, & occupauerunt regionem quam nunc tene-
mus, & condiderunt urbem, & extruxerunt templum apud omnes celebre?
oportebat autem de legislatore non solum nomen dicere, sed & genus, quisnam,
& ex quibus ortus. quamobrem verò tales eis inter eundem aggressus sit ferre
leges, de Dijs, etiam erga homines iniustas. Siue enim Ægyptij erant genere, non
tam facile patrios mores mutare potuissent, siue aliunde erant, omnino aliquas
habebant leges longa consuetudine obseruatas. Si igitur de expulsoribus suis in-
rassent, nunquam se illis fore beneuolos, rationem non absurdam habuissent.
Quòd si bellum internecinum. aduersus uniuersos mortales susceperunt, cum
essent (ut ipse ait) miseri, & omnium opis egeni, maxima stultitia non illorum,
sed hac fingentis ostenditur. Iste namque etiam nomen impositum ciuitati à
templorum spoliatione, presumpsit dicere, & hoc postea fuisse mutatum. Mi-
rum ni, quia posteris quidem turpe fuit tale nomen & odiosum: ipsi vero qui
fundauere urbem, ornare semetipsos etiam vocabulo credidere. Hic autem ge-
nerosus vir pra nimia detractationis impotentia non intellexit, Hierosolyma
non idem voce Judaica quòd Græca significare. Quid ergo amplius quilibet di-
ceret contra mendacium tam impudenter expositum? Sed quoniam
congruam iam magnitudinem suscepit hic liber, aliud
faciens principium, cetera praesentis ope-
ris explanare tentabo.

FLAVII

FLAVII IOSEPHI DE ANTIQUITATE IUDAE ORVM CONTRA APIONEM

Alexandrinum, ad Epaphroditum,

LIBER II.

PRIORI quidem volumine, charissime mihi Epaphrodite, de antiquitate nostra monstraui, Phœnicum & Chaldaeorum, Aegyptiorumq; literis satisfaciens veritati: multosq; Græcorum conscriptores adducens, & meam è diuerso disputationem aduersus Manethonem, & Charemonem, & alios quosdam exhibui. nunc autem inchoabo reliquos arguere, qui contra nos aliqua conscripserunt. Impulsus enim sum contra Apionem respondere grammaticum, si tamen assumi hoc oportet officium. Horum igitur, quæ ab eo conscripta sunt, alia quidem similia sunt dictis aliorum, alia valde frigida. Plurima verò quantum tantummodò detractiōnem habentia, & multam (ut ita dixerim) ineruditi probationem, tanquam ab homine composita, & moribus prauo, & totius vitæ suæ temporibus importuno. Quia verò multi hominum propter stultitiam suam his potius sermonibus capiuntur, quàm illis quæ multo studio conscribuntur: & de rogationibus quidem gaudent, præconijs verò mordentur, necessarium duxi ne hunc quidem inscrutatum relinquere, qui nos tanquam in iudicio criminatur. etenim hoc quoq; plerisq; mortalium insitum video, ut gaudeant quoties maledicus quispiam ipse sua mala à laceſſito audit. Et quidem nec orationem eius legere facile est, neq; apertè cognoscere quid dicere velit: sed velut in multa tumultuatione ac mendaciorum perplexitate nunc similia supra pensitatis de maiorum nostrorum ex Aegypto migratione affert: nunc incolas Alexandria Iudaos calumniatur: in superq; de sacris templi nostri ceremonijs atque alijs ritibus nostris accusationem admiscet. Patres igitur nostros nec Aegyptios genere fuisse, neq; ob labem corporum aut similem aliam calamitatem inde pulsos, non mediocriter solum, sed penè ultra modum, superius à me declaratum existimo: caterum quæ his adiungit Apion, compendio memorabo. Dicit enim in tertio rerum Aegyptiacarum hæc: Moses, ut accepi à grandioribus natu Aegyptijs, Heliopolitanus erat, qui patrijs institutus moribus, subdiuales preces ad septa qualia ciuitas habebat, reduxit, ad subsolanum autem omnia conuertebat. ita enim Heliopolis sita est. pro obeliscis verò statuit columnas, sub quibus ceu peluis forma exprimebatur: umbra verò in eam incidens, utpote per sudum, eundem semper cum sole cursum circumuoluebat. Atque huiusmodi est admiranda illa huius grammatici phrasis. Mendacium verò eius non tam nostris verbis euidenter coarguitur, quàm Moſeos operibus: neque enim cum primum tabernaculum Deo construeret, aut ipse ullam talem formam ei indidit, aut posteros facere præcepit: atque is qui postea templum Hierosolymis construxit Solomon, omni tali curiositate abstinuit, qualem confinxit Apion. Accepisse autem se dicit à maioribus natu Moſen Heliopolitanum: scilicet ipse iunior, sed his fidem habens, qui per per atatem illum familia-

Ab Apione quædam valde frigida conscripta.

Apion de Moſe & gente Iudaico.

Apionis de Moſe & templo Iudaico mendacium coarguitur.

riter nouerant. Et de Homero quidem poeta, quamuis grammaticus, non posset quanta eius sit patria certo affirmare, neq. de Pythagora tantum non heri nudius tertius nato: de Mose vero tam multis annis illos precedente tam facile decernit, credens seniorum relationi: unde manifestè illum mentiri apparet. Quin

Temporum ratio apud historiographos inaequalis.

et temporum ratio, quibus Moſen ait eduxiſſe leproſos et cacos et claudos, belle concinit iuxta grammaticum hunc diligentiffimum. Manethon enim regnante Tethmoſi Iudaos dicit ex Aegypto diſceſſiſſe, annis CCCXCIII. antequam Danaus apud Argos exularet. Lyſimachus autem tempore Bocchoris Regis, hoc eſt, ante annos MDCC: Molon vero et alij quidam, ut cuiq. uifum eſt. At vero Apion ceteris fide dignior, exactè illum exitum definiuit VII. Olympiade, et huius anno primo: quo, ut ait, Pœni Carthaginem condiderunt. Carthaginis autem mentionem adiecit, ratus argumentum id veritatis ſe habiturum euidentiffimum: nec animaduertit à ſemetipſo adductum quo coargueretur. ſi enim

Mirami & Salemonis amicitia, de qua ſupra lib. I. contra Apionem in principio.

de hac colonia monumentis Phœnicum credendum eſt, in illis Hiram Rex traditur antiquior Carthagine condita annis plus quam CL: de quo ſuperius ex Phœnicum commentarijs probaui, quod Solomoni templi Hieroſolymitani conditori amicus fuerit, et multa ad templi fabricam cōtulerit. Solomon vero edificauit templum poſt Iudaorum diſceſſum ex Aegypto annis DCXII. Porro numerum pulſorum eundem quem Lyſimachus commentus (ait enim C. et X. eorum fuiſſe millia) miram quādam et credibilem reddit cauſam, cur ſabbatum nominatum ſit. Exacto enim (inquit) ſex dierum itinere, inguinum ulceribus affecti ſunt: et hac de cauſa ſeptima die quieuerunt: incolumes conſtituti in regione qua nunc Iudea vocatur. et appellauerunt eam diem ſabbatum, ſeruata

Inguinis morbum Aegyptij ſabbatoſum vocant.

Aegyptiorum voce. nam inguinis morbum Aegyptij vocant ſabbatoſum. Annon igitur vel deridenda hac nugacitas, vel contra odio habenda talis in ſcribendo impudentia? Apparet enim quod omnes inguinibus laborauerint, hominum millia centum et decem. Atqui ſi erant caci et claudi et morbidi, quales fuiſſe Apion ait, ne unius quidem diei iter progredi potuiſſent: ſin autem poterant per magnam ſolitudinem proficiſci, prater eaq. ſibi obſiſtentes vincere populariter repugnando, nequaquam uniuerſi poſt ſextam diem inguinum morbo correpti fuiſſent. Neque enim naturaliter tale quippiam euenire iter agentibus neceſſe eſt, ſed plurimorum millium exercitus definita ſemper itinera peragunt: neq. temere ita accidiſſe veriſimile uidetur. eſt enim omnino abſurdum. At vero mirificus hic Apion ſex quidem diebus eos perueniſſe in Iudeam pradixit: ruruſus autem Moſen conſenſo monte, qui Aegyptum inter et Arabiam ſitus eſt, nomine Sinaus, quadraginta diebus delituiſſe dicit, indeq. deſcendentem Iudaïs leges dediſſe. atqui quomodo poſſibile eſt, eoſdem et quadraginta dies in deſerto ac in aquoſo loco manere, et quod in medio ſpatium eſt, id totum ſex diebus pertransire? Sabbati vero appellationis grammatica ratio, quam adfert, multum impudentiam pra ſe fert, vel certè magnam imperitiam. Nam ha voces Sabbo et Sabbathum, inter ſe maximè differunt. Sabbathum enim ſecundum Iudaos quies eſt ab omni opere. Sabbo vero, ut ille affirmat, Aegyptij inguinum morbum ſignificat. Tales quaſdam de Moſe et Iudaorum ex Aegypto profeſſione Aegyptius Apion nouitates finxit, prater aliorum commentus autoritatem. Et quid mirum ſi de noſtris mentitur patribus? quandoquidem de ſe ipſo contra mentitus eſt: et natus in Oaſi Aegypti, primas iſte Aegyptiorum

Depulſio ſigmenti Apionis de ſex dierum itinere.

ptiorum existimatus, veram quidem patriam & genus suum abiuravit: Alexandrinum autem se mentitus, confirmat generis sui prauitatem. Merito igitur quos odit & conuitijs insectatur, eos Egyptios appellat. nisi enim pessimos esse existimaret Egyptios, semet ex eorum genere haud eximeret: quandoquidem qui se de celebritate patriae iactant, honorificum quidem ducunt ab ea denominari, coarguunt verò eos, qui prater ius in eandem sese ingerere conantur. Erga nos autem alterutro modo affecti sunt Egyptij: aut enim ceu gloriabundi cognatos se simulant, aut participes nos infamiae suae cooptant. At praclarus iste Apion videtur contumeliosam nostrum insectationem, quasi mercedem voluisse reddere Alexandrinis, pro data sibi ciuitate: sciensque eorum cum habitatoribus Alexandria Iudaeis similitudinem, proposuit quidem illis conuicium facere, unam tamen comprehendit reliquos quoque, uniuersos, utrobiq; impudenter mentiens. Videamus igitur, quam sint illa grauias & non ferenda, de quibus habitatores Alexandria Iudaeos accusat. Venientes, inquit, e Syria, sedes fixerunt ad importuosum mare, undarum vicini assultibus. Ergo si locus opprobrium habet, non quidem patria sua, sed tamen quam patriam dicit, Alexandria conuiciatur. Illius enim & maritima ora pars est, ut omnes confirmant ad inhabitandum optima: quam si Iudaei per vim occupauerunt, ita ut ne post quidem eijcerentur, fortitudinis eorum argumentum est. Verum Alexander eis locum ad incolendum dedit, & parem cum ipsis à Macedonibus honorem consecuti sunt. Nescio autem quid dicturus fuerit Apion, si circa Necropolim habitassent, ac non circa Regiam sedes posuissent, & hodie quoque eorum tribus appellaretur Macedones. Igitur si legit epistolas Alexandri Regis, Ptolemaei, Lagi ac successorum illius Aegypti Regum, & columnam stantem Alexandria ac iura continentem qua Caesar magnus Iudaeis concessit: hac, inquam, si sciens, contraria scribere ausus est, malus erat: sin autem nihil horum nouit, indoctus. Illud quoque quod se mirari dicit, quod cum Iudaei essent, Alexandrini vocati sunt, similis inscientia est. Omnes etenim qui ad coloniam aliquam deuocantur, etsi plurimum ab alterutris genere differant, à conditoribus appellationem accipiunt. Et quid opus est de alijs dicere? nostrorum enim ipsorum hi, qui Antiochiam inhabitant, Antiocheni nominantur. Ius enim ciuium eis dedit conditor Seleucus. Similiter & qui in Epheso commorantur, & alia Ionia cum ciuib; exinde natis eandem appellationem habent, hac praebeantibus eis regni successoribus. Romanorum verò clementia, cunctis non paruulum donum appellationis suae concessit, non solum viris singulis, sed etiam maximis gentibus in communi. Hispani denique antiqui, & Tyrrheni, & Sabini, Romani vocantur. Si verò hunc modum aufert communis ciuitatis Apion, desinat semetipsum Alexandrinum dicere. Natus enim in intima Aegypto, quomodo erit Alexandrinus, iure ciuitatis, sicut ipse in nobis dicit, ablato? cum solis Aegyptijs nunc orbis domini Romani, participari cuiuslibet ciuitatis interdixisse videantur. Hic autem praclarus dignitates quas ipse impetrare prohibetur adipisci non valens, calumniari conatur eos qui hac iustissime perceperunt. Non enim propter inopiam habitatorum ciuitatis quam studiose adificabat Alexander, nostrorum aliquos ibi collegit: sed omnes approbans diligenter ex virtute, ac fide dignos inueniens hoc praconium nostris exhibuit, cum gentem nostram studeret non mediocriter honorare. Ait enim Hecataeus, quia propter mansuetudinem atque fidem, quam ei praeuere Iudaei, Samariam regionem adiecit, ut eam sine tributis haberent.

Apion veram patriam & genus suum abiuravit.

Apion contumeliosam Iudaeorum insectationem, quasi mercedem Alexandrinis reddere voluisse videtur.

Alexandriae pars ora maritima.

Iura & libertates Iudaeorum.

Alexander.

1. Ptolemæus Lagi.

Similiter quoque sensit post Alexandrū etiā Ptolemæus Lagi de Iudæis in Alexandria cōmorantibus. Nam Ægyptiaca eis castra cōmisit, arbitratus fide simul eorum et fortitudine conseruanda: et in Cyrene credens se tutissimè regnaturū, et in alijs Libya ciuitatibus, ad ea loca partem Iudæorū habitādi causa direxit.

2. Ptolemæus Philadelphus.

Post hunc autem Ptolemæus, qui Philadelphus est appellatus, non solum si qui fuere captiui apud eos nostrorum, omnes absoluit, sed et pecunias eis sapius condonauit: et (quod maximum est) desiderauit agnoscere nostras leges, et sacram scripturarum volumina concupiuit: misitque rogans destinari viros qui ei interpretarentur legem: et ut hac apprime conscriberentur, diligentiam hanc commisit non quibuscunque viris, sed Demetrium Phalereum, et Andream, et Aristeum, quorum eruditione sui seculi Demetrius facile princeps erat, alij verò habebant custodiam corporis sibi creditam, huic cura præfecit. Non enim leges, et patrum nostrorum philosophiam discere cōcupisceret, si his videntes despiceret et non potius valde miraretur. Apion autem penè omnes in ordine successores eius Macedonum Reges ignorauit habuisse erga nos præcipuum familiaritatis affectum. Tertius namque Ptolemæus, qui vocatur Euergetes,

3. Ptolemæus Euergetes.

fortiter obtinens Syriam vniuersam, non Dijs Ægyptiacis pro victoria solennitates gratificas immolauit: sed veniens ad Hierosolimam, multas hostias sicut nostri moris est, Deo sacrificauit, dignissimamque dicauit ornamenta victoria. Philometor autem Ptolemæus, et eius uxor Cleopatra, omne regnū commiserunt Iudæis: et duces totius fuere militia Onias et Dosithæus Iudæi: quorum nominibus derogat Apion, cum debuisset opera eorum potius mirari, et gratias agere, quoniam liberauere Alexandriam, cuius ciuis videri vult. Nam dum rebellio surrexisset in Cleopatra regno, et periculum pessima perditionis instaret, istorum labore ciuitas intestinis prælijs est erepta. Sed postea, inquit, Onias ad urbem deduxit exercitum paruum, cum esset illic Thermus præsens Romanorum legatus: quod (ut ita dicam) rectè atque iustè factum est. Ptolemæus enim, qui cognominatus est Physcon, moriente suo patre Ptolemæo Philometore, egressus est de Cyrene, volens Reginam Cleopatram expellere, et filios Regis, ut ipse regnum iniustè sibi met applicaret: propter hac ergo Onias aduersus eum bellum pro Cleopatra suscepit: et fidem quam habuit circa Reges, nequaquam in necessitate deseruit. Testis autem Deus iustitiæ eius manifestus apparuit. Nam Physcon Ptolemæus cum aduersum exercitum quidem Onie pugnare præsumeret, omnes verò Iudæos in ciuitate positos cum filijs et uxori-

4. Ptolemæus Philometor.

ribus capiens, nudos atque vinctos elephantis subiecisset, ut ab eis conculcati deficerent, et ad hoc etiam bestias ipsas inebriasset, in contrarium qua præparauerat, euenere. Elephantibus enim relinquentes sibi appositos Iudæos, impetu facto super amicos eius, multos ex ipsis interemere. Et post hac Ptolemæus quidem aspectum terribilem contemplatus est, prohibentem se ut illis noceret hominibus. Concubina verò sua charissima, quam alij quidem Ithacam, alij verò Hirenen denominant, supplicante ne tantam impietatem perageret, et concessit, et ex his quæ egerat vel acturus erat, pœnitentiam egit. Vnde rectè hanc diem Iudæi Alexandria constituti, eo quòd aperte à Deo salutem promerere, celebrare noscuntur. Apion autem omnium calumniator, etiam propter bellum aduersus Physconem gestum, Iudæos accusare præsumpsit, cum eos laudare debuerit. Is autem etiam vltima Cleopatra Regina Alexandrino-

rum

rum meminit, veluti nobis impropere, quoniam circa nos fuit ingrata: & nō potius illam redarguere studuit, cui nihil omnino iniustitiæ & malorum operum defuit: vel circa generis necessarios, vel circa maritos suos, qui etiam dilexerint eam, vel in communi contra Romanos omnes, & benefactores suos imperatores: qua etiam sororem Arsinoen occidit in templo, nihil sibi nocentem. Peremit autem & fratrem insidijs paternosq; Deos, & sepulcra progenitorum depulata est. Percipiensq; regnum à primo Casare, eius filio & successor, rebellare præsumpsit. Antoniumq; corrumpens amatorijs rebus, & patriæ inimicum fecit, & infidelem circa suos amicos instituit, alios quidem genere regali spoliens, alios autem demens ad mala gerenda compellens. Sed quid oportet amplius dici, cum illum ipsum in nauali certamine relinquens, id est, maritum & parentem communium filiorum, tradere cum exercitu principatum, & se sequi cōgigit? Nouissimè verò Alexandria à Casare capta, ad hoc usq; perducta est, ut saltem hinc sperare se iudicaret, si posset ipsa manu sua Iudeos perimere: eo quod circa omnes crudelis & infidelis extaret. Putasne gloriandum nobis non esse, si quemadmodū dicit Apion, famis tempore Iudeis triticum non est mensa? Sed illa quidem pœnam subiit cōpetentem. Nos autem maximo Casare utimur teste auxilij, atque fidei quam circa eum contra Egyptios gessimus: necnon & senatu eiusq; consultis, & epistolis Caesaris Augusti, quibus nostra merita comprobantur. Has literas Apionem oportebat inspicere, & secundum genera examinare testimonia sub Alexandro facta, & omnibus Ptolemais, & quæ à senatu constituta sunt, necnon & maximis Romanis imperatoribus. Si verò Germanicus frumenta cunctis in Alexandria cōmorantibus metiri non potuit, hoc indicium est sterilitatis ac penuriæ frumentorum, non accusatio Iudeorū. Quid enim sentiant omnes imperatores de Iudeis in Alexandria commorantibus, palam est. nam administratio tritici nihilo magis ab eis, quàm ab alijs Alexandrinis translata est. Maximam verò eis fidem olim à Regibus datam conseruauere, id est, fluminis custodiam, totiusq; custodia, nequaquam his rebus indignos esse iudicantes. Sed super hoc: quomodo ergo, inquit, si sunt ciues, eosdem Deos, quos Alexandrini, non colunt? Cui respondeo. Quomodo etiam cum vos sitis Egyptij, inter alterutros prælio magno & sine fœdere de religione contenditis? aut certè propterea non vos omnes dicimus Egyptios, & neq; cōmuniter homines, quoniam bestias aduersantes naturæ colitis, multa diligentia nutriendos? cum genus utiq; nostrorum unum atque idem esse videatur. Si autem in vobis Egyptijs tanta differentia opinionum sunt, quid miraris super his, qui aliunde in Alexandriam aduenerunt, si legibus à principio constitutis, circa talia permanere? Is autem seditionis causas nobis apponit: qui si cum veritate ob hoc accusat Iudeos in Alexandria constitutos, cur omnes non culpare possit, eo quod noscamur habere concordiam? Porro etiam seditionis autores, quilibet inueniet Apionis similes Alexandrinorum fuisse ciues. Donec enim Graci fuere & Macedones hanc ciuitatem habentes, nullam seditionem aduersus nos gessere, sed antiquis cessere solennitatibus. Cum verò multitudo Egyptiorum creuisset inter eos, propter confusiones temporum, etiam hoc opus semper est additum. Nostrum verò genus permansit purum. Ipsi igitur molestia huius fuere principium, nequaquam populo Macedonicam habente constantiam, neque prudentiam Gracæ: sed cunctis scilicet utentib. malis moribus Egyptiorum, & an-

De Cleopatra vltima
Alexandrinorū Regi
na, eiusq; sceleribus.

Antonius Cleopatra
maritus.

Iudei fidem eis olim
à Regibus datam cō-
seruauere.

Egyptij bestias na-
turæ repugnantes co-
lunt.

Discordia Iudeorū
& ciuium Alexandri-
norum in religione.

Seditionis Alexan-
drinæ causa.

Depulsio argumenti
Apionis, Iudeos se-
ditionis Alexandræ
causam exiuisse.

Et antiquas inimicitias aduersum nos exercentibus. Et diuerso namque factum
 est quod nobis impropere præsument. nam cum plurimi eorum non opportu-
 nè ius eius ciuitatis obtineant, peregrinos vocant eos qui hoc priuilegium ad o-
 mnes impetrasse noscuntur. Nam Aegyptijs neque Regum quisquam videtur
 ius ciuitatis fuisse largitus: neque nunc quilibet imperatorum. Nos autem Ale-
 xander quidem introduxit, Reges autem auxere, Romani verò semper custodi-
 re dignati sunt. Itaque derogare nobis Apion voluit, quia imperatorum non
 statuamus imagines, tanquam illis hoc ignorantibus, aut defensione Apionis
 indigentibus: cum potius debuerit admirari magnanimitatem modestiamque Ro-
 manorum, quoniam subiectos non cogunt patria iura transcendere: sed suscipiunt
 honores, sicut dare offerentes pium atque legitimum est. Non enim honoribus
 gratiam habent, qui ex necessitate et violentia conferuntur. Gracis itaque et
 alijs quibusdam, bonum esse creditur imagines instituire. Denique et patrum
 et uxorum filiorumque figuras depingentes exultant, quidam verò etiam nihil si-
 bi competentium sumunt imagines. alij verò et seruos diligentes, hoc faciunt.
 Quid ergo mirum est, si etiam principibus ac dominis hunc honorem præbere
 videantur? Porro autem legislator, non quasi prophetans Romanorum poten-
 tiam non honorandam, sed tanquam causam neque Deo neque hominibus uti-
 lem despiciens, et quoniam totius animati, multo magis Dei inanimati, proba-
 tur hoc inferius, interdixit imagines fabricare. alijs autem honoribus post Deum
 colendos non prohibuit viros bonos, quibus nos et imperatores et populum Ro-
 manum dignitatibus ampliamus. Facimus autem pro eis continua sacrificia: et non so-
 lum quotidianis diebus ex impensa communi omnium Iudeorum talia celebra-
 mus: verum cum nullas alias hostias ex communi, neque pro filiis peragamus, so-
 lis imperatoribus hunc honorum præcipuum pariter exhibemus, quem homi-
 num nulli persoluimus. Hac itaque communiter satisfactio posita sit aduersus
 Apionem pro his quæ de Alexandria dicta sunt. Admiror autem etiam eos, qui
 ei huiusmodi fomitem præbuere, id est, Posidonium et Apollonium et Colonis:
 quoniam accusant quidem nos, quare nos eosdem Deos cum alijs non colimus:
 mentientes autem pariter, et de nostro templo blasphemias componentes incon-
 gruas, non se putant impiè agere: cum sit valde turpissimum liberis, qualibet ra-
 tione mentiri, multo magis de templo apud cunctos homines nominato, tanta
 sanctitate pollente. In hoc enim sacrario Apion præsumpsit edicere, asini caput
 collocasse Iudeos, et eum colere, ac dignum facere tanta religione: et hoc affir-
 mat fuisse depalatum, dum Antiochus Epiphanes et exspoliasset templum, et
 illud caput inuenisset ex auro compositum multis pecunijs dignum. Ad hoc igitur
 primum quidem respondeo, quoniam Aegyptius vel si aliquid tale apud nos
 fuisset, nequaquam debuerat increpare, cum non sit deterior asinus furonibus
 et hircis et alijs, qui sunt apud eos Diij. Deinde quomodo non intellexit, operi-
 bus increpatus de incredibili suo mendacio. Legibus namque semper utimur ijs-
 dem, in quibus sine fine consistimus. Et cum varij casus nostram ciuitatem, sicut
 etiam aliorum vexauerint, et Theos ac Pompeius Magnus, ac Licinius Cras-
 sus, et ad nouissimum Titus Caesar, bello vincentes obtinuerint templum, nihil
 huiusmodi illic inuenere: sed purissimam pietatem, de qua nihil nobis est apud
 alios effabile. Quia verò Antiochus neque iustam fecit templi depredationem,
 sed egestate pecuniarum ad hoc accessit, cum non esset hostis, et socios insuper nos
 suos

Romanorum erga
 Iudeos magnani-
 mitas.

Iudei prorsus nullas
 imagines ferunt.

Quomodo Impera-
 tores & magistratus
 colendi.

Mendacij à Posido-
 nio & Apollonio in
 Iudeos conficti reie-
 ctio.

Responso ad obie-
 ctionem de asini ca-
 pite.

suos & amicos aggressus est, nec aliquid dignum derisione illic inuenit, multi & digni conscriptores super hoc quoque testantur: Polybius Megalopolitanus, Strabo Cappadox, Nicolaus Damascenus, Timagenes, & Castor chronographus, & Apollodorus: qui omnes dicunt pecunijs indigentem Antiochum transfessum fœdera Iudeorum, & spoliasse templum auro argentoq; plenum. Hac igitur Apion debuit respicere, nisi cor asini ipse potius habuisset, & impudentiam canis, qui ad ipsos assolet coli: neque enim extrinsecus alia ratiocinatione mentitus est. Nos itaque asinis neque honorem neque potestatem aliquam damus, sicut Egyptij crocodilis & aspidibus: quando eos qui ab istis mordentur, & a crocodilis rapiuntur, felices & Deo dignos arbitrantur. Sed sunt apud nos asini, quod apud alios sapientes viros, onera sibi met imposita sustinentes. Et si ad areas accedentes comedant, aut proposita non adimpleant, multas valde plagas accipiunt, quippe operibus & ad agriculturam rebus necessarijs ministrantes. sed aut omnium rudissimus fuit Apion ad componendum verba fallacia, aut certè ex rebus initia sumens, hac implere non valuit, quando nulla potest contra nos blasphemia prouenire. Alteram verò fabulam, derogatione nostra plenam, de Gracis apposuit: de quo hoc dicere sat erit, quoniam qui de pietate loqui presumunt, oportet eos non ignorare minus esse immundum per templa transire, quàm sacerdotibus scelestia verba consingere. Isti verò magis studere defendere sacrilegum Regem, quàm iusta & veracia de nostris & de templo conscribere. Volentes enim Antiocho gratificari & perfidiam ac sacrilegium eius tegere, quo circa gentem nostram est usus propter egestatem pecuniarum, detrahentes nobis etiam qua in futuris essent, mentiti sunt. Prophetam verò aliorum factus est Apion, & dixit Antiochum in templo inuenisse lectum, & hominem in eo iacentem, & appositam ei mensulam maritimis terrenisq; volatilium dapibus plenam, & quod obstupuisset his homo. Illum verò mox adorasse Regis ingressum, tanquam maximam sibi opem prabituri: ac procidentem ad eius genua, extensa dextera poposcisse libertatem: & iubente Rege ut consideret, & diceret quis esset, vel cur ibidem habitaret, vel qua esset causa ciborum eius, tunc hominem cum gemitu & lacrymis lamentabiliter suam narraffe necessitatem. Ait, inquit, esse se Gracum: & dum peragraret prouinciam parandi victus causa, correptum se subito ab alienigenis hominibus, atq; deductum ad templum, & inclusum illic, & a nullo conspici, sed cuncta dapium apparatione saginari. Et primum quidem hac sibi inopinabilia beneficia visa attulisse latitiam: deinde suspicionem, postea stuporem: postremum consulentem à ministris ad se accedentibus audisse legem ineffabilem Iudeorum, pro qua nutriebatur: & hoc illos facere singulis annis quodam tempore constituto. Et comprehendere quidem Gracum peregrinum, eumq; annuo tempore saginare, & deductum ad quandam syluam, occidere quidem eum hominem, eiusq; corpus sacrificare secundum suas solennitates, & gustare ex eius visceribus, & iusiurandum facere in immolatione Graci, ut inimicitias contra Gracos haberent: & tunc in quandam foueam reliqua hominis pereuntis abijcere. Deinde refert eum dixisse, paucos iam dies debitos sibi met superesse, atque rogasse, ut reueritus Gracorum Deos, & superans in suo sanguine insidias Iudeorum, de malis eum circumstantibus liberaret. Huiusmodi ergo fabula non tantum omni tragœdia plenissima est, sed etiã cru-

Asini apud Iudeos aliosq; sapientes viros qui dicantur.

Historiographi quidam perfidiam ac sacrilegiū Antiochi tegere conantur.

Iudeos quotannis hominem Gracum immolare debere.

XXXX

deli

deli impudentia redundat. Non tamen à sacrilegio priuat Antiochum, sicut arbitrati sunt, qui hac ad illius gratiam cōscripsere. Non enim presumpsit aliquid tale, ut ad templum accederet: sed sic inuenit nō sperans. Fuit ergo voluntatibus iniquis impius, & nihilominus sine Deo, quicquid iussit mendacij superfluitas, quam ex ipsa re cognoscere valde facillimū est. Non enim circa solos Gracos discordia legū esse dignoscitur, sed maximē aduersus Egyptios & plurimos alios. Cuius enim regionis homines non contigit aliquando apud nos peregrinari? ut aduersus solos Gracos renouata coniuratione per effusionem sanguinis ageremus: vel quomodo possibile est, ut ad has hostias omnes Iudaei colligerentur, & tantis millibus ad gustandum viscera illa sufficerent, sicut ait Apion? vel cur inuentum hominem quicumq; fuit (non enim suo nomine conscripsit) aut quomodo eum in suam patriam Rex non cum pompa deduxit? dum posset hoc faciens, ipse quidem putari pius, & Gracorum amator eximius, assumere verō cōtra Iudaorum odium auxilia magna cūctorum. Sed hac relinquo: insensatos enim, non verbis, sed operibus decet arguere. Sciunt igitur omnes, qui videre constructionem templi nostri, qualis fuerit, & intransgressibilem eius purificationis integritatem. Quatuor enim porticus habuit in circuitu, & harum singula propriam secundum legem habuere custodiam. In exteriorē itaque ingredi licentia fuit omnibus etiam alienigenis: mulieres tantummodo menstruata transire prohibebantur. In secundā verō porticum cuncti Iudaei ingrediebantur: eorūq; cōiuges cum essent ab omni pollutione munda. In tertiā, masculi Iudaorū mundi existentes atque purificati. In quartā autem sacerdotes, stolis induti sacerdotalibus. In adytum verō soli principes sacerdotum, propria stola circumamicti. Tanta verō est circa omnia prouidentia pietatis, ut secundum quasdam horas sacerdotes ingredi constitutum sit. Mane etenim aperto templo oportebat facientes traditas hostias introire: & meridie rursus, dum clauderetur templum, deniq; ne vas quidem aliquod portari licet in templum, sederant in eo solummodo posita, altare, mensa, thuribulum, candelabrum, quae omnia & in lege conscripta sunt. Etenim nihil amplius neq; mysteriorum aliquorū ineffabilem agitur, neq; intus ulla epulatio administratur. Hac enim quae praedicta sunt, habent totius populi testimonium manifestum, rationemq; gestorum. Licet enim sint tribus quatuor sacerdotum, & harū tribuum singula habeant hominū plus quā quinq; millia, sit tamē obseruatio particulariter per dies certos: & his transactis, alij succedentes ad sacrificia veniunt: & congregati in templum mediantē die à precedentib; clauē tēpli & ad numerū omnia vasa percipiunt, nulla re quae ad cibum aut potum attineat in templum delata. Talia namq; etiam ad altaria offerre prohibitū est, prater illa quae ad sacrificia preparantur. Quid ergo Apionem dicimus, nihil horū examinantem, verba incredula protulisse? Sed turpe est, historia veram notitiam si proferre grammaticus non possit. Et sciens templi nostri pietatem, hanc quidem pratermisit. Hominis autem Graci cōprehensionem finxit, & pabulū ineffabile, & ciborū opulentissimā claritatem: & peruios ingredientiē, ubi nec nobilissimos Iudaorum licet intrare, nisi fuerint sacerdotes. Hac ergo pessima est impietas, atque mendacium spontaneum, ad eorum seductionem, qui noluerunt discutere veritatem. Per ea si quidem mala ineffabilia, quae praedicta sunt, nobis detrabere tentauere. Rursumq; tanquam pissi-

mus

Templi ac porticus
descriptio.

Quae in templo posita
sunt.

Sacerdotum tribus
quatuor, quarum singula
plus quā quinque millia hominum
habent.

mus deridet, adiiciens fabula inania facta. Ait enim illum retulisse, dum bellum Iudaei contra Idumaeos haberent longo quodā tempore, ex aliqua ciuitate Idumaeorum qui in ea Apollinem colebat venisse ad Iudaeos, cuius hominis nomen dicitur Zabidus: deinde eis promississe traditurum se eis Apollinem Deum Dorensium: venturumque illum ad nostrum templum, si omnes ascenderent, et adducerent omnem multitudinem Iudaeorum. Zabidum verò fecisse quoddam machinamentum ligneum, et circumposuisse sibi, et in eo tres ordines infixisse lucernarum, et ita ambulasse, ut procul stantibus appareret, quasi stella per terram iter agens. Porro Iudaeos inopinabili visione obstupuisse, et longè constitutos tenuisse silentium. Zabidum verò multa quiete ad templum venisse, et aureum detraxisse asini caput (sic enim urbane conscribit) et rursus Doram velociter aduenisse. Igitur et nos dicere possumus, quia asinum, hoc est semetipsum Apion grauat, et facit stultitia simul et mendacys oneratum. Loca namque, quae non sunt, conscribit: et ciuitates nesciens transfert. Idumaea enim prouincia nostra confinis est, posita iuxta Gazam, et nulla ciuitas huius Dora nuncupatur. In Phoenice verò iuxta montem Carmelum Dora ciuitas appellatur, in nullo concordans Apionis oblocutionibus. Quatuor enim dierum itinere procul est à Iudaea. Cur itaque nos rursus accusat, eo quod non habeamus communes cum alijs Deos, si sic facile credidere patres nostri ad se venturum Apollinem, et cum stellis eum ambulare super terram putauere? Lucernam enim prius nunquam uidere scilicet, qui tot et tanta concelebrant candelabra. Sed nec aliquis ei ambulanti per prouinciam ex tantis millibus obuiauit. Desolatos etiam vicos custodibus comperit, et hoc tempore belli. Cetera iam relinquo. Ianua verò templi altitudine quidem erant cubitorum LX, latitudine verò XX, omnes deauratae, et penè auro puro confecta. Has claudebant non minus quam viri ducenti diebus singulis: et relinquere eas apertas, nefandum nimis erat. facile igitur eas lucernifer ille aperuisse creditur, qui solus etiam habuisse asini caput aestimabatur: quapropter dubium est, utrum hoc caput Zabidus denuò reuocauit: an certè sumens Apion, introduxit in templum, ut Antiochus inueniret, ut secundo Apioni aliquā mentiendi daret occasionem. Mentitur autem et de iuramento, quod iuremus per Deū factorem cali et terra et maris, nulli Iudaeos fautores alienigenae, et maxime Gracis. Oportebat autē mentientem absolute dicere, nulli fautores alienigenae, et magis Aegyptijs: sic etenim ab initio poterant eius figmenta de iureiurando congruere, si ab Aegyptijs utique patres nostri non propter malignitatē suam, sed propter calamitates expulsi sunt. A Gracis autem plus locis quam studijs sumus abiuncti, ita ut nulla inter nos et illos inimicitia et emulationes esse noscatur. E diuerso namque multos eorū ad nostras leges contigit accessisse, quorum quidam permansere, quidam verò perdurare non ferentes, denuò recessere. Hoc tamen iusiurandum nunquam se quisquā audisse meminit apud nos habitum, sed solus Apion (ut videtur) audiuit. Ipse namque id composuit. Magna ergo admiratione eximia Apionis prudentia, vel ob hoc quod mox dicitur, digna est. Hoc enim esse affirmat indicium, quia neque legibus iustis utamur, nec Deum colamus ut conuenit, quod diuersis gentibus seruiamus, et calamitates quasdam circa ciuitatem sustineamus, cum utique principalis ciuitas Romanorum sit, cuius ciues soli ab initio regnare atque non seruire consueuerunt. Quis etenim ho-

Alia Apionis de Zabido fabula.

Dora Phoenicis ciuitas, et non Idumaea.

Ianua templi.

Mendacij de iuramento depulsiō.

Apion Iudaeis seruitutem exprobat.

rum magnanimitati valeat obsistere? Nullus etenim aliorum potest dicere sermonem quem Apion locutus est, quando paucis contigit in principatu continuè presidere, & nō rursus alijs facta mutatione seruire. Plurima namq; gentes alijs obedire coacta sunt: soli autem Aegyptij, eo quod refugiant (sicut aiunt) in eorū prouinciam Dijs, atq; saluentur migrantes in effigies bestiarum, honorem praeipuum inuenerunt, ut nulli famularentur horum qui Asiam Europamq; tenuere: qui scilicet unam diem ex auro totius seculi non habuere libertatem, neq; apud indigenas dominos, neque apud externos. Nam quemadmodum eis usi sint Persae, non semel solummodo, sed frequenter vastantes urbes, templa euercentes, putatos apud eos interficientes Deos, improperare non studeo. Non enim conuenit stultitiam nos indocti Apionis imitari: qui neque casus Atheniensium, neque Lacedaemoniorum animo suo concepit, quorum hos quidem fortissimos, illos religiosissimos, omnes affirmant. Taceo Reges pietate celebres, inter quos Cræsum, quàm diuersis vitæ sunt calamitatibus sauciati. Taceo incensam Atheniensium arcem, templum Ephesinum & Delphicum, aliq; multa: hic nemo calamitatem passus, sed potius inferentibus intulit improperia. Nouus autem accusator nostrorum Apion inuentus est, malorum suorum apud Aegyptum gestorū prorsus oblitus. Sed Sesostris eum, quem refert fabula Regem fuisse Aegypti, ut creditur, excacauit. Veruntamen possumus & nos dicere nostros Reges Dauid & Solomonem, qui multas subdidere gentes. Sed de his modo supersedendum est: quæ verò cunctis nota sunt, Apion modis omnibus ignorauit: quoniam Persis, & post illos principibus Asia Macedonibus, Aegyptij quidem seruire, nihil differentes à famulis. Nos autem liberi consistentes, etiam ciuitatum in circuitu positarum tenuimus principatum, annis viginti & centum, usque ad Pompeium Magnum. Et dum uniuersi Reges sunt expugnati à Romanis, omnium soli propter fidem suam maiores nostri & socij & amici fuere. Sed viros mirabiles non praeuimus, velut quarundam artium inuectores, & sapientia praecllentes: & inter hos enumerat Socratem, & Zenonem, & Cleanthem, & alios huiusmodi. Deinde quod potius est mirandum, semetipsum his adiecit, & beatificat Alexandriam, quia ciuem talem habere meruit, quod rite facit. Oportebat enim ut ipse sui testis existeret, qui alijs omnibus sic importunus & callidus esse videbatur, & vita verboq; corruptus. Quapropter rectè quilibet Alexandria condolebit, si super isto aliquid magni sapuerit. De viris autem qui fuere apud nos titulo nullo laudis inferiores, sciunt qui voluerint nostra antiquitatis libris incumbere. Reliqua verò quæ in accusatione conscripta sunt, dignum erat fortè sine satisfactione relinquere, ut ipse sui potius & aliorum Aegyptiorum accusator extaret. Queritur enim eo quod animalia cōsuetā sacrificemus, & nō vescamur carnibus suillis: sed & circuncisionē genitaliū vehementer irridet. De nostrorū quidē animalium peremptione, cōmunio nobis est cū alijs hominib. uniuersis. Apion autē sacrificantes nos redarguens, indicat semetipsum genere esse Aegyptium. Non enim Græcus si esset aut Macedo, hoc molestè ferret. Isti enim vouent sacrificare hecatombas suis Dijs, & Sacerdotibus utuntur ad epulas. Quæ cum ita sint, non propterea contigit mundum animalibus desolari, quod Apion expauit. Qui tamen si solennitates Aegyptiorum sequerentur, mundus desertus quidem esset hominibus

Dauidis & Solomonis potentia.

Apion seipsum laudat & magnificat.

Cur Iudæi animalia consueta sacrificent, nec carnibus suillis vescantur.

hominibus, ferocissimis autem bestiis impleretur: quas isti iudicantes Deos, diligenter enutriunt, quod si quis eum consuleret, quos putaret omnium Aegyptiorum esse sapientes atque Deicolae, sacerdotes sine dubio fateretur. Hac enim duo dicunt sibi ab initio à Regibus esse praecepta, ut Deos colant, & sapientiam diligant: quod illi facere praecipue iudicantur: qui tamen & circumcidentur omnes, & à porcinis abstinent carnibus. Sed neque ullus alter Aegyptiorum cum eis Dijs sacrificare dignoscitur. Cacus igitur fuit Apion quando pro Aegyptijs nostras detractationes componens, illos videtur potius accusare: qui non solum utuntur solennitatibus, quas in nobis culpae iste: sed etiam alios circumcidi docet, sicuti dixit Herodotus. Unde recte mihi videtur Apion, propter patriam suam leges poenas dedisse blasphemiae. Etenim necessario circumciso circa genitalia vulnera ei facta nihil profuerunt, & putrefactis in magnis doloribus expirauit. Oportet enim bene sapientes in legibus proprijs circa pietatem integrè permanere, & aliorum minimè carpere. Iste verò suas quidem leges effugit, de nostris verò mentitus est. Hic itaque terminus vita fuit Apionis. Sed & noster hic iam finem liber accipiet. Quoniam verò & Apollonius Molon, & Lysimachus, & alij quidam, tam per ignorantiam quam per insaniam de legislatore nostro Mose, & legibus verba protulere, nec iusta nec vera: dum ille quidem velut Mago atque fallaci derogant, leges autem malitiae apud nos nulliusque virtutis affirmant esse doctrices, volo breuiter & de omni conuersatione nostra, & de particulari (sicuti potero) proferre sermonem. Reor enim fore manifestum, quia & ad pietatem & ad conuietum uniuersalemque humanitatem, insuper ad iustitiam laborumque tolerantiam, & ad contemptum mortis optimas leges positas habeamus. Rogo tamen lecturos, ut non cum inuidia exequantur huius operis lectionem. Non enim proposui laudes conscribere nostrorum: sed aduersus eos, qui nos plurimum & fallaciter accusarunt, satisfactionem hanc puto esse iustissimam. Proinde accusationem Apollonius non continet, sicut Apion, instituit, sed dispersim. Quippe qui aliquando quidem nos sine Deo & hominibus odiosos appellat, aliquando verò formidinem nobis improperat: & è diuerso, rursus aliquando de audacia gentis nostrae queritur. Dicit autem etiam stultiores Barbaris: & propterea nullum inuentum nos solos vitae utile reperisse. Hac autem omnia manifestè redarguuntur, dum uniuersa, contra quam ab eo sunt dicta monstrantur, & legibus imperata, & à nobis cum omni integritate gesta. Si verò coactus fuero facere mentionem legum contrariarum apud alios constitutarum, in culpa illi sunt, qui nostras solennitates tanquam peiores cum aliorum conferunt. Quibus neutrum puto remanere quod dicant: neque quia non eas habeamus leges, quarum ego capita & summas ad redarguendum positurus sum: neque quia non praecipue in legibus proprijs perduramus. Paulo ergo altius exorsus, volo primò dicere, quod eis qui sine lege & ordine viuunt, hi qui ordinis & communium legum amatores extiterunt, & primi hoc inchoauerunt, rectè mansuetudine atque virtute praestare dicendi sunt. Denique conantur singuli eorum gesta sua ad antiquitatem referre, ut non imitatores aliorum videantur existere, sed ipsi potius alijs legitime viuendi duces fuisse. His igitur hunc in modum se habentibus, virtus legislatoris est meliora considerare: & his qui usuri sunt legibus, quas potuerit,

Aegyptiorum sacerdotes circumcidentur, & à porcinis carnibus abstinent,

Mors Apionis.

Mosis contra Apollonium & Lysimachum defensio.

In quibus Apollonius Iudaeos accusat.

Ordinis & communium legum amatores mansuetudine atque virtute praestant.

rum magnanimitati valeat obsistere? Nullus etenim aliorum potest dicere sermonem quem Apion locutus est, quando paucis contigit in principatu continuè praesidere, & nō rursus alijs facta mutatione seruire. Plurima namq; gentes alijs obedire coacta sunt: soli autem Aegyptij, eo quod refugiant (sicut aiunt) in eorū prouinciam Dī, atq; saluentur migrantes in effigies bestiarum, honorem praeipuum inuenerunt, ut nulli famularentur horum qui Asiam Europamq; tenere: qui scilicet unam diem ex aeo totius seculi non habuere libertatem, neq; apud indigenas dominos, neque apud externos. Nam quemadmodum eis vti sint Persae, non semel solummodo, sed frequenter vastantes vrbes, templa euercentes, putatos apud eos interficientes Deos, improperare non studeo. Non enim conuenit stultitiam nos indocti Apionis imitari: qui neque casus Atheniensium, neque Lacedaemoniorum animo suo concepit, quorum hos quidem fortissimos, illos religiosissimos, omnes affirmant. Taceo Reges pietate celebres, inter quos Cræsum, quā diuersis vita sunt calamitatibus sauciati. Taceo incensam Atheniensium arcem, templum Ephesinum & Delphicum, aliāq; multa: hic nemo calamitatem passus, sed potius inferentibus intulit impropria. Nouus autem accusator nostrorum Apion inuentus est, malorum suorum apud Aegyptum gestorū prorsus oblitus. Sed Sesostris eum, quem refert fabula Regem fuisse Aegypti, ut creditur, excacauit. Veruntamen possumus & nos dicere nostros Reges Dauid & Solomonem, qui multas subdidere gentes. Sed de his modo supersedendum est: quae verò cunctis nota sunt, Apion modis omnibus ignorauit: quoniam Persis, & post illos principibus Asia Macedonibus, Aegyptij quidem seruire, nihil differentes à famulis. Nos autem liberi consistentes, etiam ciuitatum in circuitu positarum tenuimus principatum, annis viginti & centum, vsque ad Pompeium Magnum. Et dum vniuersi Reges sunt expugnati à Romanis, omnium soli propter fidem suam maiores nostri & socij & amici fuere. Sed viros mirabiles non praeuimus, velut quarundam artium inuentores, & sapientia praecellentes: & inter hos enumerat Socratem, & Zenonem, & Cleanthem, & alios huiusmodi. Deinde quod potius est mirandum, semetipsum his adiecit, & beatificat Alexandriam, quia ciuem talem habere meruit, quod rite facit. Oportebat enim ut ipse sui testis existeret, qui alijs omnibus sic importunus & callidus esse videbatur, & vita verboq; corruptus. Quapropter rectè quilibet Alexandria condolebit, si super isto aliquid magni sapuerit. De viris autem qui fuere apud nos titulo nullo laudis inferiores, sciunt qui voluerint nostra antiquitatis libris incumbere. Reliqua verò quae in accusatione conscripta sunt, dignum erat fortè sine satisfactione relinquere, ut ipse sui potius & aliorum Aegyptiorum accusator extaret. Queritur enim eo quod animalia cōsuetā sacrificemus, & nō vescamur carnib; suillis: sed & circumcisiōē genitaliū vehementer irridet. De nostrorū quidē animalū peremptione, cōmunio nobis est cū alijs hominib; vniuersis. Apion autē sacrificantes nos redarguens, indicat semetipsum genere esse Aegyptium. Non enim Graecus si esset aut Macedo, hoc molestè ferret. Isti enim vouent sacrificare hecatombas suis Dīs, & Sacerdotibus vtuntur ad epulas. Quae cum ita sint, non propterea contigit mundum animalibus desolari, quod Apion expauit. Qui tamen si solennitates Aegyptiorum sequerentur, mundus desertus quidem esset hominibus

Dauidis & Solomonis potentia.

Apion seipsum laudat & magnificat.

Cur Iudaei animalia consueta sacrificant, nec carnibus suillis vescantur.

hominibus, ferocissimis autem bestiis impleretur: quas isti iudicantes Deos, diligenter enutriunt, quod si quis eum consuleret, quos putaret omnium Aegyptiorum esse sapientes atque Deicolae, sacerdotes sine dubio fateretur. Hac enim duo dicunt sibi ab initio à Regibus esse praecepta, ut Deos colant, & sapientiam diligant: quod illi facere praecipue iudicantur: qui tamen & circumciduntur omnes, & à porcinis abstinent carnibus. Sed neque ullus alter Aegyptiorum cum eis Dijs sacrificare dignoscitur. Cacus igitur fuit Apion quando pro Aegyptiis nostras detractiones componens, illos videtur potius accusare: qui non solum utuntur solennitatibus, quas in nobis culpatur iste: sed etiam alios circumcidi docet, sicuti dixit Herodotus. Unde recte mihi videtur Apion, propter patriam suam leges poenas dedisse blasphemia. Etenim necessario circumciso circa genitalia vulnera ei facta nihil profuerunt, & putrefactis in magnis doloribus expirauit. Oportet enim bene sapientes in legibus propriis circa pietatem integrè permanere, & aliorum minimè carpere. Iste verò suas quidem leges effugit, de nostris verò mentitus est. Hic itaque terminus vita fuit Apionis. Sed & noster hic iam finem liber accipiet. Quoniam verò & Apollonius Molon, & Lysimachus, & alij quidam, tam per ignorantiam quam per insaniam de legislatore nostro Moysi, & legibus verba protulere, nec iusta nec vera: dum ille quidem velut Mago atque fallaci derogant, leges autem malitiae apud nos nulliusque virtutis affirmant esse doctores, volo breuiter & de omni conuersatione nostra, & de particulari (sicuti potero) proferre sermonem. Reor enim fore manifestum, quia & ad pietatem & ad conuietum uniuersalemque humanitatem, insuper ad iustitiam laborumque tolerantiam, & ad contemptum mortis optimas leges positas habeamus. Rogo tamen lecturos, ut non cum inuidia exequantur huius operis lectionem. Non enim proposui laudes conscribere nostrorum: sed aduersus eos, qui nos plurimum & fallaciter accusarunt, satisfactionem hanc puto esse iustissimam. Proinde accusationem Apollonius non continuè, sicut Apion, instituit, sed dispersim. Quispe qui aliquando quidem nos sine Deo & hominibus odiosos appellat, aliquando verò formidinem nobis improperat: & è diuerso, rursus aliquando de audacia gentis nostra queritur. Dicit autem etiam stultiores Barbaris: & propterea nullum inuentum nos solos vita utile reperisse. Hac autem omnia manifestè redarguuntur, dum uniuersa, contra quam ab eo sunt dicta monstrantur, & legibus imperata, & à nobis cum omni integritate gesta. Si verò coactus fuero facere mentionem legum contrariarum apud alios constitutarum, in culpa illi sunt, qui nostras solennitates tanquam peiores cum aliorum conferunt. Quibus neutrum puto remanere quod dicant: neque quia non eas habeamus leges, quarum ego capita & summas ad redarguendum positurus sum: neque quia non praecipue in legibus propriis perduramus. Paulo ergo altius exorsus, volo primò dicere, quod eis qui sine lege & ordine viuunt, hi qui ordinis & communium legum amatores extiterunt, & primi hoc inchoauerunt, rectè mansuetudine atque virtute praestare dicendi sunt. Denique conantur singuli eorum gesta sua ad antiquitatem referre, ut non imitatores aliorum videantur existere, sed ipsi potius alijs legitime viuendi duces fuisse. His igitur hunc in modum se habentibus, virtus legislatoris est meliora considerare: & his qui usuri sunt legibus, quas potuerit,

Aegyptiorum sacerdotes circumciduntur, & à porcinis carnibus abstinent,

Mors Apionis.

Mosis contra Apollonium & Lysimachum defensio.

In quibus Apollonius Iudaeos accusat.

Ordinis & communium legum amatores mansuetudine atque virtute praestant.

Moses quoslibet legislatores antiquitate præcedit.

Nóμος, Lex, hoc vocabulum nusquam apud Homerum reperitur.

Mosis vita.

Moses ducem atque consultorem Deum habet.

Origo Legum apud Græcos.

satisfacere, quia recta sunt. Populi verò est, ut in omnibus qua constituta sunt, perduret: & neque felicitate procedente, neque calamitatibus aliquid horum immutet. Dico igitur nostrum legislatorem, quoslibet qui memorantur legistatores antiquitate præcedere. Lycurgus enim & Solon, & Zaleucus Locrensis, & omnes qui apud Græcos mirabiles sunt, nouelli atque recentes, quantum ad illum comparati, esse noscuntur: quando nec ipsum nomen legis fuisse olim apud Græcos agnoscitur. Testis Homerus est, qui nusquam in opere suo hoc usus est nomine. Non enim secundum legem, sed indiffinitis sententijs, & Regum præceptionibus, populus regebatur. Unde etiam multo tempore permansere, tantum moribus utentes, & non scripto, & multa horum semper secundum euentum casuum permittentes. Noster verò legislator antiquus existens (hoc etenim undique manifestum est, etiam apud eos clarum, qui semper contra nos loquuntur) & semetipsum prauit optimum principem populorum consultoremq̃, & instructionem totius legis vitæ constringens, eis suasit hanc libenter excipere, & firmissimè inclytæ scientia custodire. Primum autem eius magnitudinis opera videamus. Ille namque progenitorum nostrorum relinquentium Aegyptum, & ad terram propriam remeantium, multa millia sumens, ex plurimis & impossibilibus rebus cautissimè liberauit: nam & in aquosam eos & multum arenosam oportebat transire viam, bellaq̃ deuincere: & filios ac uxores, prædamq̃ bello seruare: in quibus dux egregius & consiliarius sapientissimus, & tutor veracissimus fuit uniuersorum. Omnem siquidem multitudinem à semetipso pendere fecit, & cum omnia qua vellet persuadere posset, in nullo horum vindicauit sibi potestatem: sed in quo maximè tempore potestatem sibi arrogare & tyrannidem præfules rerum, & populum frequenter plurima iniquitate viuere consuefaciunt, in hac ille potentia constitutus, è diuerso magis iudicauit agendum piè, & plurimam exhibere alijs æquitatem, ipse virtutem præcipuam se credens cunctis ostendere, & salutem firmissimam præbere sequacibus bona voluntate. Et maximis actibus in singulis casibus usus est. Quapropter rectè iudicabat, ducem atque consultorem se Deum habere: & primitus sibi satisfaciens, quia secundum illius voluntatem uniuersa gereret atque tractaret, credidit modis omnibus oportere, ut etiam apud plebem hac opinio permaneret. Nam qui Deum respicere suam vitam credunt, delinquere non præsumunt. Huiusmodi quidem noster legislator fuit, non Magus, non fallax, sicut derogatores iniuste pronunciant: sed quales apud Græcos gloriatur fuisse Minoem & postea legislatores alios. Namq̃, quidam eorum leges positas à Ioue dicebant: alij verò eas in Apollinem & vaticinium Delphicum referebant, siue pro veritate hoc credentes, seu facile persuadendum iudicantes populo. Qui verò præcipuas leges instituerint, vel qui iustissimè de Dei fide cognouerint, licet hoc ex ipsis legibus facta comparatione conspiciere. Jam enim de ipsis tempus est disputandi. Igitur infinita quidem particulatim gentium atque legum apud cunctos homines differentia sunt. Alij siquidem monarchis, alij verò populum potestatem Reipublica commiserunt. Noster verò legislator nihil horum intendens, veluti si quis hoc dicendo mensuram transcendat verbi, diuinam Rempub. declarauit: Deo principaliter conuersationem nostram atque potestatem excellenter assignans, & satisfaciens eum cunctos inspicere, tanquam causam bonorum omnium uniuersis

uersis hominibus existentem: & quacumq; contingit eos in angustiis supplicasse, illius non latuisse voluntatem, neque quicquam eorum qua gessere, vel si quid aliquis apud semetipsum potuit cogitare. Unum verò eum esse monstrauit, & ingenum, immutabilem per tempus, aeternum, & omni specie mortali pulchritudine differentem, & ipsum nobis notum: qualis autem sit secundum substantiam, prorsus ignotum. Hac itaque de Deo sapuerunt prudentissimi Græcorum: qui quidem quòd eruditi sint, illo utique sciendi præbente principia, nunc dicere prætermitto: quòd autem hac optima & congrua Dei natura atque magnificentia sint, valde testantur. Pythagoras enim, & Anaxagoras, & Plato, & post illos philosophi Stoici, & penè cuncti, videntur de diuina sapuisse naturam. Sed hi quidem ad breue philosophantes, populo superstitionum opinionibus iam præoccupato veritatem dogmatis proferre timuere. Noster verò legislator opera præbens consona verbis suis, non solum his qui cum eo erant satisfecit, sed etiam qui ex illis semper erant nascituri, hoc immutabiliter inspirauit, & causam legislationis ad utilitatis modum semper adduxit. Non enim partem virtutis Dei culturam dixit, sed huius partes alias esse perspexit atque constituit: hoc est fortitudinem, iustitiam, & mutuam in omnibus ciuium concordiam. Cuncta namque actiones, & studia, vniuersiq; sermones, ad diuinam referuntur per omnia pietatem. Non enim hoc inexamatum aut infinitum ulterius dereliquit. Duo siquidem sunt totius disciplinae & moralis institutionis modi, quorum vnus quidem sermone doctor est, alter verò exercitatione morum: quæ cum ita sint, alij quidem legislatores sentiendo sunt discreti, & alterum horum modum sibi placitum assumentes, alterum reliquerunt. Sicuti Lacedæmonij quidem & Creteneses moribus erudiebantur, non verbis: Athenienses verò, & penè omnes alij Græci, quæ quidem oportet agi præcipiebant suis legibus: assuescere verò ad hæc operibus, minime valere. Noster autem legislator hæc ambo multa diligentia coaptauit. Nam nec exercitationes morum omisit non traditas, neque leges sermone reliquit incomptas. Sed mox à primo inchoans cibo, & unicuique diata conueniente, nihil neque minimarum escarum sub potestate voluntatis utentium dereliquit. Sed & de cibis quibus conuenit abstineri, & qui sumendi sunt, vel quæ diata communis esse videatur, necnon & de operibus labore simul & requie, terminum atque regulam posuit legem: quatenus veluti sub patre atque domino viuentes, neque volentes quicquam neque per ignorantiam delinquamus. Non enim ignorantibus pœnam posuit, sed optimam & necessariam correptionem monstrauit legem. Quapropter non semel audire, nec secundo vel sæpius: sed in vnaquaque septimana, alia opera relinquentes, ad legis auditionem congregari præcepit vniuersos, eamq; perfectè condiscere, quod scilicet omnes legislatores reliquisse noscuntur. Et in tantum plurimi hominum absunt, ut secundum proprias leges viuant, ut penè eas ignorent. Et cum peccauerint, tunc agnoscunt ab alijs, quam legem probantur esse præuaricati. Sed etiam viri maxima cum gloria & principalia gubernantes, profitentur ignorationem. Doctos namque sibi faciunt assidere ad dispensationem rerum, & peritiam legum habentes. Nostorum vero quemlibet si quis leges interroget, facilius quàm nomen suum recitat. Vniuersas quidem mox à primo sensu eas discentes, in animo velut

Quid Græcorum prudentissimi de Deo sapuerunt.

Mosis & aliorum legislatorum comparatio.

Duo totius discipline & moralis institutionis modi.

Mosis vniuersos Iudeos ad legis auditionem congregari præcipit.

Consonantia Iudæo-
rum in religione &
vita.

velut inscriptas habemus. Et rarius quidem quilibet transgreditur: impossibile autem est supplicium deuitare peccantem. Hoc itaq; primum omnium mirabilem consonantiam nobis instituit. nam unam quidem habere & eandem de Deo sectam, vita verò ac moribus differre nihil ab inuicem, optimam moribus hominum potest celebrare concordiam. Apud nos etenim solos, neque de Deo quilibet sermones audiet alterutris aduersarios, sicut multa similia apud illos fieri comprobantur: cum non solum à vulgaribus quod visum fuerit unicuique profertur, sed etiam apud quosdam philosophorum hoc crebrò presumitur: quando alij quidem totam Dei naturam sermonibus perimere tentauere, alij verò eius providentiam ab hominibus abstulere: neque in studijs vita differentia vlla conspicitur, sed communia quidem opera omnium apud nos existunt: unus verò de Deo sermo concors est, asserens illum cuncta respicere. Sed etiam de ipsius vite studijs, & quoniam oportet et omnia alia ad terminum diuina pietatis adduci, à mulieribus nostris & à seruis quilibet audient. Pro qua re illas nobis calumnias à quibusdam, cur nō exhibeamus viros inuentores nouorum operum seu verborum, contigit oriri. Alij siquidem in nulla re paterna perdurare optimum esse putant, & precipuè transgressoribus sapientia robur assignant. Nos autem è diuerso, unam esse prudentiam atque virtutem existimamus, nihil penitus vel facere vel cogitare contrarium his quæ antiquitus sancta noscuntur: quod scilicet indicium legis est optimo fœdere constituta. nam ea quæ nunc non habent modum, experimento sæpè corrupta redarguuntur. Apud nos autem, qui credimus ab initio positam legem diuina voluntate, nihil aliud pium est, quam hanc sub integritate reseruare. Quis etenim eius quicquam mouere potest, aut quid melius adinuenit? vel quis ab alijs tanquam præcellentius ad statum Reipub. nostre aliquid transferre potest? aut quæ poterit esse melior atque iustior, quàm ea quæ Deum quidem principem omnium esse confirmat: sacerdotibus autem in communi quidem res præcipuas dispensare permittit: summo verò Pontifici aliorum sacerdotum Principatum competenter iniungit? quos utique non diuitijs, neq; alijs quibusdam spontaneis auiditatibus præcellentes legislator ad culmen huius honoris instituit. Sed quicumque sapientia vel temperantia alijs præstare noscuntur, eis præcipuè culturam diuina placationis iniunxit. Apud hos igitur, & legis & aliorum studiorum integra diligentia custoditur. Contemplatores etenim omnium, atque iudices contemptorum, & punitores culpabilium sacerdotum esse decreti sunt. Quis ergo principatus, quod regnum erit hoc sanctius, vel qui honor Deo potius cooptabitur, cum omnis quidem populus sit paratus ad pietatem, summa verò diligentia sacerdotibus sit indicta, & velut quedam festiuitas gubernetur vniuersa Respub? Cum enim mysteria sua numero paucorum dierum alienigena custodire nequeant, ea videlicet sacrificia nominantes, nos cum multa delectatione, & incommutabili voluntate solennitatis opus per omne seruamus annum. Quæ igitur sunt præcepta vel interdicta simplicia, siue nota dicamus. Primum quidem de Deo est, dicens: Deus habet omnia, perfectus, beatissimus, ipse sibi cunctisq; sufficiens, principium & medium & terminus: inter omnia operibus quidem & muneribus clarus, & omni re manifestior: forma verò & magnitudine nobis inenarrabilis. Omnis nanque materies comparata ad huius imaginem, licet sit preciosa, tamen pro nullo est: cunctaq;

Qui homines ad sacerdotium elekti.

De Deo & Providentia diuina.

cunctaq; ars ad illius imitationis inuentum, extra artem esse cognoscitur: nihil simile neq; videmus neq; possumus suspicari, neq; conijcere. Sanctus est: videmus eius opera, lumen, cœlum, terram, solem, lunam, flumina, mare, animalium na- Opera Dei. tiones, prouentus fructuum: hac Deus fecit, non manibus, neque laboribus, neque quibusdam indiguit sibi cooperantibus: sed ipso vidente bona repente facta sunt. Hunc homines conuenit vniuersos sequi, eumq; placare exercitatione virtutis. Modus enim diuinæ placationis iste sanctissimus est. Unum templum vnius Dei, commune omnium communis Dei cunctorum. Gratum namque semper est omne quod simile est. Hunc placant quidem sacerdotes semper præcedit verò istos primus secundum genus: qui ante alios sacerdotes sacrificabit Deo. custodiet leges, de dubijs iudicabit, & puniet lege conuictos. Huic quisquis non obedit, supplicio subiacebit, tanquam qui in ipsum Deum impiè gesserit. Hostias immolat, non ad crapulam, nostram vel ebrietatem attinentes. Hostiæ veteris testamenti. hac enim non placent Deo: quæ res occasio potius iniuriarum simul & expensarum est. Deus enim temperatos, ordinatosq;, & boni generis diligit: & ut præcipuè sacrificantes castè viuamus. In sacrificijs autem pro communi salute primum oportet orare, deinde singulos pro semetipsis, quoniam omnes socij sumus. Et qui hoc consortium suæ vitæ prapōnit, maxime Deo gratus est. Supplicatio verò fit ad Deum votis ac precibus, non ut bona præstet: hac enim ipse sponte contulit vniuersis, & in medio deposuit: sed ut hac suscipere valeamus, suscipientesq; seruemus. Purificationes quoque in sacrificijs lex decreuit, à cū- Purificationis in sacrificijs. bili, à lecto, à congressu uxorio, & alia multa, quæ conscribere longissimam est. Huiusmodi ergo de Deo, & eius placatione sermo est, ipse autem simul etiam lex est. Quid autem de nuptijs? Solam nouit lex permixtionem naturalem De nuptijs. cum coniuge, si tamen filiorum causa procreandorum agatur. Masculorum verò cum masculis iudicauit inimicas: & tentantes talia morte decreuit dignos. Nubere verò iubet, non respicientes ad dotem, neque violenter arripere, sed neque dolo vel fallacia suadere. Dispensationem verò potius fieri per eum, cuius noscitur esse potestatis, & per cogitationem opportunam. Mulier autem inferior, inquit, est viro per omnia. Obedit igitur non ad iniuriam, sed ut sit sub regimine constituta. Deus enim viro potestatem dedit. Cum hac ergo coire decet maritum solummodo. alterius verò experientiam habere nequissimum. Si quis autem hoc egerit, declinatio nulla mortis: neque si fecerit vim virgini alteri desponsata: neque si suaserit nuptæ, aut filios nu- Pœna vim inferentis virgini. trienti. quæ omnia lex præcepit. vniuersis autem mulieribus interdixit, vel celare quod natum est, vel alia machinatione corrumpere filios. Infanticida enim esset animas demoliens, & genus imminuens. Igitur si quis ad concubitum, corruptionemq; transierit, immundus est. Oportet autem etiam post legalem commixtionem viri, mulieres lauari. Hoc enim partem animæ pollueri iudicauit: inflata namque corporibus vulneratur. Dumq; hoc fit, aquam propter Purificationis corporum. purificationis causam talibus imperauit. Sed neq; in filiorum natiuitatibus concessit epulationes aggregari, & fieri occasiones ebrietatis: sed temperatum esse repente principium. Iussitq; literis erudiri propter leges, & nosse progenitorum actiones, ut actus imitentur: & cum legibus educati, neque transgrediantur, neque cogitationem ignorationis habere iudicentur. Prospexit autem etiam

Tyyy

funeribus

De funeribus mortuorum.

Honor parentum.

Contra furtum & usuras.

Circa hostes quomodo agendum.

Repetitio præceptorum legis.

Præmium obedientium legi.

funeribus mortuorum, ut neque sumptuosa ad sepeliendum celebrentur exequia, neque insignium fabrica sepulcrorum. sed necessaria quidem circa elationem funeris imperavit domesticos adimplere: omnibus autem viventibus legitimum esse constituit, ut aliquo moriente & concurrant, & gemitus lamentationis effundant. Purificari autem iubet etiam domesticos funere celebrato; ut longe procul sint, quasi videantur mundi esse. Cum autem aliquis fecerit homicidium vel sponte vel inuitus, ne horum quidem pœnam tacuit. Parentum honorem post Deum esse constituit: & qui non repensat eorum gratia, sed in qualibet parte contristat, præcepit esse lapidandum. Iubet etiam senioribus honorem iuvenes exhibere, quoniam cunctis senior Deus est. Nihil permittit celandum apud amicos: non enim amicitia sunt apud Deum, cui omnia non creduntur. & licet aliqua inimicitia proueniant, prodi tamen arcana prohibuit. Si quis autem arbiter munus acceperit, morte mulctatur, despiciens quod iustum est, & auxilium reis offerens. Quod quisquam non posuit non auferat, & aliena non tangat. mutuans non accipiat usuras. Hæc, & his multa similia, communionem continent nostrorum inter alterutros. Quomodo autem etiam de domestica cura circa alienigenas habenda docuerit legislator, referri dignum est. videtur enim omnibus optime prospexisse eum, illo ita sentiente, neque propria corrumpamus, neque participari rebus nostris volentibus inuideamus. Quicumque enim volunt sub nostra conuersari lege, accedentes ad eam cum munificentia suscipit, non genere solummodo, sed etiam voluntate vite putans esse consortium. Eos autem qui obiter adueniunt, misceri solennitatibus noluit, alia tamen exhibenda constituit. Idem omnibus præbendum, ignem, aquam, cibum: iter ostendere, non spernere aliquem insepultum. Mitissimè etiam circa hostes quæ sunt agenda sancivit, ut neque terra eorum exuratur, neque arbores fertiles incidantur. Sed etiam spoliari eos qui in bello cecidere, interdixit: & captiuis prospexit, quatenus eorum amoueatur iniuria, & maximè fœminarum. Sic autem eximie nos mansuetudinem atque clementiam studuit edocere, ut etiam de animalibus irrationalibus non taceret: sed horum tantummodo utilitatem legitimam concedens, ab omni nos alia causa prohibuit. Quæcunque enim veluti domestica oriuntur in adibus, hæc interdixit occidi: sed neque parentes denique præcipit una cum pullis auferri. Et licet hostilia sint animalia laborum focia, eis tamen parcendum esse sancivit. Sic undique ea quæ ad mansuetudinem pertinent obseruauit: doctrinalibus quidem, sicuti prædictum est, legibus utens, & alias rursus contra transgressores causa punitio sine excusatione defigens. Multa namque in plurimis causis transgredientium, mors est. Si adulterium commiserit aliquis, si vim puella fecerit: si masculi turpe tentamentum præsumpserit, aut patiatursustinere tentatus. Similiter autem est lex inuitabilis & in seruis, sed etiam de mensuris, vel si quis de ponderibus dolum fuerit operatus, & de iniusta venditione: ac fraude si quis vel detraxerit alienam rem, aut quod non posuit abstulerit, cohibendi hi sunt vindicta, non quali apud alios, sed valde maiori. de iniuria verò parentum, vel impietate quæ sit in in Deum, si vel tentet hoc aliquis, mox peribit. At his qui secundum legem uniuersa faciunt, præmiū tribuitur non aurū, non argentū, neq; corona lapillis distincta: sed unusquisq; testē habens conscientiam suam, valde proficit, legislatore prophetante, & Deo

& Deo fidem condonante firmissimam his qui seruant leges: & licet pro his mori contingat, concurrunt tamen alacres ad occasum, sperantes fore ut vita melior ex mutatione conferatur. Pigeret itaque nunc hoc me conscribere, nisi opera essent omnibus manifesta: quoniam saepenumero multi nostrorum progenitorum, ne vel sermonem solummodo extra legem proferrent, omnia passi sunt viriliter sustinere. Quin & si ignota gens nostra omnibus hominibus esset, nec palam esset voluntaria nostra legum observatio, si Gracis aut legisse se in historiis aliquis narraret, aut in orbe incognito reperisse, homines talem tamque honestam de Deo opinionem habentes, atque in talibus legibus multis seculis constanter permanentes, omnes reor demiratos, propter continuas quae apud ipsos sunt mutationes. Denique eos qui conscribere proxime de Repub. & legibus tentauere, tanquam de incredibilibus compositionibus quidam frequenter accusant, dicentes, quoniam impossibilia sumpserint argumenta. Et alios quidem tace philosophos, quicunque huiusmodi negotium in suis conscriptionibus habuere. Plato autem mirabilis apud Gracos, tanquam & honestate vitae praecedens, & virtute sermonum & persuasione philosophia cunctos excellens, ab his qui sibi videntur praestantes, in rebus civilibus, perpetuo penè illuditur, caullisque comicis traducitur. cum utique qui illius verba considerauerit, frequenter & facile reperiat, quae etiam consuetudini plurimorum proxima esse noscuntur. Ipse siquidem Plato confessus est, quia veram de Deo opinionem propter ignorantiam plebis proferre securum non est. Sed Platonis quidem verba vana esse putant, & multa licentia composita atque conscripta: maxime verò legislationem Lycurgi mirantur, & Spartam cuncti concelebrant, quoniam in illius legibus plurimo tempore perduravit. Ergo hoc manifestum virtutis indicium est, in legibus permanere. Si verò Lacedaemonios admirantur, illorum tempus conferant, cum amplius duobus millibus annorum nostra Reipub. & super hac sciant, quoniam Lacedaemonij quidem omni tempore quo habuere libertatem, perfectè visi sunt custodisse leges: cum verò circa eos facta sunt fortuna mutationes, penè cunctarum legum obliuisci sunt. Nos autem multis casibus euolutis propter Regum Asiae mutationes, neque in nouissima mala venientes à legibus sumus alienati: non vacationis, nec epulationis causa seruantes eas: quando si quis considerare voluerit multo ampliori testimonio maiores excubias & labores nobis quam Lacedaemonijs videbit impositos. Illi siquidem neque operantes terram, neque circa opificia exercituum habentes, sed ab omni operatione remissiores, pingues, & corpore pulchri in ciuitate degebant, alijs ministris in omnibus vita necessarijs rebus utentes & cibum paratum ab illis accipientes, solum opus bonum atque equum iudicantes, quiduis facere, & pati quatenus praeualerent aduersus omnes, contra quos bella susciperent: quod autem ne hoc quidem adipisci potuerunt, omitto dicere. Non enim singuli solummodo, sed multi frequenter eorum subito legis praecepta negligentes, semetipsos cum armis hostibus tradidere. Putasne & apud nos, non dico tanti, sed duo vel tres agniti sunt proditores effecti legum, vel mortem formidantes, non dico illam, facile quae solet praeliantibus euenire: sed eam quae cum multa corporum afflictione, & multa crudelitate videtur accidere. Quam (ut ego puto) quidam praeualentes nobis non per odium subiectis imposuere, sed admirandum

Duratio legum apud Iudaeos.

Plato mirabilis apud Gracos.

Lycurgus Lacedaemoniorum legislator.

Iudaeorum & Lacedaemoniorum comparatio.

Leges graues Iudaeorum.

quoddam spectaculum videre volentes, si qui sunt homines, qui unum tantum-
modò credant esse pessimum, si agere quicquam extra leges suas vel sermonem
apud eos dicere compellantur. Non tamen mirari decet, si mortem fortissimè
toleramus pro legibus, & ultra alios uniuersos. Non enim qua leuia videntur
nostris studijs alij facile patiuntur, hoc est operationem, cibiq; simplicitatem:
& ut nihil fortuito, neque quod quisque desiderat vescatur aut bibat, aut ad
concubitum quemlibet accedat, aut splendide vestiatur, aut sine nobilitate va-
cet. Sed illud attendendum est, si gladijs utentes, & hostes ab inuasionem fugan-
tes, praecepta legis circa cibos sustinere possunt. Nobis verò gratum est pro-
pter hac legibus obedire, & in illis fortitudinis specimen ostendere. Eant nunc
Lysimachi & Molones, & quidam huiusmodi alij scriptores, improbi sophi-
sta, adolescentum deceptores, & quasi prauissimis nobis derogare conten-
dant. Ego sanè nolim de legibus alienis examinationem facere. Noster enim

Moses Iudæis eos qui
apud alios putantur
Dij, propter appella-
tionem ridere ac bla-
sphemare interdixit.

mos est propria custodire, non aliena potius accusare. Et ut neque ridere ne-
que blasphemare debeamus eos, qui apud alios putantur Dij, aperte nobis le-
gislator interdixit propter ipsam appellationem. De accusatoribus autem
per obiectiones suas nos increpare volentibus, tacendum non est, cum uti-
que non à nobis nunc sermo compositus eos arguere videatur, sed à multis
probabiliter iam praemissus. Quis igitur eorum qui apud Græcos sapientia
sunt mirabiles, non redarguit nobilissimos poëtas & præcipuè legesatores
quoniam huiusmodi sectas de Deis ab initio populis inferuere? dicentes eos
numero quidem quantos ipsi voluere, ex alterutris vcrò & diuersis natiui-
tatibus procreatos? Hos autem diuidentes locis & habitaculis tanquam ge-
nera animalium, alios quidem sub terra, alios in mari, seniores autem eo-
rum in tartaris vinctos esse dixere: quibus verò attribuere cælum, his ser-
mone quidem patrem, operibus autem tyrannum atque dominum superposu-
ere. Propterea aduersus eum constituere insidias per uxorem, & fratrem, &
filiam, quam ex eius capite fingunt generatam, ut alligantes eum appenderent,
sicut ipse ille suum dicitur patrem. Hac iustè accusatione digna conquerun-
tur, qui sapientie virtute præcellunt. Hi super hac deridentes adiungunt: Si
Deorum alios quidem ephebos & adolescentes, alios autem seniores & bar-
batos esse credendum est, alios constitutos super artes, & quendam fabrum,
aliam verò textricem, alium verò peregrinantem, & cum hominibus con-
tendentem, alios autem citharizantes aut arcu gaudentes: deinde inter al-
terutros seditiones effectas, & propter homines contentiones constitutas, ut
non solum inter se alij alijs manus immitterent, sed etiam ab hominibus vul-
nerati lugerent malaq; perferrent: & quod super omnia est luxuriosius, si in-
temperantia permixtionis vterentur: quomodo non erit incongruum amo-
res & concupiscentias ad uniuersos attinere, simul masculos & ad fœminas.
Deinde fortissimus & primus eorum pater, seductas à semetipso, imprægna-
tasq; mulieres, diruptas submersasq; spernit: & eos qui ex eo sunt nati neque
liberare potest fato constrictus, neque sine lacrymis eorum perferre mortes. Bo-
na sunt hac, & his alia consequentia, id est, adulteria in cælo visa, & sic impu-
denter à Dijs celebrata, ut iam alij inuidere se profiterentur in tali fœditate
vincto. Quid enim alij facturi non essent, dum neque senior atq; Rex valisset
impetum

Deorum apud gen-
tiles ingens nume-
rus.

¶ hula de Ioue &
¶ Pallade.

Iuppiter.

impetum suum à mulierum permixtione retinere. Alij verò seruientes hominibus, & nunc quidem edificantes causa mercedis, nunc verò pascentes: alij autem malignorum modo infero carcere colligati. Quem igitur sapientium talia nō accendant, ut hæc componentes redarguat, & multam stultitiā his credentium reprehendat? Alij verò & terrorem quendam vel metum, necnon & rabiem, atq; seductionem, omnesq; pessimas passiones in Dei natura fingere præsumere. Et horum quidem nobilioribus etiā ciuitates sacrificare suasere. Siquidem in multa necessitate consistunt, ut quosdā Deorum putent bonorum esse largitores, alios autem vocent aduersarios, quādo eos veluti malignissimos homines muneribus atq; donis placare contendunt, magnum quoddam malum se suscepturos ab eis existimantes, nisi mercedem eis studiose prabuerint. Quæ igitur causa est tanta huius iniquitatis atq; delicti circa Deum? Ego quidem arbitror, eò quod neque veram Dei naturā ab initio eorū legislatores agnouerint, neq; quantū percipere potuere, perfectā sententiam diffinientes reip. tradidere: sed velut aliud quiddam vilius neglexerunt, dantes potestatem Poëtis, ut quos vellent Deos introducerent hæc omnia patientes: rhetoribus verò ut de repub. scriberent, & de peregrinis Dijs decreta proferrent. Sed etiā pictores & plastæ in hoc apud Græcos multam habuere potestatem, ut unusquisq; formam quam vellet secundū modū suæ opinionis exponeret, alius quidem ex luto quod vellet fingens alius verò pingens. Opifices itaq; qui maxime putātur esse præcipui, ebur & aurum habent, ad hoc suæ semper nouitatis argumentum. Proinde apud eos priores quidem Dij florentes honoribus, senuerunt: alij verò noui clām introducti, religione potiūtur: & templorū alia quidem desolata, alia verò nuper secundū hominum voluntatem edificantur: cum contra oporteat opinionem de Deo, eiusq; culturam immobili religione seruare. Apollonius siquidem MColon, unus fuit stultorum atque tumentium. Eos autem qui verē in Græco philosophati sunt, neq; prædictorum aliquid latuit, neque frigida allegoria causas ignorauere. quapropter illos quidem iuste spreuere, & circa veram decentemq; circa Deum opinionem nobis fuere concordēs. Quod Plato respiciens, neq; ullum quempiam Poëtarum dicit in repub. esse suscipiendum: & Homerum honorificè amouet, coronatum & unguento delibutum, ne rectam opinionem de Deo fabulis fortè destrueret. Præcipuè namq; Plato nostrū legislatorem imitatus est, in hoc quoq; quod illud præcipuè suis ciuibus imperauit, ut omnes perfectè ediscerent leges, & ne fortuito aliquid extraneorum ciuibus misceretur, sed esset pura respublica, & in legum custodiā perduraret. Horum nihil cogitans Apollonius MColon, nos voluit accusare, quoniam non recipimus eos, qui alijs sunt opinionibus præoccupati: neq; communicari patimur eis, qui alia vitæ consuetudine degunt: cum neq; hoc proprium nostrum sit, sed commune cunctorum, non modo Græcorum, sed etiam qui inter Græcos cautissimi fuisse noscuntur. Lacedæmonij namq; peregrinos etiam expellebant, & suos ciues peregrinari non sinebant, corruptionem extra leges ex utroque metuentes. Illorum igitur citius seuitiam poterit quilibet arguere, qui nulli neque conuersationis neque cohabitationis suæ participationem exhibebant. Nos autem aliorum quidem res zelare non dignamur: participari verò cupientes quæ sunt nostra libenter suscipimus: quod utique reor indicium magnanimitatis atque clementiæ. Sed desino iam de Lacedæmo-

Iniquitatis atq; delicti.
Et circa Deū causa.

Pictores & plastæ
Deorum multitudinis
autores.

Plato nullū Poëtarū
in Repub. esse suscipi-
endum statuit.

Lacedæmonij peregrinos
expellunt.

Mos Atheniensium. *nijs amplius disputare. Athenienses vero qui communem esse suam gloriantur omnibus civitatem, quomodo de his rebus habuerint, Apollonius ignoravit. Hi namque vel verbo solummodo, prater illorum legem, de Dijs loquentes, inconvulbiliter punierunt. Cuius enim rei gratia Socrates est mortuus? non enim hostibus tradidit civitatem, neque templa vastavit: sed quia nova iuramenta iuravit, & quoddam demonium significasse referebat, serio seu ludens, sicuti quidam dicunt, propter hoc cicut a poculo morte mulctatus est. Insuper etiam corrumpere iuvenes eum accusator aiebat, & conversationem patria legesque contemnere. Et Socrates quidem civis Atheniensis, huiusmodi tormenta sustinuit. Anaxagoras autem Clazomenius fuit. Et quia, existimantibus Atheniensibus solem esse Deum, ille eum saxum ignitum asseruit, paucorum sententia morte damnatus est. Et aduersus Diagoram Melium talentum decreuerunt, si quis occideret eum, quoniam eorum eorum mysteria deridere ferebatur. Protagoras autem, nisi cito fugisset, comprehensus occisus fuisset, eo quod dubium de Dys Atheniensium conscripsisse putabatur. Et quid oportet mirari, si circa viros fide dignos talia gessisse noscantur, qui neque mulieribus pepercere? Etenim Sacerdotem quandam interfecerunt, quoniam eam quidam accusavit peregrinos colere Deos. decretum autem aduersus eos, qui peregrinum introducerent Deum, supplicium mortis inferebatur. Igitur qui tali lege utebantur, palam est, eo quod aliorum non crederent esse Deos. Non enim si credidissent, seipsi fructu ex pluribus Dijs priuassent. Quin & Scythae cadibus gaudentes humanis, & paululum differentes a bestiis, arbitrantur tamen sua mysteria esse custodienda: & Anacharsim sapientia mirabilem apud Gracos, aduenientem interemerunt, quoniam videbatur Gracorum Deorum ad eos venisse plenissimus. Multos autem & apud Persas inuenias pro eadem causa tormentis affectos. Sed palam est, quoniam Apollonius Persarum legibus congaudebat, illosque mirabatur: quippe cum Graci eorum fortitudinem atque concordiam unanimatis, quam habuere de Dijs, mirati sunt, hanc scilicet fortitudinem, quam in templis eorum concrematis habuerunt. Is etiam studiorum omnium imitator extitit Persicorum, uxoribus alienis contumelias faciens, filiosque execans. Apud nos autem mors decreta est, si quis vel irrationabilia animalia hoc modo ledat: & ab his legibus nos abducere neque timor potuit prapotentium potestatum, neque zelus eorum qui apud alios honorantur. Sed neque fortitudinem ideo exercemus, ut bella auaritia causa suscipiamus, sed ut legum iura seruemus: & cum alia detrimenta mansuete sustineamus, si qui nos de legibus mouere tentauerint, tunc etiam ultra virtutem rebellare contendimus, & usque ad calamitates nouissimas perduramus. Cur itaque nos alienas amulemur leges, cum eas neque a legislatoribus suis seruatas esse videamus? Vel quomodo Lacedaemonij non sunt ob inhospitalitatem reprehendendi, & negligentiam nuptiarum? Elenses vero & Thebani ob coitum impudentem & extra naturam cum masculis, quem optime atque utiliter facere se putabant. Ergo cum hac ipsi omnino rebus efficerent, etiam suis legibus miscuere: quod tantum aliquando valuit apud Gracos, ut etiam Dijs suis masculorum concubitum applicarent. eadem denique ratione germanarum nuptias retulere, huiusmodi satisfactionem rerum incongruarum, & extra naturam pro libidine componentes. Desino nunc de supplicijs dicere, & quantas*

Socrates civis Atheniensis.

Anaxagoras.

Talentum 600. coronati.

Scythae.

Mores Persarum.

Iudeorum in lege constantia.

Contra Legislatores gentium.

quantas ab initio praeberint plurimi legistores absolutiones malignis hominibus, in adulterio quidem pecuniarum, in corruptione autem etiam nuptias sancientes. Quantas autem occasiones contineant de abnegatione pietatis, examinare longissimum est. Iam enim apud plurimos olim meditatio facta est transgrediendi leges, quod non agitur apud nos, quando propter eas & diuitijs & ciuitatibus & bonis alijs priuati sumus. Lex autem apud nos seruatur usque ad mortem. Nullus uero Iudeorum, neq; si procul abeat extra provinciam, Regem quamuis acerbum sic metuit, ut ultra ullum legis uideatur temere praeceptum. Igitur si propter uirtutem legum taliter erga eas affecti sumus, concedant quoniam optimas leges habemus. Sin uero circa prauas nos leges iudicant perdurare, quid ipsi iustissimè non patiantur, meliores non custodientes opere sanctiones? Quia igitur longinquitas temporis uerissima creditur omnium esse probatio, hanc ego testem faciam uirtutù legislatoris nostri, opinionisq; quam ille de Deo contradidit. nam cum sit infinitum tempus, si quis eum comparet aliorum legislatorum aetatibus, hunc ultra omnes inueniet. A nobis itaq; declarata sunt leges, & cunctis alijs semper hominibus zelum sui potius praeuerunt. Primi quippe Graecorum, in speciem quidem iura patriae conseruabant: ipsius autem Philosophiae tractatu illa secuti sunt, de Deo similia sapientes, humilitateq; uita communione inter alterutros edocentes. Quin etiam populi iam olim multum nostram pietatem emulantur: neq; est ciuitas Graecorum ulla usquam aut Barbarorù, nec ulla gens ad quam septimana, in qua uocamus, consuetudo minimè peruenierit, ieiuniaq; & candelabra accensa: atq; etiã ciborum apud nos solennia plurimi apud multos iugiter obseruare conantur: insuper imitari etiam concordia, quã nos inter omnes obtinemus, & rerum communionem, & industriam in artibus, & perduratiorem necessitatù habere pro legibus. Illud enim mirabilius est, quia absque exactore huius obseruationis, ipsa lex per se homines ita ualuit obligare: & quemadmodum Deus in uniuerso mundo consistit, ita lex per cunctos ambulauit. Vnusquisq; enim, si suã regionem domumq; conspiciat, his qua dicuntur à me credere non recusabit. Oportet igitur cunctorum hominum spontaneã malitiam reprehendere. aut enim uolunt nos isti aliena & praua iura, ante propria & meliora zelari: aut certè si hoc nolunt, quiescant nobis per inuidiam accusationes ingerere. non enim alicuius odio defendimus hanc causam, sed nostrum honoramus legislatorem, atq; credimus quae ab illo prophetata de Deo sunt. Deniq; nisi intelligeremus ipsi uirtutem legum, at certè ob imitantium multitudinem praeclare de eis sentire cogeremur. Sed de legibus quidem & de rep. nostra certissimã feci narrationem in his quae de Antiquitate conscripsi. Nunc autem earum mentionem feci quantum necessarium fuit, neq; aliorum uituperare iura, neq; nostra laudare proponens: sed hoc agens, ut de nobis iniuste conscribentes, & contra ipsam ueritatẽ impudentissimè contendentes, arguerem. Arbitror itaq; per hanc conscriptionem abundanter me, quae promisi, cõplese. Ibi enim ostendi, hoc genus hominũ contra quã calumniatores affirmant, esse antiquissimũ: & multos ueterum in cõscriptionibus suis memoriam habentium nostri, testes exhibui. Dixere itaq; Aegyptios fuisse progenitores nostros: & ostensum est, quia in Aegyptum uenerint aliunde. Deinde sunt mentiti, quoniam exinde propter cladem corporis sint expulsi: & apparuit quod uoluntate & magnitudine fortitudinis ad propria sint reuersi.

Legislatorum iniustitia.

Legis apud Iudeos exacta obseruatio.

Iudeorum leges antiquissimae.

Leges gentilium.

Epilogus huius libri.

Causa, cur Iosephus hos libros contra Apionem conscripserit.

Breuis repetitio superiorum dictorum.

Alij

Intentio legum Iu-
daicarum.

Alij verò tanquam nequissimo viro, legislatori nostro derogare contendunt: cuius virtuti dudum quidem multi post illum, tempus verò longissimum perhibet testimonium. De legibus autem loqui ampliori sermone, non fuit opus. Ipsa namq, per semetipsas apparere pia, & verissimā habentes intentionem: & non ad hominum odium, sed ad rerum communionem potius inuitantes, iniquitatis inimica, cultricesq, iustitia, & luxum procul abicientes, frugalitatem verò ac industriam erudientes, bellum causa avaritia nescientes: fortes autem pro se esse populos preparantes, ad supplicia retribuenda semper inenitabiles, verbis nequaquā circumueniri faciles, preparationes semper operibus exequentes. Hac enim nos semper opera manifestiora literis exhibemus. Quapropter ego confidens dico, quia plurium atque meliorum rerum, nos quàm alij praeceptores sumus. Quid enim imprauaricabili impietate melius est? quid iustius, quàm legib. obedire? quid utilius, quàm inuicem unanimes esse, & neque in calamitatibus ab inuicem recedere, neque tempore felicitatum per iniurias discrepare: sed in bello quidem mortem contemnere, in pace verò artibus aut agricultura vacare: & semper & ubique credere Deum respicere, & solum omnia gubernare? Hac igitur, si quidem apud alios aut scripta sunt primitus, aut seruata, firmiorem debemus nos gratiam illis tanquam eorum facti discipuli. Si verò nequaquam primitus extitere, his precipuè nos utentes cognoscimur, & primam eorum inuentionem nostram fuisse declaramus. Apiones igitur & Molones, & quicunque mendacij derogatione congaudent, conuicti procul faceessant. Tibi autem Epaphrodite, veritatem maximè diligenti, & per te similia nosse de nostro genere cogitantibus, hic libellus conscriptus esse dignoscitur.

Origo legum Iu-
daicarum.

FLAVII IOSEPHI CONTRA APIONEM
Libri secundi FINIS.

DES.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

INDEX RERVM ET VERBORVM IN HOC FLAVII IOSEPHI OPERE MEMORABILIVM

fidelissimus ac locupletissimus.

A ARON mortuus.	95.	Abiatharus sacerdotali honore priuatur.	220.
Aaronis virga germinat.	94.	Abilamarodachus Iechoniam è vinculis dimittit.	302.
Aaronis filij.	78.	Abimelechus septuaginta nouem fratres interficit.	135.
Aaroni Moysi fratri sacerdotiũ confertur à Deo.	78.	Abimelechus Thebas capit.	136.
Ab Atheniensibus honor Hyrcano habitus.	409.	Abimelechus in Sicimitas mouet.	136.
Abraham Lothum captum cū Sodomitis reducit.	18.	Abimelech Isacum inuidia motus expellit.	26.
Abrahamus primus verbi diuini concionator.	16.	Abimelech amicitiam renouat cum Isaco.	26.
Abrahamus egregius Astronomus.	17.	Abimelech amore Sara captus.	20.
Abrahamus AEgyptios religionem docuit & artes.	17.	Abimelechum mulier ferit, & armiger eum occidit.	137.
Abraham moritur ætatis anno 175.	25.	Abimelechum Sicimita expellunt.	136.
Abrahami obedientia.	22.	Abisau.	212.
Abrahamo Deus progeniem eius malos vicinos in AEgypto habituram prænunciat.	18.	Acerra.	227.
Abaneth.	75.	Achas quintus ex fratribus antequam protrahi iuberetur, in medium prorumpit.	928.
Abel à Cain interfectus.	6.	Achabus & Iosaphatus in Syros mouent.	255.
Abdagasus Asinaum interficere vult, quod Artabanus permittere recusat.	541.	Achabus in prælio vulneratus, moritur.	256.
Abdon Iudex.	138.	Achabus ob dimissum ab ipso Adadum taxatur.	253.
Abdemonus.	881.	Achabus in gratiam recepto Adado fœdus cum eo facit.	253.
Ab Apione quadam valde frigida conscripta.	895.	Achabus Eliam quarit.	248.
Abia ad Hebraeos oratio, qua desertionem & impietatem eis exprobrat.	243.	Achabi septuaginta liberi Samaria trucidati.	268.
Abenerus Neri filius Sauli filium Iebosthum populi Regem constituit.	185.	Achabi pœnitentia.	251.
Abenerus contra Iuda tribum copias educit, cui Ioab cum vniuerso Dauidis exercitu occurrit.	ibid.	Achabi cruorem canes iuxta Elia prædictionem lambunt.	256.
Abenerus apud seniores populi, præfectosq; militia, ut ad Dauidem desciscerent, loquitur.	186.	Achabum Elias impietatis accusat.	248.
Abnerus à Dauide comiter exceptus, amicè dimittitur.	187.	Achazes aurum & argentum templi, Damascus Assyriorum Regi desert.	279.
Abenerus ad Dauidem in Hebronem mittit legatos, qui suo nomine fœdus cum eo fœderent.	186.	Achazes Syrorum Deos, templo Hierosolymorum clauso colit.	279.
Abenerus in fugam conuersus, Asael trucidat.	185.	Achaze impietas.	278.
Abesalomus sorore Thamaram solatur.	200.	Achaze mors.	279.
Abesalomus vindictæ opportunitatem expectat. ibi.	ibid.	Achar quadam ex præda contra Dei mandatum abscondit.	118.
Abesalomus patrem ac fratres ad solenne conuiuium inuitat, & Ammonem vino sepultum trucidari curat.	ibid.	Achor sorteprehenditur & punitur.	118.
Abesalomus reductus patris Dauidis conspectum deuotare iubetur.	201.	Achia propheta Hieroboamum decem tribuum Regem futurum ostendit.	237.
Abesalomus patris sui affectat regnum astute satis & callide.	201.	Achimelechi proditiõis à Saulo insimulati apologia.	172.
Abesalomus Rex ab vniuersis salutatur.	202.	Achitophel Abesalomo ut cum paternis pellicibus congrederetur suadet.	203.
Abesalomus Iordanem traicit.	205.	Achitophelis consilio suadentis Dauidem bello prosequendum Chusim se opponit.	203.
Abesalon callide per mulierem à Ioabo subornatam reuocatur Hierosolyma.	200.	Achitophel, suo consilio exploso, laqueo sibi vitam finit.	204.
Abesalomi Hierosolymis nati liberi.	201.	Achitophel ad Abesalomum deficit, cuius consilia ne succedant, Dauid precatur.	202.
Abesalomi columna marmorea.	206.	Acmes litera ad Antipatrum.	500.
Abias contra Ieroboamum exercitum collegit.	243.	Accusatio & epistola falsa Legatorum contra Iosephũ.	602.
Abias victoria potitur.	243.	Adar, Martius.	361.
Abigaa Nabali uxor muneribus Dauidè placat.	176.		
Abiathar manus Sauli elapsus, Dauidi patris & sacerdotum nunciat cadem.	173.		

I N D E X.

<i>Adadus Damasci & Syrorum rex à Dauide pralio vincitur.</i>	193.	<i>Agrippa domum præaltam exstruit unde tunc quæ circa templum fierent contemplari poterat: Iudei altiorem parietem excitant qui regis prospectum arceret, & apud Neronem Poppea precibus illum illam impetrant.</i>	579.
<i>Adamus iram Dei deprecatur.</i>	5.	<i>Agrippa Tiberiade habitat.</i>	528.
<i>Adami & Eua lapsus.</i>	5.	<i>Agrippa in Italiam Puteolis, inde ad Tiberium Casarē peruenit.</i>	529.
<i>Adami pœna.</i>	6.	<i>Agrippa ad audiendum Eutychum instat, quo factō propter verba quadam ei vincula sunt iniecta.</i>	530.
<i>Adami ætas 930. anni.</i>	8.	<i>Agrippa Alexandria pecuniam mutuatur.</i>	528.
<i>Adamum Deus alloquitur.</i>	5.	<i>Agrippa Iudeorum immunitatem confirmat.</i>	466.
<i>Aderus Solomoni insensus.</i>	236.	<i>Agrippa Berytiam ciuitatem eximij ornamentis honorat.</i>	565.
<i>Aderus in Aegyptum profugit.</i>	ibid.	<i>Agrippa terrestri itinere Ephesum peruenit.</i>	464.
<i>Aderus Pharaonem ut sibi in patriam reuerti permittat, orat.</i>	ibid.	<i>Agrippa in Asiam missus.</i>	456.
<i>Aderus in Idumæam reuertitur, inde in Syriam se confert.</i>	ibid.	<i>Agrippa sex menses in custodia seruatus.</i>	532.
<i>Ad mortē nati sumus, eamq; fugere ne fortissimi qui dem possunt.</i>	868.	<i>Agrippa in suum regnum nauigat.</i>	534.
<i>Ad Alexandrum sex millia hominum confluunt.</i>	391.	<i>Agrippa Roma degens ob liberalitatem immodicam ad inopiam redactus.</i>	527.
<i>Ad Lothum angeli diuertunt.</i>	19.	<i>Agrippa Hierosolymorum muros permunit.</i>	564.
<i>Ad Manethonis de Moyse maledicta responsio.</i>	892.	<i>Agrippa ditio ampliatur.</i>	577.
<i>Ad Deum respicientibus ei, vim fidentibus pietatis fructus integer manet.</i>	570.	<i>Agrippa Herodes Antipatrum Romam ducendū tradit.</i>	468.
<i>Ad Anileum, ingens perditorum hominum multitudo confluit, qui Babylonios inuadunt.</i>	543.	<i>Agrippa Germanus quidam fortunam florentem & vitæ terminum prædicat.</i>	531.
<i>Adhortatio ad contemnendam mortem, à tempore & rei statu desumpta.</i>	867.	<i>Agrippa liberi superstites.</i>	566.
<i>Adhortatio ad considerationem auxilij & beneficij Dei Israelitis exhibiti.</i>	157.	<i>Agrippam Herodes apud Sinopen Ponticam urbem offendit, & ab eo honorifice excipitur.</i>	463.
<i>Adiabænorum magnates cum Abia Atabum rege contra Izatem fœdus faciunt.</i>	572.	<i>Agrippam Caius Tetrachia regem constituit.</i>	534.
<i>Adiutores Solomonis in templo exedificando.</i>	214.	<i>Agrippina Messalina & Patina Claudij uxores.</i>	577.
<i>Adonias cum Abisace coniugium expetit.</i>	219.	<i>Agrippium.</i>	650.
<i>Adonias interficitur.</i>	220.	<i>Aggeus & Zacharias propheta.</i>	314.
<i>Adonias ex conuiuio se proripiens ad altaris cornua confugit.</i>	216.	<i>Ain expugnata atque combusta.</i>	119.
<i>Adonias affectat regnum.</i>	214.	<i>Albinus Iudæa procurator.</i>	580.
<i>Adulteri leges & Zelotypia.</i>	83.	<i>Alcimus siue Iacimus pontifex.</i>	359.
<i>Adulteræ accusatio contra Iosephum.</i>	38.	<i>Alcimus pontifex cum perfugis Iudæ apud Demetrium accusat.</i>	359.
<i>Agar Saram contemnit.</i>	19.	<i>Alcimus popularem auram sibi concilians, eos qui sunt Iudæ partium occidit.</i>	360.
<i>Agatharchidis de Iudæis testimonium.</i>	386.	<i>Alcimus Iudæam apud Demetrium accusat.</i>	360.
<i>Agrippa ad Flaccum Syriæ Præsidentem se confert.</i>	528.	<i>Alcimus Pontifex mortuus.</i>	361.
<i>Agrippa quàm Herodes Iudæis magis fauet.</i>	564.	<i>Alexander in templo Hierosoly: sacrificans, vaticinio de ipso Danielis ostenso maximam Iudæis libertatē concedit.</i>	330.
<i>Agrippa per Marfyam à Proto pecuniam mutuatur.</i>	528.	<i>Alexander Aristobuli filius contra Hyrcanum magnam manum congregat.</i>	626.
<i>Agrippa dum Herennius Capito pecuniam ab eo extorquet noctu Alexandriam nauigat.</i>	528.	<i>Alexander & Aristobulus crebrò matrem implorat, id quod Herodis animum succendit.</i>	655.
<i>Agrippa cum alijs aliquot ad Claudium mittitur.</i>	559.	<i>Alexander Herodi parenti Eunuchus corrumpit, & quod regni sit futurus successor prædicat.</i>	656.
<i>Agrippa Hierosolymis Hecatonbem immolat.</i>	463.	<i>Alexander ad DCCC crucibus suffigi & in eorundem conspectu uxores & liberos trucidari iubet.</i>	392.
<i>Agrippa ab Agrippina, ut Claudius Iudeorum causas cognoscat, precibus obtinet.</i>	576.	<i>Alexa. Thracida cognomē apud Iudæos inuenit.</i>	392.
<i>Agrippa senatui suam sententiam exponit.</i>	559.	<i>Alexander in vinculis quatuor libros aduersus inimicos conscribit.</i>	657.
<i>Agrippa Fortunatum libertum cum muneribus & literis contra Herodem ad Imperatorem mittit.</i>	537.	<i>Alexander Ptolemæo, ut Zoilū tolleret persuadet.</i>	388.
<i>Agrippa à Lesbo digressus.</i>	466.	<i>Alexander.</i>	897.
<i>Agrippa ab Antonia Germanici & Claudij matre trecenta millia mutuo petit.</i>	529.	<i>Alexander quartano febriū recursu fatigatur.</i>	622.
<i>Agrippa Iudæis adium tributum remittit.</i>	563.	<i>Alexander suo & fratris nomine parentis accusationem diluit.</i>	469.
<i>Agrippa Agrippæ filius.</i>	566.	<i>Alexand. Hierosolyma obsidere volēs, pontificē obuiā euntē honorifice excipit, ob visionem eodem habitu ante oblatam.</i>	330.
<i>Agrippa Marso Syriæ Præsidi dum quinque reges ad se venientes discedere iubet, insensus.</i>	565.		Alexan-
<i>Agrippa in theatro Deus consalutatur, Bubonem videt, & ut Germanus prædixerat, quinto die moritur.</i>	567.		
<i>Agrippa quamdiu vixerit & regnauerit.</i>	566.		

I N D E X.

*Alexander cum Demetrio armis decernit, cunctosq;
conductitios milites amittit.* 391.
*Alexander & Aristobulus omnes lachrimis etiā parē
rem accusatorē ad misericordiam commouēt.* 460.
*Alexander à Iudais bello petitus, potentissimos eorum
in Bethoma oppugnat.* 392.
*Alexander coniugi quomodo secure regnare possit, ostē
dit.* 394
*Alexander Aristobuli filius ad defectionē Iudaeos ite-
rum reducit.* 628.
Alexander Polyhistor. 24.
*Alexander & Aristobulus à Salome ac Pherora ad cō-
iunia illeēti, apud Herodem traducuntur.* 466.
*Alexander obiecta crimina non inficiatur, sed per scri-
pturam parenti structas insidias fatetur, quarum
Pheroras, Salome, Ptolemaeus, & alij regis fidelissi-
mi participes essent.* 479.
*Alexander per sex annos quinquaginta millia Iudaeo-
rum interfecit.* 620.
*Alexander ad Praefectum arcis Alexandrij, ut se re-
ciperet, scribit.* 484.
*Alexander Herodi quod ab Archelaum discedere de-
creuit, fatetur.* 484.
Alexander victoriam ab Theodoro amittit. 620.
*Alexander 100000. peditum & 1500. equitum congre-
gat.* 626.
*Alexander Jonathan in suas partes traducere conatur
pontificatum deferendo.* 367.
Alexander Aristobuli filius principatum innadit.
405.
*Alexander Antiochi Epiphanis filius in Syriam ve-
niens, Ptolemaidem occupat.* 366.
*Alexander rex Syria Cleopatram Philometoris filiam
ducit.* 370.
Alexander & Aristobulus in quib. peccauerint. 489.
*Alexander ad Ptolemaidem exercitum ducit, eamq;
oppugnat.* 388.
Alexand. in conflictu cū Antiocho Grypho casus. 383.
*Alexander alterum fratrum interfecit, alterum in ho-
nore habet.* 388.
Alexander à Gabinio victus. 405
Alexander dona Ionatha mittit. 371.
Alexander post obitū Philippi Macedonum rex. 328.
*Alexander cum hostibus praelio decertat, & sex millia
militum amittit.* 626.
Alexander ab armis requiescit. 621.
*Alexander & Aristobulus Sebaste strangulati in A-
lexandrium sepeliuntur.* 488.
*Alexander cum Obada regi Arabum congressus totū
exercitum amittit.* 620.
*Alexander Arabia & Amathunti castello bellum in-
fert, illudq; captū funditus eruit.* 620.
Alexander Lysimachus Alabarcha. 561.
Alexandri & Aristobuli impatentia. 475.
Alexandri victi in Arabiam fuga, & cades. 572.
Alexandri cum Demetrio pugna & victoria. 368.
*Alexandri copias Arabum Rex in fugam vertit, ma-
ximamq; partem trucidat.* 621.
Alexandri familia magnum infortuniū incurrit. 396
Alexandri morbus. 393
Alexandri mors. 394.
*Alexandrum quidam quod Romā cōtra parentem ad
amicos literas miserit, accusat.* 478.
Alexandrum filium Herodes timet. 656

*Alexandrum, Aristobuli fratrem Regina Regem con-
stituit, qui ē vestigio crudeliter agit.* 620.
Alexandra Pharisaus ultro parat. 622.
*Alexandra, Alexandri cōiunx pietatis opinione prin-
cipatum obtinet.* 622.
Alexandra Herodi suspecta obseruatur. 435.
*Alexandra in Aegyptum aufugere cogitat, insidia ve-
ro Herodi patefunt.* 436.
*Alexandra sese excusat & Herodi reconciliatur, dum
Pontificatum filio promittit.* 425.
Alexandra Iudais castellarum custodiam credit. 395.
*Alexandra, Herode absente, urbis arces in suam pote-
statem redigere conatur.* 449.
*Alexandra Hyrcani filia, uxor Alexandri Aristobuli
Regis filij, Cleopatra ut Pontificatum filio suo petat
ab Antonio scribit.* 434.
*Alexandra Hyrcanum patrem sollicitat, & ut à Mal-
cho tutelam peteret, monet.* 444
*Alexandra moritur, & Hyrcanum regni successorem
constituit.* 623.
*Alexandra Cleopatra Herodis insidias, & filij misera-
bilem interitum, indicat.* 437.
Alexandra interfecta. 450.
*Alexandra Damascum nulla re memorabili gesta,
capit.* 622.
*Alexandra indecore se filia criminis non consciam
vult ostendere.* 449.
Alexandrium & alia castella diruta. 404.
Alexandri mater. 404.
Alexandria pars ora maritima. 897.
Alani mediam terram prandandi causa peruadūt. 861
Allus Caesaris libertus Agrippa mutuo dat pecuniā. 529
Altare & vasa ad illud pertinentia. 227.
Altare arcum. 228.
Altitudo, longitudo, & latitudo templi. 225.
*Amalecita Dauidi Regem Saulum casum nunciat, &
eius cadis argumenta armillas aureas & insigne re-
gium affert.* 184.
Amalecita mouent in Israelitas. 66.
Amalecitarum rex Samuelis iussu interficitur. 162.
*Amalecitarum gens expugnata & incensa Sicella, pra-
dam abegerunt.* 181.
Amalecitas interneccione delendos pradiētio. 68.
Amalecitas plectendos. 112.
Amalecitas fundunt fugantq; Israelita. 67.
Aman ab omnibus, exceptis Iudais, adoratur. 321.
*Aman odio & consilijs eius in Iudaeos in conuiuio pa-
tesfactis, suspenditur.* 325.
Amor multitudinis erga Iosephum. 603.
Amos rex Iudae impius. 287.
Ammanitarum spolia. 258
*Amnon morbum simulans, patrem ut sororem ad se
mittat, petit.* 199
Amnon sorori ut sui copiam faceret, suadet. ibid.
*Amnon sororem reluctantem per uim opprimit, mox
exosam & fastiditam extrudit.* ibid.
*Amnon Dauidis filius, Thamaram Absolonis sororem
deperiens, in morbum incidit.* 199.
Amanis facultates Mardocheo dantur. 326.
*Amonius & Caesar cum Herode in Capitolium ascen-
dunt.* 423.
Amanis in Mardocheum odium. 324.
*Ammanita exterorum societate mercede impetrata
in Dauidem copias parant.* 195.
Bbbbbb 2 Amma-

I N D E X.

<i>Ammanita & confederati seipfos inuicem trucidant.</i>	258.	<i>Annius Rufus Iudae praefes.</i>	520.
<i>Amplifido Iudae.</i>	88.6	<i>Annona caritas in Aegypto.</i>	48.
<i>Ampliatio regni Israeliticus.</i>	273	<i>Annona caritas principatu Claudij.</i>	88.
<i>Amarinus Rex Israeliticus.</i>	246	<i>Annus iobelus.</i>	84.
<i>Amarames futurus Moſis parens Deum orat pro Hebraeis.</i>	50	<i>Ananus apud Albinum accusatus.</i>	580.
<i>Amarinus moritur, eiſq; Achabus filius in regno ſucce-</i>		<i>Antigonus auriculas Hyrcani dentibus truncat.</i>	636.
<i>dit.</i>	241.	<i>Antigonus Ariſtobuli filius ab Herode fugatus.</i>	633.
<i>Amoraos Hebraei fundunt fugantq;</i>	96.	<i>Antigonus Maſſadam obtinet.</i>	638.
<i>Amoraorum terra ſitus.</i>	97.	<i>Antigonus Parthis, ſi ab Hyrcano in illum regnum transferrent pecuniam pollicitur.</i>	419.
<i>Amasias à propheta propter Idolatriam reprehenditur.</i>	274.	<i>Antigonus quosdam qui Herodianos frumentatores per inſidias interciperent mittit.</i>	425.
<i>Amasias Rex Hieroſolymitanus.</i>	273.	<i>Antigonus apud Ariſtobulum falſo accusatus.</i>	386.
<i>Amasia ab Israelitarum Rege captus: Hieroſolyma diruta & templum ſpoliatum.</i>	275.	<i>Antigonus à Parthis in Iudaeam reductus Hyrcano ne in regnum reſtitueretur, auriculas amputat.</i>	422.
<i>Amasia Hieroſolymorum Regis in Ioam Israelitarum Regem expeditio.</i>	274.	<i>Antigonus Romanum exercitum alere recuſat.</i>	426.
<i>Amasia de Idumaeis victoria.</i>	274.	<i>Antigonus Herodi quod non ex ſtirpe Regia prognatus ſed ſemi Iudaeus ſit exprobrat.</i>	425.
<i>Amasia cades.</i>	275.	<i>Antigonus Ariſtobuli filius apud Caſarem Hyrcanum & Antipatrum accuſat.</i>	409.
<i>Amathus diruta.</i>	391.	<i>Antigonus ſecuri obruncatur.</i>	644.
<i>Amathenorum Rex Davidis ſocietatem petit.</i>	193.	<i>Antigonus Ariſtobuli filius ad Caſarem, Pompeij ſtudioſos de morte patris accuſaturus, venit.</i>	629.
<i>Ananias Nebedai filius, Camyda pontifici ſuccedit.</i>	574.	<i>Antigonus de fratre nihil mali ſuſpicatur.</i>	619.
<i>Ananias Coſtobarnus & Saulus ad ſpoliandos infirmiores promptiſſimi.</i>	581.	<i>Antigonus interficitur.</i>	619.
<i>Ananias unus ex legatis, vir malus & maleſicus.</i>	602.	<i>Antigonus Hyrcanum & Antipatrum falſo accuſat.</i>	629.
<i>Ananias, Ananus, Cumanus, Celer aliq; nonnulli Romanam miſſi.</i>	576.	<i>Antigonus apud Ariſtobulum falſo accuſatur.</i>	619.
<i>Ananus apud Albinum accuſatus.</i>	580.	<i>Antigoni in Iſephi cadauer immanitas.</i>	641.
<i>Ananus quinque filios ſummi Dei pontificio potitos habet.</i>	580.	<i>Antigonum Ariſtobuli filium Ptolemaus Mennaeus adoptat.</i>	417.
<i>Ananus Sethi filius in Ioazar pontificis locum ſurgatus.</i>	519.	<i>Antipater preſibus Herodem ut pacta cõnubialia mutentur fleſcit.</i>	491.
<i>Ananelo Herodes dat ſummum ſacerdotium.</i>	434.	<i>Antipater Malichi inſtinctu venenum bibit.</i>	632.
<i>Ananelo Herodes pontificatum abrogat.</i>	435.	<i>Antipater Iudeorum potentiores in Ariſtobulum cõcit.</i>	398.
<i>Anna Helcana uxor liberos à Deo petit.</i>	145.	<i>Antipater pecunia & donis hominum fauorem ſibi conciliare conatur.</i>	662.
<i>Anaxagoras.</i>	913.	<i>Antipater Herodem & aulicos calumnijs in fratres inflamat.</i>	654.
<i>Anchus ſecum Davidem contra Hebraeos educit, quib; Paſtinarum Ducibus reprobatur.</i>	181.	<i>Antipater omnium malorum fax.</i>	478.
<i>Anchus Davidem remittit.</i>	ibid.	<i>Antipater Caſari ex Syria milites conſcribit.</i>	407.
<i>Anchus Davidem cum ſextcentorum cohorte euocat.</i>	178.	<i>Antipater Miſthridati in capiendõ Peluſio operã nauat.</i>	407.
<i>Ancillas ingenui non ducant.</i>	108.	<i>Antipater obieſta crimina diluit.</i>	409.
<i>Angelus Dei occurrit Agar.</i>	21.	<i>Antipater Iudae procurator declaratus.</i>	409.
<i>Angeli Abrahamo filium naſciturum nũciant, & delendos Sodomitae.</i>	19.	<i>Antipater contra Malichum colligit exercitum.</i>	632.
<i>Anni atatis & regiminis, item virtutes & diuitiae Davidis.</i>	218.	<i>Antipater praſens calumnijs & abſens per literas Herodis in filios exacerbat.</i>	468.
<i>Annibas ſupplicio affectus: Amaramus & Eleazarus in exilium miſſi.</i>	568.	<i>Antipater Pherora mortem vehementer lugeſ.</i>	667.
<i>Anileus ob uxoris Idololatriam à Iudaeis obiurgatus quendam confodit.</i>	542.	<i>Antipater Caſarea omnibus inuiſus.</i>	ibid.
<i>Anileus in Miſthridatis vicos cum exercitu impetum facit, eumq; noctu opprimit, & captum ſecum abducit.</i>	542.	<i>Antipater expectatione regni certa nititur.</i>	663.
<i>Anileus Parthorum Ducem trucidat eiſq; uxorem ducit.</i>	541.	<i>Antipater in Iudae nouarum rerum cupidos cõpeſcit.</i>	410.
<i>Anileus à Miſthridate fugatus.</i>	543.	<i>Antipater Idumaeus, 398. primum Antipas dictus.</i>	ibid.
<i>Anileum Babylonij ad ſupplicium depoſcunt, qui oppreſſus interficitur.</i>	543.	<i>Antipater Phaſaelo Hieroſolymorum, Herodi Galilaeae regimem committit.</i>	410.
<i>Anima mortali corpore vinſta.</i>	866.	<i>Antipater omnem in Antiphilum culpam conſert.</i>	501.
<i>Animus Herodis hypocriticus.</i>	437.		
<i>Annius Minucianus.</i>	547.		

Antipa-

I N D E X.

<i>Antipater Gabinium Ptolemaum in Aegyptum reducentem adiuvat.</i>	405.	<i>Antipatris extructa.</i>	472.
<i>Antipater exclusis reliquis fratribus, patris successor declaratur.</i>	653.	<i>Antipatris.</i>	650.
<i>Antipater Hyrcani, Nicodemus Aristoboli legati ad Pompeium.</i>	400.	<i>Antiochus abrogato Dei cultu, summa cum tyrannide falsum illis obtrudit, arci in hoc praesidio imposito.</i>	349.
<i>Antipater scriptoribus epistolarum, quas in fratrum perniciem simulat, ingentem pecunie summam erogat.</i>	666.	<i>Antioch. Mag. Rex Asia & Syria Iudaeos vexat.</i>	341.
<i>Antipater Hyrcani pecunijs Romanos sibi deuinctos, Iudaeos vero inuisos reddit.</i>	411.	<i>Antiochus prius regno cum coniuge ac liberis egredi, quam cum Romanis pugnare decreuit.</i>	861.
<i>Antipater in demerendis paternis amicis nullis sumptibus parcat.</i>	490.	<i>Antiochus in Iudaeam irrumpere parat.</i>	352.
<i>Antipater ab Herode accusatus.</i>	497.	<i>Antiochus capitur.</i>	861.
<i>Antipater Herodem fratribus magis insensum reddit.</i>	467.	<i>Antiochus cum Casare recanciliatur.</i>	861.
<i>Antipater subditos suos ut cum Hyrcano sentirent admonet.</i>	630.	<i>Antiochus cum Iudaeis foedus facit.</i>	358.
<i>Antipater cum copijs Alexandro obuiam procedit.</i>	626.	<i>Antiochus murum quo templum septum erat, solo aquat.</i>	359.
<i>Antipater Samaritae Herodi Antipatrum, filium venenum patri paratum habere exponit.</i>	495.	<i>Antiochus suis cinibus perfidus.</i>	852.
<i>Antipater patrem vitam finisse ratus cum carceris custode de missione agit, quod dum Herodes audit, super mora eum occidere, & in Hyrcanio castello condidit.</i>	504.	<i>Antiochus acceptis ab Hyrcano trecentis talentis ab obsidione discedit.</i>	618.
<i>Antipater nocte cum Hyrcano ex ciuitate profugit, & ad Aretam Arabia regem peruenit.</i>	623.	<i>Antiochus auxiliaturus Samaritis, ab Aristobulo caditur & fugatur.</i>	384.
<i>Antipater innocentiam suam precibus ad Deum testatam facere conatur.</i>	500.	<i>Antiochus Rex Damascenorum.</i>	393.
<i>Antipater multa praeciosa facinora committit, & ad subeunda pro Casare pericula sese offert.</i>	629.	<i>Antiochus Seleucum fugat.</i>	391.
<i>Antipater cum patre res Iudaeorum ministrat.</i>	490.	<i>Antiochus cum coniuge & filiabus in Ciliciam fugit.</i>	861.
<i>Antipater fratribus sublati populo & militibus inuisus.</i>	490.	<i>Antiochus Tryphonem eiectum Syria in Dara obsidione cingit.</i>	380.
<i>Antipater se reuersis in gratiam gratulari simulat.</i>	470.	<i>Antiochus regno a fratre exiit.</i>	393.
<i>Antipater veste proiecta multitudinem vulnere demonstrat.</i>	639.	<i>Antiochus Cyphus occisus.</i>	390.
<i>Antipater parentis accusationem diluit.</i>	498.	<i>Antiochi ad Zenxidem epistola, in qua Iudaeorum honorificam mentionem facit.</i>	342.
<i>Antipater Salomes filius apud Augustum Casarem Archelaum accusat.</i>	508.	<i>Antiochus & Ptolemaeus amicitiam & foedus faciunt.</i>	343.
<i>Antipater parentis ultimum diem opus.</i>	490.	<i>Antiochus tur templi depraedationem fecerit.</i>	900.
<i>Antipater patria muros reparat.</i>	630.	<i>Antiochus Philippum regni gubernatorem constituit, eiq. Antiochum filium tradit.</i>	357.
<i>Antipater acunctis accusatur.</i>	499.	<i>Antiochus urbe Hierosol. occupata templum spoliatur.</i>	348.
<i>Antipater amitam fallere non potest.</i>	491.	<i>Antiochus in conflictu cum Parthis interemptus.</i>	382.
<i>Antipater in carcerem coniectus.</i>	500.	<i>Antiochus squalidis factoribus confectus exspirat.</i>	934.
<i>Antipater domum reuersus a nemine excipitur.</i>	497.	<i>Antiochus Lysiae rerum administrationem: prouincias & filium committens in Persidem proficiscitur.</i>	352.
<i>Antipater Roma illustris factus.</i>	468.	<i>Antiochus contra Iudaeos in furorem vertitur.</i>	921.
<i>Antipas Herodis filius parandi sibi regni spe Romanam nauigat.</i>	507.	<i>Antiochus cognito, quod Philippus usurpato sibi regno aduentares e Perside, obsidione soluta illi occurrit.</i>	358.
<i>Antipatris coniunx nobilis ex Arabia femina.</i>	628.	<i>Antiochus Scenopegia gratia septem dierum inducias Iudaeis concedit.</i>	382.
<i>Antipatri in Alexandrum fratrem dolus & insidia.</i>	654.	<i>Antiochus septem illustres pueros Hebraeorum cum matre Antiochiam adduci praecipit.</i>	924.
<i>Antipatri in Archelaum & Philippum fratres insidia.</i>	666.	<i>Antiochus peditum sibi legiones ex Hebraeorum numero congregat.</i>	939.
<i>Antipatri uxor & filij.</i>	407.	<i>Antiochus Iudaeus seditiosus magna calamitatis in Antiochia autor.</i>	851.
<i>Antipatri contra fratres artificiosa machinatio.</i>	475.	<i>Antiochus septimi diei feriam Iudaeis edicit.</i>	852.
<i>Antipatrum & Herodem apud Hyrcanum Iudaei accusant.</i>	411.	<i>Antiochus Eupator cum copijs in Iudaeam proficiscitur.</i>	357.
<i>Antipatrum Caesar Romana ciuitate simul & immunitate donat.</i>	629.	<i>Antiochus Epiphanes curis implicitus, morbum contrahit, & moritur.</i>	356.
<i>Antipatrum Herodes ad Casarem mittit.</i>	494.	<i>Antiochus Aegyptum cedere cogitur.</i>	348.
		<i>Antiochus Hyrcanum in urbem compellit.</i>	381.
		<i>Antiochus Epiphanes Rex Syria.</i>	348.
		<i>Antiochus Diana templum spoliare volens, Elymais</i>	

I N D E X.

- damouet, & turpiter inde se Babylonem recipit.*
356.
Antiochus Seleuci frater Antiochum Cyciceni filium bello aggreditur. 391.
Antiochus moritur, & principatum Antiocho filio relinquit. 616.
Antiochus post patris obitum cum numerofo exercitu Iudaorum fines ingreditur. 616.
Antiochus ad Hierofolymam proficifcitur, praefidiumq; ibi relinquit. 616.
Antiochus à Thobia filijs motus cum exercitu in Iudaeam irrumpit, ac Hierofolyma deuincit. 616.
Antiochus Epiphanes belli Iudaici fons & autor. 614.
Antiochus mores Iudaicos abrogat. 615.
Antiochus rex Comagena. 561.
Antiochi Magni in honorem templi edictum. 342.
Antiochi ad Ptolemaum de Iudaorum libertate epiftola. 341.
Antiochi ad Eleazarum exhortatio. 921.
Antiochi mors & fames exercitui immiffa. 393.
Antiochi & Iuda pugna. 358.
Antiochum Cefennius Petus Syria administrator coram Caefare accusat. 860.
Antiochum Demetrii fratrem Alexander timet. 621.
Antiochia Mygdonia à Macedonibus condita. 572.
Antiquitatum Iudaicarum Epilogus. 584.
Antiquitatum hiftoria quinq; millium annorum. 873.
Antonius Herodem & Phafaelum tetrarchas declarat. 634.
Antonius in Tyro commoratur. 634.
Antonius Antigonom ad Triumphum feruare volens, propter Iudaos feditiofos fecuri cum percussit. 433.
Antonius captiuos trucidat. 634.
Antonius multis donis ab Herode affectus. 433.
Antonius Phafaelum & Herodem Tetrarchas conftituit. 419.
Antonius Hyrcano de Caffij & Bruti rebus & morte feribit. 417.
Antonius Herodis virtutem miratur. 641.
Antonius Cleopatra maritus. 899.
Antonius & Cleopatra extincti. 447.
Antonius Armenia regno pofitus. 440.
Antonia in magno apud Tiberium honore habita. 530.
Antonius Herodes muneribus placat, & amicis res fua faluas effe feribit. 438.
Antonia turris. 460.
Antoniam Agryppa, efficeret, vt tandem audiretur Eutychns rogat. 530.
Anteiis. 551.
Apion contumeliofam Iudaorum infeftationem, qua fimercèdem Alexandrinis reddere voluiffe videtur. 897.
Apion veram patriam & genus fuum abiurat. 897.
Apion de Mofe & gente Iudaica. 895.
Apion Iudaos feruitutem exprobrat. 903.
Apion feipfum laudat & magnificat. 904.
Apionis de Mofe & templo Iudaico mendacium arguitur. 895.
Apologia Hyrcani apud Regem accusati. 346.
Apollodorus ex Gaza noctu in Iudaorum castra erumpit. 390.
Apollonius cum Ionatha pralium committit, & ab eo fugatur. 371.
Apollonius Syria Dux collecto exercitu Hierofolymam venit. 920.
Apoftata à Matthia transfigitur. 350.
Apoftata à religione Iudaica. 348.
Apoftafia sacerdotum. 329.
Apfanes per feptennium Iudex. 138.
Apud Gracos nulla conſcriptio poemate Homeri vetuftior. 874.
Aqua calida apud Callitoe qua in lacum bituminis feracem effluunt. 503.
Aquarum calidarum fontes. 858.
Aquarum in Hebraorum exercitu penaria. 260.
Aquilo auertens flammam in Romanos abigit. fol. 865.
Aquilo Caio extremum ictum infligit, Chareas verb facinoris autor dicendus. 551.
Aquila aurea ſuper maiorem templi portam. fol. 501.
Aquilam auream detractam iuuenes ſecuribus concidunt. 501.
Ara ſuffumigatoria. 74.
Arabs Scauro reſonciliatur. 526.
Arabes ardeſcente ſiti ultro ſe Iudaos tradunt. fol. 647.
Arabes ab Herode deuicti. 443.
Arabes Herodis exercitum in fugam vertunt. fol. 645.
Arabes Caſare irato Herodi neq; latrones dedere, neque pecuniam mutuo acceptam perſoluere volunt. 482.
Arabes ſiti compulſi ab Herode pacem petunt. fol. 443.
Arabes & Trachonita ſcientes Herodi Caſarem iratum, illi inſultant. 482.
Arabes in pralium reuerſi, fugientes trucidant, & caſtra capiunt. 441.
Arabes in fugam verſi. 440.
Arabum circiter ſeptem millia cadunt, priuſquam in Herodis clientelam ſeſe dedunt. 443.
Arabum contra Ioramum expeditio. 266. Mors Iorami. 366.
Arabici belli cauſa. 480.
Arbores frugifera non excindenda. 112.
Arborum de rege deligendo conſilium. 135.
Arca Noe. 9.
Arca ſacra à Paleſtinis in fanum Dei ſui Dagonis deferretur. 147.
Arca in Cartathiarim tranſfertur. 149.
Arca Dei in templum tranſportatur. 228.
Arca ſacra Bethſama peruenit. 149.
Arca in urbem reducta, in tabernaculum reponitur. 191.
Arcon medicus quofdam dimittit. 554.
Architecti templi extruendi. 213.
Archelaus Herodi ſeſe excuſat. 485.
Archelaus fratrum liberos odit. 491.
Archelaus Herodem generum benigniſſimè ſuſcipit. 653.
Archelaus Herodem ultro pro Alexandro deprecari compellit. 658.
Archelaus rex Cappadocia in Iudaeam ad Alexandrum generum venit. 657.
Archelaus

I N D E X.

- Archelaus & Herodes de libris Alexandri delibe-*
rant. 480.
- Archelaus Cappadocum Rex Herodem indignatio-*
nem in generum simulant, eumq; ad paternos af-
fectus reducit. 480.
- Archelaus si à Casare in Imperio cōstabilitus esset, cu-*
ra sibi fore, ut benevolentia omnium videatur
dignissimus pollicetur. 506.
- Archelaus Alexandri crimina in amicos, præcipue*
verò in Pheroram transfert. Pheroras Archelaum
reconciliatorem adit. 480.
- Archelaus Romam proficiscitur, multiq; eidem ob-*
nixuri eum comitantur. 507.
- Archelaus Ioazaro Boethi filio Pontificatum abro-*
gat, eamq; dignitatem in Eleazarum collocat. fol.
516.
- Archelaus epulum multitudini prabet.* 505.
- Archelaus & Iudæorum legati coram Casare compa-*
rent. 513.
- Archelaus & Philippus instinctu Antipatri accu-*
santur. 496.
- Archelaus condita.* 516.
- Archelai visionem Simon vir Essæus interpretatur.*
516.
- Archelao regi acclamatum.* 505.
- Archelaum accusatum Casar pecunia multat, eumq;*
Viennam in exilium mittit. 516.
- Archelaum Casar ethnarcham constituit, regniq; di-*
midium in duos Herodis filios Philippum & An-
tipam partitur. 514.
- Archelaum Nicolaus excusat.* 508.
- Ardens studium in reparandis manibus.* 319.
- Ardentes faces in murum iaculantur.* 865.
- Aretas ad Arabum regem legatus.* 486.
- Aretas rex Cælesyria.* 393.
- Aretas contra Aristobulum expeditionem suscipit,*
eumq; Hierosolyma confugere cogit. 397.
- Aretas rex Arabum Gazæ auxilij spem ostendit.*
390.
- Areta Hyrcano quinquaginta millia militum tra-*
dit. 623.
- Aretas ex augurijs impossibile esse exercitum ad Pe-*
tram pervenire colligit. 526.
- Aretas Syllaum, quod Fabatum aliosq; interfecerit*
accusat. 494.
- Arietem ad victimam loco Isaci Deus offert Abrah-*
amo. 23.
- Aristobulus cum filio Pompeij studiosis peremptus.*
628.
- Aristobulus Roma reuersus Alexandrium denuo mu-*
nire conatur. 405.
- Aristobulus à Romanis in prælio vincitur.* 405.
- Aristobulus captivus cum Antigono filio Romam re-*
mittitur. 405.
- Aristobulus Ituræa habitantes circumcisionem cate-*
rosq; Iudæicos ritus admittit. 387.
- Aristobulus Herodis ductu submergitur, & Anane-*
lum pontificatus ducit. 436.
- Aristobulus contra Aretam & Hyrcanum proficisci-*
tur. 400.
- Aristobulus multa castella occupat.* 396.
- Aristobulus Herodis regis Chalcidis filius.* 577.
- Aristobulus & Hyrcanus à Iudæis apud Pompeium ac-*
cusati. 401.
- Aristobulus eiusq; affecula Phariseorum tyrannidem*
accusant. 394.
- Aristobulus bello congredi cum Pompeio cogitat.* 624.
- Aristobulus & Hyrcanus de regno contendunt.* 398.
- Aristobulus vinculis solutus veneno tollitur.* 407.
- Aristobulus Antigonom in regni societatem ad-*
mittit, ceteros in vincula conycit, & matrem sua
me necat. 386.
- Aristobulus ad Pompeium descendit.* 624.
- Aristobulus Damascum contra Ptolemaum missus.*
395.
- Aristobulus Antigonom fratrem interficit.* 386.
- Aristobulus Hyrcani filius post captivitatem Babylo-*
nicam diadema sibi primus imponit. 386.
- Aristobulus ex arce ad Pompeium descendit.* 401.
- Aristobulus castella à Pompeio tradit.* 402.
- Aristobulus cum familia Romam vectus.* 626.
- Aristobulus uxori humilitatem generis obijcit. fol.*
655.
- Aristobulus matrem ac fratrem victos custodia tra-*
dit. 618.
- Aristobulus matrem victam fame necat.* 619.
- Aristobulus fratrem Antigonom plurimum amat.*
619.
- Aristobulus seipsum regem declarat.* 623.
- Alexandra coniugem Aristobuli cum filijs carceri in-*
cludit. 623.
- Aristobulus Flaccum Agrippa fratri insensum red-*
dit. 528.
- Aristobulus amitam suam ac socrum monet.* 484.
- Aristobulus ab Herode interfectus, supra lib. 15. cap.*
3. 583.
- Aristobulus elapsus Roma iterum turbas concitat.*
627.
- Aristobulus cum Romanis dimicat.* 627.
- Aristobulus Agrippa Regis frater & Elcias Ma-*
gnus apud Petronium Iudæorum causam agunt.
537.
- Aristobulus Hyrcani filius natu maior principatum*
in regnum transfert. 618.
- Aristobulus in honorem fratris in templum ascendit.*
619.
- Aristobulus Pompeio supplex occurrit.* 624.
- Aristobulus satellitibus ut Antigonom si cum armis*
adiret occiderent, præcipit. 619.
- Aristobulus misere moritur.* 620.
- Aristobuli coram Pompeio apologia.* 401.
- Aristobuli coniunx versuta, Antigonom dolo truci-*
dari curat. 386.
- Aristobuli liberi remissi.* 405.
- Aristobuli necem cuncti deslent, præcipue verò Ale-*
xandra, qua nullum præ se fert suspicionem. fol.
436.
- Aristobuli cum Hyrcano fœdus.* 398.
- Aristobuli fratricida pœna.* 387.
- Aristobuli apud matrem deprecatio.* 622.
- Aristobulo fratricidij pœnitudo morbus ingraue-*
scit. 619.
- Aristobulo Herodes insidiatur.* 438.
- Aristobulum in templo Arabs oppugnat.* 399.
- Aristobulum Pompeius descendere pronocat.* 624.
- Aristobulum captivum Casar vinculis soluit. fol.*
628.
- Aristocratia optimum regimen.* 106.

I N D E X.

Argumenta, Iudaorum genus antiquius Græcorum genere. 877.
Arma quibus Iosaphatus victoriam parauit. 258.
Artabanus Tiberio filium Darii obsidem & virum quinque cubitorum statura mittit. 525.
Artabanus à Dahis & Sacis in imperium restitutus. 525.
Artabanus Asinao terram Babyloniam commendat, dotisq; muneribus eum dimittit. 541.
Artabanus ad Asinaum & Anilaum propter audaciam societatem cum illis inire mittit. 540.
Artabanus ad Izatem se confert, auxiliumq; ab eo petit. 571.
Aruntius in theatro Imperatoris interitum nunciat. 553.
Arx in Apamia diruta. 401.
Asanus Rex Iudæ. 244.
Asanus Damascenos in Basanem concitat. 246.
Asanus rex moritur. 247.
Asani pietas. 245.
Asani victoria. 245.
Asael Ioab frater Abenerum insequitur. 185.
Asiatici & Cyrenenses Iudæi ab earum regionum ciuitatibus multum afflictæ. 473.
Asinaus & Anileus Neerdenses patria in locum quendam se conferunt, ad quos ingens multitudo confluit. 540.
Asinaus cum socijs à Babylonia satrapis ex improviso oppressi. 540.
Asinaus suos ad fortitudinem hortatur, & hostes fundit, fugatq;. 540.
Asinius. 409.
Asini apud Iudæos aliosq; sapientes viros qui discantur. 901.
Assamonæi Principatus & Pontificatus finis. 432.
Ascalonitæ & Scythopolitæ ob tributum non solum puniti. 344.
Asphaltites lacus. 17.
Astus serpentis. 5.
Astus. 232.
Assyriorum imperium dissolutum. 286.
Asuerus, rex Persarum, Vasten ad conuiuium venire nolentem repudiat. 320.
Esther puella fit Regina. 321.
Athenio Herodem, eiusq; exercitum inuadit. fol. 440.
Athronges vir corpore & manuum robore insignis dignitatem regiam attentat. 511.
Auranitidis ditio à Zenodoro Arabibus elocata, & à Casare Herodi donata est causa belli. fol. 456.
Aurus ab Arabibus incensus. 512.
Aureum dictum de hoc seculo. 931.
Augustus Herodem Syria procuratorem constituit. 648.
Augusto Casari Caius rem diuinam facit. 549.
Asprenas. 549.
Autoritas Simonis. 379.
Azaria Propheta ad populum adhortatio. fol. 245.
Azymorum festum. 59.
Azoti propter arcam ereptam horribiliter cruciantur. 147.

Aedificia ab Herode condita. 648.
Aedificatio Hierosolima. 879.
Aegyptus unde dicta. 880.
Aegypti rex auxiliaturus Iudæis prælio vincitur. 292.
Aegypti regis de Iudaorum libertate ab Aristæo impetrata edictum. 334.
Aegypti & Aethiopiæ regina ad Salomonem venit. 233.
Aegyptij bestias natura repugnantes colunt. 899.
Aegyptiorum libido. 16.
Aegyptiorum rex in Aethiopiam fugit, eumq; Aethiopum rex honorifice suscepit. 889.
Aegyptiorum sacerdotes circumciduntur, à porcinis carnibus abstinent. 905.
Aegyptiorum arma ventus in Hebræorum castra expellit. 62.
Aegyptiorum Idolatria. 888.
Aegyptiorum reges cur Pharaones dicti. 232.
Aegyptiorum rex in Aethiopes. 53.
Aegyptiorum erga Hebræos inuidia. 50.
Aemilius Regulus. 545.
Aetas Sara 127. anni. 23.
Aethiopes arma contra Asanum capiunt. 245.

B.

B *Aaras radix quomodo euellenda.* 858.
Baalitarum mactatio. 269.
Babæ liberi à Costobaro seruati. 450.
Babæ liberi aliq; accusati ab Herode interfecti. fol. 451.
Babylon à Cyro Persarum rege capta. 303.
Babylon à Semiramide non adificatam. 882.
Babylonia muri ex latere cocto & bitumine constructi. 883.
Babylonica captiuitatis post septuaginta annos finis. 307.
Babyloniæ rex Herculem fortitudine & rerum gestarum magnitudine præcessit. 882.
Babyloniæ regis ad Ezechiæ legatio. 286.
Bacchides aciem instruit, & cum Iudæ signa confert. 362.
Bacchides cum 22000. militum Iudæ occurrit. 361.
Bacchides Jonathan Sabbatho aggreditur, & duo milia militum amittit. 364.
Bacchides copias contra Ionatham ducit. 364.
Bacchides iratus transfugis dum Ionatha potestas ipsi non datur, quinquaginta ex eis interficit. fol. 365.
Bacchides indignationem in transfugas effundit, & quomodo exercitum sine ignominia posset reducere cogitat. 365.
Bacchides magnam tyrannidem in Bethzecho exercet. 360.
Bacchides cum Ionatha fœdus facit. 366.
Bacchides Iudæ fautores interficit. 364.
Bacchides multos sibi credentes interficit. fol. 259.
Bacchidis in Iudæos crudelitas. 616.
Bacchidi Demetrius Alcimum commendat, eiq; ut Iudæam interuicione deleat, mandat. 359.
Bacchidem Demetrius cum copijs in Iudæam mittit. 361.

I N D E X.

<i>Bagoas, Carus & alij ab Herode necati.</i>	493.	<i>Bersabe iuramenti puteus.</i>	21.
<i>Bais sunt thermae Campaniae, non procul à Puteolis.</i>		<i>Berzelaus Hierosolymam, patre eò proficisci nolente, cum Dauide contendit.</i>	208.
533.		<i>Berzellai filios Solomoni David commendat. fol.</i>	
<i>Baleth.</i>	232.	218.	
<i>Balthasar siue Naboandel Babyloniarum rex.</i>	302.	<i>Bezeleel & Eliab Architecti tabernaculi.</i>	71.
<i>Balthasar manum è pariete prominentem & syllabas quasdam scribentem videt.</i>	302.	<i>Betachora.</i>	232.
<i>Bal Tyrionum Deus.</i>	270.	<i>Betarampha Iulias appellata.</i>	519.
<i>Balamus obiurgatur ab angelo.</i>	98.	<i>Bethsabe studium Adonia, sic suadente Nathane, Davidi indicat.</i>	215.
<i>Balamus ad Balacum peruenit.</i>	98.	<i>Bethsabe Regi se gravidam esse nunciat. fol.</i>	
<i>Balami responsio.</i>	98.	196.	
<i>Balami de rebus futuris vaticinium.</i>	99.	<i>Bethsura obfessa.</i>	357.
<i>Balami aduersus Hebraeos consilium.</i>	99.	<i>Bethsurita deditionem faciunt.</i>	358.
<i>Balami asina loquitur.</i>	98.	<i>Bethsaïda.</i>	519.
<i>Balami de Israelitico populo vaticinium. fol.</i>		<i>Biblia satan abolere conatur.</i>	349.
98.		<i>Bibliotheca Ptolemaei Philadelphi.</i>	332.
<i>Balac iratus reprehendit Balamum.</i>	98.	<i>Bozus Naami & Ruth amicus.</i>	144.
<i>Balaci Moabitae regis ad Medianitas legatio. fol.</i>		<i>Bozus, Ruth cognatum, eam ut ducat, hortatur. fol.</i>	
97.		144.	
<i>Balamo angelus resistit.</i>	98.	<i>Bozus ex Ruth Obedem Davidis auum genuit. fol.</i>	
<i>Banaïas.</i>	212.	144.	
<i>Banaïas Aegyptium hasta ex ipsius manibus extorta confodit.</i>	212.	<i>Boues triturantes.</i>	107.
<i>Banaïas lednem exanimat.</i>	ibid.	<i>Buccina duae ex argento facta.</i>	85.
<i>Baracus 40. annis Israelitarum imperium tenuit.</i>		<i>Blasphemiæ inter Iudeos & Aegyptias causa. fol.</i>	
132.		888.	
<i>Baracus contra hostes Imperator designatur. fol.</i>			
131.		C.	
<i>Barasa oppugnata & concremata.</i>	355.	<i>Cain regione extorris. •</i>	7.
<i>Baruchus è carcere dimissus.</i>	296.	<i>Cain Dei castigatione haud melior redditur. fol.</i>	
<i>Basanes Ramathonem captam munis.</i>	246.	7.	
<i>Basanis impietas.</i>	245.	<i>Cain hypocritarum & sceleratorum parens. fol.</i>	
<i>Basilica.</i>	230.	8.	
<i>Batibius.</i>	550.	<i>Caduccatores ablegandi.</i>	111.
<i>Bathillus se venenum attulisse fateretur.</i>	496.	<i>Caius ad tria millia Iudeorum in seruitium abducit.</i>	
<i>Belus primus rex Assyriorum.</i>	882.	628.	
<i>Beli sacerdotes interfecti.</i>	249.	<i>C. Norbanus Flaccus pro Iudeis scribit.</i>	474.
<i>Beleazari calamitas Iudeos ad deditionem commouet.</i>	859.	<i>Caius Senatui ac Pisoni urbis Praefecto se in imperiū defuncti successisse significat, & ut Agrippam è custodia dimitterent mandat.</i>	534.
<i>Bellum Adadi contra Achabum.</i>	251.	<i>Caius Caligula quartus Romanorum Imperator.</i>	533.
<i>Bellum inter Asaelem & Ieum.</i>	271.	<i>Tiberius Tyrannus.</i>	533.
<i>Belli Iudaici Praefide Floro exortus ipsi Iudaei initium & seminarium.</i>	567.	<i>Caius Tiberium fratrem tollit.</i>	533.
<i>Belli leges.</i>	111.	<i>Caius, Germanici filius, gratus.</i>	532.
<i>Beniamin ut reus capitur.</i>	44.	<i>Caius Petronio mandata imperatoria negligente, ut sibi ipsi manus inferat scribit.</i>	539.
<i>Beniamita in Abneri sententiam concedunt, ipse ad Dauidem proficiscitur, & hac de re certiore facit.</i>	187.	<i>Caius Templorum Graecanicorum nullum in spoliatum relinquit.</i>	545.
<i>Beniamita quadringentas virgines Iabiticæ ducunt.</i>	129.	<i>Caius Iouis fratrem se appellat.</i>	545.
<i>Beniamitarum 25000. trucidantur, tantum sexcenti incolumes euadunt.</i>	128.	<i>Caius vir maleficus.</i>	556.
<i>Beniamitis, ut virgines rapiant, conceditur. fol.</i>		<i>Caius orator facundus.</i>	557.
129.		<i>Caius primò egregiè Rempublicam administrat, postea diuinos quoque honores usurpare audet.</i>	535.
<i>Bernice, Agrippa soror, cuius Herodes patruus & maritus Polemoni Ciliciae Regi in matrimonium collocatur.</i>	576.	<i>Caius in Iudaos Tyrannis.</i>	544.
<i>Bernicen Salomes filiam Aristobulo, Glaphyram Archelai Cappadocum regis filiam Alexandro Herodes uxores coniungit.</i>	463.	<i>Caius in senatores ac patricios saeuitia.</i>	544.
<i>Beryty ab Agrippa multis donis affecti.</i>	581.	<i>Caius licentiam seruis deferendi suos dominos permittit, & Pollux Claudium reum facere audet.</i>	545.
<i>Berosus historiographus genere Chaldaeus.</i>	881.	<i>Caius Agrippa commendatus.</i>	529.
<i>Berosus de Nabuchodonosoro.</i>	301.	<i>Caius multos tributorum ac vectigalium releuationem petentes capite plectit.</i>	546.
<i>Berosus.</i>	16.	<i>Caius Caligula post Tiberij obitum Princeps Romanus.</i>	526.
		<i>Caius à Cherea trucidatus.</i>	551.

C c c c c c

Caius

I N D E X.

<i>Caius receptacula nauibus exstruit.</i>	557.	<i>Causa milites impellentes, ut Claudium in Imperatorem eligerent.</i>	558.
<i>Caius se Ioui comparat.</i>	545.	<i>Causa impulsua conscribendi hos libros.</i>	873.
<i>Caium Agrippa Roma honorat, in cuius retributionem aliquid petere Caius iubet, qui nihil aliud, quam ut mandatum Petronio datum renocet, rogat.</i>	538.	<i>Causa, ob quas Iosephus has historias conscriptas in lucem ediderit.</i>	2.
<i>Caij stuprum & libidinis licentia.</i>	556.	<i>Causa extructi templi.</i>	228.
<i>Caio passim insidia strueta.</i>	545.	<i>Causa belli contra Arabes.</i>	441.
<i>Candelabrum aureum.</i>	74.	<i>Cisus Sauli pater.</i>	152.
<i>Chananaeorum gentem extirpandam.</i>	112.	<i>Cithara quis inuentor.</i>	7.
<i>Chananaeorum Reges mouent in Hebraeos. fol. 120.</i>		<i>Ciuitatem quis primus instituerit.</i>	7.
<i>Chananaeorum ingens exercitus.</i>	120.	<i>Clades Ismaelis à Ioanna accepta.</i>	297.
<i>Chananaeorum Reges omnes ad unum trucidati. fol. 121.</i>		<i>Clades Alexandri.</i>	389.
<i>Chananaeorum regionem totam Iosua deuastat. fol. 121.</i>		<i>Claudius Principatum ultro oblatum deponere recusat.</i>	559.
<i>Chananaeorum decem millia trucidantur, & Adonibezek capitur.</i>	125.	<i>Claudius in proposito suo ab Agrippa confirmatur. 559.</i>	
<i>Calamitas Iudaorum Scythopoli.</i>	867.	<i>Claudius Felix Iudae procurator.</i>	576.
<i>Calamitates omnium à mundo condito cum Iudaorum collatae, superantur.</i>	613.	<i>Claudius milites ut in fide moneant sacramento adigit.</i>	559.
<i>Callistus, Caij libertus, Claudio à Caio se ut ipsum ueneno tolleret iussu, significat.</i>	548.	<i>Claudius Agrippam in regnum paternum mittere cogitat, quod alij dissuadent, & Cuspium Fadum Iudae Praesidem & regni totius declarat.</i>	567.
<i>Chaldaeorum ac Tyrriorum scripta cum Iudaeis consonant.</i>	883.	<i>Claudius Agrippa Iudaeam, Samariam, & Lysania ditionem concedit.</i>	561.
<i>Chaspoma & Bosora.</i>	355.	<i>Claudius Principatum ultro oblatum deponere recusat.</i>	559.
<i>Cambysis rescriptum, in quo Iudaeos ab adificando templo deterret.</i>	309.	<i>Claudius Iudaeis sacra Stola custodiam Agrippae iunioris regatu concedit.</i>	568.
<i>Campus regius.</i>	18.	<i>Claudius reuerti obtruditur Casarea dignitas. 557.</i>	
<i>Candelabra.</i>	227.	<i>Claudius Tiberius Nero Romanorum Imperator.</i>	520.
<i>Canthari & Phiala.</i>	227.	<i>Claudius sublimis in castra perfertur.</i>	558.
<i>Captiuitas Babylonica ab Esaia praedicta.</i>	288.	<i>Claudius fato functus.</i>	577.
<i>Captiuitas Babylonica.</i>	295.	<i>Claudij Caesaris ad Iudaeos epistola.</i>	568.
<i>Captiuorum, & per tempus obsidionis mortuorum numerus.</i>	847.	<i>Claudij pro Alexandrinis Iudaeis edictum.</i>	561.
<i>Caprosaba Antipatris dicta.</i>	393.	<i>Claudij pro Iudaeis per Romanum orbem edictum. fol. 562.</i>	
<i>Carmen & gratiarum actio Moysi & Israelitarum pro praesenti liberatione.</i>	62.	<i>Claudij ad legatos responsio.</i>	559.
<i>Carnibus cruentis Hebraei vescuntur.</i>	159.	<i>Claudium Agrippa, ut magno animo in retinendo principatu pergeret, hortatur.</i>	559.
<i>Carthago à Didone Pygmalionis sorore in Africa extructa.</i>	881.	<i>Claudium milites in Principem eligunt.</i>	554.
<i>Cassius Herodi, si bellum desisset Iudae, regnum delaturum pollicetur.</i>	632.	<i>Crassus in Parthia perit.</i>	407.
<i>Cassius in Syriam venit, & plus quam septingenta argenti talenta à Iudaeis exigit.</i>	415.	<i>Crassus Parthis resistit.</i>	ibid.
<i>Cassius Herodi, ut in Malicho mortem patris ulciscatur, rescribit.</i>	632.	<i>Crassus Iuramenti dati violator.</i>	406.
<i>Cassius stipendium ciuitatibus indicit.</i>	631.	<i>Crateres.</i>	227.
<i>Cassius & Marius Herodem Coelestria ducem faciunt.</i>	415.	<i>Cratera aurea dua.</i>	337.
<i>Cassius Longinus Syria Praeses.</i>	567.	<i>Cratera argentea.</i>	337.
<i>Cassius Charea.</i>	545.	<i>Cacilius Bassus sex. Caesarem interficit.</i>	415.
<i>Cassij & Bruti dolo I. Caesar interfectus.</i>	631.	<i>Cades assidua Hierosolymis.</i>	634.
<i>Cassius portus.</i>	524.	<i>Cades latrocinia seditio & fames in Iudae. fol. 518.</i>	
<i>Castra hostium à Samaritanis diripiuntur. fol. 264.</i>		<i>Cades Zacharia regis.</i>	277.
<i>Castella muniuntur.</i>	404.	<i>Cades in Hierosolymis.</i>	644.
<i>Castoris Iudaei dolus erga Titum.</i>	807.	<i>Cades cognatorum 42. Ochozia.</i>	269.
<i>Catullus tria simul Iudaorum millia trucidat. fol. 872.</i>		<i>Cades filij Aristobuli.</i>	407.
<i>Causa diuersitatis apud Iudaeos.</i>	874.	<i>Cades, latrocinia, seditio & fames in Iudae.</i>	517.
<i>Causa, cur Iosephus hos libros contra Apionem conscripserit.</i>	915.	<i>Cesar in Syriam venit, apud eum Gadarenses Herodem accusant, qui seipsos iugulant.</i>	457.
		<i>Cesar Augustus Herodi in Parricidas animaduertere liberam potestatem permittit.</i>	486.
		<i>Cesar Herodis ditionem ampliorem reddit.</i>	448.
		<i>Cesar Augustus, Herodis studiosus.</i>	423.
		<i>Cesar à Syria profisciscitur.</i>	410.
		<i>Cesar Aegyptopotitur.</i>	447.
		<i>Cesar in hoc inuenies peccasse pronunciat, quod se à suspicio-</i>	

I N D E X.

<i>suspensione immunes non seruauerint, ac parentem ut filijs reconcilietur, hortatur.</i>	470.	<i>Cleopatra ad Antonium peruenit, qui Arabia partem & Hierichuntini agri redditus ei locat.</i>	439.
<i>Casár ab Herode offensus.</i>	482.	<i>Cleopatra in cognationem suam seuitia.</i>	644.
<i>Casár Herodi dimidium reddituum è Cyprijs metallis donat.</i>	470.	<i>Cleopatra auaritia.</i>	645.
<i>Casár Herodis Principatum confirmat.</i>	446.	<i>Cleopatra in Herodem insidia.</i>	ibid.
<i>Casár Arabum legatos non audit.</i>	482.	<i>Cleopatra Antonius partes de Iudæa & Arabia ablatas largitur.</i>	439.
<i>Casár Trachonitidis, Batanea, & Auranitidis dittonem Herodi donat.</i>	456.	<i>Cleopatram Herodes occidere conatur, quod eius amici auertunt.</i>	439.
<i>Casár Archelaum regno dignum pronunciat.</i>	509.	<i>Cleopatram Antonius versus Aegyptum deducit.</i>	440.
<i>Casár & Agrippa Herodis Magnanimitatem celebrant.</i>	472.	<i>Creatio mundi.</i>	4.
<i>Casár Augustus fato functus.</i>	520.	<i>Censores.</i>	288.
<i>Casaris ad Herodem responsio.</i>	647.	<i>Centum legati Hierosolyma reuersi.</i>	603.
<i>Casari & Iulia Casaris uxori ab Herode legatum.</i>	505.	<i>Certamen quinquennale.</i>	471.
<i>Casari Herodes quingentos ex suo Satellitio mittit.</i>	454.	<i>Cinnamus Artabano amissum dignitatis fastigium restituit.</i>	571.
<i>Casarem Hyrcanus octingentis talentis donat.</i>	446.	<i>Clitus Tiberiade seditionis autor.</i>	595.
<i>Casares.</i>	232.	<i>Clitus sinistram sibi praeidit.</i>	595.
<i>Casarea, Stratonis turris antea dicta, ab Herode condita.</i>	650.	<i>Circa hostes quomodo agendum.</i>	910.
<i>Casarea Philippi ab Agrippa Neronias appellata.</i>	581.	<i>Circa Massadam unus tantum locus, qui aggerum iactum excipere potest.</i>	864.
<i>Casarea perfecta.</i>	471.	<i>Circenses ludi.</i>	546.
<i>Casarea inter Iudaos & Syros de pari iure ciuitatis rixa.</i>	578.	<i>Circumcisio instituta.</i>	19.
<i>Casarea portus.</i>	455.	<i>Cyrenaorum magistratus.</i>	474.
<i>Chareas cum socijs in Germanici ades se recipit.</i>	551.	<i>Ciuis Germanos ad sobrietatem cogit.</i>	853.
<i>Chareas Iulium Lupum ut Caij uxorem & filiam interficiat mittit.</i>	556.	<i>Ciuis belli inter Hebraeos initium.</i>	186.
<i>Chareas à consulib. signum petit.</i>	555.	<i>Cines in Iabissa, Sauli & filiorum cadauera dempta sepeliunt.</i>	183.
<i>Chareas multis ex causis in Caium incitatus.</i>	546.	<i>Ciuitatis munitiones ac turrium cautes, quas tyranni per dementia deseruerant, insuperabiles.</i>	846.
<i>Chareas, Minutianus & Clemens, de Casaris nece colloquuntur.</i>	553.	<i>Ciuium contra Iudaos ad Titum preces.</i>	854.
<i>Chareas cum alijs quibusdam Caium tollere statuit.</i>	548.	<i>Ciuium direpta bona restituantur.</i>	605.
<i>Chareas Clementem & Papinium alloquitur.</i>	547.	<i>Cyrus Nabonidum expellit à Babylone.</i>	883.
<i>Chareas occasionem aggrediendi Caium expectat.</i>	548.	<i>Cyrus Iudaïs redditum in patriâ urbis ac templi adificationem permittit.</i>	307.
<i>Charemon. historiographus.</i>	892.	<i>Cyri Persarum regis edictum.</i>	307.
<i>Charili antiqui Poeta de Iudeorum gente testimonium.</i>	884.	<i>Cyri ad Syria Satrapas mandatum.</i>	307.
<i>Caron, amoni feracissima, in qua Noe arca reliquiae seruantur.</i>	569.	<i>Cyri de Iudaïs eorumq. templo decretum.</i>	314.
<i>Chelcias & Ananias Cleopatra copijs duces praepositi.</i>	384.	<i>Cyprus.</i>	650.
<i>Cherubini duo.</i>	225.	<i>Cypros, Agrippa uxor, ad Herodiadem sororem eius scribit, & auxilium petit.</i>	528.
<i>Cherubin.</i>	74.	<i>Cypron conditum.</i>	472.
<i>Chebron & Marissa expugnata.</i>	356.	<i>Criminum à Iusto Iosepho obiectorum depulsio.</i>	605.
<i>Cesennius Antiochum subito inuadit.</i>	861.	<i>Crypta subterranea ab Antonia.</i>	461.
<i>Cella in circuitu templi constructa.</i>	225.	<i>Cochlea.</i>	225.
<i>Chetomene.</i>	75.	<i>Columna duae excitata.</i>	8.
<i>Celenderis in Cilicia.</i>	497.	<i>Columna duae ingentes.</i>	226.
<i>Clearchi Aristotelis discipuli de Iudaïs testimonium.</i>	884.	<i>Colloquium Dei cum Cain.</i>	6.
<i>Cleopatra Regina alieni appetens.</i>	438.	<i>Copia in partes duodecim congesta.</i>	216.
<i>Cleopatra in Ciliciam ad Antonium venit.</i>	439.	<i>Coponius Praefectus Syria.</i>	517.
<i>Cleopatra fratrem & sororem interficit.</i>	439.	<i>Comitas & Benignitas Agrippa erga Philippum.</i>	596.
<i>Cleopatra contra filium exercitum parat.</i>	389.	<i>Comminatio grauis Israelitis à vera pietatis tramite exorbitantibus proposita.</i>	230.
		<i>Concupiscentia sepulchra.</i>	86.
		<i>Conditio obsidionis soluenda à Ioabo proposita.</i>	210.
		<i>Conflictus Aegyptiorum & Mithridatis ad Delta.</i>	408.
		<i>Consonantia Iudeorum religione & uita.</i>	907.

I N D E X.

<i>Conscientia labes.</i>	387.	<i>Daniel cum socijs ad honorem euectus.</i>	300.
<i>Contramendacium impudenter expositum nihil dicendum.</i>	894.	<i>Daniel Regi scripturam interpretatus.</i>	302.
<i>Contrafurtum & usuras.</i>	910.	<i>Daniel in leonum fouiam conijcitur.</i>	304.
<i>Contra illos, qui Moſen & Israelitas propter lepram profugiſſe ex Aegypto contendunt. fol.</i>	83.	<i>Daniel rex dona promiſſa exhibet.</i>	303.
<i>Contra legiſlatores gentium.</i>	914.	<i>Daniel Regis ſomnium & interpretationem exponit.</i>	299.
<i>Contemptus mortis.</i>	502.	<i>Danielis cognati ſtatuum adorare nolentes, in ignem coniecti, diuina prouidentia ſeruantur.</i>	300.
<i>Conuicium Deo faciens.</i>	105.	<i>Danielis uaticinia.</i>	304.
<i>Conuiuium Iudaorum apud Ptolemaum, & eorundem ante cibum preces.</i>	338.	<i>Danielis viſio de ariete & hirco, per quos Medorum & Perſarum Regnum prefiguratum fuit.</i>	305.
<i>Corban, donum Dei.</i>	884.	<i>Danielis inimici à leonibus dilaniati.</i>	304.
<i>Cores populum excitare aduerſus Moſen conatur.</i>	90.	<i>Danielis & ſociorum eius in Chaldaica diſciplina inſtitutio & proſectus.</i>	298.
<i>Coraſactionem ducenti quinquaginta viri ſequuntur.</i>	90.	<i>Danieli ſomnium cuiusque interpretationis reuelatur.</i>	299.
<i>Coreum cum 250. uiris ignis abſumit.</i>	93.	<i>Darius tribus ſatellitibus tres quaſtiones proponit.</i>	309.
<i>Corinthus à Syllæo, ut Herodem e medio tolleret, pecunijs corruptus.</i>	494.	<i>Darius ſe ſacra uafa Hieroſolyma remiſſurum uonet.</i>	309.
<i>Corona.</i>	227.	<i>Darius Hyſtaſpis filius rex Perſarum.</i>	309.
<i>Cornelius Sabinus.</i>	547.	<i>Darius admonitus voti, templi reſtaurationem mandauit.</i>	311.
<i>Ehoſbi.</i>	100.	<i>Darij regis ſcriptum & mandatum de libertate, poſſeſſionibus, templo & ſacrificijs Iudaorum. fol.</i>	311.
<i>Coſtobarus, Lyſimachus, Antipater & Doſitheus apud Herodem accuſati.</i>	450.	<i>Darij ad Syria preſectos epiſtola.</i>	315.
<i>Coſtobarus, cui Herodes in matrimonium Salomen ſororem dederat, Idumæa Principatum inuadit.</i>	450.	<i>Dathan & Abiran contumaces.</i>	92.
<i>Coſtobarus interceſſione ſeruatus.</i>	450.	<i>Dathan & Abiram abſorbet terra.</i>	93.
<i>Cubicula ad voluptatem facta aurea ſuppellectili reſerta.</i>	231.	<i>Dauid Cillanos contra Palaſtinorum incurſiones defendit.</i>	173.
<i>Cumanus Praefectus Iudææ.</i>	574.	<i>Dauid tribus malis propoſitis peſtem eligit. fol.</i>	212.
<i>Cumanus multos Iudaos perimit, plures uiuos captos abducit.</i>	575.	<i>Dauid Siba Ionatha facultates commendat, cumque omnes redditus Hieroſolyma referre iubet. fol.</i>	194.
<i>Cum quibus iuſtitia, cum illis etiam Deus eſt. fol.</i>	442.	<i>Dauid in ſiti crebro expetitam aquam bibere recuſat.</i>	212.
<i>Cum capta coniugium.</i>	108.	<i>Dauid uxorem Melcholen ab Abenero poſtulat. fol.</i>	186.
<i>Cur Iudei animalia conſueſta ſacrificent, nec carnibus ſuillis veſcantur.</i>	904.	<i>Dauid Hieroſolyma partem inferiorem occupat. fol.</i>	190.
<i>Cur quidam Hiſtoriographi Iudaorum mentionem omiſerint.</i>	887.	<i>Dauid alſioſus factus Abiſate cum recalefecit. fol.</i>	214.
<i>Cura pro ſacerdotibus.</i>	320.	<i>Dauid cognito Regis aduentu fuga ſibi conſulit. fol.</i>	174.
<i>Cura Dei pro ſuis.</i>	250.	<i>Dauid à propoſito Nabalum euertendi deſiſtit. fol.</i>	177.
<i>Chuiſi victoria nuncijs ad Dauidem miſſus ab Achima anteuerſitur.</i>	206.	<i>Dauid Ioabum cum lectiſſimo milite contra Ammanitas mittit.</i>	195.
<i>Chuiſi conſilium, quod etiam, Achitophelis reiecto, recipitur.</i>	204.	<i>Dauid de Abſalomi conatibus certior factus, cum ſuis Iordanem tranſit.</i>	204.
<i>Chuiſi ſimulatè offert Abſalomo ſtadium ac fidem ſuam.</i>	203.	<i>Dauid contra Nabalum cum 400. armatis proſiciſcitur.</i>	176.
<i>Cuſtos carceris amice agit cum Iosepho.</i>	39.	<i>Dauid Syria ſubiugata tributum imponit. fol.</i>	193.
<i>Chutai cultum Dei amplexi, Iudaorum amicos, rebus tantum ſecundis ſe profitentur.</i>	282.	<i>Dauid in uita diſcrimen uocatus ab Abiſao liberatur.</i>	210.
D.		<i>Dauid Ammanitarum iniuriam fert indigniſſimè, eamque vindicare cogitat.</i>	195.
<i>Dabaritteni Ptolemai uxorem ſpoliant.</i>	592.	<i>Dauid Abigaam Nabali uiduam ducit.</i>	177.
<i>Dalale meretrix è Samſone cauſam tanti roboris expiſcari conatur, & ter deluditur. fol.</i>	142.	<i>Dauid Saulo innocentiam ſuam declarat. fol.</i>	178.
<i>Damaſceni & Aretas contra Alexandrum.</i>	621.		
<i>Damaſceni à Dauide vincuntur.</i>	193.		
<i>Dana extructa.</i>	129.		
<i>Daniana tribus à Chananaeis preſſa.</i>	129.		
<i>Danita locum inhabitandum quarunt.</i>	129.		

Dauid

I N D E X.

David cum sexcentorum manu & duabus uxoribus
in Palaſtinam ad Anchum Gitta Regem ſe conſert.
178.
David Saritas & Amalecitas incurſionibus infeſtat,
de manubijs munera Regi mittit, eiꝰ meridionale
Iudaorum regionem ſe incurſare perſuadet. 178.
David cum Goliath congregari cupit. 164.
David agnum raptum ex ore Leonis recipit, ipſamꝰ
feram occidit. 165.
David uſum trucidat. 165.
David armis quibus ad pugnam à Saulo inſtructus
erat, depoſitis, funda armatus in hoſtem properat.
165.
David hoſtem accedens, contemnitur. 165.
David, Sauli & Ionatha necem deplorat. 184.
David Amalecitam Sauli interfectorem affici ſuppli-
cio iubet. ibid.
David ex Dei iuſſu Hebronem commigrans, à Iuda tri-
bu Rex declaratur. 185.
David Iabiſenos quod Saulum cum filijs ſepeliſſent, col-
laudat. 185.
David ſe viuente Solomonem filium ſuum regnum au-
ſpicari uoluit. 214.
David Solomonem ut Deum colat, hortatur. ibid.
David Mahanaſim peruenit, ubi cum ſumma reueren-
tia ab optimatibus excipitur. 204.
David arcam in ades Obadami Leuita deponit, cuius
domus multis felicitatibus cumulatur. 191.
David Semeim occidi uetat. 203.
David fama ſua conſulit nemine ſuſpicante ipſius vo-
luntate caſum fuiſſe Abenerum. 188.
David à Michol irridetur. 192.
David Deo templum adificare decernit. ibid.
David Deo pro promiſſa per Nathanem felicitate gra-
tias agit. ibid.
David in Palaſtinos mouet, eiꝰꝰ bonam agrorum par-
tem adimit. ibid.
David Sophenorum Regem uincit. 193.
David à rege petit ut agri partem ad incolendum ei
cum ſuis attribueret, Rex Secellam ei donat.
178.
David Ionatha de patris inſidijs cõqueritur, Ionathas
autem parentem excuſat. 169.
David orat Ionathan, ut parentis erga ſe animum ex-
piſcari & ſignificare uelit. 169.
David Nabam ad Achimelechum ſacerdotem perue-
nit. 171.
David Goliathi gladio accepto, in Gittam Palaſtino-
rum ad Anchum ſe conſert. 171.
David regem Anchum timens furorem ac rabiem ſi-
mulat. ibid.
David ad ſpeluncam Adullama peruenit, ubi illius to-
ta cognatio, nec non & alij multi ad eum ſe conſe-
runt. ibid.
David ad Moabitarum Regem proſciſcens, parentes
ei commendat. ibid.
David ad Sarim oppidum peruenit. 172.
David Memphiboſto ueniam, & dimidia partis bono-
rum Siba donatorum reſtitutionem promittit.
208.
David oraculo monitus fugit. 173.
David in Cœnam cum ſuis ſe conſert, quò & Ionathas
perueniens, eum conſolatur, & fœdus cum eo reno-
uat. 174.

David Vriam accerſit, eumꝰ ut proſectus ad uxoreꝰ,
ibi pernoctaret, iubet, quod tamen non facit. 196.
David Ioabo, ut in Vriam animaduertat, ſcribit.
197.
David magnam vim ferri, aris & lignorum compor-
tat. 213.
David Amaſa ueniam & uniuerſarum copiarũ Pra-
fecturam concedit. 207.
David Idumaos, ut uirum tributũ perſoluerent, co-
git. 194.
David num quis ex Ionatha genere ſuper-eſſet ſcitatur.
ibid.
David ſaſſus peccatum, à D E O ueniam conſequitur.
198.
David per ſeptem dies, infantes ex Bethſabe ſuſcepti,
vicem dolenter ferens, ieiunat. 198.
David puerum extinctum ſentiens, ſurgit, ac lotus ci-
bum capit. 198.
David cauſam, cur mortuo puero cibum capiat, quo-
rum nihil puero adhuc agrotante fecerat, indicat.
198.
David laciniam regij pallij pracidit. 174.
David regi Saulo, quod ſibi inſonti inſidias ſtruat, ex-
probrat. ibid.
David cum toto populo Abenerum deſlet ac luget & ſo-
lennibus funeralibus ei parentat. 188.
David Vria nece audita, irasci deſcinit. 197.
David Bethſabe coniugem ſibi aſciſcit, ex qua puer ei
naſcitur. 198.
David Principibus tribuum conuocatis Solomonem
commendat. 216.
David Chuſim ut Achitophelis conſilijs ſe opponeret,
obnixè precatur. 202.
David Hieroſolymis excedit. 202.
David fugiens ſacerdotes in urbe manere uult, ut per
eos, quid in ea agatur, cognoscat. 202.
David Samueli Regis erga ſeſe animum indicat. folio
169.
David Solomoni Ioabum puniendum mandat. folio
218.
David Deum conſulit, num ab Amalecitis uxores ac
liberos recipere ſit conſeſſurus. 181.
David Aegypcio ſeruo ductore, Amalecitas aſſequitur.
ibid.
David in Amalecitas irruit, magnam eorum ſtragem
edit, omnemꝰ pradam recuperat. ibid.
David cuſtodes impedimentorum, obſtrepentibus pu-
gna ſocijs, in prada partem admittit. 182.
David cum duobus in hoſtium caſtra penetrans, Sauli
ſpiculum & lecythum aqualem auferit. 177.
David Sauli Imperatori Abenero quod regium ſpicu-
lum & aqua lecythum auferri paſſus ſit exprobrat.
ibid.
David Palaſtinos magna eorum edita ſtrage uincit.
168.
David Leuitas numerat, eorumꝰ officia diſtribuit.
216.
David Ioabum ad peragendum cenſum ire iubet.
212.
David Iebuſaos ex arce & Hieroſolymis eicit, & ciui-
tatem Dauidis appellat. 190.
David Syris occurrens, 47000. cum Sabeco eorum Im-
peratore cadit. 196.
David ut plurimum propitium numẽ experitur. 166.

<i>David cognita filij cade à Chusi, acriter eum deflet.</i>	207.	<i>De Isaco legitimo Abrahami filio.</i>	22.
<i>David Proceres & praefectos comiter atq; benignè excipit.</i>	189.	<i>De Iacobo metu fratris in Mesopotamiam perfugo.</i>	27
<i>David Rabatham vi captam militi diripiendam permittit.</i>	199.	<i>De Ismahele Abrahami filio, eiusq; posteris Arabibus.</i>	21.
<i>David pro innocente orat populo.</i>	213.	<i>Defectus Luna.</i>	502.
<i>David Poeta.</i>	211.	<i>Defectionis Germanorum & Gallorum ab Romanis causa.</i>	853.
<i>Davidis & Salomonis potentia.</i>	904.	<i>Defectionis autores circiter duo millia in cruces acti.</i>	51.
<i>Davidis legatis petentibus aliquid commeatus, durè respondetur à Nabalo.</i>	176.	<i>De filijs Sem, terrij Noe filij, & de progenie ipsorum & Abrahami.</i>	15.
<i>Davidis cum Goliatho ante congressum colloquium.</i>	165.	<i>De funeribus mortuorum.</i>	909.
<i>Davidis legati ad Ammanitarum Regem ob patris obitum consolandi causa missi, contumeliosè tractantur.</i>	194.	<i>Defuncti fratris uxor ducenda.</i>	108.
<i>Davidis victoria de Goliatho.</i>	165.	<i>Demetrius ab Alexandro victus, trucidatur.</i>	383.
<i>Davidis ad Solomonem postremum alloquium.</i>	218.	<i>Demetrius se promissis in amicitiam Ionatha insinua re conatur.</i>	367.
<i>Davidis filij ad patrem, Abesalomus verò ad auum cõfugit.</i>	200.	<i>De morte Caesaris rumor diuersus.</i>	552.
<i>Davidis liberi Hierosolymis suscepti.</i>	190.	<i>Demetrius Iudais in auxilium venit.</i>	620.
<i>Davidis adulterium.</i>	196.	<i>Demetrius Philippum fratrem in Berora oppugnat.</i>	392
<i>Davidis concubina à filio stuprata, aliò traducuntur.</i>	209.	<i>Demetrius sollicitantibus transfugis Bacchidem cum copijs contra Ionathan mittit.</i>	365.
<i>Davidis ob cladem acceptam indignatio.</i>	197.	<i>Demetrius Demetrii filius ex Creta in Ciliciam trajicit, Syriamq; occupare conatur.</i>	370.
<i>Dauidi omnes filios ab Abesalomo casos nũciatur.</i>	200.	<i>Demetrius Tripolim aliasq; Syria urbes occupat, & Antiochum & Lysiam necat.</i>	359.
<i>Dauidi, ut pralijs abstineat, suadetur.</i>	211.	<i>Demetrius Eucerus contra Alexandrum proficiscitur.</i>	391.
<i>Dauidem adesse volentem in exercitu amici prohibent.</i>	205.	<i>Demetrius in Alexandrum mouet.</i>	366.
<i>Dauidem Ionathas excusans, à parente spiculo petitur.</i>	170.	<i>Demetrius Eucerus à Ptolomao Lathuro Damasci rex constitutus.</i>	391.
<i>Dauidici generis Reges, quot & quandiu regnauerint,</i>	295.	<i>Demetrius militum odium concitat stipendium pacis tempore minuendo.</i>	373.
<i>De arca in qua tabulas legis Moses collocauit.</i>	74.	<i>Demetrius in Arsacem Parthorum regem mouet, praelioq; superatus, capitur.</i>	377.
<i>De arca sacra consultatio.</i>	148.	<i>Demetrius Nicanorem contra Iudam mittit.</i>	360.
<i>De adulterio & incestu.</i>	84.	<i>Demetrii ad Lathenem diploma, in quo Iudais immunitates promittit.</i>	373.
<i>De aduentu Vespasiani in Galileam & obsidione Iotapae vide Iosephum lib. 4. cap. 5. de bello Iudaico.</i>	609.	<i>Demetrii ad Ptolemaum de bibliotheca adhortatio.</i>	335.
<i>De afflictionibus Hebraeorum in Aegypto per annos 400.</i>	50.	<i>Demetrii duces iterum in Ionathan mouent: nihil sibi successurum videntes noctu discedunt.</i>	376.
<i>De bello Iudaico quidam historias conscripsere.</i>	876.	<i>Demetrii & Alexandri pugna, qua Demetrius superat, Iudai à Demetrio victore deficiunt.</i>	621
<i>De bello Iudiaco.</i>	369.	<i>Demetrio in Parthia morbo absumpto Philippus totius Syria regno potitur.</i>	392.
<i>Debitus vita finis Iudaorum.</i>	863.	<i>Demetrio Anciochia adimitur.</i>	374.
<i>Debora & Baracus in hostes mouent.</i>	131.	<i>De mundi creatione, & elementorum dispositione.</i>	4.
<i>Debora Prophetissa.</i>	131.	<i>Deliberationis de Arca sacra conclusio.</i>	148.
<i>De bonè cornupeta.</i>	110.	<i>De leprosis.</i>	83.
<i>Decem tribuum ad reliquos Israelitas legatio.</i>	123.	<i>De nuptijs.</i>	909.
<i>De Chami filijs ipsorumq; progenie.</i>	14.	<i>De Nazaraïs.</i>	94.
<i>De Cain & Abel fratribus.</i>	6.	<i>De obitu Abrahami.</i>	25.
<i>Decem coniurati necati, delator eorum interfectus frustatim concisus est.</i>	452.	<i>De posteritate Adami, & decem atatibus vsque ad diluuium.</i>	6.
<i>Decem praecepta, & quomodo diuidenda.</i>	70.	<i>Depulsio argumenti Apionis, Iudaos seditionis Alexandria causam extitisse.</i>	899.
<i>Decem Aegypti plaga.</i>	58.	<i>Depulsio figmenti Apionis de sex dierum itinere.</i>	896.
<i>Decem uiri contra Herodem conspirant.</i>	452.	<i>Descriptio donorum à Ptolomao rege templo Hierosolymitano missorum.</i>	335.
<i>Decem bases area laborum.</i>	226.	<i>Descriptio spelunca in qua latrones habitabant.</i>	640.
<i>Decem labra rotunda.</i>	ibid.	<i>Descriptio rationis & sapientia.</i>	918.
<i>Decima egenorum.</i>	107.	<i>De Sole, Luna & Stellis Iosephi somnium.</i>	35.
<i>De Cleopatra ultima Alexandrinorum Regina, eiusq; sceleribus.</i>	898.	<i>De Regis electione.</i>	106.
<i>Dei contemptus in quibus consistat.</i>	161.	<i>De tabernaculo per Mosem in terra deserta factò, quod simili-</i>	
<i>De Deo & prouidentia diuina.</i>	908.		
<i>Deorum apud gentiles ingens numerus.</i>	912.		
<i>De Isaci filijs Esao & Iacobo, & natiuitate eorum ac educatione.</i>	25.		

I N D E X.

Similitudinem templi portatilis referebat. 72.
Deus immensus. 228.
Deus non corporis formam, sed animi virtutes spectat 162.
Deus Abrahamo filium pollicetur. 18.
Deus propter inobedientiam Sauli offenditur. folio 161.
Deus verax in promissis. 228.
De uxoribus ducendis. 107.
Dij alieni. 105.
Diluvium. 9.
Dimissio Israelitarum. 274.
Dina Iacobi filia historia. 32.
Diocles. 302.
Diodorus cognomine Tryphon Apamensis à Malcho Arabe Antiochum Alexandri filium petit. 373.
Diophantes regis Notarius Alexandri nomine falsas literas conscribit. 659.
Diophantes scriba aliorum characteres imitatur. 484.
Direptio urbis impedita. 431.
Discrimen Moysis & aliorum legislatorum. 3.
Discordia Iudeorum & civium Alexandrinorum in religione. 899.
Dispositio castrorum. 85.
Dissidium inter plebem & senatum. 558.
Dissidium in domo Herodis. 475.
Distinctio gubernationis in populo Israelitico. 156.
Diversa populi studia. 246.
Divisio agri Abrahami & Lothi. 17.
Divisio Sacerdotum in 24. cognationes. 216.
Divini auxilij promissio. 103.
Dius Iromi meminit. 232.
Dius de Solomone. ibid.
Docuus Saulo, se Davidem in Nabo apud Achimelechum vidisse significat. 172.
Dolabella Ephesiorum civitati scribit. 414.
Dolor & voluptas aut faciunt aut impediunt passionem. 919.
Domicilium Abrahami. 16.
Domitia Domitiani Caesaris uxor. 611.
Domitianus, Titi frater. 853.
Dona interpretibus dimissis data & Eleazaro missa. 340.
Dona Scauro data. 400.
Dora Phoenicia civitas & non Idumaea. 903.
Dora & Ioppe non portuosa. 455.
Doris prior Herodis coniunx non ignobilis ex qua Antipatrum filium suscipit. 633.
Doris, Herodis uxor. 417.
Doridem Antipatri matrem Herodes eicit è regia. 495.
Dorita in Iudeorum synagoga Casari statuam ponit, quod Agrippa & Petronium vehementer ad iracundiam commovet. 563.
Dortus cum quatuor socijs supplicio affectus. folio 576.
Duodecim Ismahelis liberi. 21.
Duo totius disciplina & moralis institutionis modi. 907.
Duo sacrificiorum genera. 80.
Duo de quibus agit Iosephus. 877.
Duo & viginti libri sacri. 875.
Duodecim Iudeorum millia in templo occumbunt. 625.

Duodecima legio Cestio duce Iudeis cesserat. folio 849.
Duodeni milites congregiuntur, qui ad unum se consociant, & Abeneri partes succumbunt. 185.
Dua tabulae Moysis. 71.
Duae mulieres sese invicem de infante permutato acculant. 221.

E

E*dictum quantum Manna quotidie quislibet colligeret.* 65.
Edicto plebs coercenda, ne quicquam amplius ad tabernaculi structuram conferant. 72.
Eglon Rex Moabitum Israelitas subingat. 130.
Emortua dextra sanitas restituitur. 239.
Enosa urbs prima. 7.
Enochi finis in sacris literis non invenitur conscriptus. 10.
Eques Iosepho literas affert. 598.
Equi Aegyptiaci. 235.
Ephraimi tribus monet in Iaphthem. 138.
Eleazarus. 2.
Eleazarus Phariseus Hyrcano matris captivitatem exprobat. 385.
Eleazarus ad Antiochum adducitur. 520.
Eleazarus iram DEI in populum Iudaicum facit. 866.
Eleazarus ab Elephanto oppressus moritur. 616.
Eleasar. 211.
Eleazarus moritur. 125.
Eleazarus capitur cumq; Dux nudum extendi & verberibus cadi precipit. 859.
Eleazarus vitam gloria posthabet. 616.
Eleazarus Iuda frater elephantum occidit. 358.
Eleazarus horribiliter flagellatur. 922.
Eleazarus Dinai filius Romam missus. 577.
Eleazarus Iudeis audacia ferox & manu strenuus. 859.
Eleazari ad socios oratio. 865.
Eleazari ad Antiochum exhortationem responsio. 320.
Eleazari constantia. 922.
Eleazari de immortalitate animae oratio. 866.
Eleazarus Iudeis Romanorum crudelitatem exponit. 868.
Elias sicut Enochus ex hominibus exemptus. 259.
Elias pluviam venturam praedicat. 249.
Elias Achabo & Iezabela vindictam diuinam praedicat. 251.
Elias ad Achabum venturam pluviam ei indicaturus, mittitur. 248.
Elias populi superstitionem arguit. 248.
Elia doctrina & officium miraculo confirmatur, vitima igni calidus absumpta. 249.
Eliam Deus in deserto alloquitur. 250.
Eliam coruus cibat. 247.
Eli Pontificis filij Ophnes & Phinees nefarii. 145.
Eli sacerdotis tempore annona caritas. 143.
Eli in Silo filiorum cedes & Arca amissio significatur. 146.
Eli audita arca amissione expirat. 147.
Eli Pontificis Genealogia & progenies. 147.
Elisaeus in Dothaim hostibus cingitur. 262.
Elisaeus pluviam venturam & victoriam praedicat. 260.

Elisaeus

Fily oblat
Fily Chan
Fiducia
Filiorum
Filiorum
Finale cor
549.
Florus be
Fons Iora
Forma te
Forma C
Fortuna
Fuga ho
264.
Fuga C
Fusus
Fulvia,
pura
depo
neru
Iud
Furtun
Fructu

GABA

I N D E X.

<i>Fily oblatio.</i>	278.	<i>Glaphyra quondā vxor Alexandri Archelao Cap-</i>	
<i>Fily Chananei.</i>	14.	<i>padocum Regi remissa,</i>	491.
<i>Fiducia Adadi in milite.</i>	252.	<i>Glaphyra somnium.</i>	516.
<i>Filiorum apud Iudeos educatio.</i>	877.	<i>Gratus cum alijs militib. Claudium latentem protra-</i>	
<i>Filiorum Israel numerus.</i>	59.	<i>hit, eumq; vacantem Imperatoris locum occupare</i>	
<i>Finale confederatorum de Caio tollendo decretum.</i>		<i>iubet.</i>	557.
549.		<i>Grati cum Simone conflictus.</i>	511.
<i>Florus belli Iudaici causa.</i>	584.	<i>Gratitudo Solomonis erga Iromum pro acceptis benefi-</i>	
<i>Fons Iordanis.</i>	649.	<i>cijis.</i>	231.
<i>Forma templi extruendi Solomoni datur.</i>	217.	<i>Gratulatio Bethsamitarum super arca sacra. folio</i>	
<i>Forma & habitus Elia propheta.</i>	259.	149.	
<i>Fortuna monumentum.</i>	846.	<i>Gaudium beatorum in vita aeterna.</i>	932.
<i>Fuga hostium ob terrorem à DEO immissum. folio</i>		<i>Gracorum de Iudaorum Antiquitate testimonium.</i>	
264.		883.	
<i>Fuga & strages exercitus Absolomi.</i>	206.	<i>Gracorum cum Iudais comparatio.</i>	876.
<i>Funus Alexandri.</i>	394.	<i>Gracorum regionem innumera corruptiones inuadere</i>	
<i>Fulvia, Saturnini coniunx Roma quatuor Iudais pur-</i>		<i>873.</i>	
<i>puram & aurum, ut in templum Hierosolymitanū</i>		<i>Gedeon per 40. annos regnat.</i>	135.
<i>deponerent tradit, ipsi verò in proprios usus con-</i>		<i>Gedeon duos Duces Zebim & HezARBUNIM capit.</i>	
<i>uertunt, quod dum Tiberius cognoscit uniuersos</i>		135.	
<i>Iudeos ex urbe pelli iubet.</i>	523.	<i>Gedeon ad Madianitarum tentoria accedit, & ab illis</i>	
<i>Furtum.</i>	110.	<i>somnio confirmatur.</i>	143.
<i>Fructus ad centum annos incorrupti.</i>	864.	<i>Gedeon cum trecentis viris pugnam adornat. folio</i>	
		134.	
G.		<i>Geon, Nilus.</i>	5.
<i>G Abala.</i>	452.	<i>Gedeoni, ut Israelitas à Madianitis liberet Deus man-</i>	
<i>Gabaonita ministerijs publicis deputati.</i>	120.	<i>dat.</i>	133.
<i>Gabaonita legatos mittunt ad Iesum.</i>	119.	<i>Gedeonem exiguas copias DEVS eligere iubet. folio</i>	
<i>Gabaonitarum ad Hebraeos oratio.</i>	119.	133.	
<i>Gabareni Ioanni sese addicunt.</i>	592.	<i>Gellius Alexandra ut Aristobuli & Mariamma</i>	
<i>Gabinus aliquot vrbes dirutas in Iudaea adificari iu-</i>		<i>effigies depictas ad Antonium mitteret, persua-</i>	
<i>bet.</i>	404.	<i>det.</i>	434.
<i>Gabinus Nabathaeos pugna superat.</i>	628.	<i>Gemmarum in Pontificali ornatu miraculum. folio</i>	
<i>Gabinium mater Alexandri beneficijs lenire studet.</i>		80.	
627.		<i>Genealogia Abrahami.</i>	15.
<i>Gabinio bellum Parthis inferre parato Hyrcanus &</i>		<i>Genealogia Noe.</i>	9.
<i>Antipater suppetias ferunt.</i>	627.	<i>Germani & Galli sub Herode stipendia fecerunt. folio</i>	
<i>Gabinio pecuniā Pompeio ab Aristobulo promissam</i>		505.	
<i>exacturo porta clauduntur.</i>	402.	<i>Germani Caesaris satellites.</i>	552.
<i>Gadara in saurata.</i>	403.	<i>Germanicus Pisonis opera sublatas.</i>	521.
<i>Gadaram Alexander capit.</i>	390.	<i>Germanorum rabies per Caij cadem excita, sedata.</i>	
<i>Gadarenfes Herodem accusaturos, Agrippa vinctos</i>		553.	
<i>ad Regem mittit.</i>	456.	<i>Gessius Florus Iudaea Procurator.</i>	583.
<i>Gales ab Abimelecho fugatus, à Sicimitis urbe pelli-</i>		<i>Gessius Florus peior Albino.</i>	583.
<i>tur.</i>	136.	<i>Gessij Flori iniuria.</i>	519.
<i>Galata à Gomar oriundi.</i>	13.	<i>Gesta inter Vitellium & Artabanum.</i>	524.
<i>Galadenorum ad Israelitas legatio.</i>	155.	<i>Gibea & alia Beniamitarum vrbes incensa. folio</i>	
<i>Galilai sese vindicantes Samaritanorum vicos incen-</i>		128.	
<i>dij & rapinis vastant.</i>	575.	<i>Gaza oppugnata.</i>	390.
<i>Galilai ab Herode deficiunt.</i>	428.	<i>Gazara.</i>	232.
<i>Galilai cum Tiberiensibus sedati.</i>	608.	<i>Gischala incensa atque diruta.</i>	587.
<i>Galilai Tiberiada inuadere postulant.</i>	591.	<i>Godolia transfugarum dux.</i>	296.
<i>Galilaorum multitudo Iosephum, ne se deserat, petit.</i>		<i>Godolia cades, & plebis Masphatensis abductio.</i>	
597.		296.	
<i>Galilaorum erga Iosephum fides ac beneuolentia. folio</i>		<i>Gotholia omne semen Regum tollit uno solummodo</i>	
590.		<i>Ioaso, Ozochia filio seruato.</i>	270.
<i>Galgai, libertas.</i>	118.	<i>Gotholia poena.</i>	279.
<i>Gamala in Romanorum fide perstant. folio 587. &</i>		<i>Goliath vir prodigiosa statura inter Palaestinos. folio</i>	
488.		164.	
<i>Glaphyra Alexandri coniunx, num paratas Herodi</i>		<i>Goliath singulare, certamen Hebrais denunciat.</i>	
<i>insidias ignorasset, interrogatur.</i>	484.	164.	
<i>Glaphyra vxor Alexandri suspicionem ante conce-</i>			
<i>ptam oratione multum auget.</i>	655.		

H.

HEbraorum origo.

15.
Hebra-

D d d d d

- Hebraus seruus anno septimo manu mittendus.* folio 110.
- Hebrai mulierum cupidine ducti à patrum religione desciscunt.* 100.
- Hebrai in aciem proferunt arcam fœderis.* 146.
- Hebrai iumentis & pecoribus hostium in pradam contra Dei mandatum abactis parcunt.* 161.
- Hebrai vallem ultra Iordanem sitam habitantes, relictis suis oppidis in munitissimas urbes confugiunt.* 183.
- Hebrai terram Amœorum occupant.* 97.
- Hebrai pugnam parant aduersus Amœos.* 96.
- Hebræorum contra Moabitæ victoria.* 261.
- Hebræorum ob Moisi obitum planctus.* 113.
- Hebræorum seruitus intolerabilis.* 50.
- Hebræorum libertas, & Chananæorum seruitus.* folio 233.
- Hebræos Chananæi cadunt.* 89.
- Hecataeus.* 16.
- Hecataus Abderita cum Alexandro Rege nutritus.* 885.
- Helena Hierosolymis cibos egenis distribuit.* folio 571.
- Helena Adiabenorum Regina Hierosolyma proficiscitur.* 570.
- Helon per decennium iudex.* 138.
- Hermippi de Pythagora testimonium.* 883.
- Heroes tres per hostium castra excurrunt in Bethlehæm: aquam hauriunt, & Dauidi afferunt.* folio 212.
- Heroes Dauidis.* 211.
- Herodes iterum cum Arabibus ad Cana Cœlesyria pugnat.* 440.
- Herodes in itinere ad Agrippam Chium peruenit, eiꝯ ingentem pecuniæ vim ad porticum urbis reparandam, confert.* 463.
- Herodes ex aurea & argentea supellectile pecuniam conficiens frumentum pro ea comparat.* 453.
- Herodes prope Panium templum adificat.* 457.
- Herodes apud Casarem filios accusat.*
- Herodes ut alienus videretur Aristobuli nece eum honorifice sepeliri curat.* 436.
- Herodes Reffa capto & è Massada domesticis receptis, Hierosolyma petit.* 424.
- Herodes Massadam petens, in itinere à Parthis impugatur.* 421.
- Herodes cum Archelao Antiochiâ usque iter fecit.* fol. 480.
- Herodes cum Galilæis pugnat, eosque victos in castellum compellit.* 428.
- Herodes in Trachonitarum regione castellum condit, eiꝯ Zamarin Iudaum Babylonicum præfecit.* folio 492.
- Herodes ab Hyrcano admonitus fuga sibi consulit & in iudicio amplius non comparet.* 412.
- Herodes ex Daphnæ Antiochiæ suburbio in Galilæam proficiscitur.* 420.
- Herodes inexpectatam & apertam uxoris auersationem videns, contristatur.* 447.
- Herodes nobiliores Iudæorum post obitum suum trucidari mandat.* 503.
- Herodes Massadam petens in itinere à Parthis impugatur.* 421.
- Herodes anno primo à nato Christo moritur.* 505.
- Herodes Arabas sibi hostes esse deprehendit.* folio 637.
- Herodes cum magno vitæ discrimine Romam nauigat ibid.*
- Herodes Romam profectus, Antonium conuenit.* folio 673.
- Herodes Antonium & Casarem sibi beneuolos inuenit.* ibid.
- Herodes coram senatu Romano laudatur.* ibid.
- Herodes circa Hierosolymorum mœnia se bono publico & ad salutem urbis venisse, clarigare iubet.* 425.
- Herodes Saturnino & Voluminio permittentibus cum exercitu Arabiam inuadit, & Raptam castellum diruit.* 481.
- Herodes Archelaum & cognatos preciosissimis muneribus donat.* 658.
- Herodes Cassy amicus.* 632.
- Herodes cur in externos liberalis in suos sauius fuerit.* 472.
- Herodes fratrem Iosephum in Idumæam mittit, ipse copias in Galilæâ ducit, urbemque Sepphorim capit.* 425.
- Herodes Cassium & Galilæa pecunia sibi de vincit.* fol. 415.
- Herodes quadraginta quinque ex Antigonis factione interfecit.* 433.
- Herodes vehiculo, in quo mater erat, euerso sibi ipsius lentas manus inferre cogitat.* 421.
- Herodes donatiuum militibus distribui iubet.* folio 503.
- Herodes ab Hyrcano in Ius vocatus.* 630.
- Herodes Alexandro coniugis sua fratri regnum petiturus ipsemet eo potitur.* 423.
- Herodes ante pugnam sacra D E O celebrat.* folio 646.
- Herodes hostes adoritur.* ibid.
- Herodes omnem rem gestam priusquam Vitellij literæ superuenirent, Casari aperit.* 535.
- Herodes, Agrippa frater Rex in Chalcide.* folio 561.
- Herodes Artabano Partho fauet.* 535.
- Herodes ad Pheroram agrotantem visendum venit, eoque mortuo Hierosolyma sepelit, & publico luctu honorat.* 494.
- Herodes Agrippa inopiam exprobrat.* 528.
- Herodes à Syris latrones depellit.* 630.
- Herodes per uniuersum terrarum orbem clarescit.* 650.
- Herodes venator summus.* 651.
- Herodes præter animi corporisqꝯ virtutem fortuna quoque secunda usus est.* ibid.
- Herodes Antipatrum filium expellit ciuitate, ac Hyrcanum auum coniugis interficit.* ibid.
- Herodes Alexandrum & Aristobulum filios præfocari, cum Alexandro materno auo sepeliendos iubet.* 661.
- Herodes in Pheroram fratrem excitatur.* folio 657.
- Herodes suos in fuga consolatur.* 421.
- Herodes ab Arabibus latrones sibi dedi postulat, & mutuum creditum repetit.* 481.
- Herodes Antipatri & mulierum secreta omnia extorquet.* 495.

I N D E X.

- Herodes cum hostibus pugnat in suburbio.* 420.
- Herodes Romam nauigat & Casarem Aquileiam usque persequitur.* 468.
- Herodes Antigonum ex Iudaea expellit.* 417.
- Herodes fautores suos promouet, aduersa uero factionis homines quotidianis supplicijs absumit.* 433.
- Herodes constatam militum multitudinem, ut Hyrcanum regno deponat in Hierosolymam ducit.* 631.
- Herodes contra latrones in speluncis degentes militem ducit.* 426.
- Herodes cum Antigono rem decernere in Samariam proficiscitur.* 427.
- Herodes, Iehu à Pontificatu remoto Simonem cuius etiam filiam duxit subrogat.* 454.
- Herodes coniurationem expiscatur.* 452.
- Herodes ad Malachum Arabum regem pecuniam accepturus proficiscitur.* 422.
- Herodes multis pecunijs Antonium ut Antigoni tolleret, inducit.* 432.
- Herodes grauem morbum contrahit.* 449.
- Herodes morbo correptus testamentum condit, ac regni successionem filijs, nepotibus ac amicis relinquit.* 501.
- Herodes populi partem dimittit cum reliquis Massadamp peruenit.*
- Herodes Antipatri matrem in regiam inducit, eumque Casari commendat.* 468.
- Herodes malum simul & cultellum poscens sibi ipsi manus violentas in ferre cogitat, Achiabus nepos uero ictum prauenit.* 504.
- Herodes Sosio, Praefectis ac militibus ne urbem diriperent pecuniam numerat.* 431.
- Herodes apud Diospolim cum Arabibus pugnat eosque vincit.* 440.
- Herodes Iesu Phabetis filio Pontificatum abrogat in cuius locum Simonem Boethi filium subrogat, eiusque filiam in uxorem ducit.* 454.
- Herodes Antipatro Pherora consuetudinem, & mulieribus conuenticula interdicit.* 493.
- Herodes, audito quod Hyrcanus recluso Dauidis sepulchro tria millia talentorum argenti extulisset, idem facere conatur.* 474.
- Herodes quotquot visum est Casari, uno Archelao excepto, conuocat.* 486.
- Herodes ad seditiosos compescendos in arces praesidia collocat.* 472.
- Herodes Antonio denicto subtristis.* 440.
- Herodes odio in filium flagrat.* 501.
- Herodes Dei templum denuò construere animo concipit.* 458.
- Herodes Manahemum de imperij diuturnitate rogat & Essenos propter eum in pretio habet.* 458.
- Herodes ducturus Alexandri filiam Samariam proficiscitur.* 430.
- Herodes filiorum liberos educat.* 491.
- Herodes Pappi caput Pharora fratri mittit.* 430.
- Herodes Hierosolyma oppugnat.* 430.
- Herodes à Casare & Agrippa in magno honore habitus.* 457.
- Herodes filiam quam Salomes filio nato è Costobaro collocaturus erat, Pherora filio collocat.* 477.
- Herodes ad Casarem venit, eique beneficia in Antonium collata praeicat similia in eum collaturus si in amicitiam eum reciperet.* 445.
- Herodes latrocinijs agit & excursionibus in Arabiam* 441.
- Herodes 300. talentis Casarem donat.* 470.
- Herodes in Italiam nauigas, & liberos suos Roma domum reducit.* 462.
- Herodes Syria & Gracia urbibus ingentem pecunia in aedificia contulit.*
- Herodes dynasta Chalcidis ius eligendorum summorum Pontificum petit.* 568.
- Herodes multos in itinere adiunat pecunia, plurimorum est apud Agrippam mediator.* 464.
- Herodes quibusuis calumnijs fidem adhibens multos iniuste interficit.* 478.
- Herodes Casarem & exercitum honorifice excipit.* 446.
- Herodes Antoninum adire Macharam accusaturus cogitat, eidem reconciliatur & Iosephum fratrem attribuit.* 428.
- Herodes Chalcidis dynasta & Helcias Silam interficiunt.* 566.
- Herodes Iudaorum Primores conuocat, eisque facinus hoc commemorat.* 502.
- Herodes Hierosolyma redit multitudinem in concionem aduocat, rationem eis sua peregrinationis exponit, ac quartam tributorum partem remittit.* 466.
- Herodes duos satellites in Dauidis monumento amittit.* 474.
- Herodes ab Antonio & exercitu honorifice exceptus.* 428.
- Herodes ad Antonium Samosatam oppugnantem properat, in itinere multos barbaros trucidat.* 428.
- Herodes Antipatri blanditijs adductus, sponsalia reformat.* 663.
- Herodes Macharuntum magno muro ac turribus amplectitur.* 858.
- Herodes Casari reconciliatus.* 485.
- Herodes regno excedere iussus, in Aegyptum abit, dehinc in mari diu iactatus, tandem Romam peruenit, ubi Antonio quae ipsi contigerant, recenset.* 422.
- Herodes duplex periculum suspicans castellum sibi ad refugium parauit.* 864.
- Herodes Dauidis sepulchrum spoliatur.* 219.
- Herodes Alexand. & Aristobuli criminationib. aure praeber.* 483.
- Herodes à centum Iudaïs apud Antonium accusatus.* 419.
- Herodes cum in difficilibus tum in iucundis rebus solus Agrippa proximus.* 464.
- Herodes Hierosolymis, Phasaelus uero extra urbem constitutus, in capitis discrimine versantur.* 635.
- Herodes in ius vocatus cum comitatu comperet.* 411.
- Herodes in compescendis alienigenarum auxilijs multum negotij habet.* 431.
- Herodes in Galilea cum hostibus pugnat, eos vincit, ac uniuersam Galileam in suas partes traducit.* 426.
- Herodes consolatur & cohortatur milites.* 441.
- Herodes in senio impatiens & amarulentus.* 501.
- Herodes ex Italia donum reuersus contra Antigonum copias ducit.* 424.
- Herodes à Parthis accitus in uenatione occiditur.* 520.
- Herodes Mariammen Hyrcani ex filia neptem ducit.* 417.

- Herodes fratrem in Idunæam mittit, ipse copias in Galilæam ducit, urbemque Sepphorim capit. 425.
 Herodes cibaria exercitui procurat. 425.
 Herodes populum sacramento obstringit. 458.
 Herodes Aristobulo Ananili loco Pontificatum conferre cogitat. 435.
 Herodes filios accusat. 487.
 Herodes Pherora uxorem accusat, eumque ut illam ableget iubet. 493.
 Herodes varia fortuna usus. 505.
 Herodes ab Antipatro patre persuasus à bello contra Hyrcanum desistit. 631.
 Herodes Antonio contra Augustum auxilia pollicetur. 440.
 Herodes filiis reconciliatus. 470.
 Herodes à Mariamæ uxore non blandè exceptus. 447.
 Herodes plurima peregrina instituta introducit. 451.
 Herodes nouam legem sancit, ut perfossores parietum in seruitutem extra regni terminos vendere liceat. 462.
 Herodes Hierosolymis duas arces munit. 452.
 Antonia. 432. Samaria. 452. vel Sebaste.
 Herodes Quintilio Varo iudice filium in ius vocat. 497.
 Herodes à defectoribus in Galilæa pœnas exigit. folio 427.
 Herodes in Alexandram ut clam regno suo insidiatam inuehitur. 435.
 Herodes Casarem plurimis muneribus donatum in Aegyptum deducit. 446.
 Herodes tertiam tributorum partem remittit. 457.
 Herodes Antonio rescribit, & causas cur Aristobulum mittere non possit, indicat. 405.
 Herodes foris bona, domi verò aduersa fortuna utitur. 467.
 Herodes Alexandrum & Aristobulum Romam ad Casarem mittit. 456.
 Herodes Antipatro amicas literas, ut eum Roma domum retrahat, scribit. 496.
 Herodes Antipatrum ad minuendam filiorum arrogantiam honoribus euehit. 467.
 Herodes populo se templum extructurum exponit. 459.
 Herodes ab hostibus vulneratur. 429.
 Herodes Rex in Chalcide moritur, ei que in regno Agrippa succedit. 574.
 Herodes Antipatro, non cum Pherora uel eius coniuge unquam colloqueretur, edicit. 663.
 Herodes militibus de suis facultatibus multum pecunia largitur. 644.
 Herodes à Salome motus utrumque filium vincit, & separatos afferuari precipit. 660.
 Herodes contra Alexandrum & Aristobulum iudicium cogit. ibid.
 Herodes in iudicio filios accusat. ibid.
 Herodes Antipatrum præ reliquis filiis amauit, plurimaque in eum beneficia contulit. 668.
 Herodes Sepphorim ciuitatem capit. 639.
 Herodes aduersus latrones in speluncis degentes animum dirigit. ibid.
 Herodes Hierosolymam cingit obsidione, ac præconis voce cur adueniret, declarari iubet. 638.
 Herodes splendida oratione ad populum tribus filiis regni honorem attribuit. 653.
 Herodes filiis non regnum, sed regni honorem tradit. ibid.
 Herodes ad filios orationem defleat. ibid.
 Herodes oratione sua fratrum dissensionem radicitus non sustulit. 654.
 Herodes nepotes despondet. 662.
 Herodes in Antigonum monet. 638.
 Herodes Pappum Antigoni militum Ducem obtruncat. 643.
 Herodes coram Augusto dissimulatione remota verum ingenue fatetur. 647.
 Herodes propter uxoris necem misere affectus. folio 449.
 Herodes comitatus copiam parat. 639.
 Herodes decem cohortibus comitatus, Hierichuntæ peruenit. ibid.
 Herodes Andromacho & Gemello amicitiam reuinciat. 478.
 Herodes Pheroram cum uxore eiicit. 664.
 Herodes Piræo maiorem portum fabricat. 649.
 Herodes Iosepho ut uxorem interficiat, clam mandas. 652.
 Herodes Roma in Senatum intromissus. Rex declaratur. 423.
 Herodes Alexandrum in vincula coniicit, & in amicorum eius tormenta pergit. 657.
 Herodes Alexandrum apud Casarem accusat. 653.
 Herodes Antipatri ut reuersionem suam maturaret, scribit. 667.
 Herodes vehiculo in quo mater erat, emerso, sibi ipsi manus violentas inferre cogitat. 421.
 Herodes clam nocte ad Idunæam proficiscitur. folio 635.
 Herodes grauioribus in fuga Parthis Indæos experitur. 636.
 Herodes Doridem Alexandri matrem omni ornata spoliata expellit. 665.
 Herodes ex spectaculis non magnam gratiam reportat. 451.
 Herodes patris necem in Malicho cogitat ulcisci. 632.
 Herodes accuratam diligentiam & sumptus non exiguos in structuras confert. 455.
 Herodis in Augustum Casarem merita. 648.
 Herodis regno Augustus Caesar finium partem addit. 648.
 Herodis de latronibus victoria. 640.
 Herodis ex Mariamæ liberi suscepti. 651.
 Herodis canaculum dimisso conuiuio confestim concidit. 642.
 Herodis mater ac soror Mariamæ calumnijs infectantur. 447.
 Herodis ad milites perterritos oratio. 646.
 Herodis propositum Massada & Ioppe captis, Hierosolymam petere. 638.
 Herodis in iudicio contra Antipatrum accusatio. 668.
 Herodis consiliarij Alexandri institutum ei per nuncios significant. 450.
 Herodis copias hostes à mœnibus arcet. 425.
 Herodis legatos Casar inspecto negotio dimittit. 482.
 Herodis uxor in patris ades peruenit. 525.
 Herodis dua filia virgines Pherora filiis elocata. 514.
 Herodis

I N D E X.

- Herodis de Mariamne ac Iosepho suspicio.* 652.
Herodis filij ex septem uxoribus suscepti. 662.
Herodis familia ab Antigono in Masada oppugnata. 424.
Herodis error pudendus & inexcusabilis. 489.
*Herodis milites cum Iudæi per quinque menses ob-
 sidionem tolerauerant; ciuitatem irrumpunt. fol.* 644.
Herodis beneficentia & liberalitas in cunctos. fol. 650.
Herodis nouem uxores. 491.
Herodis coram Augusto Cesare oratio. 647.
Herodis ad Casarem properantis mandata. 445.
*Herodis tres Eunuchi, Alexandrum innatum cōtra
 parentem odium alere, fasentur.* 477.
Herodis progenies intra 100. annos penitus sublata. 526.
Herodis testamentum mutatum. 504.
*Herodis ad milites gratiarum actio & testamentum
 lectum.* 505.
Herodis in Euphratis medio conuiuium. 525.
Herodis regnum. 455.
Herodis morbus horrendus. 503.
Herodis cadaver magna pompa Herodium defertur. 505.
Herodis fortitudo. 630.
Herodis erga Phasaelum fratrem amor. 636.
*Herodi Augustus Arabiam quoq; uult tradere, quod
 consilium ipsius litera reddita mutant.* 486.
Herodi mortem fratris somnia manifesta significant. 641.
Herodi insidia structa. 635.
*Herodi à Roma litera veniunt, qua Acmen à Casare
 occisam, & Herodi liberam potestatem Antipatri
 puniendi relictam esse ostendunt.* 504.
*Herodi Antonius ut Aristobulum ad se mitteret scri-
 bit.* 434.
*Herodē in aula calumniæ & cadibus referta uita sua
 tadet.* 479.
Herodem Antonius in Arabum bellum uertere iubet. 440.
*Herodem Antonius ad se accersit, qui regni curam Io-
 sepho committit, eiq; clam ut Mariamnen inter-
 ficeret, mandat.* 437.
Herodem Romani Iudæorum regem creant. 637.
Herodem Hyrcanus absoluit. 639.
*Herodem Antonius amore, Antigonom uerò odio pro-
 sequitur.* 423.
*Herodias cui Imperator propter Agrippam fratrem
 pepercerat, Herodē ultro in exilio comitatur.* 535.
Herodion. 636.
*Herodium castellum pro rerum omnium copia ciuitas
 esse uidebatur.* 650.
*Herodotus Halicarnassæus de Iudæorum circumcisio-
 ne.* 884.
*Herodotus Aegyptiorum Regum nomina non recen-
 set.* 232.
Herodotus de Senacheribo. 284.
Hirami & Salomonis amicitia. 896.
Hirami & Salomonis problemata. 880.
Hirami regis geneologia. 881.
*Hyrcanus ab inuidis contra Antipatrum eiusq; filios
 instigatur.* 630.
Hyrcanus à Phariseis ad Sadduceos deficit. 385.
*Hyrcanus expiscatus, quid alij sint donaturi, plus re-
 liquis omnibus donat ob quod alio honorifico assi-
 citur munere.* 346.
Hyrcanus rursus ab improbis irritatur. 631.
Hyrcanus & Pharisei hostes. 385.
*Hyrcanus ingentem pecunia uim ex Davidis monu-
 mento profert.* 382.
Hyrcanus Pontifex declaratur. 625.
Hyrcanus munitum castrum adificat. 347.
*Hyrcanus Alexandri filius, natu maximus Pontifex
 declaratur, post ad regiā dignitatē euehitur.* 622.
*Hyrcanus à fratribus in itinere circumuētus, strenue
 se defendit, quosdam etiam è medio tollit.* 347.
Hyrcanus moritur. 385.
Hyrcanus paternum honorem Pontificis assequitur. 617.
*Hyrcanus cognito, quod Herodes regnum affecutus
 sit, ad eum reuertitur.* 433.
Hyrcanus & Phasaelus à Parthis capti. 421.
Hyrcanus obsidet Samariam. 384.
*Hyrcanus ingentem pecunia summam ex Davidis se-
 pulchro aufert.* 218.
Hyrcanus amicitiam cum Romanis renouat. 383.
Hyrcanus assiduam cum Arabibus bellum gerit. fol. 347.
*Hyrcanus dum fratres intestinis bellis laborant, In pa-
 ce uiuit.* 384.
Hyrcanus Pontifex. 394.
Hyrcanus insons perit. 445.
Hyrcanus Samariam capit. 384.
Hyrcanus & Antipater Pompeij auxilium implorat. 624.
Hyrcanus patriæ amans gratiam ab Herode expectat. 433.
Hyrcanus cum Antiocho soluta obsidione fœdus facit. 382.
*Hyrcanus multas Syria urbes capit, & templum in
 monte Garizin desolatur.* 382.
Hyrcanus sibi ipsi manum infert. 348.
*Hyrcanus & seniores Reginam anteueniunt, & Ari-
 stobulum accusant.* 396.
*Hyrcanus Pontifex, Antipater uerò Iudæa procura-
 tor declaratur.* 630.
Hyrcani matris magnanimitas & constantia. 617.
Hyrcani facies. 346.
*Hyrcani & Iudæorum legatio Antonio coronam au-
 ream offerens, ut Iudæos à Cassio captos in liberta-
 tem vindicaret, rogat.* 417.
Hyrcani ad Casarem legati. 412.
Hyrcani & ortus & indoles. 344.
*Hyrcani legatos M. Antonius & P. Dolabella in sena-
 tum introducunt.* 414.
Hyrcani uita. 445.
Hyrcano Babylone à Iudæis ingēs honor habetur. 433.
*Hyrcano in templo per uocem filiorum de Antiocho
 uictoria nunciatur.* 384.
*Hyrcanum Caesar in pontificatu confirmat, Antipa-
 trum ciuitate Romana donat.* 408.
*Hyrcanum Hierosolymis Casare permittente, mania
 restituit.* 409.
Hyrcanum Herodes occidi imperat. 444.
*Hyrcanum Antipater ut ad Aretam regem Arabia
 confugeret, eiusq; auxilio regnum repeteret, hōr-
 tatur.* 623.

I N D E X.

<i>Hyrcanum Herodes in summo honore habet.</i>	434.	<i>Historiographi Graci bellum Iudaicum silentio praetereunt.</i>	613.
<i>Hyrcanum Herodes à medio tollere statuit.</i>	444.	<i>Homicida lex.</i>	110.
<i>Hieremias ciuitatem Babylonicam praedicit.</i>	290.	<i>Homo sui interitus autor, non Deus.</i>	11.
<i>Hieremias à Babylonio duce exemptus, è carcere magni pretij muneribus afficitur.</i>	296.	<i>Homines ambitioni & auaritia dediti, nihil non audent.</i>	187.
<i>Hieremias Hierosolymorum subuersionem praedicit.</i>	290.	<i>Homines quidam nocentissimi necessitate debitorum forum & scripta publica concremant.</i>	852.
<i>Hieremias quando vixerit.</i>	290.	<i>Honos Mardochoa oblatum.</i>	325.
<i>Hieremia liber exustus.</i>	290.	<i>Honor Danielis.</i>	303.
<i>Hieremia accusatio & absolutio.</i>	290.	<i>Honor parentum.</i>	909.
<i>Hieroaoamus in Aegyptum profugit, ubi usq; ad Solomonis obitum manet.</i>	237.	<i>Honor magistratus.</i>	105.
<i>Hieroaoamus Solomonem infestat.</i>	236.	<i>Horrendus in hostium acie terra motus.</i>	150.
<i>Hierosolyma & templum depradatur.</i>	241.	<i>Horrenda fulmina in monte Syna.</i>	70.
<i>Hierosolyma quondam Solyma vocata, cuius nominis & Homerus meminit.</i>	190.	<i>Hostia veteris testamenti.</i>	909.
<i>Hierosolyma ab Herode obsessa.</i>	643.	<i>Hostes sepeliendi.</i>	109.
<i>Hierosolyma à Susaco Aegyptiorum Rege spoliata.</i>	193.	<i>Holocautoma.</i>	80.
<i>Hierosolyma Titus obsidet.</i>	614.	<i>Humana vita terminus anni. 120.</i>	15.
<i>Hierosolyma ab Herode eo die quo ante 27. annos à Pompeio expugnata.</i>	432.	<i>Hypsicrates.</i>	409.
<i>Hierosolyma quinquies prius capta, tunc iterum vastata est.</i>	847.		
<i>Hierosolyma Romano populo stipendiaria.</i>	403.		
<i>Hierosolyma Iudaea metropolis radicatus fundamentis eruta.</i>	868.		
<i>Hierosolymina Pompeio partim tradita partim obfessa.</i>	402.		
<i>Hierosolyma per decem & octo menses obsessa, tandem capiuntur.</i>	293.		
<i>Hierosolyma obsessa.</i>	241. & 292.		
<i>Hierosolyma expugnata.</i>	431.		
<i>Hierosolyma pars capta, eiusq; habitatores interfecti.</i>	125.		
<i>Hierosolymis dolo captis Iudaei in Aegyptum abducuntur.</i>	332.		
<i>Hierosolymitani legati in Galilaea haud accepti.</i>	599.		
<i>Hierosolymorum mania absoluta.</i>	319.		
<i>Hierosolymitanum templum lustratum.</i>	354.		
<i>Hierosolymitana arx munita.</i>	365.		
<i>Hierosolymitanorum legati in Iehu domicilium sese recipiunt.</i>	600.		
<i>Hierosolymitanos fundis fugatq; Iesus.</i>	120.		
<i>Hiericho.</i>	97.		
<i>Hiericho capta, homines trucidati, vrbs prostrata & incensa.</i>	117.		
<i>Hierichuntis mœnia sponte sua collapsa.</i>	117.		
<i>Hierichuntem ab habitantibus, relictam Romani diripiunt, inq; ea Herodes praesidium reliquit.</i>	425.		
<i>Hierichuntem speculatores explorant.</i>	115.		
<i>Historia de uxore Leuita.</i>	126.		
<i>Historia Nabuthi ob pradium Achabo denegatum lapidati.</i>	250.		
<i>Historia de Antiocho Epiphane.</i>	348.		
<i>Historia libri Exodi.</i>	50.		
<i>Historia Deuteronomij.</i>	102.		
<i>Historiarum Biblicarum finis.</i>	381.		
<i>Historiographi quidam perfidia ac sacrilegium Antiochi tegere conantur.</i>	901.		
<i>Historiographi quidam Hispaniam unam tantummodo esse ciuitatem arbitrati sunt.</i>	877.		
<i>Historia huius conscribenda causa.</i>	614.		
<i>Historiographus qui dicendus.</i>	614.		
		<i>I.</i>	
		<i>Iabes in Gileal, qua auxilium contra Beniaminas negauerat, destruitur.</i>	128.
		<i>Iabin Rex Chananaeorum Israelitas subiugat.</i>	131.
		<i>Iacimus & Philippus Zamaris filij.</i>	492.
		<i>Iacob Iosephum tanquam iam extinctum luget.</i>	37.
		<i>Iacob filios cum muneribus mittit in Aegyptum.</i>	fol. 43.
		<i>Iacobus propter absentem Simeonem & Benjamin ablegandum sollicitus.</i>	43.
		<i>Iacob de fosis Labani Djs Bethel proficiscitur.</i>	33.
		<i>Iacobus & Simon Iuda Galilai filij, crucis supplicio affecti.</i>	574.
		<i>Iacobus mercedis loco petit Rachelis coniugium.</i>	29.
		<i>Iacobus se sacrificaturum votum Deo facit, locumq; nominat Bethel, id est, domicilium Dei.</i>	28.
		<i>Iacobus in Mesopotamiam peruenit Carras ad cognitionem matris.</i>	28.
		<i>Iacob ad Esau fratrem nuncios mittit.</i>	31.
		<i>Iacob fratrem muneribus reconciliat.</i>	31.
		<i>Iacob luctatur cum spectro, & vocatur Israel.</i>	32.
		<i>Iacob Esau fratrem accedit.</i>	32.
		<i>Iacobus peruenit ad Scenas.</i>	32.
		<i>Iacobus atatis anno 147. moritur.</i>	49.
		<i>Iacobus in Hebrone sepultus.</i>	49.
		<i>Iacobus dum Iosephi statum ex filijs cognoscit, maximo perfunditur gaudio.</i>	47.
		<i>Iacobus in Aegyptum filios frumentatum mittit.</i>	42.
		<i>Iacobus cum vxoribus, filijs & gregibus inscio socero proficiscitur.</i>	30.
		<i>Iacobus quin expiraret praximia letitia parum abfuit.</i>	48.
		<i>Iacob septimus frater iunior ceteris ad supplicium ducitur.</i>	929.
		<i>Iacobus Domini nostri Iesu Christi frater ad lapidandum traditus.</i>	580.
		<i>Iacobus cum Pharaone Rege loquitur, & inhabitandam accipit Heliopolin.</i>	48.
		<i>Iacobi ad Labani accusationem responsio.</i>	30.
		<i>Iacobi contra Labanum accusatio.</i>	30.
		<i>Iacobi cum Labano colloquium.</i>	28.
		<i>Iacobi filij, praesertim Iuda ut Benjamin peregrinatio ni committat, urgent.</i>	43.
		<i>Iacobi</i>	

I N D E X.

<i>Iacobi filij veniunt in Aegyptum, & Simeon libera-</i>		<i>Ieus in regem ungitur, Deo sic mandante.</i>	267.
<i>tur.</i>	43.	<i>Ieus rex Israelis.</i>	250.
<i>Iacobi cum Rachel colloquium.</i>	28.	<i>Ieu posteris regnum promittitur.</i>	270.
<i>Iacobi progenies.</i>	47.	<i>Iezabela.</i>	247.
<i>Iacobi filij accusantur furti.</i>	44.	<i>Iezabelam Elias fugit.</i>	250.
<i>Iacobo Rachelis loco Lia in thalamum inducitur. fol.</i>		<i>Iezeciel templi vastationem pradicat.</i>	292.
29.		<i>Ioabius Praefectura sua metuens, Abnerum primum</i>	
<i>Iacobo Deus apud iuramenti puteum apparet.</i>	47.	<i>calumnijs, mox insidijs adortum, vita dolose pri-</i>	187.
<i>Iaddus Pontifex, cuius frater Manassés Sanaballetis</i>		<i>uat.</i>	187.
<i>filiam uxorem ducit.</i>	328.	<i>Ioabius iussu regis Vriam in hostes mittit.</i>	197.
<i>Iadonis prophetiam Ieroboamo Pseudopropheta of-</i>		<i>Ioabius per literas Dauidem ad Rabatha excidium vo-</i>	
<i>fuscat.</i>	239.	<i>cat.</i>	199.
<i>Iael Sisseram ferro clauo interficit.</i>	132.	<i>Ioabius & Abiseus vsq; ad solis occasum Abnerum per-</i>	
<i>Iaphtes dux Israelitarum creatur.</i>	137.	<i>sequuntur.</i>	186.
<i>Iaphtes legatos mittit ad regem Ammanitarum. fol.</i>		<i>Ioabius dato receptui signo suos cohibet.</i>	ibid.
137.		<i>Ioabius contra Sabaum paucis copijs, Amasa in colligē-</i>	
<i>Iaphtes votum facit.</i>	137.	<i>do exercitu cunctante, mittitur.</i>	209.
<i>Iaphtes Ammanitas fundit fugatq;.</i>	137.	<i>Ioabius Amasam iugulat.</i>	ibid.
<i>Iaphtes filiam mactat.</i>	138.	<i>Ioabius Sabaum in urbe Abelmachea circumuallat.</i>	
<i>Iaphtes moritur.</i>	138.	210.	
<i>Iapheti Noe primogeniti progenies.</i>	13.	<i>Ioabius interficitur, in cuius locum Banaias surroga-</i>	
<i>Iardes sylua ab Romanis cincta.</i>	860.	<i>tur.</i>	220.
<i>Iason & Menelaus seditionem concitant.</i>	348.	<i>Ioabius Absalomum interimit.</i>	206.
<i>Iazethes in proditores animaduertit, Arabes in fu-</i>		<i>Ioabius incendio agri reuocatus, reconciliat Absolomū</i>	
<i>gam vertit, Arsamum vi capit, & Abia seipsum</i>		<i>patri.</i>	201.
<i>interficit.</i>	572.	<i>Ioabius cum exercitu lugens urbem ingreditur. fol.</i>	
<i>Iazetes fratres ad Claudium Caesarem & Artabanum</i>		207.	
<i>mittit.</i>	570.	<i>Ioabi & Abisai acies.</i>	195.
<i>Iazetes & Helena veri Dei cultum ritu Iudaico di-</i>		<i>Ioabi victoria.</i>	196.
<i>scunt.</i>	ibid.	<i>Ioachimussue Iechania rex Iuda.</i>	291.
<i>Iazetem à circumcissione Helena & Ananias dehor-</i>		<i>Ioannes in Gischala.</i>	589.
<i>tantur.</i>	ibid.	<i>Ioannes Hyrcanus optimè rebus per annos triginta</i>	
<i>Ieiunium & supplicationes ad Deum pro salute sui po-</i>		<i>tres administratis moritur.</i>	618.
<i>puli.</i>	323.	<i>Ioannes apud Tiberiadem aquis calidis foveri cupit.</i>	
<i>Ieiunium, preces & supplicatio Israelitarū in Maspha</i>		590.	
<i>tim.</i>	150.	<i>Ioannes Iosephi successus animo fert iniquo.</i>	592.
<i>Iebosthi caput ad Dauidem defertur.</i>	188.	<i>Ioannes Iosepho imperio abrogato Galilae praefecit.</i>	
<i>Iesus Iordanem traiecit cum copijs.</i>	116.	pit.	596.
<i>Iesus monumentum extruit ad Iordanem.</i>	116.	<i>Ioannes Giscala.</i>	862.
<i>Iesus exploratores mittit in Hierichuntem.</i>	115.	<i>Ioannes & Simon in cloacis viuenti capiuntur.</i>	847.
<i>Iesus ab Antiocho Epiphane in Pontificem electus.</i>		<i>Ioannes matris amore effeminatus victoriam amit-</i>	
348.		<i>tit.</i>	617.
<i>Iesus sacerdotio priuatur, in cuius locum Onias Me-</i>		<i>Ioannes qui & Hyrcanus Simonis filius.</i>	617.
<i>nelaus dictus, surrogatur.</i>	348.	<i>Ioannes Iuana frater ab Amara filijs interfectus. fol.</i>	
<i>Iesus cum copijs urbem circumambulat.</i>	117.	364.	
<i>Iesus nemini prater Rachab parcere iubet.</i>	117.	<i>Ioannes Iosephum interficere conatur.</i>	592.
<i>Iesus Pontifex & Zorobabel princeps altare adificant.</i>		<i>Ioannis lucri cupidus.</i>	589.
312.		<i>Ioannis insidia.</i>	590.
<i>Iesus cum Gabaeonitis fœdus facit.</i>	120.	<i>Ioas Israelitarum & Samaria rex.</i>	273.
<i>Iesus à Iosepho arte captus.</i>	591.	<i>Ioasus, Ioado Pontifice auxiliante, in regem creatur.</i>	
<i>Iesus Sica filius Pontifex.</i>	516.	270.	
<i>Iesus latronum Princeps.</i>	591.	<i>Ioasi sublatio.</i>	273.
<i>Iesus Gamalielis Pontifex.</i>	581.	<i>Ioasi, viuentis Ioado, pietas.</i>	271.
<i>Iesus Damnei Anano Pontifici succedit.</i>	580.	<i>Ioasi, Ioado mortuo, impietas, eiusq; per Prophetam</i>	
<i>Iesus Saphia filius Iosepho insidias struit.</i>	593.	<i>taxatio.</i>	272.
<i>Iesus Christus à Pilato crucifixus.</i>	522.	<i>Iodes sue Ehud in Eglonis familiaritatem sese insi-</i>	
<i>Ieremias suadet deditiōem.</i>	292.	<i>nuat.</i>	130.
<i>Ierobeam idololatriæ suasor.</i>	238.	<i>Iodes Palonem trucidat.</i>	131.
<i>Ieroboami impietas.</i>	242.	<i>Ionathas è conuiuiis profugit.</i>	170.
<i>Ieroboami contra Abiam Iuda regem expeditio.</i>	243.	<i>Ionathas & Dauid in agro conueniunt.</i>	170.
<i>Ieroboami mors.</i>	244.	<i>Ionathas.</i>	211.
<i>Ieroboami filio aegrotante mater ad Achiam Prophe-</i>		<i>Ionathas prius verberatus viuus exussus est.</i>	872.
<i>tam mittitur.</i>	242.	<i>Ionathas Iuda fratri communibus Iudeorum suffra-</i>	
<i>Iethra Moysi soceri posteris ager attributus.</i>	125.	<i>gijs succedit.</i>	364.
		<i>Ionas</i>	

<i>Jonas à Ceto deuoratus ac reuomitus, Niniuitis praedicat.</i>	276.	<i>Jonatha desiderium omnes Hierosolymis capit.</i>	378.
<i>Jonathas Dauidem consolatur, mortem caterorum negans, de solo Ammone diligentius perquirendum censet.</i>	200.	<i>Iosephus ex Galilaea discedere cogitat.</i>	597.
<i>Jonathas apud Machmam degit, patriaq; desertores punit.</i>	366.	<i>Iosephus Jonatha epistolas perlegit.</i>	601.
<i>Jonathas amicitiam cum Dauide iureiurando confirmat.</i>	169.	<i>Iosaphatus cultum verum renouat.</i>	257.
<i>Jonathas Dauidi signa Regis animum declarantia constituit.</i>	170.	<i>Iosaphatus magistratus & iudices constituit.</i>	257.
<i>Jonathas & Iudas Hierosolyma & arcem reficiunt.</i>	376.	<i>Iosaphati exercitus.</i>	254.
<i>Jonathas & Simon in Amasai filijs Ioannis fratris mortem ulciscuntur.</i>	365.	<i>Iosaphati cum Achabo in Syros expeditio.</i>	254.
<i>Jonathas legatione cum muneribus missa ad Demetrium, ut praesidia de Iudaea castellis eiiceret, rogat.</i>	373.	<i>Iosaphati mors.</i>	261.
<i>Jonas à Deo in Nini regnum proficiscens iussus nauigium conscendit, & in mare precipitatur.</i>	275.	<i>Iosaphatum Iesus Propheta, quod Achabo auxilium tulerat, reprehendit.</i>	257.
<i>Jonathas in Arabiam proficiscitur, & Nabataeos uastat.</i>	376.	<i>Iosephus & Azarias à Gorgia uicti, ad duo millia militum amittunt.</i>	356.
<i>Jonathas Demetrium muneribus placat.</i>	373.	<i>Iosephus in carcerem fratres includit.</i>	42.
<i>Jonathas Dauidem amat, patris voluntatem ei nuntiat, simulq; consulit, ut salutis sua fuga prospiciat.</i>	167.	<i>Iosephus regis facultates recuperat.</i>	589.
<i>Jonathas parenti praeclaras Dauidis res gestas commemorat, orans ne tantopere in eiusmodi virum sauiat.</i>	ibid.	<i>Iosephus bello Iudaico semper interfuit.</i>	876.
<i>Jonathas Dauidi mollium patrem indicat.</i>	ibid.	<i>Iosephus Roma belli Iudaici historiam conscripsit.</i>	876.
<i>Jonathas Pontifex exercitum colligit.</i>	367.	<i>Iosephus collegas Hierosolyma remittit.</i>	589.
<i>Jonathas ob accepta beneficia operam suam Tryphoni contra Demetrium offert & prabet.</i>	374.	<i>Iosephus à Jonatha hortatu Catulli falso accusatur.</i>	872.
<i>Jonathas Sadduceus Hyrcanum contra Phariseos inflammat.</i>	385.	<i>Iosephus cum quinq; fratribus Pharaonem Regem accedit.</i>	48.
<i>Jonathas uictos Azotum usq; persequens Dagonis fanum concremat, octo millia hominum in eo exurens.</i>	371.	<i>Iosephus Ptolemao obuiam profectus, honorifice excipitur.</i>	343.
<i>Jonathas à Tryphone interficitur.</i>	379.	<i>Iosephus Iuda consilio Arabibus negotiatoribus uenditur.</i>	36.
<i>Jonathas renouat amicitiam cum Romanis & Lacedaemonijs.</i>	375.	<i>Iosephus in Galilaea mansurus annuit.</i>	598.
<i>Jonathas armigero clam hostium castra ingreditur.</i>	158.	<i>Iosephus uxore ducit in Aegypto, ex qua genuit Manassem & Ephraim.</i>	41.
<i>Jonathas in Palaestinorum exercitu quosdam trucidat, reliqui se inuicem inuadunt, & dant se in fugam.</i>	159.	<i>Iosephus à fratribus agnoscitur.</i>	46.
<i>Jonathas Ptolemao occurrit, & ab eo honorifice excipitur.</i>	371.	<i>Iosephus quintam fructuum partem regi pendere iubet.</i>	48.
<i>Jonathas Ammoni dat consilium, quomodo optatis potiri valeat.</i>	199.	<i>Iosephus fratres tentat, ut parentis statum & Beniamin expiscari queat.</i>	42.
<i>Jonathas cum fratre in Bethlaga obsessus.</i>	365.	<i>Iosephus hanc historiam non Hebraica, sed peregrina lingua, Graeca nimirum, conscripsit.</i>	2.
<i>Jonathas fugat Demetrii milites.</i>	375.	<i>Iosephus adulterium iterum deuitat.</i>	38.
<i>Jonathas cum suis captus.</i>	604.	<i>Iosephus uerbis mulieri relictis aufugit.</i>	38.
<i>Jonathas à Tryphone per insidias captus interficitur.</i>	617.	<i>Iosephus fratribus incognitus eos salutat & Beniamin.</i>	43.
<i>Jonathas Ioanni ut ad se veniat scribit.</i>	602.	<i>Iosephus fratres num in aduersis Beniamin essent subsidio, tentat.</i>	44.
<i>Jonatha Anani filio Pontificatus restituitur, quem ille recipere recusat, & Matthia fratri deferri rogat.</i>	563.	<i>Iosephus in carcerem conijcitur.</i>	39.
<i>Jonatha & collegarum aduersus Iosephum concilium.</i>	604.	<i>Iosephus libros suos plurimis uenum dedit.</i>	876.
<i>Jonatha sociorum pars manibus interit, nonnulli ueni capti ad Casulum perducuntur.</i>	871.	<i>Iosephus Hyrcanum filium ad Ptolemaum regem mittit.</i>	345.
		<i>Iosephus fratres Simeone retento dimittit.</i>	43.
		<i>Iosephus & Mariamme apud Herodem accusantur.</i>	438.
		<i>Iosephus liberatur uinculis.</i>	40.
		<i>Iosephus cum Tito Romam proficiscitur, & à Vespasiano honorifice excipitur.</i>	610.
		<i>Iosephus Galilaea Praeses septuaginta viros sibi adiungit.</i>	590.
		<i>Iosephus in discrimen incidit.</i>	601.
		<i>Jonatha etq; adhaerentium dolus.</i>	601.
		<i>Iosephus Cabi Simonis filij Pontifex.</i>	580.
		<i>Iosephus seditionem absq; sanguine effuso compefcit.</i>	601.
		<i>Iosephus Sepphoritarum ciuitatem seruat.</i>	608.
		<i>Iosephus consensu nauigio Tiberiada petit.</i>	595.
		<i>Iosephus sacerdotibus captiuus absolutionem impetrat.</i>	586.
		<i>Iosephus secum deliberat.</i>	608.
		<i>Iosephus</i>	

I N D E X.

<i>Iosephus Galileorum primatibus Ionatha & Tiberiē suum iniurias denarrat.</i>	603.	<i>Iosephi cum Iesu de 20. aureis rixa.</i>	603.
<i>Iosephus Hierosolymitanorum concilij iussu in Gali- laea manet.</i>	489.	<i>Iosephi cum Iesu colloquium.</i>	603.
<i>Iosephus relicto Iusto ad historiam redit.</i>	607.	<i>Iosephi oratio & confessio coram aduersarijs.</i>	593.
<i>Iosephus legatorum fucum intelligit.</i>	602.	<i>Iosephi ad Ionathan responsoriales.</i>	598.
<i>Iosephus Ellemi per unum diem Pontifex.</i>	502.	<i>Iosephi infortunium hostibus animos addit.</i>	609.
<i>Iudas Sariphei & Matthias Margaloti exusti. fol.</i>	502.	<i>Iosephi erga hostes benignitas.</i>	590.
<i>Iosephus propter Tiberienses periculis expositus.</i>	595.	<i>Iosephi erga Iesum benignitas.</i>	593.
<i>Iosephus seditiosos, ut à bello Romanis inferendo de- sistant, dehortatur, unde in odium & suspicionem incidit.</i>	586.	<i>Iosephi religionis cura.</i>	594.
<i>Iosephus in alio periculo versatur.</i>	594.	<i>Iosephi ad Ionathan mandata.</i>	599.
<i>Iosephus legatis iterum scribit.</i>	599.	<i>Iosephi naufragium.</i>	586.
<i>Iosephus mulieribus Herodis mandatum de Mariam me interficienda aperit.</i>	437.	<i>Iosephi somnium mirabile.</i>	597.
<i>Iosephus frumentum in Galilaam transmittit.</i>	592.	<i>Iosephi stratagema.</i>	594.
<i>Iosephus in Neopolitani.</i>	592.	<i>Iosephi fratres cum à feris deuoratum patri persua- dent.</i>	37.
<i>Iosephus Tiberienses ex custodia dimittit.</i>	595.	<i>Iosephi fratres in via Aegyptijprehendunt.</i>	44.
<i>Iosephus ex Pontificali Asmonaeorum genere.</i>	475.	<i>Iosephi ad lectorem adhortatio.</i>	2.
<i>Iosephus Ptolemao spolia reddere conatur.</i>	593.	<i>Iosephi ad ciues Tiberiensium adhortatio.</i>	590.
<i>Iosephus populum ad misericordiam mouet.</i>	593.	<i>Iosepho parens rem totam significat.</i>	597.
<i>Iosephus tres in crucem suffixos liberat.</i>	610.	<i>Iosepho Iesus bellum infert.</i>	591.
<i>Iosephus regios clam dimittit.</i>	594.	<i>Iosepho Tiberiensis plebs obuiam venit.</i>	590.
<i>Iosephus ipse bello Iudaico interfuit.</i>	613.	<i>Iosepho perpetua Caesarum beneuolentia manet. fol.</i>	610.
<i>Iosephus ex solitudine in urbem redit, & Phariseo- rum placitis sese addicit.</i>	585.	<i>Iosepho Potipharis uxor secundas machinas admo- uet.</i>	37.
<i>Iosephus pene oppressus inopinato periculo euadit. fol.</i>	603.	<i>Ioramus, Iosaphati filius, Rex Hierosolymorum. fol.</i>	261.
<i>Iosephus omnes Iudaorum sectas cognoscit.</i>	585.	<i>Ioramus Elisao mortem minatur.</i>	263.
<i>Iosephus annos triginta natus nulli mulieri vim in- fert, & nihil sibi obtrudipatitur.</i>	590.	<i>Ioramus à Moabitarum Rege auxilium petit. fol.</i>	259.
<i>Iosephus Canei in Canthara Pontificis surrogatus lo- cum.</i>	588.	<i>Ioramicaedes.</i>	267.
<i>Iosephus Tiberiadem capit.</i>	605.	<i>Ioramiscelera ab Elia per literas accusantur.</i>	266.
<i>Iosephus defectionis auctores iniectis vinculis Iodapa- tam mittit.</i>	ibid.	<i>Iorami impietas.</i>	286.
<i>Iosephus Hebraea & Graeca literatura peritus.</i>	584.	<i>Iorami expeditio in Ramatham.</i>	267.
<i>Iosephus historiam hanc in Hebraica lingua antea co- scripsit.</i>	613.	<i>Ioramum Elisaus, ut Syrorum insidias caueat, admo- net.</i>	261.
<i>Iosephus centum legatos Hierosolyma mittit.</i>	601.	<i>Ioa Elisaus à se Syroster vincendos pradicat.</i>	273.
<i>Iosephus insidias euadit.</i>	594.	<i>Iosias verum Dei cultum restaurat.</i>	287.
<i>Iosephus regios in fugam compellit.</i>	601.	<i>Iosias rex Iudae.</i>	287.
<i>Iosephus Mathia filius natus.</i>	585.	<i>Iophum Herodes interfici, & Alexandrum in carcere conijci iubet.</i>	438.
<i>Iosephus cum copijs contra Gabara proficiscitur.</i>	599.	<i>Ionici Iudaei apud Agrippam de indigenarum iniurijs conqueruntur.</i>	464.
<i>Iosephus in Galilea vias obseruat.</i>	599.	<i>Iosua in duas partes copias diuidit.</i>	121.
<i>Iosephus inuidorum calumnijs appetitus.</i>	610.	<i>Iosua diuidendam regionem, & duas tribus cum di- midia remittendas hortatur.</i>	121.
<i>Iosephus cognominatus Caiaphas Pontifex.</i>	520.	<i>Iosua ad metiendam & diuidendam terram quosdam mittit.</i>	122.
<i>Iosephus in Aegypto Potiphari venditur.</i>	37.	<i>Iosua Chananaeorum regionem nouem tribubus & di- midia Manassis diuidit.</i>	122.
<i>Iosephus atatis anno 110. moritur.</i>	49.	<i>Iosua unicuiq. tribui, ut ex sua sorte Chananaeorum reliquias tolleret, praecipit.</i>	122.
<i>Iosephi patientia in vinculis.</i>	39.	<i>Iosua Israelitarum dux designatur.</i>	67.
<i>Iosephi consilio tolerabilior euadit ventura sterili- tas.</i>	41.	<i>Iosua & Caleb populum compefcunt.</i>	87.
<i>Iosephi calliditas.</i>	598.	<i>Iosua moritur.</i>	126.
<i>Iosephi ossa.</i>	59.	<i>Iosua domicilium ad Sicima.</i>	124.
<i>Iosephi libros quidam blasphemant.</i>	876.	<i>Iosuae postrema ad Seniores & Magistratus Hebrao- rum adhortatio.</i>	125.
<i>Iosephi ossa in Chananaam translata.</i>	49.	<i>Iosua ad eos, qui ex regione ultra Iordanem sita mili- tabant, oratio.</i>	123.
<i>Iosephi diuitia & liberi.</i>	344.	<i>Iosua ad Deum precatio.</i>	118.
<i>Iosephi somny interpretatio.</i>	35.	<i>Iosuam Moses sibi successorem designat.</i>	102.
<i>Iosephi fratres eum tollere decernunt.</i>	35.	<i>Iosuam Moses hortatur.</i>	113.
<i>Iosephi fratres peccata in eum commissa deplorant.</i>	42.	<i>Iothan apologo Sicimitis in Gedeonem ingratitudinē obijcit.</i>	135.
<i>Iosephi somnium.</i>	24.		

I N D E X.

<i>Iouem Olympium Caius Memmium Regulum Romā transferre iubet.</i>	545.	<i>Iudai veriti ne Herodes demolitus vetus edificium nouum absolueret non posset, eis Herodes vetus illasum mansurum, donec ad nouum materia compareretur promittit.</i>	459.
<i>Ioazus rex Iudæ.</i>	290.	<i>Iudai Ptolemaidem ad Petronium perueniunt, deprecaturi, ne quid contra leges patrias facere cogentur.</i>	536.
<i>Iubal Musica inuentor.</i>	7.	<i>Iudai dant obsides ob impetratam veniam ad Casarem legatos mittere.</i>	568.
<i>Iucundus & Tyrannus se sollicitatos ab Alexandro, ut inter venandum Herodem interficerent, fatentur.</i>	483.	<i>Iudai in seditionibus quasi furiosi.</i>	511.
<i>Iudaicus populus regi vs orientalem instauraret porticum suadet.</i>	581.	<i>Iudai in Neerdam & Nisibim sese recipiunt.</i>	544.
<i>Iudas hostium phalangem trucidat, ipse circumuentus vulneratur & interficitur.</i>	362.	<i>Iudai seruati Cresiphontem secedunt.</i>	544.
<i>Iudas fœdus facit cum Romanis.</i>	361.	<i>Iudai necessitate ad bellum coacti.</i>	586.
<i>Iudas oppidum egressus, noctu in Bacchidis castra irruit.</i>	365.	<i>Iudai Aegyptij in Onia regione ab Antipatro Casari consociati.</i>	408.
<i>Iudas Effesus vates.</i>	387.	<i>Iudai solennia sacrificia expeditionis tempore peragunt.</i>	403.
<i>Iudas Effesus Propheta.</i>	619.	<i>Iudai Syriorum, Idumæorum & Phœnicum vrbes tenent.</i>	393.
<i>Iudas Hierosolyma se recipit, eumq; sequitur Antiochus.</i>	358.	<i>Iudai Carmelum montem incolentes Antigono sese adiungunt.</i>	419.
<i>Iudas Lysia exercitum vincit.</i>	353.	<i>Iudai vliscuntur inimicos suos.</i>	327.
<i>Iudas ingenti præda potitur.</i>	353.	<i>Iudai octauo die circumcisionem celebrant, Arabes post decimum tertium annum.</i>	21.
<i>Iudas Alcimi potentia resistit.</i>	360.	<i>Iudai in templū & superiorem urbem refugiunt.</i>	431.
<i>Iudas & Saddocus quarta sectæ autores.</i>	518.	<i>Iudai contra sicariorum temeritatē conueniunt.</i>	870.
<i>Iudas paucis militibus innumeris exercitum aggreddi conatur.</i>	362.	<i>Iudai vniuersis bonis in unum congestis ignem iniiciunt.</i>	869.
<i>Iudas obsessus Iudæis in auxilium venit.</i>	355.	<i>Iudai vndiq; collecti ad Godoliam Massphatam veniunt.</i>	296.
<i>Iudas quartus frater adducitur.</i>	926.	<i>Iudai fidem eis olim à regibus datam conseruauere.</i>	899.
<i>Iudas assidue cum finitimis gentibus bellum gerit.</i>	354.	<i>Iudai cur olim pastores & captiui dicti.</i>	879.
<i>Iudas copias inter fratres diuidit.</i>	355.	<i>Iudai obsessi intrepide repugnant.</i>	430.
<i>Iudæis victis Simon hostibus in Galilæa captiuos liberat.</i>	355.	<i>Iudai ab Romanis victi.</i>	628.
<i>Iudas Propheta Antigoni necem prædicit.</i>	619.	<i>Iudai à Babylone Hierosolyma proficiscuntur.</i>	312.
<i>Iudas cum copijs ad Bethzacharia regi obuiam proficiscitur.</i>	357.	<i>Iudai à profugis & penaria coacti Macedonica factio ni sese adiungunt.</i>	364.
<i>Iudas & Ionathas Iudæis in oppidis Galatidicis suppetias ferunt.</i>	355.	<i>Iudai prorsus nullas imagines ferunt.</i>	900.
<i>Iudas Maccabeus Apollonium prælio vincit.</i>	352.	<i>Iudai è regione Galaditica in Iudæam traducti.</i>	356.
<i>Iudas in Modim sepultus.</i>	363.	<i>Iudai opprimuntur, qua clade Matthias fit cautior.</i>	351.
<i>Iudas Maccabeus arcem oppugnat.</i>	357.	<i>Iudai templa & altaria fabricata destruunt.</i>	885.
<i>Iudas & Matthias cum 40. iuuenibus ad regem perducti ouantes sese excusant, eosq; victos rex Hierichuntem mittit.</i>	502.	<i>Iudai Herodi propter beneficia fauent.</i>	454.
<i>Iudas Ezecia latronum ductoris filius.</i>	511.	<i>Iudæorum mores & lustrationes.</i>	614.
<i>Iudas Sariphaï filius Matthias Margalothi iuuentutem, ut opera quæ rex præter patria consuetudine fecerat, tollerent, concitat.</i>	501.	<i>Iudæorum legatio Romam.</i>	513.
<i>Iudas Galilæus quarta sectæ auctor.</i>	519.	<i>Iudæorum Reipub. mutatio.</i>	627.
<i>Iudæ ad Iosephum pro Benjamin oratio.</i>	45.	<i>Iudæorum ad Darium legatio.</i>	315.
<i>Iudæ ad milites oratio.</i>	353.	<i>Iudæorum agrum armis Samuel recuperat.</i>	150.
<i>Iudæa tribus ad Iordanem vsq; Dauidi occurrit, & pōte fluminis ripas iungit.</i>	208.	<i>Iudæorum leges antiquissima.</i>	914.
<i>Iudæa per septuaginta annos deserta.</i>	298.	<i>Iudæorum cum Romanis conflictus.</i>	859.
<i>Iudæa clades.</i>	283.	<i>Iudæorum rex spoliis nonisima.</i>	857.
<i>Iudæam finitima gētes, sicut & Tryphon inuadunt.</i>	378.	<i>Iudæorum contra Alexandrum constantia.</i>	885.
<i>Iudæus Demones eicit.</i>	223.	<i>Iudæorum & Lacedæmoniorum comparatio.</i>	911.
<i>Iudæi inter media tela versantes nihil ceremoniarū intermittunt.</i>	625.	<i>Iudæorum propria cadis amor.</i>	869.
<i>Iudæi in castellum Gamala sese recipiunt, quo & Philippus se confert.</i>	588.	<i>Iudæorum octo millia dum Alexander viuit, in exilio degunt.</i>	392.
<i>Iudæi permulti in lacunarijs pereunt.</i>	510.	<i>Iudæorum è captiuitate Hierosolyma profecturum numerus.</i>	308.
<i>Iudæi à Babylonijs afflicti Seleuciam migrant.</i>	543.	<i>Iudæorum 3000. prostrati.</i>	860.
<i>Iudæi seditionis & pugna causam in Samaritanis & Chæmanum referunt.</i>	575.	<i>Iudæorum in lege constantia.</i>	914.
		<i>Iudæorum in pugna constantia.</i>	644.
		<i>Iudæorum in Antiochia multitudo.</i>	851.
		<i>Iudæorum ad Aegyptum aduētum eorundemq; egressum ostendit Manethon.</i>	880.
		<i>Iudæo-</i>	

I N D E X.

<i>Iudeorum ab Romanis captorum calamitas.</i>	868.	<i>In Arbela conuentus.</i>	604.
<i>Iudeorum Pascha transitum significat.</i>	59.	<i>Inguinis morbum Aegyptij Sabbatosim vocant.</i>	fol.
<i>Iudeorum ob decretum Regis luctus.</i>	322.		896.
<i>Iudeorum 1700. ab Romanis perempti.</i>	860.	<i>In spectaculo Casarea Iudaei 25000. pereunt.</i>	851.
<i>Iudeorum gens multum totius orbis indigenis asseminata.</i>	851.	<i>Indorum sapientia professores seipsos concremāt.</i>	fol.
<i>Iudeorum origo quasq. regiones errando peraguerint, in hac historia repetitur.</i>	614.		867.
<i>Iudeorum apud Mesopotamiam & Babyloniam graues motus.</i>	539.	<i>Ingei ariete fabricato, Sylua crebro murum pulsari iubet,</i>	865.
<i>Iudeorum decem millia deditionem faciunt.</i>	512.	<i>In Hierosolymis adificatum est templū à Salomone rege ante annos 143. & menses 8. quàm Tyrj Carthaginem condidere,</i>	880.
<i>Iudaeis hora sexta nobis est undecima vel duodecima meridiei.</i>	602.	<i>Integra mortuorum familia, & plena mortuis tecta.</i>	846.
<i>Iudeorum cum Romanis acerrimus conflictus circa templum.</i>	510.	<i>Interpretes 70. Alexandriam venientes, honorifice excipiuntur.</i>	338.
<i>Iudeorum contra Alexandrum in festo die seditio.</i>	620.	<i>Ingenium Samaritarum, ob quod merito Iudaeis exosi.</i>	349.
<i>Iudeorum in Alexandrum odium & exacerbatio.</i>	620.	<i>Iniquitatis atq. delicti circa Deum causa.</i>	912.
<i>Iudaeis calamitates ab exteris & incolis illatae.</i>	586.	<i>Intentio legum Iudaicarum.</i>	915.
<i>Iudaeis à Romanis Asia & Europa Regibus magnus honor habitus.</i>	412.	<i>Indignatio Dei in Idololatrias Chusaeos.</i>	282.
<i>Iudaeis apud Antiochiam altera calamitas accidit.</i>	852.	<i>In castello magno commeatus copia.</i>	864.
<i>Iudaeis incommoda inferunt.</i>	357.	<i>Interius septū, quod Iudaeis modo ingredi concessum erat.</i>	461.
<i>Iudaeos quotannis hominem Gracum immolare debere.</i>	901.	<i>Iniusta Achimelechi cum tota familia cades.</i>	fol.
<i>Iudaeos propter damnum passum mæstos Herodes consolat.</i>	441.		172.
<i>Iudicium contra Antipatrum, cui praesidet Varo.</i>	668.	<i>Insidia Hyrcano clam structa.</i>	345.
<i>Iulius Caesar.</i>	555.	<i>Instauratio templi.</i>	272.
<i>Iulius Caesar apud Alexand. inscriptione columna aerea, quod Iudaei Alexandrina ciuitatis ius habeant attestatur.</i>	412.	<i>In Hebraeorum castra coturnices Deus immittit.</i>	fol.
<i>Iulius Antonius proconsul.</i>	474.		64.
<i>Iuppiter.</i>	912.	<i>In Alexandrum circa coniecta.</i>	391.
<i>Iura & libertates Iudeorum.</i>	897.	<i>Ingens Hebraeorum strages ob pestem à Deo immisissam.</i>	213.
<i>Ius ciuitatis Antiochia Iudaeis conseruatum.</i>	340.	<i>Inobedientis Prophetae poena & sepultura.</i>	239.
<i>Iustitia est Dei potentia.</i>	105.	<i>Instrumenta Musicae Davidis.</i>	211.
<i>Iustus belli fax.</i>	587.	<i>Infirmior turba ciuitate eiecta recipitur.</i>	382.
<i>Iustus populum ad defectionem irritat.</i>	587.	<i>In iustum Historiographum Iosephum falso insimulantem.</i>	605.
<i>Iustus de bello Iudaico nihil penitus sciuit.</i>	606.	<i>Indulgentia nimia & lenitate mali in proposito confirmantur.</i>	161.
<i>Iustus Galilae Prouincia potiri cupit.</i>	608.	<i>In quibus victoria consistat.</i>	18.
<i>Iustus Vespasiano ac Tito defuncto suam historiam edidit.</i>	606.	<i>Inconstantia amoris in hominibus.</i>	154.
<i>Iustus ob facinora capitis damnatus.</i>	606.	<i>Ingens moles ex penuria & caritate proueniens.</i>	fol.
<i>Iusti, Pisti filij ad multitudinem oratio.</i>	587.		48.
<i>Iustum decapolitanorum primates deserunt.</i>	609.	<i>Ingens prada de Madianitis parta.</i>	101.
<i>Iuuenum miseratio omnium animos concitat.</i>	470.	<i>In Agrippam defunctum Casarienses & Sebasteni conuicia iactant.</i>	566.
<i>Idololatria à Iosia extirpatio.</i>	288.	<i>In Aegypto annonae caritas.</i>	41.
<i>Idumaei ab Hyrcano subiugati circumcisionem & ritus Iudaicos admittunt.</i>	383.	<i>In bellum qui mittendi.</i>	111.
<i>Idumaei.</i>	863.	<i>Incendium templi ac ciuitatis excidium.</i>	614.
<i>Idumaeorum apostasia.</i>	266.	<i>In Hiericho Balsamum preciosissimum prouenit.</i>	439.
<i>Immunitas à tributis Iudaeis parata.</i>	329.	<i>Inimicitia Herodis cum liberis ex Mariamme susceptis.</i>	652.
<i>Immunitates Iudaeis à Seleuco Nicanore Syria Rege concessae.</i>	340.	<i>In Pascha festo miles genitalia nudans seditionem concitat, in qua viginti millia Iudeorum sunt extincti.</i>	574.
<i>Impietas Achabi.</i>	247.	<i>In singulis festis & sacrificijs quid obseruetur.</i>	fol.
<i>Impietatis poena.</i>	278.		82.
<i>Impostores & Magi.</i>	578.	<i>Inuenta bona.</i>	110.
<i>Incredulitatis poena.</i>	265.	<i>Inuidia vis & natura.</i>	303.
<i>In Cay interfectores animaduertitur.</i>	560.	<i>In Zoor Lothius euadit.</i>	20.
<i>In duorum aut trium ore consistit veritas.</i>	600.	<i>Iracundia & crudelitas Alexandri immoderata, qui octingentos captiuorum crucifigit.</i>	621.
		<i>Iracundia materna filij succedunt.</i>	652.
		<i>Iris signum fœderis inter Deum & Noe.</i>	11.

I N D E X.

<i>Iromus Solomoni ligna promittit, eorumq; vice frumentum petit.</i>	224.	<i>Israelitarum pœnitentia.</i>	149.
<i>Iromi legati ad Solomonem.</i>	224.	<i>Israelitarum Palæstini 4000. trucidant.</i>	145.
<i>Israelita possessionibus suis eiekti alio, traducuntur.</i>		<i>Israelitis Deus contra Syros victoriam pollicetur.</i>	152.
<i>regno Chushais dato.</i>	281.	<i>Israelitis Gabaeni fontes non tradunt.</i>	127.
<i>Israelita Obela suadente ex tribu Iuda ac Beniamitica captiuos domum remittunt.</i>	279.	<i>Israelitas Aegypti persequuntur.</i>	60.
<i>Israelita ab Ammanitis & Palæstinis oppressi. fol.</i>		<i>Israeliticum regnum Dauidi iterum offertur. fol.</i>	
137.		207.	
<i>Israel Prophetæ populo victoriam pollicetur.</i>	258.	<i>Israelitici populi ab Aegyptiis conclusi anxietas.</i>	60.
<i>Israelita copiarum partem in insidiis collocant, & ut impares paulatim pedem referunt.</i>	128.	<i>Israhel Deus exaudit.</i>	19.
<i>Israelita hostes, eorumq; idola tollere iubentur. fol.</i>		<i>Israhel cum matre Abraham ablegat.</i>	21.
104.		<i>Issamus.</i>	211.
<i>Israelita Pascha celebrant, terra frugibus fruuntur, & deficit Manna.</i>	116.	<i>Isac mactandus annum agit vigesimum quintum.</i>	
<i>Israelita quomodo in terra Chanaan victuri.</i>	404.	22.	
<i>Israelita bellum omittunt.</i>	126.	<i>Isaac risus.</i>	21.
<i>Israelita à Chusarthe oppressi.</i>	130.	<i>Isaac peruenit Gerara.</i>	26.
<i>Israelita mittit ad Gabaenos, qui fontes ad supplicium deposcant.</i>	127.	<i>Isaac Rebeccam uxorem ducit.</i>	24.
<i>Israelita à Palæstinis superati.</i>	139.	<i>Isaac mittit venatum Esau.</i>	26.
<i>Israelita Samueli filiorum iniquitates commemorat, eumq; ut regem aliquem declararet, obnixè precantur.</i>	151.	<i>Isaac Abrahamo promissus.</i>	19.
<i>Israelita in deserto aqua penuria laborant.</i>	63.	<i>Isaac ad parentem responsio.</i>	23.
<i>Israelita petitionis suæ repulsam passi à Roboamo deficiunt.</i>	238.	<i>Iter per saxum coluber dictum.</i>	863.
<i>Israelita ab Ainatis fusi fugatiq;.</i>	118.	<i>Izates, Monobazo fratri regni successione relicta, moritur.</i>	573.
<i>Israelita Chananaeos non uno actu deuicerunt. fol.</i>		<i>Izates Deum inuocat, qui Dahas & Sacas in Parthicam regionem mittit, iisq; Vologesus cum exercitu occurrit.</i>	573.
126.		<i>Izates ad Parthos scribit, & ut suum regem reciperent, suadet.</i>	571.
<i>Israelita ad montem Sina perueniunt.</i>	68.	<i>Izates Iudæis pecuniam mittit.</i>	571.
<i>Israelita in deserto 40. annis erraturi.</i>	87.	<i>Izates ab Artabano maximis honoribus & donis affectus.</i>	572.
<i>Israelita sexcentos Beniamitas renocant.</i>	128.	<i>Izates ab Abemerigum Spasini regem missus eius filiam Samacham ducit.</i>	569.
<i>Israelita hostium copiis terrentur.</i>	158.	<i>Izates ab Helena matre & magnatibus rex creatur, & Monobazum Rempub. donec frater veniat, administrare iubetur.</i>	569.
<i>Israelita incolumes per mare rubrum euadunt, quod Aegyptios inuoluit.</i>	61.	<i>Izates Artabanum consolatur, eiq; auxilium pollicetur.</i>	571.
<i>Israelita absq; Dei mandato & Mosis cum hostibus cōgredi cogitant.</i>	89.	<i>Izate Eleazarus, ut se circumcideret, persuadet. fol.</i>	
<i>Israelita in deserto coturnicum carnes impetrant.</i>	86.	570.	
<i>Israelita ab Aegyptiorum multitudine ad mare rubrum cinguntur.</i>	60.	L.	
<i>Israelita ex Aegypto discedunt.</i>	59.	<i>Laban cum Iacobo fœdus sancit.</i>	31.
<i>Israelita prædam opimam ab Amalecitis reportant.</i>	68.	<i>Laban Iacobum persequitur, Deus verò à proposito eum deterret.</i>	30.
<i>Israelita hostes insequuntur, & reges duos Oribum & Zibum occidunt.</i>	135.	<i>Labani contra Iosephum accusatio.</i>	30.
<i>Israelita in Elym perueniunt, ubi contra Mosē ob comæatus penuriam murmur exoritur.</i>	63.	<i>Labani contra Iacobum dolus.</i>	30.
<i>Israelita Ionathan irato patri eripiunt.</i>	160.	<i>Labofordochus.</i>	302.
<i>Israelita traiecto fluuio, altare super ripam Iordanis erigunt.</i>	123.	<i>Lacedæmoniorum Regis ad Iudeorum Pontificem epistola.</i>	347.
<i>Israelita lati certatim ad structuram tabernaculi cōferunt.</i>	71.	<i>Lances.</i>	227.
<i>Israelita 40. annos Manna sustentati.</i>	65.	<i>Laniena.</i>	578.
<i>Israelita in Raphidim perueniunt, ubi laborant siti.</i>	65.	<i>Latrones.</i>	425.
<i>Israelitarum ætatis annorum viginti, & supra usq; ad annum 50. numerus.</i>	78.	<i>Latrones capti & puniti.</i>	481.
<i>Israelitarum in acie viginti duo millia cadunt. fol.</i>		<i>Latrones plerunq; ex Anania cognatis quempiam intercipiunt, quem non nisi receptis aliquot e suis, dimittunt.</i>	581.
127.		<i>Laus & nomen Iosaphati apud quoscunq;.</i>	258.
<i>Israelitarum iterum decem & octo millia cadunt. fol.</i>		<i>Laus Eleazari.</i>	922.
128.		<i>Legatus Regius honorifice exceptus, Iosephi libertatē apud suos predicat.</i>	343.
		<i>Legati Hyrcani & Aristobuli ad Scaurum.</i>	400.
		<i>Legati Syria, templi & urbis pœnienda causam querentes ad Iudeos missi.</i>	314.
		<i>Legati inuiolabiles.</i>	442.
		Legatio	

I N D E X.

<i>Legatio Syri ad Achabum.</i>	251.
<i>Legati cum militibus ad Iosephum missi.</i>	597.
<i>Legati Tiberiadem in suam potestatem redigere conantur.</i>	601.
<i>Legatorum Hierosolymitanorum aduersus Iosephum consultatio.</i>	599.
<i>Lex septimi cuiusq. anni.</i>	84.
<i>Legis apud Iudaeos exacta observatio.</i>	914.
<i>Legis liber in tabernaculorum festo praelegendus. folio</i>	105.
<i>Legislatorum iniustitia.</i>	914.
<i>Leges gentium.</i>	914.
<i>Leges graues Iudaeorum.</i>	911.
<i>Leges belli & consuetudines.</i>	85.
<i>Leui tribus cultui sacrata.</i>	83.
<i>Leuita uxorem in duodecim partes disceptam ad singulas tribus mittit.</i>	127.
<i>Leuitica tribus in partes 24. diuiditur.</i>	216.
<i>Leuitica trib. hominibus Agrippa linea stola usum decernit.</i>	581.
<i>Leprosi Samaritanis hostium castra deserta esse significant.</i>	264.
<i>Legis tabula in arca.</i>	74.
<i>Lycurgus Lacedaemoniorum legislator.</i>	911.
<i>Libertas virtute paratur 554. & pretiosa res est. ibid.</i>	
<i>Lia Zelpham adducit Iacobo.</i>	29.
<i>Liberi ob parentum iniquitatem non puniendi. folio</i>	III.
<i>Libertate seruata, optima sepultura.</i>	866.
<i>Libya siue Africa.</i>	14.
<i>Libya denominatur Aphrica.</i>	24.
<i>Ligna pretiosa Solomoni allata.</i>	234.
<i>Linguarum confusio.</i>	12.
<i>Linum & lana.</i>	105.
<i>Lyfania Barzapharni, ut Antigoni in regnum inducat, Hyrcanumque deponat, persuadet. folio</i>	634.
<i>Lyfaniam Cleopatra interficit.</i>	439.
<i>Lyfias Antiochi filium Regem constituit, eiq. Eupatrois cognomen imponit.</i>	357.
<i>Lyfias iterum in Iudaea mouet, & quinque millia militum amittit.</i>	354.
<i>Lyfimachus Apollodotum fratrem occidit & Gazam Alexandro tradit.</i>	390.
<i>Lyfimachus mendacij arguitur.</i>	893.
<i>Lothus cum suis seruatur.</i>	20.
<i>L. Lentulus consul pro Iudaeis sententiam dicit.</i>	414.
<i>Luētus triginta dies.</i>	109.

M.

M Achir tertius ex pueris adduci iubetur. folio	925.
<i>Michera iniquitas.</i>	641.
<i>Mascharam multos Iudaeos interficit.</i>	427.
<i>Maccabaum Antiochus atrocius distendi iubet.</i>	925.
<i>Macedonici milites relictis praesidijs Antiochiam sese recipiunt.</i>	366.
<i>Madianita Amalecitis socijs Israelitas magno praelio vincunt.</i>	132.
<i>Madianita & confederati mutuis vulneribus cadunt.</i>	134.

<i>Madianitarum filia ad Hebraeorum castra perueniunt.</i>	99.
<i>Madianitarum filia Hebraeos ad Idololatriam perducunt.</i>	108.
<i>Madianitarum & confederatorum centum viginti millia trucidati.</i>	135.
<i>Magnus annus.</i>	11.
<i>Magna seditiosorum multitudo in cloacis deprehensa.</i>	851.
<i>Magedo.</i>	232.
<i>Mandatum Davidis de parcendo filio.</i>	205.
<i>Mandatum Davidis de transportanda arca. folio</i>	191.
<i>Mandatum de arca, ceteraque sacra suppellectile in templum reponenda.</i>	214.
<i>Mandatum regium de statua adoranda.</i>	300.
<i>Mandatum de dimittendis exteris.</i>	317.
<i>Mandatum de sumptibus ad structuram templi praebendis.</i>	315.
<i>Mandatum de altari exstruendo.</i>	213.
<i>Manna quid significet.</i>	65.
<i>Malichus Antipatro insidiatur, deierat & eidem reconciliatur.</i>	415.
<i>Malchus beneficiorum Antipatri immemor. folio</i>	632.
<i>Malichus Antipatrum veneno necari procurat.</i>	415.
<i>Malichus, Hyrcano sese adiungit.</i>	632.
<i>Malichum tribuni Herodis interficiunt.</i>	633.
<i>Malle expugnata.</i>	355.
<i>Manna Israelitas Deus cibatur.</i>	65.
<i>Manacmus Israelis rex.</i>	277.
<i>Manachases,</i>	75.
<i>Manahemus regnum futurum praedicat.</i>	458.
<i>Manasses sacerdos iurum, ob exteram, si retineat familiam ab eo remouendus, spe maioris boni negligit.</i>	329.
<i>Manasses urbem lustras & templum denuo consecrat.</i>	287.
<i>Manasses in Babyloniam captus abductus postquam respuit, regno restituitur.</i>	287.
<i>Manasses voti sit compos.</i>	329.
<i>Manassa impietas & crudelitas.</i>	286.
<i>Manassa mors.</i>	287.
<i>Manochi angelus iterum apparet.</i>	139.
<i>Manethon Aegyptius historiographus.</i>	888.
<i>Manethonis & Charemonis historia comparatio.</i>	892.
<i>Manethonis figmenti depulsio.</i>	890.
<i>Manethonis de Aegyptiorum leprosis fabulosa.</i>	888.
<i>Manethonis & Chæremonis historia discrepantia.</i>	893.
<i>Mar amorem significat.</i>	63.
<i>Marcus Crassus reliquum templi aurum aufert. folio</i>	628.
<i>Marcus Crassus in Parthos mouet, pecuniam Hierosolymis ex templo aufert.</i>	406.
<i>M. Antoninus Tyriorum Magistratibus scribit, & ut Hyrcano ac Iudaeis regionem, bona, & libertatem ademptam restituerent, iubet, saluis tamen saluandis.</i>	418.
<i>Marcus sexti successor in Syria.</i>	415.
<i>Marcus Agrippa.</i>	340.
<i>M. Antonius Dux.</i>	627.
<i>Marcus Sexti successor.</i>	631.
<i>Mardocheus insidiatores reges prodit.</i>	321.

Eccccc 3 Mar-

I N D E X.

<i>Mardocheus patrus Esther Babylone Susa migrat.</i>		<i>Mendacij à Possidonio & Apollonio in Iudæos con-</i>	
321.		<i>ficti reiectio.</i>	900.
<i>Mariamme morosa femina.</i>	448.	<i>Mensa aurea ponderis talenti magni.</i>	857.
<i>Mariamme ex odio Herodi, quæ Hyrcano auo fecer-</i>		<i>Mensa aurea.</i>	336.
<i>rat, obijcit.</i>	652.	<i>Mensa sacri panis.</i>	227.
<i>Mariamme sese apud Herodem excusat eiꝯ, recõcilia-</i>		<i>Mensa.</i>	74.
<i>tur.</i>	438.	<i>Mensura.</i>	227.
<i>Mariamme ab Herode accusata, omnium suffragiis</i>		<i>Mensuras & pondera Cain excogitat.</i>	7.
<i>damnata in carcerem conijcitur.</i>	448.	<i>Merces.</i>	111.
<i>Mariamme Archelaum dedignata in Demetrii tha-</i>		<i>Merces meretricis.</i>	105.
<i>lamum migrat.</i>	577.	<i>Meretricis nuptia.</i>	108.
<i>Mariamne soror Moysi defuncta.</i>	95.	<i>Messenæ Amenophis filius.</i>	892.
<i>Mariamme.</i>	576.	<i>Mesopotamita ultro ad Davidem deditiõnem faci-</i>	
<i>Mariammen & Iosephum Herodes interfici iubet.</i>		<i>unt.</i>	196.
652.		<i>Methir.</i>	75.
<i>Mare rubrum finditur.</i>	61.	<i>Michaas verus propheta.</i>	255.
<i>Maris & decem laborum usus.</i>	226.	<i>Michol Regis seruis, Davidem agrotare, persuadet.</i>	
<i>Marsyas Agrippa Tiberij mortem nũciat.</i>	533.	168.	
<i>Marsus Syria Præfectus.</i>	564.	<i>Michol sese quod Davidem eripuerit, excusat.</i>	ibid.
<i>Marthace Archelai mater moritur.</i>	508.	<i>Milites sublati signis ad Claudium tendunt.</i>	560.
<i>Marsus Claudio, Agrippa scriberet, ut à munien-</i>		<i>Milites unum Imperatorem à senatu creari postu-</i>	
<i>da vrbe desistat, suadet.</i>	564.	<i>lant.</i>	559.
<i>Massada.</i>	636.	<i>Milites unum Imperatorem à Senatu creari postu-</i>	
<i>Masada situs.</i>	863.	<i>lant.</i>	55.
<i>Masnaemphes.</i>	75.	<i>Mille Iudæi Herodem accusaturi Tyrum conveniunt,</i>	
<i>Massabazanes.</i>	75.	<i>qui partim trucidantur, partim vulnerantur &</i>	
<i>Mater septem cruciatus antequæ cruciaretur, excepit.</i>		<i>fugantur.</i>	419.
931.		<i>Mille & quingenti sacerdotes Iudæorum decimas ac-</i>	
<i>Mater ambustos filios in pœnas ultro contomitatur.</i>		<i>ciunt.</i>	885.
331.		<i>Mira Maccabæi victoria, ut post multos conflictus</i>	
<i>Matris hortatu Ioab fratris benedictionem, anteu-</i>		<i>ne unus quidem è Iudæis desideratus est.</i>	356.
<i>tit.</i>	26.	<i>Mira hostium excacatio, per fluentis umbram facta</i>	
<i>Matris ad septem filios ante supplicium adhortatio.</i>		261.	
932.		<i>Miraculo vaticinium confirmatur.</i>	239.
<i>Matthias Theophili filius Pontifex.</i>	581.	<i>Mithridates Antipatrum apud Casarem laudat.</i>	
<i>Matthias cum filiis alijsq, nonnullis in desertum se</i>		408.	
<i>confert.</i>	351.	<i>Mithridates, Orsanes.</i>	405.
<i>Matthias Idolorum cultum extirpat.</i>	351.	<i>Mithridates rex Ponti à pharnace filio occisus. folio</i>	
<i>Matthias filios ad pietatem, fortitudinem & concor-</i>		402.	
<i>diam adhortatur.</i>	351.	<i>Mithridates Pelusium proficiscitur, eoque Antipa-</i>	
<i>Matthia & eius filiorum pietas, & zelus.</i>	350.	<i>tri ope potitur.</i>	629.
<i>Matthia mors.</i>	352.	<i>Mithridates ab uxore ut Anilaum bello impetat,</i>	
<i>Matthia sacerdotium ademptum, in cuius locum Iozæ</i>		<i>accensus.</i>	543.
<i>rus surrogatur.</i>	502.	<i>Mithridatis de Ægyptijs victoria.</i>	629.
<i>Matthias Romanis sibi sociatis Antiocho bellum in-</i>		<i>Mithridatem Anilaus dimittit.</i>	543.
<i>fert.</i>	616.	<i>Moabita ab Israelitis fusi fugatiq.</i>	131.
<i>Matthiam seditiosi & socios quos Herodes affecerat,</i>		<i>Moabita & Ammanita Iosaphato bellum inferunt</i>	
<i>supplicio deslent: Herodi caros in vindictam ab</i>		258.	
<i>Archelao deposcunt, & pontifici sacerdotium abro-</i>		<i>Moabitarum rex filium proprium sacrificat.</i>	261.
<i>gari postulant.</i>	506.	<i>Moabitarum maxima strages.</i>	193.
<i>Maximum Dei lumen nefaria facta non latens. folio</i>		<i>Monobazus Adiabenorum Rex, cognomine Baze-</i>	
620.		<i>as ex Helena sorore duos filios Monobazum & Iza-</i>	
<i>Megasthenes de Nabuchodonosoro.</i>	301.	<i>ten suscipit.</i>	569.
<i>Mela Archelai Cappadocum regis filia.</i>	484.	<i>Monumentum Ionathæ.</i>	379.
<i>Melchisedeck rex iustus.</i>	18.	<i>Morbus Alexandra & Aristobuli conatus. folio</i>	
<i>Memphis in Ægypto.</i>	408.	395.	
<i>Memphibostus à calumnijs Sibe se purgat.</i>	208.	<i>Morbus Ezecia & vitæ proroganda, per miraculum</i>	
<i>Memphibostus donatus paternis & auitis bonis men-</i>		<i>confirmatio.</i>	285.
<i>se Davidis adhibetur.</i>	194.	<i>Mores Persarum.</i>	914.
<i>Menander Historiographus Solomonis & Iromi me-</i>		<i>Mori liber, apud Iudæos honor & gloria.</i>	868.
<i>minit.</i>	231.	<i>Mors quarti fratris.</i>	927.
<i>Menander de fame tempore Eliæ.</i>	247.	<i>Mors Isaci, & sepultura in Hebrone.</i>	33.
<i>Menandri Ephesi testimonium.</i>	880.	<i>Mors Nabuchodonosoris.</i>	301.
<i>Mendacij de iuramento depulsio.</i>	903.	<i>Mors Abiæ.</i>	244.
		<i>Mors</i>	

I N D E X.

<i>Mors Salomonis.</i>	237.	<i>Moses Israelitis Codicem leges scriptas & instituta continentem tradit.</i>	104.
<i>Mors Davidis & quantum filio ad structuram templi reliquerit.</i>	218.	<i>Moses Hebraeos iureiurando ad legum custodiam astringit.</i>	112.
<i>Mors Ptolemai.</i>	372.	<i>Moses retrò populum ducit in desertum.</i>	89.
<i>Mors Neemia.</i>	320.	<i>Moses Israelitarum idololatriam & voluptatem acusat.</i>	100.
<i>Mors Alexandri.</i>	396.	<i>Moses ab Hebraeis in Aegypto exceptus miracula eis exhibet.</i>	56.
<i>Mors natu maximi fratris.</i>	926.	<i>Moses Aegypti regem ut Israelitas dimittat, hortatur.</i>	56.
<i>Mors Iosia.</i>	289.	<i>Moses à Moy quod Aegyptijs aquam significat, dictus</i>	892.
<i>Mors Basanis, filij item in succedentis cades. folio 246.</i>		<i>Moses vir maxima autoritatis.</i>	87.
<i>Mors Apionis.</i>	905.	<i>Moses populum numerat.</i>	85.
<i>Mors Iosephi.</i>	347.	<i>Mosis contra Apollonium & Lysimachum defensio.</i>	905.
<i>Mors septimi fratris.</i>	930.	<i>Mosis libri sacri in templo reperti.</i>	288.
<i>Mors Alexandri, & bella inter successores orta. fo. 332.</i>		<i>Mosis carmen & benedictio.</i>	112.
<i>Mos in rege laudandus.</i>	824.	<i>Mosis & Hebraeorum contra Aethiopes victoria.</i>	54.
<i>Mos lustrandi populum.</i>	95.	<i>Mosis ad Deum precatio.</i>	92.
<i>Mos Atheniensium.</i>	913.	<i>Mosis ad Israelitas oratio.</i>	70.
<i>Mos veteribus iurandi.</i>	24.	<i>Mosis virga in Draconem mutata.</i>	55.
<i>Moses 120. etatis anno ablati.</i>	113.	<i>Mosis manus alba.</i>	56.
<i>Moses soceri consilium admittit.</i>	69.	<i>Mosis ad Idumaeos legatio.</i>	95.
<i>Moses consensu Sinamonte acceptas à Deo decem praeceptorum tabulas ad populum reportat.</i>	69.	<i>Mosis virga deuorat Aegyptiorum virgas.</i>	57.
<i>Moses Deum orat, ut aquam vitiosam potabile reddat.</i>	63.	<i>Mosis ad Deum precatio.</i>	92.
<i>Moses in Madianitas mouet.</i>	101.	<i>Moses uniuersos Iudaeos ad legis auditionem congregari praecipit.</i>	407.
<i>Moses & Aaron Deo supplicant.</i>	87.	<i>Mosis ad Corem seditiosum oratio.</i>	91.
<i>Moses populum ut Deo totum se dedat hortatur. folio 60.</i>		<i>Mosis vita.</i>	916.
<i>Moses natus.</i>	51.	<i>Mosis ad Sehonem Amoraorum regem legatio. folio 95.</i>	
<i>Moses in flumen projicitur.</i>	51.	<i>Mosis ad populum Israeliticum ante obitum oratio.</i>	103.
<i>Moses aquam effundit humi, qua vertitur in sanguinem.</i>	56.	<i>Mosis ad Israelitas ut Deo ipsiusq. mandatis sint obediētes adhortatio.</i>	103.
<i>Moses in Aegyptum ad liberandos Israelitas mittitur.</i>	56.	<i>Mosis duo filij Gerso & Eleazarus.</i>	56.
<i>Moses ex Madian in Aegyptum proficiscitur.</i>	56.	<i>Mosis insidiantur Aegyptij.</i>	54.
<i>Moses populum ut animum ad Dei dona ac gratiam vertant hortatur.</i>	64.	<i>Mosis Deus in rubo ardente apparet.</i>	55.
<i>Moses Dei beneficia populo Israelitico exhibita enumerat.</i>	64.	<i>Mosen & Israelitas miraculis Deus conuincit, ut ipsius promissionibus fidem habeant.</i>	55.
<i>Moses opem Dei implorat.</i>	64.	<i>Mosen lapidibus obruendum clamant.</i>	90.
<i>Moses in Aethiopes mouet.</i>	53.	<i>Mosen Aegyptij exercitus ducem postulant. folio 53.</i>	
<i>Moses in tabernaculo Deum consulit.</i>	80.	<i>Mosen Pharaon propellit.</i>	58.
<i>Moses Regem iterum Hebraeos ut dimittat, hortatur.</i>	57.	<i>Mulier intemperans & libidini dedita.</i>	439.
<i>Moses unde nominatus.</i>	52.	<i>Multi Iudaei à Romanis deficiunt.</i>	596.
<i>Moses ab Abrahamo septimus.</i>	52.	<i>Multi Herodis se adiungunt.</i>	424.
<i>Moses Thermuthis Pharaonis filia adoptiuus filius. folio 52.</i>		<i>Munera Solomoni allata, eiusque equitatus. folio 235.</i>	
<i>Moses ducem atque consultorem Deum habet.</i>	906.	<i>Mutatio nominum unde orta.</i>	142.
<i>Moses diuina Prouidentia morti eripitur.</i>	53.	<i>Mures Azotiorum urbem vastant.</i>	148.
<i>Moses ad Madienam urbem profugit.</i>	54.	<i>Murmur populi contra Mosen.</i>	87.
<i>Moses Raguelis sacerdotis filiabus fert opem contra patres.</i>	55.	<i>Mutuum dare ad usuram Hebraeorum nemini licet. folio 109.</i>	
<i>Moses populum, ut nihil aliud quam victoriam cogitarent, hortatur.</i>	66.	<i>Mutuum reddendum.</i>	109.
<i>Moses leprosus non fuit.</i>	892.		
<i>Moses Iudaeis eos qui apud alios putantur dii propter appellationem ridere ac blasphemare interdixit.</i>	912.		
<i>Moses quoslibet legislatores antiquitate praecedit.</i>	905.		
<i>Moses & aliorum legislatorum comparatio.</i>	907.		
<i>Mosis Imperator bonus & vates.</i>	114.		
<i>Moses virga petram ferit, & larga prosilit unda.</i>	66.		

N.

Nas Ammanitarum rex Galadenis iniustas conditiones pacis offert. 155.
Naamis post mariti & filiorum obitum cum Ruth in patriam redit. 143.
Nabal

I N D E X.

<i>Nabal in tantum se coniicit mœrorem, ut toto corpore sideratus mortem obiret.</i>	177.	<i>Nicanorem & copias Iudas in fugam vertit.</i>	361.
<i>Nabalus fatuus.</i>	176.	<i>Nicauli Aegypti & Aethiopia Regina ad Salomonem venit.</i>	233.
<i>Nabali gregibus à Davide parçitur.</i>	176.	<i>Niglisar.</i>	302.
<i>Nabathea regio.</i>	21.	<i>Nihil fuit antiquis temporibus, quod faceret Iudæis commercium Græcorum.</i>	877.
<i>Nabathæi profligati.</i>	405.	<i>Nisan vel Xanthicus, nobis est Aprilis.</i>	9
<i>Nabrodes sine Nemroth.</i>	14.	<i>Noba sacerdotum oppidum, habitatoribus ad unum occisis, incenditur.</i>	172.
<i>Nabuchodonosorus Babylonia Rex contra Aegyptum.</i>	290.	<i>Noe inebriatur, nudatur, & pro ludibrio habetur, unde derisorem diris deuouet.</i>	14.
<i>Nabulassarum Nabuchodonosoris parens, Babyloni- rum & Chaldaeorum rex.</i>	881.	<i>Noe egreditur ex arca, mactatis Deo victimis.</i>	10.
<i>Nabuchodonosor patri in regno succedit.</i>	882.	<i>Noc in aliam regionem migrat.</i>	8.
<i>Nabuchodonosoris visionis oblata oblitus, Magos ac vates accersit, eisq; mortē, ni indicarent, minatur</i>	298.	<i>Noe precatur, ne Deus terram iterum inundaret.</i>	10.
<i>Nabuchodonosor regias extruit.</i>	882.	<i>Noe postēris ut terram colerent Deus mandat.</i>	11.
<i>Nabuchodonosorus fœdis fragus.</i>	291	<i>Noe atas, 950. anni.</i>	11.
<i>Nabuchodonosor Tyrum obsidet.</i>	883.	<i>Nomos, Lex, hoc vocabulum nusquam apud Homerū reperitur.</i>	906.
<i>Nabuchodonosor rebellantes imperio subijcit. folio</i>	882.	<i>Nomina regum Aegyptiorum sibi succedentium. folio</i>	879.
<i>Nabuchodonosoris successor.</i>	882.	<i>Nomina filiorum Iacobi & explicatio.</i>	29.
<i>Nabuchodonosoro Ioacimus tributa persoluit. folio</i>	290.	<i>Nomina regionum & gentium.</i>	13.
<i>Nabuchodonosori recepti in urbem scuitia.</i>	291	<i>Norbanus.</i>	552.
<i>Nacebus cum viginti quinque Arabum casus.</i>	481.	<i>Norma magistratus & legislatorum.</i>	3.
<i>Nadab & Abiu, Aaronis filij combusti.</i>	79.	<i>Novarum rerum studia Hierosolymis gliscunt. folio</i>	586.
<i>Nadabus rex Israelis.</i>	244.	<i>Nubes super tabernaculum.</i>	85.
<i>Nathan Davidem propria sententia damnatum, gra- uiter accusat, eiq; pœnas denunciat.</i>	198.	<i>Nulla fides, pietasq; ne in scero quidem.</i>	381.
<i>Naula & cinnyra.</i>	227.	<i>Numerus Iudæorum è Babylone profectorum.</i>	312.
<i>Nauigatio & iter Vespasiani.</i>	849.	<i>Numen deserto Saulo ad Davidem commigrat, qui pro phetare incipit.</i>	163.
<i>Nearda Nisibis Babylonia urbes.</i>	539.		
<i>Necmias concessa potestate, populum ad restituenda mœnia & templum hortatur.</i>	318.	O.	
<i>Neglectus cultus diuini omnium malorum causa. folio</i>	239.	<i>Obasue Soba.</i>	180.
<i>Nephanus.</i>	211.	<i>Obades rex Arabum.</i>	477.
<i>Nemroth primus Tyrannus turrim Babylonicam ex- adificat.</i>	12.	<i>Obedas rex Arabum.</i>	391.
<i>Nero imperator.</i>	577.	<i>Obedias centum Prophetas absconditos sustentat. fol.</i>	248.
<i>Nero tyrannus.</i>	577.	<i>Oboda defuncto Aeneas in Arabum regnum succe- dit.</i>	482.
<i>Nebula in templo.</i>	228	<i>Obediam Elias Regi aduentum suum nunciare iubet.</i>	248.
<i>Nicolaus Herodem & Archelaum excusat.</i>	514.	<i>Obedientia erga magistratum.</i>	103.
<i>Nicolaus Syllaum accusat & Herodem excusat. folio</i>	485.	<i>Octodecim millia Iudæorum in Syria ingulata 60000. in Aegypto perempta.</i>	867.
<i>Nicolaus Historiographus regis Adadi eiusq; cū Da- uide belli meminit.</i>	193.	<i>Odium filij in patrem proditur.</i>	477.
<i>Nicolaus Damascenus ab Herode ad Casarem dimissus</i>	482.	<i>Officium Iudicum.</i>	105.
<i>Nicolaus coram Agrippa pro Iudæis verba facit. folio</i>	464.	<i>Officia à Davide distributa.</i>	210.
<i>Nicolaus Damascenus de arca Noe.</i>	10.	<i>Oges Rex cum exercitu trucidatur.</i>	97.
<i>Nicolaus Damascenus.</i>	382.	<i>Ochozias grauiter prolapsus decumbit, oraculum con- sulit, & ab Elia reprehenditur.</i>	259.
<i>Nicolaus Damascenus accusationem à Rege ceptam persequitur.</i>	498.	<i>Ochozias Achabifilius rex Israelitarum.</i>	258.
<i>Nicolaus ea tantum attingit qua ad Herodis gloriam pertinent, facinora aut alia specie afficta fucat, aut quantum potest occultare studet.</i>	475.	<i>Ochozias absque liberis decedens, Ioramo fratri succe- denti locum facit.</i>	295.
<i>Nicolaum Herodes quid Romæ amici sentirent de eius filijs interrogat.</i>	487.	<i>Ochozia Regis Hierosolymitani mors & sepultura.</i>	268.
<i>Nicanor populo nisi Iudam sibi traderent, se templum euersurum minatur.</i>	360.	<i>Ochozia milites attrahendi causa missi ab igne consu- muntur.</i>	259.
<i>Nicanor hostem dissimulans, dolo Iudam intercipere conatur.</i>	360.	<i>Octauius Augustus Iulio successit.</i>	632.
		<i>Olda prophetissa à Iosia consulitur.</i>	288.
		<i>Olympij Ludi.</i>	472
		<i>Omnis beneuolentia iusque natura calumnijs cedit.</i>	619.

Omnia

I N D E X.

*Omnia Græcorum noua: apud Aegyptios autem atq;
Chaldaos & Phoenicias res gesta antiquissimam ha-
bent memoria traditionem.* 873.
*Onias Pontifex Aegypti, regem non soluendo tribu-
tum, ad iram commouet.* 342.
*Onias annuente Ptolemao in Aegypto oppidum &
templum condit.* 870.
*Onias Apollonij vitam oratione promeruit. folio
929.*
*Onias non acquiescens petitioni Iudeorum lapidatur.
399.*
*Onias Pontificis filius in Aegypto templum Hieroso-
lymitano simile extruit.* 359.
*Onias Pontifex, qui & Menelaus, à rege abducitur.
359.*
Onias Iaddi filius Pontifex Hierosolymis. 331.
*Onias & post eum Simon filius Pontifex. folio
347.*
*Onias, Pontificis Onia filius, in Aegypto templum
adificare molitur.* 368.
Onias Pontifex ad Ptolemaum effugit. 615.
Onia templum in Aegypto extructum. 871.
Lupus Iudeis templum claudit. 871.
Opinionis Lysimachi depulso. 894.
Opera Dei. 908.
*Ophir & Phinees cum 30000. cadunt, & arca in ho-
stium potestatem deuenit.* 146.
Oppida refugij. 102.
Oppida curuum. 235.
*Oppugnatio Ierusalem à Dauide suscipitur. folio
189.*
*Optimates Iudeorum Phasaclum & Herodem accusa-
tum veniunt.* 633.
*Oraculum à Ioanne petitur quod tamen negligitur.
297.*
Oratio serui Abrahami & Rebecca. 25.
*Oratio Solomonis qua primum Deo pro acceptis benefi-
cijs gratias agit, & ut in posterum eum conseruet,
precatur.* 229.
*Oratio Davidis in Iebosthi interfectores acerrima, pœ-
naq; illis irrogata.* 189.
*Oratio Abrahami ad Isacum ante mactatum. folio
23.*
Ordo castrorum cum tabernaculo. 85.
Ordo fabrorum lignariorum in Libano. 224.
*Ordo cæmentariorum & aliorum operariorum. folio
224.*
*Ordinis & communium legum amatores mansuetudi-
ne atque virtute præstant.* 905.
Origo legum Iudaicarum. 915.
Origo Legum apud Græcos. 906.
Origo nominis omnium rerum. 5.
*Orodes rex Armenia. Antiochus rex Comagena.
521.*
Oronna Iebuseus. 213.
Oronna arcam Dauidi donat. *ibid.*
Ornamenta Solomonis regia. 231.
*Orphonas Iebuseus ciuis Hierosol. amicus Davidis. fol.
190.*
Osarsiphus postea Moses vocatus. 890.
Osarsiphus Dux Auaris. 889.
Osea impietas & pœna. 279.
Ossa humana per templum sparsa. 319

*Oza Dei arca manum admouens è vestigio expirat.
191.*
*Ozias vocationem suam transgressus, punitur lepra,
ob quam urbe cedere cogitur.* 277.
Ozias rex Iuda. 276
*Ozia expeditio & urbis per eundem restauratio. folio
276.*
Ozia diuitia & exercitus. 276.

P.

P*acorus equites Antigono in Iudæam mittit. 419*
*Pacorus Parthorum dux urbem ingressus Phasae-
lo, ut legatus iret ad Barzapharnem suadet. fol.
420.*
Pocori dolus & insidia. 635.
Palatium Tiberiade ab Herode extructum. 589.
Palatium Tiberiade incensum. 589.
Palastina à Philistino nominata. 14.
*Palastini Sauli filiorumq; corpora crucibus affigunt.
183.*
*Palastini in Dauidem signa mouentes partim occidun-
tur, partim in fugam vertuntur.* 190
*Palastini ingenti exercitu multis consociatis Hebræos
inuascerant.* 191.
Palastini in Hebræos bellum parant. 178
*Palastini Hebræorum regionem populantur. folio
158.*
Palastini terga vertunt. 165.
Palastini in Israelitas signa mouent. 158.
Palastinorum triginta millia caesa 165.
Palastinorum fuga. 191.
Palastinos Ezetias vincit. 281.
Panes propositionis. 82.
*Pamphylum mare quomodo Alexandro cesserit dū
moueret in Persas.* 62.
Paradisus. 5.
*Pharao Hebræos grauioribus operum difficultatibus
premit.* 57.
Pharao Hebræorum masculos necari edicit. 50.
*Pharaonis Aegyptiorum regis somnium noctu obla-
tum.* 40
Pharaonis somnium de septem bobus. 40.
Pharaoni prodigia exhibet Moses. 56.
Phaceias. 278.
*Pharisæi Regi non iurant, propterea mulctati Pherora
uxor pro eis mulctam persoluit, ob quod beneficium
regnum pollicentur.* 493.
*Pharisæi Alexandra Regina insinuat paulatim pro-
curatores habentur cunctisq; regijs commodis fru-
untur.* 622.
*Pharisæi administrationis regia consortes, auidi sunt
sanguinis.* 394.
Pharisæi astuti & arrogantes. 493.
Phariseorum dogma. 518.
Phariseorum in populo licentia. 392.
*Phariseorum inuidia & accusatione temeraria multi
boni trucidati.* 622.
*Phraates Parthorum rex, per insidias à Phraatace filio
sublatus.* 520.
Phraates interfectus. 520.
*Phasaclus beneuolentiam Hierosolymis habitantium
erga se auget.* 670.
Phasaclum ad saxum caput frangit. 636.

Ffffff Phasa-

<i>Phasaelus alliso ad saxum capite vitam abruptit. fol.</i>		<i>Petronius ad Caium scribit.</i>	338.
422.		<i>Petronius Iudais se Caio scribere velle pollicetur, eosq.</i>	
<i>Phasaelus & Herodes Antipatri filij.</i>	630.	<i>ad agriculturam adhortatur.</i>	537.
<i>Phasaelus Parthum & ciuitate & hospitio cum quin-</i>		<i>Petronium Caius in Syriam mittit, eiq. ut Iudeos eius</i>	
<i>gentis equitibus recipit.</i>	635.	<i>statuam in templo Dei collocare abnuentes exerci-</i>	
<i>Phasaelus Felicem superat, Hyrcanog. ingrati probri.</i>		<i>tu inuadat mandat.</i>	536.
<i>obijcit</i>	633.	<i>Petronio Iudai Tiberiadem occurrunt, supplicantes</i>	
<i>Phasaelus turris & oppidum.</i>	412.	<i>ne sacratam urbem vetitis imaginibus pollueret.</i>	536.
<i>Phasaeli turris.</i>	650.	<i>Pheroras Herodi, se Cypron alteram ipsius filiam du-</i>	
<i>Phasaeli ciuitas.</i>	650.	<i>cturum pollicitus, non stat promissis.</i>	476.
<i>Phasaeli Reipub. forma.</i>	410.	<i>Pheroras Herodis filiam sibi in coniugium oblatam pro-</i>	
<i>Phasaelo Antigonus pro remedio venenum mittit.</i>		<i>pter ancillam propriam fastidit.</i>	475.
422.		<i>Pheroras Herodem, dum illum ardentem amare Gla-</i>	
<i>Parthi Hierosolymitanorum bona diripiunt, & Ma-</i>		<i>phyram dicit, vehementer commouet.</i>	476.
<i>risam urbem euertunt.</i>	422.	<i>Pheroras Herodi se causam perturbationum fuisse in-</i>	
<i>Parthi Herodem quoque comprehendere cogitant, ipse</i>		<i>genae fatetur, & fratri Alexandro reconciliatur.</i>	480.
<i>verò re cognita, ipsorum manibus effugit.</i>	421.	<i>Pheroras ac Salome Alexandrum & Aristobulum</i>	
<i>Parthi Antigonum regem constituunt.</i>	636.	<i>apud Herodem accusant.</i>	467.
<i>Parthi Hyrcano, & Phasaelo insidias struunt. folio</i>		<i>Pheroras atra veste instructus cum lachrymis ad pedes</i>	
420.		<i>Herodes accedit, ac veniam petit.</i>	657.
<i>Parricidium publica vita ac natura iniuria.</i>	499.	<i>Pheroras, mediante Archelao Herodis iracundiam</i>	
<i>Placidus contra Iosephum.</i>	598.	<i>mitigat.</i>	658.
<i>Plantarum ante quartum annu fructus prohibiti. 106</i>		<i>Pheroras moritur, & Hierosolymis sepelitur.</i>	664.
<i>Pascha decima quarta Aprilis dies.</i>	82.	<i>Pheroras Solomones hoc esse commetum ait, quae tamē</i>	
<i>Pascha celebratur.</i>	315.	<i>vehementer negat.</i>	472.
<i>Paschatis celebratio.</i>	289.	<i>Pheroras à mulieribus deceptus.</i>	492.
<i>Pasio septem filiorum & matris.</i>	918.	<i>Pheroras uxorem dimittere recusat.</i>	493.
<i>Patricida.</i>	285.	<i>Pherora Herodis fratri Caesar tetrarchiam concedit.</i>	
<i>Pauimentum ianuae, omniaq. alia templi auro illita.</i>		457.	
226.		<i>Pherora liberti uxorem veneficijs accusant.</i>	495.
<i>Pax nummis redimitur.</i>	277.	<i>Pherora coniunx quid cum veneno sit actum, ingenuè</i>	
<i>Pax tempore Iosaphati.</i>	254.	<i>fatetur.</i>	665.
<i>Phoenices & Cadmus Gracarum literarū inuentores</i>		<i>Pilatus signa cum Caesaris effigie in urbem infert, quae</i>	
873.		<i>dum populus acriter instat, Caesaream transfert.</i>	
<i>Phenicum de Iudeorum antiquitate testimonium. fo.</i>		521.	
883.		<i>Pilatus apud Vitellium accusatus Romam mittitur.</i>	
<i>Præda populo distributa.</i>	119.	523.	
<i>Præcatio Iosaphati in templo Hierosolymitano pro vi-</i>		<i>Pilatus inducturus aquas Hierosolyma seditionē com-</i>	
<i>ctoria obtinenda.</i>	258.	<i>citat.</i>	521.
<i>Præcatio Esdra pro Leuitis qui duxerant exterar. fol.</i>		<i>Pietas Iothani.</i>	278.
317.		<i>Pietas Iosaphati.</i>	254.
<i>Præda ex bello capta.</i>	193.	<i>Pictores & plasta Deorum multitudinis autores.</i>	913.
<i>Præcatio Solomonis ad Deum.</i>	228.	<i>Pignus.</i>	109.
<i>Precibus & sacrificijs Noe Deum propitium reddit. 10</i>		<i>Pij Israelitæ redeunt ad Roboamum.</i>	239.
<i>Præda diuisio.</i>	123.	<i>Pincerna somnij explicatio.</i>	39.
<i>Prælium inter Antigoni milites & Iosephum Hero-</i>		<i>Piorum doctorum in hac vita conditio.</i>	253.
<i>dis fratrem.</i>	638.	<i>Pyræus Atheniensis portus.</i>	455.
<i>Prælium inter Absalomum & Ioabum.</i>	205.	<i>Pistoris somnium.</i>	39.
<i>Prælectio legis Mosæica.</i>	318.	<i>Pistoris somnij enodatio.</i>	40.
<i>Præfecti & Duces Salomonis.</i>	222.	<i>Pythium templum ad Herode extructum.</i>	472.
<i>Premium piorum doctorum.</i>	254.	<i>Pythionissa Saulum ut mensa apposita vires resoueret,</i>	
<i>Premium obedientium legi.</i>	910.	<i>adigit.</i>	180.
<i>Præfagium de Moße.</i>	50.	<i>Philippus Herodis filius.</i>	513.
<i>Pecunia corruptus Iudex.</i>	417.	<i>Philippus, Iacimi filius.</i>	596.
<i>Pella diruta.</i>	393.	<i>Philippus ab Antiocho supplicio affectus.</i>	359.
<i>Pegmatum fabricatio.</i>	856.	<i>Philippus Herodis frater vir modestus & amator quie-</i>	
<i>Pentecoste.</i>	420.	<i>tis moritur.</i>	525.
<i>Per tribus & familias sortitio.</i>	154.	<i>Philippi, Iacimi filij periculum.</i>	587.
<i>Per 40. dies & 40. noctes in monte Sinai Moyses mora-</i>		<i>Philippi ditio Syriæ attributa.</i>	529.
<i>tur.</i>	71.	<i>Philo Iudeorum legatus à Cesare repulsus causam Deo</i>	
<i>Pestilentia Hierosolymis grassatur.</i>	449.	<i>committit.</i>	566.
<i>Petra ciuitas Arabia.</i>	636.	<i>Philostratus.</i>	302.
<i>Petronius prius de Caij morte literas, quàm de neces-</i>			
<i>si ipsi inferenda accipit.</i>	539.		Phineas

I N D E X.

<i>Phineis uxor Ioachaben parit & moritur.</i>	147.
<i>Phinea ad Rubenitas oratio.</i>	124.
<i>Phinees Zambriam & Chosbi uno ictu transfigit.</i>	101.
<i>Phison, siue Ganges.</i>	5.
<i>Phistion apud Dacos.</i>	519.
<i>Primus vini potentiam pradicat.</i>	309.
<i>Primitia frugum.</i>	82.
<i>Primogenitus ius suum retineat.</i>	108.
<i>Principes Israelitarum ingentem vim auri, argenti, aris & gemmarum ad templi structuram conferunt.</i>	217.
<i>Principum tribuum sacrificia & dona.</i>	80.
<i>Priscorum Vita quam obrem prorogata, nunc non per aquæ.</i>	11.
<i>Polybius Megalopolita de Scopa copiarum Ptolemao duce.</i>	341.
<i>Pollio & Sameas Pharisei apud Herodem in principuo honore.</i>	433.
<i>Pompeius templum oppugnare parat.</i>	402.
<i>Pompeius Hierosolyma oppugnat.</i>	402.
<i>Pompeius multas praeclaras ciuitates ab imperio Iudaorum liberat.</i>	626.
<i>Pompeius in Aristobulum mouet.</i>	401.
<i>Pompeius Romano simul exercitu & Syriorum instructus Aristobulum petit.</i>	624.
<i>Pompeius in Syriam venit, eique Aristobulus insigne donum mittit.</i>	400.
<i>Pompeius templum ingressus nihil attingit.</i>	folio 403.
<i>Pompeius illos qui maxime belli causa fuissent, securi percussit.</i>	626.
<i>Pompeius Hyrcano pontificatum reddit.</i>	403.
<i>Pompeius una cum suis comitibus sanctum sanctorum ingreditur.</i>	625.
<i>Pompeius in urbem venit, eique regia domus traditur: Aristobulus cum suis in templum concedit.</i>	625.
<i>Pompeius fossamque vallemque replet, ac diem septimum obseruat.</i>	625.
<i>Pompeius urbem qua ex parte facilior esset accessus, explorat.</i>	624.
<i>Pompeius Hierosolyma obsidione cingit.</i>	624.
<i>Pompeius aggeri turres imponit.</i>	625.
<i>Pompeius cum suis in sanum irrumpit.</i>	625.
<i>Pompeij continentia.</i>	625.
<i>Pæna serpentis.</i>	6.
<i>Pæna furti iuxta legem Moysis.</i>	462.
<i>Pæna talionis.</i>	110.
<i>Pæna criminum qua furore capti Iudæi contra gentiles ausi fuerunt.</i>	866.
<i>Pæna vim inferentis virgini.</i>	909.
<i>Pæna Solomoni immittenda, ob Deos alienos receptos.</i>	236.
<i>Pæna mulieris pro virgine desponsata, talis postea non inuenta.</i>	108.
<i>Pænitentia populi.</i>	87.
<i>Pontius Pilatus Iudaorum praeses.</i>	520.
<i>Pontificis aurea corona triplex.</i>	77.
<i>Pontificis ornatus.</i>	75.
<i>Pontifices apud Iudæos à duobus millibus annis de nominati filij à patre conscripti sunt.</i>	875.
<i>Pontifices Hierosolymitani.</i>	295.
<i>Pontifices in uniuersum octuaginta tres.</i>	582.
<i>Pontificum in populo Iudaico numerus & ordo.</i>	582.

<i>progenies Aaron.</i>	582.
<i>Pontificum cum sacerdotibus dissidium.</i>	579.
<i>Populus in profeucham conuenit.</i>	602.
<i>Populus Israeliticus Deum de monte Sinai loquentem audit.</i>	70.
<i>Populus à Roboamo onerum mitigationem petit.</i>	folio 237.
<i>Populus in proposito creandi Regem pertinaciter perseuerat.</i>	152.
<i>Populum Rex dimittit.</i>	230.
<i>Popedius apud Casarem à Timidio delatus.</i>	546.
<i>Porticus praealta superuallem extructa.</i>	460.
<i>Porticus ante templum.</i>	225.
<i>Post diuturnam ac continuam siccitatem repente imber decidit.</i>	538.
<i>Postremum capitulum contra quorundam derogationes & maledicta.</i>	887.
<i>Potentia ad salutem data.</i>	46.
<i>Potipharis uxor de concubitu Iosephum sollicitat.</i>	folio 37.
<i>Proceres Hebraorum Hebronem ad Dauidem conueniunt, cumque Regem declarant.</i>	189.
<i>Profunditas fundamentorum templi.</i>	225.
<i>Perfuga Iudæi in arce ab Antiocho auxilium petunt.</i>	375.
<i>Progenies filiorum Gomar.</i>	13.
<i>Progenies filiorum Iamani.</i>	13.
<i>Progenies Chananaeorum.</i>	14.
<i>Prophetia contra Basanem regem.</i>	245.
<i>Propheta ad Ieroboamum missus per mendacium reducitur.</i>	239.
<i>Prophetarum oracula veneranda.</i>	256.
<i>Propositio quam tractandam sumit Iosephus.</i>	875.
1. <i>Ptolemaus Lagi.</i>	898.
2. <i>Ptolemaus philadelphus.</i>	878.
3. <i>Ptolemaus Euergetes.</i>	898.
4. <i>Ptolemaus Philometor.</i>	898.
5. <i>Ptolemaus Physcon in Iudæos grassari desinit.</i>	898.
<i>Ptolemaus oppugnatus ab Hyrcano, sciens plurimum solum naturale valere, matrem & germanos, quos captos tenebat, in muris, ni ab oppugnatione desisteret, precipitandos locat.</i>	381.
<i>Ptolemaus Asia regnum sibi oblatum Demetrio tradendum suadet.</i>	372.
<i>Ptolemaus Philometor Alexandro genero laturus auxilium in Syriam venit.</i>	371.
<i>Ptolemaus Epiphanes rex Aegypti, in Syria Reges mouet.</i>	341.
<i>Ptolemaus fratres Ioannis una cum matre occidit.</i>	618.
<i>Ptolemaus Dorymenis filius Gorgias & Nicanor in Iudæam mouent.</i>	352.
<i>Ptolemaus à Cleopatra obfessa & expugnata.</i>	389.
<i>Ptolemaus vi expugnata.</i>	389.
<i>Ptolemaus Lathurus rex Aegypti à matre Cleopatra è regno eiectus Ptolemaidenfibus auxilio venit.</i>	388.
<i>Ptolemaus Sepphorim aggreditur.</i>	389.
<i>Ptolemaus eiectus ex Aegypto.</i>	390.
<i>Ptolemaus Mennæus pecunia mulctatus.</i>	401.
<i>Ptolemaus Asochim Galilææ oppidum vi capit.</i>	folio 389.
<i>Ptolemaus Philadelphus.</i>	2.

I N D E X.

Ptolemæus ut maiorem terrorem Iudæis incuriat, humanas carnes coquere iubet. 389.
Ptolemæus Herodis militum Dux interfectus. folio 640.
Ptolemæus Præfectus interficitur. 427.
Ptolemæus à Ptolemæo obsessa. 388.
Ptolemæi. 232.
Ptolemæi erga Hyrcani matrem ac fratres crudelitas. 617.
Ptolemæi Epiphanis filij, philometor & physcon. folio 348.
Ptolemæi sumptus & diligentia in templi donatione collata. 338.
Ptolemæi filius minorem Antigonij filiarum coniugio suo copulat, ob eamque causam à patre occiditur. 628.
Ptolemæo à genero insidia structa qua etiam de causa filia ab eo abstracta, Demetrio promittitur. folio 372.
Publius Petronius Dorienſibus, ut eos qui Casari statuum posuerint sibi mittant, scribit. 563.
Pueri leges edificant. 105.
Puerorum constantia. 925.
Puerpera leges. 83.
Pugna inter Antiochum & Hyrcanum Hierosolymis in foro commissæ. 634.
Pugna Hierosolymis inter Antigonum & Herodem. 420.
Purificationes corporum. 900.
Purificationes in sacrificijs. 909.
Puteus. 110.
Phruræ festæ. 327.
Pseudalexander 514. Romam peruenit, 515. Casari imponere non potest. ibid.
Pseudopropheta ex Aegypto Iudæos in Oliueti monte prodit. 578.
Pseudopropheta placentia prædicunt. 255.

Q.

Q*uadragesima dies & noctes Moyses ieiunat.* folio 71.
Qualis uxor sacerdoti ducenda. 84.
Quando adificatio templi sit incepta. 225.
Quando potissimum Deus auxilium afferre soleat. 60.
Quando & quomodo iuramentum seruandum. folio 129.
Quando Iosephus volumen hoc conscripserit. folio 584.
Quare Tiberius potestates semel constitutas non facile mutauerit. 529.
Quare Moyses Israelitas non duxerit per Palestinam. fol. 60.
Quas urbes Iudæi receperint inhabitandas. folio 627.
Quatuor millia militum à Ioanne ad Iosephum deficiunt. 607.
Quatuor reges trucidati. 120.
Quatuor Paradisi fluuij. 5.
Qua in templo posita fuerunt. 902.
Qua hosti potissimum in militia opponenda. 150.
Qui homines immundi. 83.
Qui homines ad sacerdotium euecti. 908.

Qui homines Caij necem iniquo animo tulerint. 552.
Quid potissimum ex huius historia lectione peri debeat. 2.
Quid Græcorum prudentissimi de DEO sapuerunt. 906.
Quidam rerum fastigium affectant. 560.
Quinque reges Sodomitarum. 17.
Quinquaginta Iudæorum millia Seleucia occisi. folio 544.
Quirinus Syria censor. 517.
Quirinus ut ciuium facultates percenseret, & Archelæi pecunias in suam potestatem redigeret, in Iudæam venit. 517.
Quirinus in Syriam à Casare ut intra populis redderet mittitur. 517.
Q. Pompeius Consul cum alijs quibusdam ad Claudium peruenit. 560.
Quintilius Varus Syria Præfectus. 497.
Quintiliam Caius torquere iubet, qua nihil fatetur, sed à Popedio muneribus affecto absoluitur. 546.
Quomodo Iacobus cum tota progenie ad filium migravit. 47.
Quomodo Iudæi Iudæam occuparint, & urbem Hierosolyma adificarint. 894.
Quando Hierosolyma expugnata. 431.
Quomodo Abrahamus Assyrios aggressus tam captiuos quam reliquam prædam victor reduxit. 18.
Quomodo Moyses populum ex Aegypto in Sinam montem eduxit. 63.
Quomodo Esau & Iacobus Isaci filij diuiserunt habitationem, & quod Esau Idumæa, Iacobo Chananæa contigit. 34.
Quomodo Deus Sodomitarum gentem excidit flagitijs eorum offensus. 19.
Quomodo Imperatores & Magistratus colendi. folio 900.
Quomodo è Chatura Abrahamo nupta Trogloditarum gens provenit. 24.
Quomodo Iosephus Iacobi filiorum natu minimus propter somnia futura sua felicitatis prænuncia in fratrum inuidiam incurrit. 34.
Quomodo Moyses duce Aegyptum reliquerunt. 59.
Quomodo Iosephus in Aegyptum venditus à fratribus illustris ibi factus est, & fratres tandem in sua potestate habuit. 35.

R.

R*abatha obsidione cingitur.* 196.
Rachel ex partu moritur. 33.
Rachel insigni forma prædita. 28.
Rachel parentis Deos aufert. 30.
Rachel Iacobo Balam adducit. 29.
Rachel exploratores contegit. 115.
Raguel Mosi unam ex filiabus nuptum tradit. 55.
Raguel ad Moysen, in desertum Sinai peruenit. 68.
Raguel siue Iethro Moysis socer ex Israelitis iudices deligendos consulit. 68.
Rapaces conuocato Ezecia in colloquium, deditiorem suadet. 283.
Ratio affectus domina. 930.
Ratio principatum passionis obtinet. 918.
Razarus cum Adero hostis Solomonis. 236.
Rebellio Antiochiensium & ultio subsecuta. 374.
Reci-

I. N D E X.

Recitatio beneficiorum Herodis in filios collatorum. 668.
Reconciliatio inter Herodem & filios facta. 653
Rex Arabum Antiochi milites ex improviso innu-
dit. 621.
Rex Hierosolymitarum in Gabaonitas mouet. 20.
Rex cognito fratrum Iosephi aduentu letatur. 47.
Rex & populus iuramento ad Dei cultum astringitur.
 271.
Regis Persarum mandatum, ut nemo è domesticis in-
uocatus eum accederet. 321.
Regis erga Iudeos liberalitas. 334.
Regis ad septem fratres adhortatio. 924.
Reges pastores vocati. 878.
Regum Aegyptiorum cum pastoribus pacta. 879.
Regia Herodis. 864.
Regia Ieroboami. 238.
Regia ab Iudeos obfessa. 510.
Regia litera pro Iudeorum incolumitate. 326.
Regina domus, aliq. aula. 231.
Regina callidum contra Antigonom consilium. 619
Reformatio cultus Dei. 281.
Reipublica forma Hierosolymis instituta. 315.
Religio in Israelitico populo renouata. 245.
Repetitio preceptorum legis. 910.
Res immunda. 83.
Responsam diuinum ad Iosue preces. 118.
Responsum Syris legatis datum. 251.
Responsio Eleazari ad Ptolom. literas. 235
Responsio ad obiectionem de Asini capite. 900.
Restauratio cultus diuini. 271.
Rixa muliebres. 475
Roboamus pro scutis & Clypeis aureis parem arcorum
numerum facit. 242.
Roboamus moritur, eiq. Abias in regno succedit. fol.
 242.
Roboam apostatas vi retracturus à proposito abstinere
iubetur. 238.
Roboami urbes munita. 239.
Roboami uxores & liberi. 239.
Romanus exercitus hybernatum dimissus. 425.
Roma rumor Tiberium esse incolumen spargitur. folio
 533.
Romani ex magnis diuitijs non minimam partem in
ruinis inueniunt. 855.
Romani urbe ac victoria potiuntur. 845.
Romani consilij fortitudinem & obstinatum contem-
ptum mortis admirantur. 869.
Romani totam funditus eruunt ciuitatem ac templū.
 848.
Romani cloacas rimantes & sepulchra eruentes, mul-
tas opes inueniunt. 847.
Romani pugnam expectant. 869.
Romani vincunt & Aristobulum cum filio Romam
perducunt. 627.
Romanorum in Iudeos humanitas. 614.
Romanorum gloria minuitur si quantum pro Hieroso-
lymis desudauerint aliquid derogatur. 613.
Romanorum de Iudeis triumphus. 614.
Romanorum notitia sero ad Græcos peruenit. folio
 877.
Romanorū erga Iudeos magnanimitas & modestia.
 900.
Ruben ad Iosephum pro se & fratribus depulsio. 42.

Ruben noctu venit ad puteum. 36.
Ruben fratris necem remoratur. 35.
Ruben Iosephum in puteum proyiciendum ibique neca-
dum suadet. 36.
Rubenitarum responsio. 124.
Rufus & Gratus Herodis exercitus Praefecti in Roma
norum partes se transferunt. 510.
Rumor vanus de Herodis morte sparsus. 437.
Ruta mirabilis magnitudinis. 858.
Ruth socrus suam ad pedes Boz cubat. 144.
Ruth in Bethlehē proficiscitur. 144.
 S.
S*Abaregia obsidione cincta.* 54.
Sabbathum. 4.
Sabbathum Iudeorum. 887.
Sabbaticus fluuius. 854.
Sabachis. 211.
Sabinus Herodis pecuniā & regiam occupaturus Hie-
rosolyma peruenit. 507.
Sabinus in corpus adacto capulo tenus gladio suamet
manu optatum interitum querit. 561.
Sabinus cum Germanis satellitibus Caesaris interfecto
res querit. 552. Asprenas frustatim lacera-
tus. 552.
Sabinus citius se contrucidaturum, quam passurum ut
imperium committatur Claudio ait. 560.
Sabini auaritia Hierosolymis ingentem seditionem in
festo Pentecostes concitat. 509.
Sabaus homo seditiosus auertit Israelitas à Dauide.
 209.
Sacra scriptura liberis à teneris unguiculis proponen-
da. 933
Sacerdotes in templo habitant & vinum non bibunt.
 886.
Sacerdotes arcā Dei, in qua decem Præcepta tabula la-
pidea inscripta asseruabantur, in suum locum depo-
nunt. 228.
Sacerdotum tribus quatuor, quarum singula plusquā
5000. hominum habent. 902.
Sacerdotum in peragendis rebus diuinis perseueran-
tia. 625.
Sacerdotum reditus. 94.
Sacra pecunia bona pars militum furto disperit. folio
 510.
Sacrificium pro gratiarum actione. 81.
Sacrificium Cain & Abel. 6.
Sacrificium mensis Octobris. 81.
Sacrificium sponte sua accenditur. 79.
Sacrificium si quis sciens peccauit. 81.
Sacrificium & precatio Samuelis. 150.
Sacrificium Pentecostes. 82.
Sacrificia & festiuitas in regni Solomonis confirma-
tione instituta. 217.
Sacrificia pro peccatis per ignorantiam commissis.
 folio 81.
Sacrificia. 78.
Sadocus & Abiatharus filios ad Dauidem mittunt.
 204.
Sadoci Pontificis genealogia. 220.
Sadduceorum opinio. 518.
Salte ciuitas ad orientem Bubostis fluminis posita.
 878.

I N D E X.

<i>Salome filiam ad effutienda & prodenda secreta coniugum colloquia pellicit.</i>	47.	<i>Samuel Deum Saulo conciliare conatur.</i>	161.
<i>Salome.</i>	514	<i>Samuel Israelitis incommoda sub regibus ferenda indicat.</i>	151.
<i>Salome & alia Herodis filios calumnijs appetunt, eoque parenti insensos reddunt.</i>	463.	<i>Samuel innocentiam suam populo testatam facit. folio</i>	156
<i>Salome mortua.</i>	519.	<i>Samuel populo peccata & ingratitude exprobrat.</i>	157.
<i>Salome male audit & uxores regia male ei volunt.</i>	476.	<i>Samuel Saulo iram Dei & regni amissionem denunciat.</i>	162.
<i>Salome hereditario odio Mariamma filios prosequitur.</i>	466.	<i>Samuelis de hostibus victoria.</i>	159.
<i>Salome & Alexas in circo clausos Iudaeos domum dimittunt.</i>	505.	<i>Samuelis anima Saulo visa bellum Palaestinis euentum praedicat.</i>	179.
<i>Salome, Alexandra cognominata, Aristobuli uxor, Alexandrum Immaum regem constituit.</i>	387.	<i>Samuelis mors & sepultura.</i>	175.
<i>Salis Aegyptios in suam potestatem redegit.</i>	878.	<i>Samuelis ad Israelitas oratio.</i>	149.
<i>Sameas populum consolatur.</i>	241.	<i>Samuelis ad salutarem Paenitentiam adhortatio. folio</i>	150.
<i>Samaritae ab edificatione templi Iudaeos prohibent.</i>	308.	<i>Samuelis propheta de rege Saul ad populum oratio.</i>	154.
<i>Samaritae templi edificationem promouere volentes reperiuntur.</i>	313.	<i>Samueli DEVS Elis & filiorum paenam ostendit. folio</i>	145.
<i>Samaritae templi edificationem impedire cogitant.</i>	313.	<i>Samuelem populi voluntas contristat.</i>	151.
<i>Samaritae Iudaeis infensi.</i>	315.	<i>Samuelem consolatur Deus.</i>	ibid.
<i>Samaritae templi & urbis restorationem impedire conantes magis promouent.</i>	314.	<i>Samuelem Deus regem creare iubet.</i>	ibid.
<i>Samaritae aliquot Galilaeos Hierosolyma petentes, interficiunt.</i>	575.	<i>Samuelem Anna Heltana coniunx genuit.</i>	145.
<i>Samaritani Tirathabe Garizim occupaturi conueniunt, quos Pilatus vincit fundit, ac in fugam compellit.</i>	523.	<i>Samuelem Deus Bethlehemi Dauidem in regem ut uirgat, mittit.</i>	162.
<i>Samaritarum & aliorum ad Cambysem scripta de templi edificatione auertenda.</i>	308.	<i>Samuelem Deus quem creaturus esset regem certiore reddit.</i>	152.
<i>Sameas à Iudicibus vnus, Hyrcano reliquisque iudicibus cadem ab Herode imminentem praedicat, cuius rei veritatem postea euentus comprobauit. folio</i>	411.	<i>Samuelem Saulus accedit.</i>	ibid.
<i>Sameas propheta Iudaeorum impietatem arguit. folio</i>	241.	<i>Sanctuarium.</i>	73.
<i>Samphe & Emmaus cremata.</i>	512.	<i>Sanctum sanctorum.</i>	73.
<i>Samson Ascalonitas aliquos trucidat, eius coniunx alteri nubet.</i>	140.	<i>Salpadi filia parentis loco hereditatem capiunt. folio</i>	102.
<i>Samson Palaestinarum fruges comburit.</i>	140.	<i>Sapientia Abrahami.</i>	16.
<i>Samson traditus Palaestinis.</i>	141.	<i>Sara Abrahamo in thalamum adducit Agar.</i>	18.
<i>Samson Asini maxilla mille viros interficit. folio</i>	141.	<i>Sara obitus Abrahami coniugis.</i>	23.
<i>Samson fontem impetrat precibus.</i>	141.	<i>Saramalla Herodis legatus ad Phraatem Parthorum regem.</i>	434.
<i>Samson Gaza portas reuulsas auferit.</i>	142.	<i>Sareptana vidua, Eliam suscipienti, oleum & farina non deficit.</i>	247.
<i>Samson natus.</i>	139.	<i>Saturninus & Volumnius Syriae praesides Herodi Arabes reconciliant.</i>	481.
<i>Samson Palaestinae virginem ducit.</i>	139.	<i>Saturninus eiusque filij moderatam sententiam proferunt.</i>	487.
<i>Samson Leonem nudis manibus discerpit.</i>	139.	<i>Saul nomen suum apud omnes Hebraeos inelytum reddit.</i>	156.
<i>Samson Thamnitis anigma proponit.</i>	140.	<i>Saul laudatur à populo.</i>	156.
<i>Samson sui roboris causam Dalale aperit, Palaestinis oculis orbatum vinctumq; abducunt.</i>	142.	<i>Saul Ammanitas & Naasen regem occidit.</i>	156.
<i>Samson cum 3000. palaestinarum moritur.</i>	143.	<i>Saulus Dauidem in satellitum assumit.</i>	163.
<i>Samson 20. annos regnat.</i>	143.	<i>Saul recensito milite in tribu Iuda triginta millia inuenit.</i>	160.
<i>Samsonis natiuitatem angelus nunciat.</i>	139.	<i>Saul Amalecitarum urbes expugnat.</i>	160.
<i>Samsonis uxor Thamnitis aperit anigma.</i>	140.	<i>Saulus Dauidi filiam Melcham siue Michol collocat.</i>	167.
<i>Samuel Saulo in itinere euentum, ut ipsius verbis fidem habeat, praedicat.</i>	153.	<i>Saulus Dauidem tollere cogitat.</i>	ibid.
<i>Samuel Saulum ad conuiuium deducit.</i>	153.	<i>Saul malignum in Dauidem animum prodit.</i>	170.
<i>Samuel Saulum obiurgat.</i>	161.	<i>Saul contra Dauidem proficisci desistit.</i>	178.
<i>Samuel Regem Saul accusat.</i>	158.	<i>Saul contra Dei mandatum & Samuelis voluntatem victimas ad altare offert.</i>	158.
<i>Samuel Saulum ex Dei mandato cum Amalecitis bellum ut gerat, commonefacit.</i>	160.	<i>Saulus à regno ventriloquos ac ariolos eiecit.</i>	178.
		<i>Saulus Palaestinos cum copiis aduentare audiens ad oraculum Dei confugit.</i>	ibid.
		<i>Saulus Pythonissam Samuelis animam exercitare iubet.</i>	ibid.
		<i>Saulus</i>	

I N D E X.

<i>Saulus Samueli de necessitate sua conqueritur, eumq. confultat.</i>	<i>ibid.</i>	<i>Sauli modestia & temperantia in regno suscipiendo.</i>	<i>154.</i>
<i>Saulus Dauidem in Gilla harentem obsidere conatur.</i>	<i>173.</i>	<i>Sauli contra aduersarios lenitas.</i>	<i>156.</i>
<i>Saulus cum filiis in Palaestinorum pugna reliquo exercitu fuso fugatoq. cadit.</i>	<i>182.</i>	<i>Sauli contra Ammanitas bellum.</i>	<i>155.</i>
<i>Saulus seipsum interficere molitur, eumq. iuuenis Amalecitas iuuat.</i>	<i>183.</i>	<i>Sauli edictum, quod Ionathas inscius violat.</i>	<i>159.</i>
<i>Saulus e subditorum conspectu sese subducit.</i>	<i>154.</i>	<i>Saulo Samuel regiam dignitatem annunciat.</i>	<i>153.</i>
<i>Saul proceras statuta.</i>	<i>154.</i>	<i>Saulum Samuel in regem ungit.</i>	<i>153.</i>
<i>Saul rex a populo declaratur.</i>	<i>154.</i>	<i>Saulum quidam comitantur, quidam vero contemnunt.</i>	<i>155.</i>
<i>Saulus asinas amissas quarit.</i>	<i>152.</i>	<i>Saulum Samuel iterum ungit in Galgala.</i>	<i>156.</i>
<i>Saul Melcham prius Dauidi nuptam alij elocat.</i>	<i>177.</i>	<i>Scabiosos ac leprosos Iudeos iuxta Lyfimachi opinionem in pelagus deiciendos, aut in loca deserta exponendos.</i>	<i>853.</i>
<i>Saulus Dauidem remittit patri.</i>	<i>164.</i>	<i>Scala Iacobi.</i>	<i>27.</i>
<i>Saulus regnauit annis 38.</i>	<i>183.</i>	<i>Scaurus trecentis talentis ab Aristobulo acceptis Hyrcanum & Arabes regione excedere iubet.</i>	<i>623.</i>
<i>Saul Iabesin auxilium promittit.</i>	<i>155.</i>	<i>Staurus Caelesyria Praefectus.</i>	<i>404.</i>
<i>Saul retinet regiam dignitatem.</i>	<i>153.</i>	<i>Scamrus Romanorum dux.</i>	<i>623.</i>
<i>Saul Dauidem timet.</i>	<i>172.</i>	<i>Scytharum & Sarmatarum impetus in Romanos.</i>	<i>854.</i>
<i>Saulus Achimelecho, quod Dauidem armis atq. com- mentu instruxerit, exprobrat.</i>	<i>172.</i>	<i>Scythae.</i>	<i>914.</i>
<i>Saulus in Dauidem spiculum ei aculatur.</i>	<i>168.</i>	<i>Sebas.</i>	<i>211.</i>
<i>Saulus Dauidem Palaestinis interficiendum obtrude- re dolo conatur.</i>	<i>166.</i>	<i>Sebastee expugnata diruta, eiusq. habitatores abducti.</i>	<i>618.</i>
<i>Saul Dauidi filiae coniugium promittit, si sexcenta Palaestinorum capita offerat.</i>	<i>166.</i>	<i>Sebasten ciuitatem Aristobulus & Antigonus obsidio ne cingunt.</i>	<i>618.</i>
<i>Saulus clamodit Dauidem.</i>	<i>165.</i>	<i>Sebastum portum Herodes in honorem Caesaris edi- ficat.</i>	<i>497.</i>
<i>Saulus Dauidem ex satellite tribunum facit, ut sepe hostibus obiectum aliquis casus e medio tolleret.</i>	<i>166.</i>	<i>Sedecias a Hieremia petitum consilium, principum metu negligit.</i>	<i>293.</i>
<i>Saul tria milia sibi & Ionathae filio satellitu conscri- bit.</i>	<i>157.</i>	<i>Sedecias a pseudopropheta seductus.</i>	<i>292.</i>
<i>Saul Palaestinorum castrum expugnat.</i>	<i>157.</i>	<i>Sedecias ab Aegyptijs deficit.</i>	<i>292.</i>
<i>Saul Agagum Amaleuitarum regem capit, & contra Dei mandatum seruat.</i>	<i>161.</i>	<i>Sedecias noctu fuga sibi consulens, a Babylonijs capi- tur.</i>	<i>294.</i>
<i>Saul tumultum esse in castris Palaestinorum certior factus, eos adoritur.</i>	<i>159.</i>	<i>Sedecias rex Iudae ab aulicis & falsis Prophetis sedu- ctus Hieremiam non audit.</i>	<i>291.</i>
<i>Saul se peccasse fatetur, ac veniam precatur.</i>	<i>162.</i>	<i>Seditio inter Iudeos & Samaritas de templo. 333. 369</i>	
<i>Saulus Samuelem retinere volens, vestimentum eius scindit.</i>	<i>162.</i>	<i>Seditio Hierosolymis contra Herodem & Hyrcanum.</i>	<i>634.</i>
<i>Saul Dauidis absentiam sciscitatur, responso Ionathas regis animum cognoscere cupit.</i>	<i>170.</i>	<i>Seditio contra Mosem propter egestatem & seditio so- rum poena.</i>	<i>86.</i>
<i>Saul per sortes causam irati Dei perquirat.</i>	<i>159.</i>	<i>Seditio in Paschatis festo.</i>	<i>506.</i>
<i>Saul proprium filium mori paratum interficere cona- tur.</i>	<i>160.</i>	<i>Seditio alia contra Mosem.</i>	<i>93.</i>
<i>Saulus ob subitaneam tristitiam, viribus deficienti- bus in humum collabitur.</i>	<i>179.</i>	<i>Seditio in urbe Tiberiade.</i>	<i>587.</i>
<i>Saulus suam malitiam & Dauidis innocentiam agno- scit, eumq. rogat, ut ad regnum euectus ipsius fa- miliam saluam esse pateretur.</i>	<i>175.</i>	<i>Seditio aduersus Iosephum.</i>	<i>593.</i>
<i>Saul semper victor.</i>	<i>160.</i>	<i>Seditio aduersus Mosem.</i>	<i>89.</i>
<i>Saulus Dauidem collaudat, utq. bono esset animo, & ad proprias ades reuerteretur, hortatur.</i>	<i>178.</i>	<i>Seditio in populo mortuo Iosepho.</i>	<i>347.</i>
<i>Saul armatos, qui Dauidem ad se pertrahant, mittit, qui prophetare incipiunt, tandem ipse quoq. eo pro- perans, agere Prophetam incipit.</i>	<i>169.</i>	<i>Seditio in urbe inter Aristobuli & Hyrcani socios.</i>	<i>625.</i>
<i>Saulus Dauidem insequitur, eumq. circumuentum comprehendisset, nisi nuncijs reuocatus fuisset. fol. 174.</i>		<i>Seditio & defectio Tiberiensium.</i>	<i>595.</i>
<i>Saul Dauidem in Engadenorum agro querit, spelun- cam in qua Dauid cum sua cohorte delitescere in- greditur.</i>	<i>174.</i>	<i>Seditio Alexandria inter Iudeos & Gracos.</i>	<i>561.</i>
<i>Sauli ad amicos, Duces & tribules oratio, in qua Da- uidem accusat.</i>	<i>172.</i>	<i>Seditio Alexandria causa.</i>	<i>899.</i>
<i>Sauli filia Dauidis amore capitur.</i>	<i>166.</i>	<i>Seditionem Gamala Iosephus concitat.</i>	<i>596.</i>
		<i>Sedeciae mors.</i>	<i>295.</i>
		<i>Sehon Amoraeorum rex interfectus.</i>	<i>96.</i>
		<i>Selencus Gryphi filius cum Antiochio Cyziceno bellu gerit.</i>	<i>390.</i>
		<i>Selencus & Nicanor.</i>	<i>920.</i>
		<i>Semeis veniam consequitur.</i>	<i>208.</i>
		<i>Semeis quomodo puniendus.</i>	<i>218.</i>
		<i>Semeis in Dauidem iniuria.</i>	<i>202.</i>
		<i>Semei poena & mors.</i>	<i>220.</i>
		<i>Semen mulieris (hoc est Christus) conteret caput ser- pentis.</i>	<i>6.</i>

I N D E X.

<i>Senacheribi iuramentum & eius violatio.</i>	283.	<i>Simon in cloacam sese demittit, eam suffodit, ac tuto emergere posse sperat.</i>	850.
<i>Senatus consultum Rom. de societate & amicitia Iudaorum.</i>	361.	<i>Simon Giora filius.</i>	862.
<i>Senatus consulta & decreta Iulij Caesaris de honoribus, privilegijs, praecipientijs, libertatibus & immunitatibus Iudaorum.</i>	412.	<i>Simon Ionatha frater Bethsuram occupat.</i>	375.
<i>Senatus Claudio suadet ut imperium delatum resignet.</i>	558.	<i>Simon Ionatha frater conuocato in templum populo, se patris ac fratrum vestigia sequuturum pollicetur.</i>	378.
<i>Senatus populusq; Caij trucidatores quarit.</i>	554.	<i>Simon Ionathan Absalomi filium Ioppen, ut habitatores inde egeret, mittit.</i>	378.
<i>Senex quidam uxorem suam cum septem liberis iugulat, postremo seipsum quoq; praecipitat.</i>	427.	<i>Simeon & Leui Sicimitas contrucidant.</i>	33.
<i>Seniorum consilium salutare.</i>	237.	<i>Simon Ionatha frater Ioppen occupat.</i>	376.
<i>Sententia in filios Herodis.</i>	660.	<i>Simon Hierosolymorum arcem expugnat.</i>	379.
<i>Septem viri à Sauli progenio ad supplicium Gabaonitis traduntur.</i>	210.	<i>Simon à Romanis capitur.</i>	856.
<i>Septum circa templum.</i>	227.	<i>Simon proditor patria.</i>	920.
<i>Septem fratrum ad Antiochum oratio.</i>	924.	<i>Simon legisperitus regem criminatur, qui dum veniam precatur, eidem reconciliatur.</i>	565.
<i>Septuaginta interpretes.</i>	2898.	<i>Simon satelles Iosephum excitat.</i>	593.
<i>Sepultura Davidis splendida.</i>	218.	<i>Simon obruncatur.</i>	511.
<i>Sepphoris & Tiberias maxima Galilaorum urbes.</i>	605.	<i>Simonem Iosephus per indias capit & abducit.</i>	604.
<i>Sephoritarum discrimen.</i>	587.	<i>Simon Boethi filius in Theophili Pontificis locum surrogatur.</i>	562.
<i>Sephoris capta eiusq; incola sub hasta venditi.</i>	512.	<i>Simon Herodis seruus.</i>	511.
<i>Sephoris Galilaea caput.</i>	519.	<i>Simon insidijs Ptolemai generi sui captus & interfertus.</i>	617.
<i>Seron Caelesyria praefectus in Iudam mouens ab eo fugatur.</i>	352.	<i>Simon Camithi filius Pontifex.</i>	520.
<i>Scenopegiae festum.</i>	230.	<i>Simonis aduersus Iosephum consilium.</i>	596.
<i>Spectacula Caesarca celebrata.</i>	850.	<i>Simonem & Ioannem & alios numero septingentos viros Titus ad Italiam portari praecipit.</i>	855.
<i>Seth Adami filius vir optimus.</i>	8.	<i>Syri cum Ammanitis in Dauidem mouent.</i>	196.
<i>Sautia Herodis.</i>	656.	<i>Syros obtectos Elifaeus in Samariam ducit, eos, suadente Ioram liberaliter ac splendide eos tractatos, remittit.</i>	262.
<i>Sex. Casari Herodes pecuniam numerat, Caelesyria praefectus Hierosolymam uadit, sed Antigoni patris & Phasaeli fratris hortatu obsidionem soluit.</i>	412.	<i>Sissera cum suo exercitu trucidatur.</i>	132.
<i>Sex. Caesar ad Hyrcanum, ut Herodem absolueret, scribit.</i>	411.	<i>Sisares siue Sissara praefectus exercitus.</i>	131.
<i>Sex. Caesar administrator Syriae.</i>	410.	<i>Socrates ciues Atheniensis.</i>	913.
<i>Sextus frater acriter increpat Antiochum.</i>	928.	<i>Societas Davidis & Iromi.</i>	190.
<i>Sexti fratris magnanimitas.</i>	928.	<i>Sodomitas Deus excacat.</i>	20.
<i>Sextum Casarem Bassus dolo necat.</i>	631.	<i>Sodomitarum clades ab Assyrijs accepta.</i>	17.
<i>Sibaheri falso accusari opibus potitur.</i>	202.	<i>Sodomitarum flagitia.</i>	19.
<i>Sibylla de Babylonica turri vaticinium.</i>	12.	<i>Sohemus ab Herode beneficiis ornatus.</i>	447.
<i>Siclus.</i>	78.	<i>Sohemus propter Mariammen Herodi suspectus interficitur.</i>	448.
<i>Sicarij.</i>	579.	<i>Sohemus mandata regia effutit.</i>	447.
<i>Sicarij noua calamitates autores.</i>	870.	<i>Solim motus consistit.</i>	120.
<i>Sicima pascuis percommoda.</i>	35.	<i>Solyma postea Hierosolyma vocata.</i>	18.
<i>Sicimite profugi in petra comburuntur.</i>	136.	<i>Solomon Chananaorum reliquias tributa pendere cogit.</i>	233.
<i>Siccitas diuturna & sterilitas in Iudaea.</i>	453.	<i>Solomon utrumq; puerum secari mandat.</i>	222.
<i>Sideritis.</i>	77.	<i>Solomon ex sermone & gestu mulierum matrem infantis vini agnoscit.</i>	222.
<i>Signa legis.</i>	105.	<i>Solomon post obitum Davidis rex Israelis.</i>	219.
<i>Significatio tabernaculi fabricae & sacerdotis ornatus.</i>	77.	<i>Solomon ab Iromo fabros & operarios petit.</i>	224.
<i>Silas Agrippae prioris fortuna aduersitates in memoriam reuocans, eum offendit ut vinctum in ipsius patriam ad seruandum miserit.</i>	564.	<i>Solomon Tyrio Regi enigmata quadam explicat.</i>	231.
<i>Sila Regis satellitum praefectus.</i>	69.	<i>Solomon coniurationum modos, quibus Damones fugantur, conscripsit.</i>	223.
<i>Silam Agrippa ex carcere accersit, qui indignatione non dissimulans in custodia relinquitur.</i>	564.	<i>Salomon sapientiam à Deo petens tantum, & diuitias consequitur.</i>	221.
<i>Silonis à Iudaeis pecunia corrupti dolus.</i>	639.	<i>Solomon populum ad laudes Dei, gratiarum actionem & preces hortatur.</i>	229.
<i>Syllaeus capitis damnatus.</i>	486.	<i>Solomon Iromo ingentem frumenti, olei & vini numerum mittit.</i>	224.
<i>Syllaeus Arabs cum Salomen in uxorem peteret repulsam patitur.</i>	477.	<i>Solomon Reginae enigmata cum prudentia explicat.</i>	234.
<i>Syllaeus Herodem apud Casarem accusat.</i>	452.	<i>Solomon exteris matrimonio sibi iungens, seducitur.</i>	225.
<i>Syllaeum Antipater Roma apud Casarem accusat.</i>	494.		

Solomon.

I N D E X.

<i>Solomon Aegyptiorum Regis filiam ducit uxorem, regnumq; constabit.</i>	221.	<i>Templum, regia, & urbs spoliata, incensa & diruta.</i>	295.
<i>Solomon Hierosolymis muros instaurat & turres erigit.</i>	232.	<i>Templum dedicare.</i>	461.
<i>Solomon urbes aliquot condit.</i>	232.	<i>Templum adificare ceptum.</i>	312.
<i>Solomon Tyro artificem accersit.</i>	226.	<i>Templum in partes duas diuisum.</i>	225.
<i>Solomon Regina liberalitatem remunerat.</i>	234.	<i>Templum in monte Garizin.</i>	331.
<i>Salomon Dauidi ex Bethsabe natus.</i>	199.	<i>Templum quando dedicatum.</i>	315.
<i>Solomonis in templi dedicationem sacrificia.</i>	230.	<i>Templum concedente Ptolemao, in Aegypto adificatur.</i>	369.
<i>Solomonis solium ex ebore factum.</i>	231.	<i>Templi ac porticus descriptio.</i>	902.
<i>Solomonis regia tredecim annis absoluitur.</i>	230.	<i>Templi Hierosolymitani diuitie unde.</i>	406.
<i>Solomonis tempore pax viget.</i>	223.	<i>Templi vasa e Babylone Hierosolyma remissa.</i>	307.
<i>Solomonis sumptus quotidiani.</i>	223.	<i>Templi pars exterior & ima urbs capta.</i>	431.
<i>Solomonis currus & equites.</i>	ibid.	<i>Templi ministris Agrippa hymnos sacros canere permittit.</i>	581.
<i>Solomonis sapientia & prudentia.</i>	ibid.	<i>Tempus exitus ex Aegypto.</i>	59.
<i>Solomonis templum mense Octobri consecratum.</i>	228.	<i>Termini terra non mouendi.</i>	106.
<i>Solomonis victima igne caelesti absumuntur.</i>	229.	<i>Thermuthis Pharaonis filia extrahit ex flumine Mo-</i>	
<i>Solomonis classis.</i>	233.	<i>sen.</i>	51.
<i>Solomoni Deus promittit bona.</i>	230.	<i>Theophrastus.</i>	884.
<i>Solomoni pleriq; Reges exquisita munera mittunt.</i>	235.	<i>Thesaurus ad templi structuram congestus.</i>	214.
<i>Solomoni Deus in somnis oblatus, quod maxime cuperet, cum postulare iubet.</i>	221.	<i>Thesauri diuini custodes Moyses posterius.</i>	216.
<i>Solomoni iuramento regnum promittitur.</i>	215.	<i>Tiberius mathematicorum disciplinis addictior Gal-</i>	
<i>Salomen Herodes ad Alexa coniugium compellit.</i>	491.	<i>ba Romanorum principatum prae dicit.</i>	532.
<i>Somnium Nabuchodonosori, de quatuor Monarchijs mundi.</i>	299.	<i>Tiberius Caio Romanum imperium ac Tiberium fratrem commendat.</i>	533.
<i>Somnij Pharaonis enodatio.</i>	41.	<i>Tiberius Alexander Iudae praeses.</i>	574.
<i>Sosius Antigonum capit.</i>	644.	<i>Tiberius Isidis sacrificos & Idam in crutem agit, & Mundum in exilium ablegat.</i>	523.
<i>Sosius in templo coronam auream Deo consecrat, & ad Antonium proficiscitur.</i>	432.	<i>Tiberij funus.</i>	534.
<i>Stola pontificia in castello Antonia deposita.</i>	524.	<i>Tiberienses in Iosephum amarulenta dicteria iaciunt.</i>	604.
<i>Strabo.</i>	433. 406. 409.	<i>Tiberienses Iosepho bellum inferre cogitant.</i>	604.
<i>Stratonis turris & maritima Casarea nominata.</i>	35.	<i>Tigris.</i>	5.
<i>Stola pontificia in cuius potestate fuerit.</i>	460.	<i>Tigranes.</i>	395.
<i>Stola Leuitarum.</i>	227.	<i>Timotheus iterum copias contrahit, & à Iuda vincitur.</i>	355.
<i>Stirpis Achabi excisio.</i>	269.	<i>Timothei milites victi.</i>	355.
<i>Stupri poena.</i>	108.	<i>Tiro vetus regis miles Herodis sauitiam execratur.</i>	661.
<i>Susacius magnis copijs Iudaeam inuadit.</i>	241.	<i>Tiro Herodem alloquitur, & dum immodeste instat à ducibus & militibus in carcerem conijcitur.</i>	488.
T.		<i>Tiro cum trecentis ductoribus militum apud populum accusatus interficitur.</i>	488.
<i>Tabernaculum in deserto dedicatum primo die Aprilis, anno secundo exitus ex Aegypto.</i>	79.	<i>Tiro à regis tonsore & proprio filio se regi infidias struxisse accusatus.</i>	488.
<i>Tabernaculi & sacerdotum dedicatio.</i>	79.	<i>Tironem cum filio Herodes comprehendere iubet.</i>	661.
<i>Tabernaculi diuisionis significatio.</i>	73.	<i>Tyriorum annales & Menander de bello Salmanasaris contra Tyrios.</i>	282.
<i>Tabernaculorum festum.</i>	82.	<i>Tyrannides multa mala in ciuitates inuehunt.</i>	555.
<i>Thadamoira siue Palmira.</i>	232.	<i>Titus militibus agit gratias.</i>	848.
<i>Talentum 600 coronati.</i>	913.	<i>Titus fortibus militibus premia pollicetur.</i>	849.
<i>Tapfensium trucidatio.</i>	277.	<i>Titus militibus praedam largiter distribuit.</i>	849.
<i>Tharbus Aethiopum regis filia Moyses coniugium petit.</i>	54.	<i>Titus aduentus sui gratulatoria sacra celebrat.</i>	853.
<i>Tarsus Pauli patria.</i>	13.	<i>Titus per omnes Syria ciuitates magnificentissima spectacula celebrat.</i>	854.
<i>Thaumasus Causerusu potu libertatē impetrat.</i>	531.	<i>Titus Hierosolyma excidium miseratur.</i>	855.
<i>Theatrum & amphitheatrum.</i>	456.	<i>Titus Vespasiani natalem celebrat.</i>	851.
<i>Theatrum & Athletica certamina aliaq; spectacula ab Herode instituta.</i>	451.	<i>Titi ad Antiochiam aduentus.</i>	854.
<i>Theatrum.</i>	550.	<i>Titi erga populum misericordia.</i>	613.
<i>Terra aranda.</i>	106.	<i>T tormenta.</i>	924.
<i>Terramotus in Iudaea, quae circiter 10000. hominum opprimit.</i>	441.	<i>Thucy-</i>	
<i>Templum Hieros. obfessum.</i>	358.		
<i>Templum integro triennio desertum.</i>	354.		

I N D E X.

<i>Iromas Solomoni ligna promittit, eorumq. vice frumentum petit.</i>	224.	<i>Israelitarum penitentia.</i>	149.
<i>Iromi legati ad Solomonem.</i>	224.	<i>Israelitarum Palestini 4000. trucidant.</i>	145.
<i>Israelita possessionibus suis eiekti alio, traducuntur.</i>	281.	<i>Israelitis Deus contra Syros victoriam pollicetur.</i>	152.
<i>regno Chuthais dato.</i>	281.	<i>Israelitis Gabaeni fontes non tradunt.</i>	127.
<i>Israelita Obela suadente ex tribu Iuda ac Beniamitica captiuos domum remittunt.</i>	279.	<i>Israelitas Aegypti persequuntur.</i>	60.
<i>Israelita ab Ammanitis & Palestinis oppressi. fol.</i>	137.	<i>Israeliticum regnum Dauidi iterum offertur. fol.</i>	207.
<i>Israel Prophet a populo victoriam pollicetur.</i>	258.	<i>Israelitici populi ab Aegyptiis conclusi anxietas.</i>	60.
<i>Israelita copiarum partem in insidiis collocant, & ut impares paulatim pedem referunt.</i>	128.	<i>Ismael Deus exaudit.</i>	19.
<i>Israelita hostes, eorumq. idola tollere iubentur. fol.</i>	104.	<i>Ismahelem cum matre Abraham ablegat.</i>	21.
<i>Israelita Pascha celebrant, terra frugibus fruuntur, & deficit Manna.</i>	116.	<i>Issamus.</i>	211.
<i>Israelita quomodo in terra Chanaan victuri.</i>	404.	<i>Isac macandus annum agit vigesimum quintum.</i>	22.
<i>Israelita bellum omittunt.</i>	126.	<i>Isaac risus.</i>	21.
<i>Israelita a Chusarthe oppressi.</i>	130.	<i>Isaac peruenit Gerara.</i>	26.
<i>Israelita mittunt ad Gabaenos, qui fontes ad supplicium deposcant.</i>	127.	<i>Isaac Rebeccam uxorem ducit.</i>	24.
<i>Israelita a Palestinis superati.</i>	139.	<i>Isaac mittit venatum Esau.</i>	26.
<i>Israelita Samueli filiorum iniquitates commemorant, eumq. ut regem aliquem declararet, obnixè precantur.</i>	151.	<i>Isaac Abrahamo promissus.</i>	19.
<i>Israelita in deserto aqua penuria laborant.</i>	63.	<i>Isaaci ad parentem responsio.</i>	23.
<i>Israelita petitionis suae repulsam passi à Roboamo deficiunt.</i>	238.	<i>Iter per saxum coluber dictum.</i>	863.
<i>Israelita ab Ainatis fusi fugatiq.</i>	118.	<i>Izates, Monobazo fratri regni successione relicta, moritur.</i>	573.
<i>Israelita Chananaeos non vno actu deuicerunt. fol.</i>	126.	<i>Izates Deum inuocat, qui Dahas & Sacas in Parthiam regionem mittit, iisq. Vologesus cum exercitu occurrit.</i>	573.
<i>Israelita ad montem Sinā perueniunt.</i>	68.	<i>Izates ad Parthos scribit, & ut suum regem reciperent, suadet.</i>	571.
<i>Israelita in deserto 40. annis erraturi.</i>	87.	<i>Izates Iudaeis pecuniam mittit.</i>	571.
<i>Israelita sexcentos Beniamitas remocant.</i>	128.	<i>Izates ab Artabano maximis honoribus & donis affectus.</i>	572.
<i>Israelita hostium copiis terrentur.</i>	158.	<i>Izates ab Abemerigum Spasini regem missus eius filiam Samacham ducit.</i>	569.
<i>Israelita incolumes per mare rubrum euadunt, quod Aegyptios inuoluit.</i>	61.	<i>Izates ab Helena matre & magnatibus rex creatur, & Monobazum Rempub. donec frater veniat, administrare iubetur.</i>	569.
<i>Israelita absq. Dei mandato & Mosis cum hostibus cōgredi cogitant.</i>	89.	<i>Izates Artabanum consolatur, eiq. auxilium pollicetur.</i>	571.
<i>Israelita in deserto coturnicum carnes impetrant.</i>	86.	<i>Izate Eleazarus, ut se circumcideret, persuadet. fol.</i>	570.
<i>Israelita ab Aegyptiorum multitudine ad mare rubrum cinguntur.</i>	60.	L.	
<i>Israelita ex Aegypto discedunt.</i>	59.	<i>Laban cum Iacobo fœdus sancit.</i>	31.
<i>Israelita prædam opimam ab Amalecitis reportant.</i>	68.	<i>Laban Iacobum persequitur, Deus verò à proposito eum deterret.</i>	30.
<i>Israelita hostes insequuntur, & reges duos Oribum & Zibum occidunt.</i>	135.	<i>Labani contra Iosephum accusatio.</i>	30.
<i>Israelita in Elym perueniunt, ubi contra Mosē ob comædas penuriam murmur exoritur.</i>	63.	<i>Labani contra Iacobum dolus.</i>	30.
<i>Israelita Ionathan irato patri eripiunt.</i>	160.	<i>Labofordochus.</i>	302.
<i>Israelita traiecto fluuio, altare super ripam Iordanis erigunt.</i>	123.	<i>Lacedæmoniorum Regis ad Iudaorum Pontificem epistola.</i>	347.
<i>Israelita lati certatim ad structuram tabernaculi cōferunt.</i>	71.	<i>Lances.</i>	227.
<i>Israelita 40. annos Manna sustentati.</i>	65.	<i>Laniena.</i>	578.
<i>Israelita in Raphidim perueniunt, ubi laborant siti.</i>	65.	<i>Latrones.</i>	425.
<i>Israelitarum ætatis annorum viginti, & supra usq. ad annum 50. numerus.</i>	78.	<i>Latrones capti & puniti.</i>	481.
<i>Israelitarum in acie viginti duo millia cadunt. fol.</i>	127.	<i>Latrones plerunq. ex Anania cognatis quempiam intercipiunt, quem non nisi receptis aliquot e suis, dimittunt.</i>	581.
<i>Israelitarum iterum decem & octo millia cadunt. fol.</i>	128.	<i>Laus & nomen Iosaphati apud quoscunq.</i>	258.
		<i>Laus Eleazari.</i>	922.
		<i>Legatus Regis honorifice exceptus, Iosephi libertatē apud suos predicat.</i>	343.
		<i>Legati Hyrcani & Aristobuli ad Scaurum.</i>	400.
		<i>Legati Syria, templi & urbis munienda causam querentes ad Iudeos missi.</i>	314.
		<i>Legati inuiolabiles.</i>	442.
		<i>Legatio</i>	

I N D E X.

<i>Legatio Syri ad Achabum.</i>	251.
<i>Legati cum militibus ad Iosephum missi.</i>	597.
<i>Legati Tiberiadem in suam potestatem redigere conantur.</i>	601.
<i>Legatorum Hierosolymitanorum aduersus Iosephum consultatio.</i>	599.
<i>Lex septimi cuiusq. anni.</i>	84.
<i>Legis apud Iudeos exacta observatio.</i>	914.
<i>Legis liber in tabernaculorum festo praelegendus. fol.</i>	105.
<i>Legislatorum iniustitia.</i>	914.
<i>Leges gentium.</i>	914.
<i>Leges graues Iudaorum.</i>	911.
<i>Leges belli & consuetudines.</i>	85.
<i>Leui tribus cultui sacra.</i>	83.
<i>Leuita uxorem in duodecim partes discerptam ad singulas tribus mittit.</i>	127.
<i>Leuitica tribus in partes 24. diuiditur.</i>	216.
<i>Leuitica trib. hominibus Agrippa linea stola usum decernit.</i>	581.
<i>Leprosi Samaritanis hostium castra deserta esse significant.</i>	264.
<i>Legis tabula in arca.</i>	74.
<i>Lycurgus Lacedaemoniorum legislator.</i>	911.
<i>Libertas virtute paratur 554. & pretiosa res est. ibid.</i>	
<i>Lia Zelpham adducit Iacobo.</i>	29.
<i>Liberi ob parentum iniquitatem non puniendi. folio</i>	111.
<i>Libertate seruata, optima sepultura.</i>	366.
<i>Libya siue Africa.</i>	14.
<i>Libya denominatur Aphrica.</i>	24.
<i>Ligna pretiosa Solomoni allata.</i>	234.
<i>Linguarum confusio.</i>	12.
<i>Linum & lana.</i>	105.
<i>Lysanias Barzapharni, ut Antigonus in regnum inducat, Hyrcanumque deponat, persuadet. folio</i>	634.
<i>Lysaniam Cleopatra interficit.</i>	439.
<i>Lysias Antiochi filium Regem constituit, ei, Eupatrois cognomen imponit.</i>	357.
<i>Lysias iterum in Iudaea mouet, & quinque millia militum amittit.</i>	354.
<i>Lysimachus Apollodotum fratrem occidit & Gazam Alexandro tradit.</i>	390.
<i>Lysimachus mendacii arguitur.</i>	393.
<i>Lothus cum suis seruatur.</i>	20.
<i>L. Lentulus consul pro Iudaea sententiam dicit.</i>	414.
<i>Lucretius triginta dies.</i>	109.

M.

M Achir tertius ex pueris adduci iubetur. folio	925.
<i>Michae iniquitas.</i>	641.
<i>Maehara multos Iudeos interficit.</i>	427.
<i>Maccabaum Antiochus atrocius distendi iubet.</i>	925.
<i>Macedonici milites relictis praesidijs Antiochiam sese recipiunt.</i>	366.
<i>Madianita Amalecitis socijs Israelitas magno praelio vincunt.</i>	132.
<i>Madianita & confederati mutuis vulneribus cadunt.</i>	134.

<i>Madianitarum filia ad Hebraeorum castra perueniunt.</i>	99.
<i>Madianitarum filia Hebraeos ad Idololatriam perducunt.</i>	100.
<i>Madianitarum & confederatorum centum viginti millia trucidati.</i>	135.
<i>Magnus annus.</i>	11.
<i>Magna seditioforū multitudo in cloacis deprehensa.</i>	851.
<i>Magedo.</i>	232.
<i>Mandatum Davidis de pariendo filio.</i>	205.
<i>Mandatum Davidis de transportanda arca. folio</i>	191.
<i>Mandatum de arca, ceteraque sacra suppellectile in templum reponenda.</i>	214.
<i>Mandatum regium de statua adoranda.</i>	300.
<i>Mandatum de dimittendis exteris.</i>	317.
<i>Mandatum de sumptibus ad structuram templi praebendis.</i>	315.
<i>Mandatum de altari exstruendo.</i>	213.
<i>Manna quid significet.</i>	65.
<i>Malichus Antipatro insidiatur, deierat & eidem reconciliatur.</i>	415.
<i>Malchus beneficiorum Antipatri immemor. folio</i>	632.
<i>Malichus Antipatrum veneno necari procurat.</i>	415.
<i>Malichus, Hyrcano sese adiungit.</i>	632.
<i>Malichum tribuni Herodis interficiunt.</i>	633.
<i>Malle expugnata.</i>	355.
<i>Manna Israelitas Deus cibis.</i>	65.
<i>Manaemus Israelis rex.</i>	277.
<i>Manachases,</i>	75.
<i>Manahemus regnum futurum praedicat.</i>	458.
<i>Manasses sacerdosium, ob exteram, si retineat familiam ab eo remouendus, spe maioris boni negligit.</i>	329.
<i>Manasses urbem lustras & templum denuo consecrat.</i>	287.
<i>Manasses in Babyloniam captus abductus postquam resipuit, regno restituitur.</i>	287.
<i>Manasses voti sit compos.</i>	329.
<i>Manassa impietas & crudelitas.</i>	286.
<i>Manassa mors.</i>	287.
<i>Manochi angelus iterum apparet.</i>	139.
<i>Manethon Aegyptius historiographus.</i>	888.
<i>Manethonis & Charemonis historia comparatio.</i>	892.
<i>Manethonis figmenti depulsio.</i>	890.
<i>Manethonis de Aegyptiorum leprosis fabulosa.</i>	888.
<i>Manethonis & Charemonis historia discrepantia.</i>	893.
<i>Mar amorem significat.</i>	63.
<i>Marcus Crassus reliquum templi aurum aufert. fol.</i>	628.
<i>Marcus Crassus in Parthos mouet, pecuniam Hierosolymis ex templo aufert.</i>	406.
<i>M. Antoninus Tyriorum Magistratibus scribit, & ut Hyrcano ac Iudeis regionem, bona, & libertatem adeptam restituerent, iubet, saluis tamen saluandis.</i>	418.
<i>Marcus sexti successor in Syria.</i>	415.
<i>Marcus Agrippa.</i>	340.
<i>M. Antonius Dux.</i>	627.
<i>Marcus Sexti successor.</i>	631.
<i>Mardocheus insidiatores reges prodit.</i>	321.
Eccccc 3	Mar-

I N D E X.

<i>Mardochaeus patruus Esther Babylone Susa migrat.</i>		<i>Mendacij à Possidonio & Apollonio in Iudeos con-</i>	
321.		<i>ficti reiectio.</i>	900.
<i>Mariamme morosa femina.</i>	448.	<i>Mensa aurea ponderis talenti magni.</i>	857.
<i>Mariamme ex odio Herodi, qua Hyrcano auo fece-</i>		<i>Mensa aurea.</i>	336.
<i>rat, obijcit.</i>	652.	<i>Mensa sacri panis.</i>	227.
<i>Mariamme sese apud Herodem excusat eiꝯ, recõcilia-</i>		<i>Mensa.</i>	74.
<i>tur.</i>	438.	<i>Mensura.</i>	227.
<i>Mariamme ab Herode accusata, omnium suffragijs</i>		<i>Mensuras & pondera Cain excogitat.</i>	7.
<i>damnata in carcerem conicitur.</i>	448.	<i>Merces.</i>	111.
<i>Mariamme Archelaum dedignata in Demetrii tha-</i>		<i>Merces meretricis.</i>	105.
<i>lamum migrat.</i>	577.	<i>Meretricis nuptia.</i>	108.
<i>Mariamne soror Mosi defuncta.</i>	95.	<i>Messenes Amenophis filius.</i>	892.
<i>Mariamme.</i>	576.	<i>Mesopotamita ultro ad Davidem deditionem faci-</i>	
<i>Mariammen & Iosephum Herodes interfici iubet.</i>		<i>unt.</i>	196.
652.		<i>Methir.</i>	75.
<i>Mare rubrum finditur.</i>	61.	<i>Michaas verus propheta.</i>	255.
<i>Maris & decem laborum usus.</i>	226.	<i>Michol Regis seruis, Davidem agrotare, persuadet.</i>	
<i>Marfyas Agrippa Tiberij mortem nunciat.</i>	533.	168.	
<i>Marfius Syria Praefectus.</i>	564.	<i>Michol sese quod Davidem eripuerit, excusat.</i>	ibid.
<i>Marthace Archelai mater moritur.</i>	508.	<i>Milites sublati signis ad Claudium tendunt.</i>	560.
<i>Marfius Claudio, Agrippa scriberet, ut à munien-</i>		<i>Milites unum Imperatorem à senatu creari postu-</i>	
<i>da urbe desistat, suadet.</i>	564.	<i>lant.</i>	559.
<i>Massada.</i>	636.	<i>Milites unum Imperatorem à Senatu creari postu-</i>	
<i>Massadasitus.</i>	863.	<i>lant.</i>	55.
<i>Massaemphes.</i>	75.	<i>Mille Iudaei Herodem accusaturi Tyrum conueniunt,</i>	
<i>Massabazanes.</i>	75.	<i>qui partim trucidantur, partim vulnerantur &</i>	
<i>Mater septem cruciatus antequam cruciaretur, excepit.</i>		<i>fugantur.</i>	419.
931.		<i>Mille & quingenti sacerdotes Iudeorum decimas ac-</i>	
<i>Mater ambustos filios in pœnas ultro concomitatur.</i>		<i>cipiunt.</i>	885.
331.		<i>Mira Maccabaei victoria, ut post multos conflictus</i>	
<i>Matris hortatu Ioab fratris benedictionem, antewer-</i>		<i>ne unus quidem è Iudaeis desideratus est.</i>	356.
<i>tit.</i>	26.	<i>Mira hostium excacatio, per fluentis umbram facta</i>	
<i>Matris ad septem filios ante supplicium adhortatio.</i>			261.
932.		<i>Miraculo vaticinium confirmatur.</i>	239.
<i>Matthias Theophili filius Pontifex.</i>	581.	<i>Mithridates Antipatrum apud Casarem laudat.</i>	
<i>Matthias cum filijs alijsq; nonnullis in desertum se</i>		408.	
<i>confert.</i>	351.	<i>Mithridates, Orsanes.</i>	405.
<i>Matthias Idolorum cultum extirpat.</i>	351.	<i>Mithridates rex Ponti à pharnace filio occisus. folio</i>	
<i>Matthias filios ad pietatem, fortitudinem & concor-</i>		402.	
<i>diam adhortatur.</i>	351.	<i>Mithridates Pelusium proficiscitur, eoque Antipa-</i>	
<i>Matthia & eius filiorum pietas, & zelus.</i>	350.	<i>tri ope potitur.</i>	629.
<i>Matthia mors.</i>	352.	<i>Mithridates ab uxore ut Anilaum bello impetaret,</i>	
<i>Matthia sacerdotium ademptum, in cuius locum Iozar-</i>		<i>accensus.</i>	543.
<i>us surrogatur.</i>	502.	<i>Mithridatis de Aegyptijs victoria.</i>	629.
<i>Matthias Romanis sibi sociatis Antiocho bellum in-</i>		<i>Mithridatem Anilaus dimittit.</i>	543.
<i>fert.</i>	616.	<i>Moabita ab Israelitis fusi fugatiq;.</i>	131.
<i>Matthiam seditiosi & socios quos Herodes affecerat,</i>		<i>Moabita & Ammanita Iosaphato bellum inferunt</i>	
<i>supplicio deslent: Herodi caros in vindictam ab</i>		258.	
<i>Archelao deposcunt, & pontifici sacerdotium abro-</i>		<i>Moabitarum rex filium proprium sacrificat.</i>	261.
<i>gari postulant.</i>	506.	<i>Moabitarum maxima strages.</i>	193.
<i>Maximum Dei lumen nefaria facta non latens. folio</i>		<i>Monobazus Adiabenorum Rex, cognomine Baze-</i>	
620.		<i>as ex Helena sorore duos filios Monobazum & Iza-</i>	
<i>Megasthenes de Nabuchodonosoro.</i>	301.	<i>ten suscipit.</i>	569.
<i>Mela Archelai Cappadocum regis filia.</i>	484.	<i>Monumentum Ionatha.</i>	379.
<i>Melchisedeck rex iustus.</i>	18.	<i>Morbus Alexandra & Aristobuli conatus. folio</i>	
<i>Memphis in Aegypto.</i>	408.	395.	
<i>Memphibostus à calumnijs Siba se purgat.</i>	208.	<i>Morbus Ezecia & vita proroganda, per miraculum</i>	
<i>Memphibostus donatus paternis & auitis bonis men-</i>		<i>confirmatio.</i>	285.
<i>sa Davidis adhibetur.</i>	194.	<i>Mores Persarum.</i>	914.
<i>Menander Historiographus Solomonis & Iromi me-</i>		<i>Mori liber, apud Iudeos honor & gloria.</i>	868.
<i>minit.</i>	231.	<i>Mors quarti fratris.</i>	927.
<i>Menander de fame tempore Elia.</i>	247.	<i>Mors Isaci, & sepultura in Hebrone.</i>	33.
<i>Menandri Ephesi testimonium.</i>	880.	<i>Mors Nabuchodonosoris.</i>	301.
<i>Mendacij de iuramento depulsio.</i>	903.	<i>Mors Abie.</i>	244.
		<i>Mors</i>	

I N D E X.

<i>Mors Salomonis.</i>	237.	<i>Moses Israelitis Codicem leges scriptas & instituta continentem tradit.</i>	104.
<i>Mors Davidis & quantum filio ad structuram templi reliquerit.</i>	218.	<i>Moses Hebraeos iureiurando ad legum custodiam astrin- git.</i>	112.
<i>Mors Ptolemai.</i>	372.	<i>Moses retro populum ducit in desertum.</i>	89.
<i>Mors Neemia.</i>	320.	<i>Moses Israelitarum idololatriam & voluptatem ac- cusat.</i>	100.
<i>Mors Alexandri.</i>	396.	<i>Moses ab Hebraeis in Aegypto exceptus miracula eis ex- hibet.</i>	56.
<i>Mors natu maximi fratris.</i>	926.	<i>Moses Aegypti regem ut Israelitas dimittat, hortat- ur.</i>	56.
<i>Mors Iosia.</i>	289.	<i>Moses à Moy quod Aegyptijs aquam significat, dictus</i>	892.
<i>Mors Basanis, filij item in succedentis cades. folio</i>	246.	<i>Moses vir maxima autoritatis.</i>	87.
<i>Mors Apionis.</i>	905.	<i>Moses populum numerat.</i>	85.
<i>Mors Iosephi.</i>	347.	<i>Mosis contra Apollonium & Lysimachum defensio.</i>	905.
<i>Mors septimi fratris.</i>	930.	<i>Mosis libri sacri in templo reperti.</i>	288.
<i>Mors Alexandri, & bella inter successores orta. fo.</i>	332.	<i>Mosis carmen & benedictio.</i>	112.
<i>Mos in rege laudandus.</i>	824.	<i>Mosis & Hebraeorum contra Aethiopes victoria.</i>	54.
<i>Mos lustrandi populum.</i>	95.	<i>Mosis ad Deum precatio.</i>	92.
<i>Mos Atheniensium.</i>	913.	<i>Mosis ad Israelitas oratio.</i>	70.
<i>Mos veteribus iurandi.</i>	24.	<i>Mosis virga in Draconem mutata.</i>	55.
<i>Moses 120. atatis anno ablatas.</i>	113.	<i>Mosis manus alba.</i>	56.
<i>Moses socii consilium admittit.</i>	69.	<i>Mosis ad Idumaos legatio.</i>	95.
<i>Moses consensu Sina monte acceptas à Deo decem præ- ceptorum tabulas ad populum reportat.</i>	69.	<i>Mosis virga deuorat Aegyptiorum virgas.</i>	57.
<i>Moses Deum orat, ut aquam vitiosam potabilem red- dat.</i>	63.	<i>Mosis ad Deum precatio.</i>	92.
<i>Moses in Madianitas mouet.</i>	101.	<i>Moses uniuersos Iudaeos ad legis auditionem congrega- ri precipit.</i>	407.
<i>Moses & Aaron Deo supplicant.</i>	87.	<i>Mosis ad Corem seditiosum oratio.</i>	91.
<i>Moses populum ut Deo totum se dedat hortatur. fo- lio</i>	60.	<i>Mosis vita.</i>	916.
<i>Moses natus.</i>	51.	<i>Mosis ad Sehonem Amoraorum regem legatio. folio</i>	95.
<i>Moses in flumen proijcitur.</i>	51.	<i>Mosis ad populum Israeliticum ante obitum oratio.</i>	103.
<i>Moses aquam effundit humi, qua vertitur in sangui- nem.</i>	56.	<i>Mosis ad Israelitas ut Deo ipsiusq; mandatis sint obe- dientes adhortatio.</i>	103.
<i>Moses in Aegyptum ad liberandos Israelitas mitti- tur.</i>	56.	<i>Mosis duo filij Gerso & Eleazarus.</i>	56.
<i>Moses ex Madian in Aegyptum proficiscitur.</i>	56.	<i>Mosis insidiantur Aegyptij.</i>	54.
<i>Moses populum ut animum ad Dei dona ac gratiam vertant hortatur.</i>	64.	<i>Mosis Deus in rubo ardente apparet.</i>	55.
<i>Moses Dei beneficia populo Israelitico exhibita enu- merat.</i>	64.	<i>Mosen & Israelitas miraculis Deus conuincit, ut ipsius promissionibus fidem habeant.</i>	55.
<i>Moses opem Dei implorat.</i>	64.	<i>Mosen lapidibus obruendum clamant.</i>	90.
<i>Moses in Aethiopes mouet.</i>	53.	<i>Mosen Aegyptij exercitus ducem postulant. folio</i>	53.
<i>Moses in tabernaculo Deum consulit.</i>	80.	<i>Mosen Pharaon propellit.</i>	58.
<i>Moses Regem iterum Hebraeos ut dimittat, horta- tur.</i>	57.	<i>Mulier intemperans & libidini dedita.</i>	439.
<i>Moses unde nominatus.</i>	52.	<i>Multi Iudaei à Romanis deficiunt.</i>	596.
<i>Moses ab Abrahamo septimus.</i>	52.	<i>Multi Herodis se adiungunt.</i>	424.
<i>Moses Thermuthis Pharaonis filia adoptiuus filius. folio</i>	52.	<i>Munera Solomonis allata, eiusque equitatus. folio</i>	235.
<i>Moses ducem atque consultorem Deum habet.</i>	906.	<i>Mutatio nominum unde orta.</i>	141.
<i>Moses diuina Prouidentia morti eripitur.</i>	53.	<i>Mures Azotiorum urbem vastant.</i>	148.
<i>Moses ad Madienam urbem profugit.</i>	54.	<i>Murmur populi contra Mosen.</i>	87.
<i>Moses Raguelis sacerdotis filiabus fert opem contra pa- stores.</i>	55.	<i>Mutuum dare ad usuram Hebraeorum nemini licet.</i>	109.
<i>Moses populum, ut nihil aliud quam victoriam cogi- tarent, hortatur.</i>	66.	<i>Mutuum reddendum.</i>	109.
<i>Moses leprosus non fuit.</i>	892.		
<i>Moses Iudaeis eos qui apud alios putantur dij propter appellationem ridere ac blasphemare interdixit.</i>	912.		
<i>Moses quoslibet legislatores antiquitate praece- dit.</i>	905.		
<i>Moses & aliorum legislatorum comparatio.</i>	907.		
<i>Mosis Imperator bonus & vates.</i>	114.		
<i>Moses virga petram ferit, & larga prosilit unda.</i>	66.		

N.

N Aas Ammanitarum rex Galadenis iniustas con-
ditiones pacis offert. 155.
Naamis post mariti & filiorum obitum cum Ruth in
patriam redit. 143.
Nabal

Omnia Grace
Chaldeos
bent men
Onias Ponti
turn, ad
Onias annu
templum
Onias Ap
929.
Onias non
399.
Onias Po
lymit
Onias Po
359.
Onias La
Onias
347.
Onias
adi
Onias
Onia
Lupu
Opin
Oper
Opha
su
Opp
Opp
Op

I N D E X.

*Omnia Græcorum noua: apud Aegyptios autem atq;
Chaldaeos & Phoenicias res gesta antiquissimam ha-
bent memoria traditionem.* 873.
*Onias Pontifex Aegypti, regem non soluendo tribu-
tum, ad iram commouet.* 342.
*Onias annuente Ptolemao in Aegypto oppidum &
templum condit.* 870.
*Onias Apollony vitam oratione promeruit. folio
929.*
*Onias non acquiescens petitioni Iudæorum lapidatur.
399.*
*Onias Pontificis filius in Aegypto templum Hieroso-
lymitano simile extruit.* 359.
*Onias Pontifex, qui & Menelaus, à rege abducitur.
359.*
Onias Iaddi filius Pontifex Hierosolymis. 331.
*Onias & post eum Simon filius Pontifex. folio
347.*
*Onias, Pontificis Onia filius, in Aegypto templum
adificare molitur.* 368.
Onias Pontifex ad Ptolemaum effugit. 615.
Onia templum in Aegypto extructum. 871.
Lupus Iudeis templum claudit. 871.
Opinionis Lysimachi depulsio. 894.
Opera Dei. 908.
*Ophin & Phinees cum 30000. cadunt, & arca in ho-
stium potestatem deuenit.* 146.
Oppida refugij. 102.
Oppida curuum. 235.
*Oppugnatio Ierusalem à Dauide suscipitur. folio
189.*
*Optimates Iudæorum Phasaclum & Herodem accusa-
tum veniunt.* 633.
*Oraculum à Ioanne petitur quod tamen negligitur.
297.*
Oratio serui Abrahami & Rebecca. 25.
*Oratio Solomonis quæ primum Deo pro acceptis benefi-
cijs gratias agit, & ut in posterum eum conseruet,
precatur.* 229.
*Oratio Davidis in Iebosthi interfectores acerrima, pæ-
naq; illis irrogata.* 189.
*Oratio Abrahami ad Isa cum ante mactatum. folio
23.*
Ordo castrorum cum tabernaculo. 85.
Ordo fabrorum lignariorum in Libano. 224.
*Ordo cæmentariorum & aliorum operariorum. folio
224.*
*Ordinis & communium legum amatores mansuetudi-
ne atque virtute præstant.* 905.
Origo legum Iudaicarum. 915.
Origo Legum apud Græcos. 906.
Origo nominis omnium rerum. 5.
*Orodes rex Armenia. Antiochus rex Comagena.
521.*
Oronna Iebusæus. 213.
Oronna arcam Dauidi donat. ibid.
Ornamenta Solomonis regia. 231.
*Orphonas Iebusæus ciuis Hierosol. amicus Davidis. fol.
190.*
Osarsiphus postea Moses vocatus. 890.
Osarsiphus Dux Auaris. 889.
Osea impietas & pæna. 279.
Ossa humana per templum sparsa. 519

*Oza Dei arca manum admouens è vestigio expirat.
191.*
*Ozias vocationem suam transgressus, punitur lepra,
ob quam urbe cedere cogitur.* 277.
Ozias rex Iuda. 276
*Ozia expeditio & urbis per eundem restauratio. folio
276.*
Ozia diuitia & exercitus. 276.

P.

P*Acorus equites Antigono in Iudæam mittit. 419*
*Pacorus Parthorum dux urbem ingressus Phasæ-
lo, ut legatus iret ad Barzapharnem suadet. fol.
420.*
Pocori dolus & insidia. 635.
Palatium Tiberiade ab Herode extructum. 589.
Palatium Tiberiade incensum. 589.
Palestina à Phylistino nominata. 14.
*Palestini Sauli filiorumq; corpora crucibus affigunt.
183.*
*Palestini in Dauidem signa mouentes partim occidun-
tur, partim in fugam vertuntur.* 190
*Palestini ingenti exercitu multis consociatis Hebræos
inuaserant.* 191.
Palestini in Hebræos bellum parant. 178
*Palestini Hebræorum regionem populantur. folio
158.*
Palestini terga vertunt. 165.
Palestini in Israelitas signa mouent. 158.
Palestinorum triginta millia caesa. 165.
Palestinorum fuga. 191.
Palestinos Ezetias vincit. 281.
Panes propositionis. 82.
*Pamphylum mare quomodo Alexandro cesserit dū
moueret in Persas.* 62.
Paradisus. 5.
*Pharao Hebræos grauioribus operum difficultatibus
premit.* 57.
Pharao Hebræorum masculos necari edicit. 50.
*Pharaonis Aegyptiorum regis somnium noctu obla-
tum.* 40
Pharaonis somnium de septem bobus. 40.
Pharaoni prodigia exhibet Moses. 56.
Phaceias. 278.
*Pharisæi Regi non iurant, propterea mulctati Pheroræ
uxor pro eis mulctam persoluit, ob quod beneficium
regnum pollicentur.* 493.
*Pharisæi Alexandra Regina insinuatim paulatim pro-
curatores habentur cunctisq; regijs commodis fru-
untur.* 622.
*Pharisæi administrationis regia consortes, auidi sunt
sanguinis.* 394.
Pharisæi astuti & arrogantes. 493.
Pharisæorum dogma. 518.
Pharisæorum in populo licentia. 392.
*Pharisæorum inuidia & accusatione temeraria multi
boni trucidati.* 622.
*Phraates Parthorum rex, per insidias à Phraatace filio
sublatus.* 520.
Phraates interfectus. 520.
*Phasaclus beneuolentiam Hierosolymis habitantium
erga se auget.* 670.
Phasaclum ad saxum caput frangit. 636.
Phasa-

Ffffff

<i>Phasaclus alliso ad saxum capite vitam abrumpit. fol.</i>		<i>Petronius ad Caium scribit.</i>	838.
422.		<i>Petronius Iudais se Caio scribere velle pollicetur, eosq.</i>	
<i>Phasaclus & Herodes Antipatri filij.</i>	630	<i>ad agriculturam adhortatur.</i>	537
<i>Phasaclus Parthum & ciuitate & hospitio cum quin-</i>		<i>Petronium Caius in Syria mittit, eiq. ut Iudaeos cine-</i>	
<i>gentis equitibus recipit.</i>	635.	<i>statuam in templo Dei collocare abnuentes exerci-</i>	
<i>Phasaclus Felicem superat, Hyrcanoq. ingrati probri.</i>		<i>tu inuadat mandat.</i>	536
<i>obijcit</i>	633.	<i>Petronio Iudaei Tiberiadem occurrunt, supplicantes</i>	
<i>Phasaclus turris & oppidum.</i>	412.	<i>ne sacratam urbem vetitis imaginibus pollueret.</i>	
<i>Phasacli turris.</i>	650.	536.	
<i>Phasacli ciuitas.</i>	650.	<i>Pheroras Herodi, se Cypron alteram ipsius filiam du-</i>	
<i>Phasacli Reipub. forma.</i>	410.	<i>cturum pollicitus, non stat promissis.</i>	476.
<i>Phasaelo Antigonus pro remedio venenum mittit.</i>		<i>Pheroras Herodis filiam sibi in coniugium oblatā pro-</i>	
422.		<i>pter ancillam propriam fastidit.</i>	475.
<i>Parthi Hierosolymitanorum bona diripiunt, & Ma-</i>		<i>Pheroras Herodem, dum illum ardentem amare Gla-</i>	
<i>risam urbem euertunt.</i>	422.	<i>phyram dicit, vehementer commouet.</i>	476.
<i>Parthi Herodem quoque comprehendere cogitant, ipse</i>		<i>Pheroras Herodi se causam perturbationum fuisse in-</i>	
<i>verò re cognita, ipsorum manibus effugit.</i>	421.	<i>genae fatetur, & fratri Alexandro reconciliatur.</i>	
<i>Parthi Antigonus regem constituunt.</i>	636.	480.	
<i>Parthi Hyrcano & Phasaelo insidias struunt. folio</i>		<i>Pheroras ac Salome Alexandrum & Aristobulum</i>	
420.		<i>apud Herodem accusant.</i>	467.
<i>Parricidium publica vita ac natura iniuria.</i>	499.	<i>Pheroras atra veste instructus cū lachrymis ad pedes</i>	
<i>Placidus contra Iosephum.</i>	598.	<i>Herodes accedit, ac veniam petit.</i>	657.
<i>Plantarum ante quartum annū fructus prohibiti.</i>	106	<i>Pheroras, mediante Archelao Herodis iracundiam</i>	
<i>Pascha decima quarta Aprilis dies.</i>	82.	<i>mitigat.</i>	658.
<i>Pascha celebratur.</i>	315.	<i>Pheroras moritur, & Hierosolymis sepelitur.</i>	664.
<i>Paschatis celebratio.</i>	289.	<i>Pheroras Solomones hoc esse commētum ait, quā tamē</i>	
<i>Pasio septem filiorum & matris.</i>	918.	<i>vehementer negat.</i>	472.
<i>Patricida.</i>	285.	<i>Pheroras à mulieribus deceptus.</i>	492
<i>Pauimentum ianua, omniaq. alia templi auro illita.</i>		<i>Pheroras uxorem dimittere recusat.</i>	493.
226.		<i>Pherora Herodis fratri Caesar tetrarchiam concedit.</i>	
<i>Pax nummis redimitur.</i>	277.	457.	
<i>Pax tempore Iosaphati.</i>	254.	<i>Pherora liberti uxorem veneficijs accusant.</i>	495.
<i>Phenices & Cadmus Gracarum literarū inuectores</i>		<i>Pherora coniunx quid cum veneno sit actum, ingenue</i>	
873.		<i>fatetur.</i>	665
<i>Phenicum de Iudaeorum antiquitate testimonium. fo.</i>		<i>Pilatus signa cum Caesaris effigie in urbem infert, quā</i>	
883.		<i>dum populus acriter instat, Casaream transfert.</i>	
<i>Prada populo distributa.</i>	119.	521.	
<i>Precatio Iosaphati in templo Hierosolymitano pro vi-</i>		<i>Pilatus apud Vitellium accusatus Romam mittitur.</i>	
<i>etoria obtinenda.</i>	258.	523.	
<i>Precatio Esdra pro Leuitis qui duxerant exterar. fol.</i>		<i>Pilatus inducturus aquas Hierosolyma seditionē com-</i>	
317.		<i>citāt.</i>	521.
<i>Prada ex bello capta.</i>	193.	<i>Pietas Iothani.</i>	278.
<i>Precatio Solomonis ad Deum.</i>	228.	<i>Pietas Iosaphati.</i>	254.
<i>Precibus & sacrificijs Noe Deum propitium reddit.</i>	10	<i>Pictores & plasta Deorum multitudinis autores.</i>	913.
<i>Prada diuisio.</i>	123.	<i>Pignus.</i>	109.
<i>Pralium inter Antigoni milites & Iosephum Hero-</i>		<i>Pij israelita redeunt ad Roboamum.</i>	239.
<i>dis fratrem.</i>	638.	<i>Pincerna somnij explicatio.</i>	39.
<i>Pralium inter Absalomum & Ioabum.</i>	205.	<i>Piorum doctorem in hac vita conditio.</i>	253.
<i>Praelectio legis Mosaisca.</i>	318.	<i>Pyraus Atheniensis portus.</i>	455
<i>Praefecti & Duces Salomonis.</i>	222.	<i>Pistoris somnium.</i>	39.
<i>Premium piorum doctorum.</i>	254.	<i>Pistoris somnij enodatio.</i>	40.
<i>Premium obedientium legi.</i>	910.	<i>Pythium templum ad Herode extructum.</i>	472.
<i>Praesagium de Mose.</i>	50.	<i>Pythonissa Saulum ut mensa apposita vires resoueret,</i>	
<i>Pecunia corruptus Iudex.</i>	417.	<i>adigit.</i>	180.
<i>Pella diruta.</i>	393.	<i>Philippus Herodis filius.</i>	513.
<i>Pegmatum fabricatio.</i>	856.	<i>Philippus, Iacimi filius.</i>	596.
<i>Pentecoste.</i>	420.	<i>Philippus ab Antiocho supplicio affectus.</i>	359.
<i>Per tribus & familias sortitio.</i>	154.	<i>Philippus Herodis frater vir modestus & amator quie-</i>	
<i>Per 40. dies & 40. noctes in monte Sinai Moses mora-</i>		<i>tis moritur.</i>	525.
<i>tur.</i>	71.	<i>Philippi, Iacimi filij periculum.</i>	587.
<i>Pestilentia Hierosolymis grassatur.</i>	449.	<i>Philippi ditio Syria attributa.</i>	529.
<i>Petra ciuitas Arabia.</i>	636	<i>Philo Iudaeorum legatus à Caesare repulsus causam Deo</i>	
<i>Petronius prius de Caij morte literas, quā de neces-</i>		<i>committit.</i>	566.
<i>si ipsi inferenda accipit.</i>	539.	<i>Philosratus.</i>	302.

I N D E X.

<i>Phineis uxor Ioachaben parit & moritur.</i>	147.	<i>progenies Aaron.</i>	582.
<i>Phineæ ad Rubenitas oratio.</i>	124.	<i>Pontificum cum sacerdotibus dissidium.</i>	579.
<i>Phinees Zambriam & Chosbi uno ictu transfigit.</i>	101.	<i>Populus in profucham conuenit.</i>	602.
<i>Phison, siue Ganges.</i>	5.	<i>Populus Israeliticus Deum de monte Sinai loquentem audit.</i>	70.
<i>Phistion apud Dacos.</i>	519.	<i>Populus à Roboamo onerum mitigationem petit. folio</i>	237.
<i>Primus vini potentiam prædicat.</i>	309.	<i>Populus in proposito creandi Regem pertinaciter perseuerat.</i>	152.
<i>Primitia frugum.</i>	82.	<i>Populum Rex dimittit.</i>	230.
<i>Primogenitus ius suum retineat.</i>	108.	<i>Popediæ apud Casarem à Timidio delatus.</i>	546.
<i>Principes Israelitarum ingentem vim auri, argenti, aris & gemmarum ad templi structuram conscribunt.</i>	217.	<i>Porticus præalta superuallem extructa.</i>	460.
<i>Principum tribuum sacrificia & dona.</i>	80.	<i>Porticus ante templum.</i>	225.
<i>Priscorum Vita quamobrem prorogata, nunc non per aquæ.</i>	11.	<i>Post diuturnam ac continuam siccitatem repente imber decidit.</i>	538.
<i>Polybius Megalopolita de Scopa copiarum Ptolemæo duce.</i>	341.	<i>Postremum capitulum contra quorundam derogationes & maledicta.</i>	887.
<i>Pollio & Sameas Pharisei apud Herodem in præcipuo honore.</i>	433.	<i>Potentia ad salutem data.</i>	46.
<i>Pompeius templum oppugnare parat.</i>	402.	<i>Potipharis uxor de concubitu Iosephum sollicitat. folio</i>	37.
<i>Pompeius Hierosolyma oppugnat.</i>	402.	<i>Proceres Hebraorum Hebronem ad Dauidem conueniunt, cumque Regem declarant.</i>	189.
<i>Pompeius multas præclaras ciuitates ab imperio Iudeorum liberat.</i>	626.	<i>Profunditas fundamentorum templi.</i>	225.
<i>Pompeius in Aristobulum mouet.</i>	401.	<i>Perfugæ Iudæi in arce ab Antiocho auxilium petunt.</i>	375.
<i>Pompeius Romano simul exercitu & Syriorum instructus Aristobulum petit.</i>	624.	<i>Progenies filiorum Gomar.</i>	13.
<i>Pompeius in Syriam venit, eique Aristobulus insigne donum mittit.</i>	400.	<i>Progenies filiorum Iauani.</i>	13.
<i>Pompeius templum ingressus nihil attingit. folio</i>	403.	<i>Progenies Chananaeorum.</i>	14.
<i>Pompeius illos qui maxime belli causa fuissent, securi percussit.</i>	626.	<i>Prophetia contra Basanem regem.</i>	245.
<i>Pompeius Hyrcano pontificatum reddit.</i>	403.	<i>Propheta ad Ieroboamum missus per mendacium re-ducitur.</i>	239.
<i>Pompeius una cum suis comitibus sanctum sanctorum ingreditur.</i>	625.	<i>Prophetarum oracula veneranda.</i>	256.
<i>Pompeius in urbem venit, eique regia domus traditur: Aristobulus cum suis in templum concedit.</i>	625.	<i>Propositio quam tractandam sumit Iosephus.</i>	875.
<i>Pompeius fossamque uallemque replet, ac diem septimum obseruat.</i>	625.	<i>1. Ptolemæus Lagi.</i>	898.
<i>Pompeius urbem qua ex parte facilior esset accessus, explorat.</i>	624.	<i>2. Ptolemæus philadelphus.</i>	878.
<i>Pompeius Hierosolyma obsidione cingit.</i>	624.	<i>3. Ptolemæus Evergetes.</i>	898.
<i>Pompeius aggeri turrez imponit.</i>	625.	<i>4. Ptolemæus Philometor.</i>	898.
<i>Pompeius cum suis in sanum irrumpit.</i>	625.	<i>5. Ptolemæus Physcon in Iudæos grassari desinit.</i>	898.
<i>Pompeij continentia.</i>	625.	<i>Ptolemæus oppugnatus ab Hyrcano, sciens plurimum</i>	
<i>Pæna serpentis.</i>	6.	<i>super naturalem valere, matrem & germanos, quos captos tenebat, in muris, ni ab oppugnatione desistat, præcipitandos locat.</i>	381.
<i>Pæna furti iuxta legem Moysis.</i>	462.	<i>Ptolemæus Assia regnum sibi oblatum Demetrio tradendum suadet.</i>	372.
<i>Pæna talionis.</i>	110.	<i>Ptolemæus Philometor Alexandro genero laturus auxilium in Syriam venit.</i>	371.
<i>Pæna criminum qua furore capti Iudæi contra gentiles ausi fuerunt.</i>	866.	<i>Ptolemæus Epiphanes rex Aegypti, in Syria Reges mouet.</i>	341.
<i>Pæna vim inferentis virgini.</i>	909.	<i>Ptolemæus fratres Ioannis una cum matre occidit.</i>	618.
<i>Pæna Solomoni immittenda, ob Deos alienos receptos</i>	236.	<i>Ptolemæus Dorymenis filius Gorgias & Nicanor in Iudæam mouent.</i>	352.
<i>Pæna mulieris pro uirgine desponsata, talis postea nõ inuenta.</i>	108.	<i>Ptolemæus à Cleopatra obfessa & expugnata.</i>	389.
<i>Pænitentia populi.</i>	87.	<i>Ptolemæus vi expugnata.</i>	389.
<i>Pontius Pilatus Iudæorum præses.</i>	520.	<i>Ptolemæus Lathurus rex Aegypti à matre Cleopatra è regno eiectus Ptolemaidensibus auxilio venit.</i>	388.
<i>Pontificis aurea corona triplex.</i>	77.	<i>Ptolemæus Sepphorim aggreditur.</i>	389.
<i>Pontificis ornatus.</i>	75.	<i>Ptolemæus eiectus ex Aegypto.</i>	390.
<i>Pontifices apud Iudæos à duobus millibus annis de nominati filij à patre conscripti sunt.</i>	875.	<i>Ptolemæus Mennæus pecunia multatus.</i>	401.
<i>Pontifices Hierosolymitani.</i>	295.	<i>Ptolemæus Asochim Galilææ oppidum vi capit. folio</i>	389.
<i>Pontifices in uniuersum octuaginta tres.</i>	582.	<i>Ptolemæus Philadelphus.</i>	2.
<i>Pontificum in populo Iudæico numerus & ordo</i>	582.		

<i>Ptolemæus ut maiorem terrorem Iudæis incutiat, humanas carnes coquere iubet.</i>	389.
<i>Ptolemæus Herodis militum Dux interfectus.</i>	folio 640.
<i>Ptolemæus Præfectus interficitur.</i>	427.
<i>Ptolemæus à Ptolemæo obfessa.</i>	388.
<i>Ptolemæi.</i>	232.
<i>Ptolemæi erga Hyrcani matrem ac fratres crudelitas.</i>	617.
<i>Ptolemæi Epiphanis filij, philometor & physcon.</i>	folio 348.
<i>Ptolemæi sumptus & diligentia in templi donatione collata.</i>	338.
<i>Ptolemæi filius minorem Antigonij filiarum coniugio suo copulat, ob eamque causam à patre occiditur.</i>	628.
<i>Ptolemæo à genero insidia structa qua etiam de causa filia ab eo abstracta, Demetrio promittitur.</i>	folio 372.
<i>Publius Petronius Doriensibus, ut eos qui Casari statum posuerint sibi mittant, scribit.</i>	563.
<i>Pueri leges ediscant.</i>	105.
<i>Puerorum constantia.</i>	925.
<i>Puerpera leges.</i>	83.
<i>Pugna inter Antiochum & Hyrcanum Hierosolymis in foro commissa.</i>	634.
<i>Pugna Hierosolymis inter Antigonum & Herodem.</i>	420.
<i>Purificationes corporum.</i>	900.
<i>Purificationes in sacrificijs.</i>	909.
<i>Puteus.</i>	110.
<i>Phruræa festa.</i>	327.
<i>Pseudalexander 514. Romam peruenit, 515. Casari imponere non potest.</i>	ibid.
<i>Pseudopropheta ex Aegypto Iudæos in Oliueti monte prodit.</i>	578.
<i>Pseudopropheta placentia prædicunt.</i>	255.

Q.

<i>Quadragesima dies & noctes Moses ieiunat.</i>	folio 71.
<i>Qualis uxor sacerdoti ducenda.</i>	84.
<i>Quando adificatio templi sit incepta.</i>	225.
<i>Quando potissimum Deus auxilium afferre soleat.</i>	60.
<i>Quando & quomodo iuramentum seruandum.</i>	folio 129.
<i>Quando Iosephus volumen hoc conscripserit.</i>	folio 584.
<i>Quare Tiberius potestates semel constitutas non facile mutauerit.</i>	529.
<i>Quare Moses Israelitas non duxerit per Palestinam.</i>	fol. 60.
<i>Quas urbes Iudæi receperint inhabitandas.</i>	folio 627.
<i>Quatuor millia militum à Ioanne ad Iosephum deficiunt.</i>	607.
<i>Quatuor reges trucidati.</i>	120.
<i>Quatuor Paradisi fluuij.</i>	5.
<i>Quæ in templo posita fuerunt.</i>	902.
<i>Quæ hosti potissimum in militia opponenda.</i>	150.
<i>Qui homines immundi.</i>	83.
<i>Qui homines ad sacerdotium euecti.</i>	908.

<i>Qui homines Caij necem iniquo animo tulerint.</i>	552.
<i>Quid potissimum ex huius historia lectione peti debeat.</i>	2.
<i>Quid Græcorum prudentissimi de DEO sapuerunt.</i>	906.
<i>Quidam rerum fastigium affectant.</i>	560.
<i>Quinque reges Sodomitarum.</i>	17.
<i>Quinquaginta Iudæorum millia Seleucia occisi.</i>	folio 544.
<i>Quirinus Syria censor.</i>	517.
<i>Quirinus ut ciuium facultates percenseret, & Archelæi pecunias in suam potestatem redigeret, in Iudæam venit.</i>	517.
<i>Quirinus in Syriam à Casare ut intra populis redderet mittitur.</i>	517.
<i>Q. Pompeius Consul cum alijs quibusdam ad Claudium peruenit.</i>	560.
<i>Quintilius Varus Syria Præfectus.</i>	497.
<i>Quintiliam Caius torquere iubet, qua nihil fatetur, sed à Popedio muneribus affecto absoluitur.</i>	546.
<i>Quomodo Iacobus cum tota progenie ad filium migravit.</i>	47.
<i>Quomodo Iudæi Iudæam occuparint, & urbem Hierosolyma adificarint.</i>	894.
<i>Quando Hierosolyma expugnata.</i>	431.
<i>Quomodo Abrahamus Assyrios aggressus tam captiuos quàm reliquam prædam victor reduxit.</i>	18.
<i>Quomodo Moses populum ex Aegypto in Sinam montem eduxit.</i>	63.
<i>Quomodo Esau & Iacobus Isaci filij diuiserunt habitationem, & quod Esau Idumæa, Iacobo Chananaea contigit.</i>	34.
<i>Quomodo Deus Sodomitarum gentem excidit flagitijs eorum offensus.</i>	19.
<i>Quomodo Imperatores & Magistratus colendi.</i>	folio 900.
<i>Quomodo è Chatura Abrahamo nupta Trogloditarum gens prouenit.</i>	24.
<i>Quomodo Iosephus Iacobi filiorum natu minimus propter somnia futura sua felicitatis prænuncia in fratrum inuidiam incurrit.</i>	34.
<i>Quomodo Mose duce Aegyptum reliquerunt.</i>	59.
<i>Quomodo Iosephus in Aegyptum venditus à fratribus illustris ibi factus est, & fratres tandem in sua potestate habuit.</i>	35.

R.

<i>Rabatha obsidione cingitur.</i>	196.
<i>Rachel ex partu moritur.</i>	33.
<i>Rachel insigni forma prædita.</i>	28.
<i>Rachel parentis Deos aufert.</i>	30.
<i>Rachel Iacobo Balam adducit.</i>	29.
<i>Rachel exploratores contegit.</i>	115.
<i>Raguel Mosi unam ex filiabus nuptum tradit.</i>	55.
<i>Raguel ad Mosem, in desertum Sinai peruenit.</i>	68.
<i>Raguel siue Iethro Mosi socer ex Israelitis iudices deligendos consulit.</i>	68.
<i>Rapsaces conuocato Ezecia in colloquium, deditiorem suadet.</i>	283.
<i>Ratio affectus domina.</i>	930.
<i>Ratio principatum passionis obtinet.</i>	918.
<i>Razarus cum Adero hostis Solomonis.</i>	236.
<i>Rebellio Antiochiensium & ultio subsecuta.</i>	374.
<i>Reci-</i>	

I. N D E X.

Recitatio beneficiorum Herodis in filios collatorum. 668.
Reconciliatio inter Herodem & filios facta. 653
Rex Arabum Antiochi milites ex improviso inuadit. 621.
Rex Hierosolymitarum in Gabaonitas mouet. 20.
Rex cognito fratrum Iosephi aduentu letatur. 47.
Rex & populus iuramento ad Dei cultum astringitur. 271.
Regis Persarum mandatum, ut nemo è domesticis inuocatus cum accederet. 321.
Regis erga Iudeos liberalitas. 334.
Regis ad septem fratres adhortatio. 924.
Reges pastores vocati. 878.
Regum Aegyptiorum cum pastoribus pacta. 879.
Regia Herodis. 864.
Regia Ieroboami. 238.
Regia ab Iudeos obfessa. 510.
Regia litera pro Iudeorum incolumitate. 326.
Regina domus, aliq. aula. 231.
Regina callidum contra Antigonum consilium. 619.
Reformatio cultus Dei. 281.
Reipublica forma Hierosolymis instituta. 315.
Religio in Israelitico populo renouata. 245.
Repetitio praeceptorum legis. 910.
Res immunda. 83.
Responsam diuinum ad Iosue preces. 118.
Responsum Syris legatis datum. 251.
Responsio Eleazari ad Ptolom. literas. 235.
Responsio ad obiectionem de Asini capite. 906.
Restauratio cultus diuini. 271.
Rixae muliebres. 475.
Roboamus pro scutis & Clypeis aureis parem areorum numerum facit. 242.
Roboamus moritur, eiq. Abias in regno succedit. fol. 242.
Roboam apostatas vi retracturus à proposito abstinere iubetur. 238.
Roboami urbes munita. 239.
Roboami uxores & liberi. 239.
Romanus exercitus hybernatum dimissus. 425.
Roma rumor Tiberium esse incolumen spargitur. folio 533.
Romani ex magnis diuitiis non minimam partem in ruinis inueniunt. 855.
Romani urbe ac victoria potiuntur. 845.
Romani consilij fortitudinem & obstinatum contemptum mortis admirantur. 869.
Romani totam funditus erunt ciuitatem ac templu. 848.
Romani cloacas rimantes & sepulchra eruentes, multas opes inueniunt. 847.
Romani pugnam expectant. 869.
Romani vincunt & Aristobulum cum filio Romam perducunt. 627.
Romanorum in Iudeos humanitas. 614.
Romanorum gloria minuitur si quantum pro Hierosolymis defudauerint aliquid derogatur. 613.
Romanorum de Iudeis triumphus. 614.
Romanorum notitia sero ad Gracos peruenit. folio 877.
Romanorū erga Iudeos magnanimitas & modestia. 900.
Ruben ad Iosephum pro se & fratribus depulsio. 42.

Ruben noctu venit ad puteum. 36.
Ruben fratris necem remoratur. 35.
Ruben Iosephum in puteum projiciendum ibique necandum suadet. 36.
Rubenitarum responso. 124.
Rufus & Gratus Herodis exercitus Praefecti in Romanorum partes se transferunt. 510.
Rumor uanum de Herodis morte sparsus. 437.
Ruta mirabilis magnitudinis. 858.
Ruth socrus suam ad pedes Bozi cubat. 144.
Ruth in Bethlehem proficiscitur. 144.

S.

Sabaregia obsidione cincta. 54.
Sabbathum. 4.
Sabbathum Iudeorum. 887.
Sabbaricus fluuius. 854.
Sabachis. 211.
Sabinus Herodis pecuniā & regiam occupaturus Hierosolyma peruenit. 507.
Sabinus in corpus adactō capulo tenuis gladio suamet manu optatam interitum querit. 561.
Sabinus cum Germanis satellitibus Caesaris interfecto res querit. 552. Asprenas frustratim lacertatus. 552.
Sabinus citius se contrucidaturum, quam passurum ut imperium committatur Claudio ait. 560.
Sabini auaritia Hierosolymis ingentem seditionem in festo Pentecostes concitat. 509.
Sabaus homo seditiosus auertit Israelitas à Dauide. 209.
Sacra scriptura liberis à teneris unguiculis proponenda. 933.
Sacerdotes in templo habitant & vinum non bibunt. 886.
Sacerdotes arcā Dei, in qua decem Praecepta tabulae lapideae inscripta asseruabantur, in suum locum deponunt. 228.
Sacerdotum tribus quatuor, quarum singulae plusquā 5000. hominum habent. 902.
Sacerdotum in peragendis rebus diuinis perseuerantia. 625.
Sacerdotum reditus. 94.
Sacra pecunia bona pars militum furto disperit. folio 519.
Sacrificium pro gratiarum actione. 81.
Sacrificium Cain & Abel. 6.
Sacrificium mensis Octobris. 81.
Sacrificium sponte sua accenditur. 79.
Sacrificium si quis sciens peccauit. 81.
Sacrificium & precatio Samuelis. 150.
Sacrificium Pentecostes. 82.
Sacrificia & festiuitas in regni Solomonis confirmatione instituta. 217.
Sacrificia pro peccatis per ignorantiam commissis. folio 81.
Sacrificia. 78.
Sadoc & Abiatharus filios ad Dauidem mittunt. 204.
Sadoci Pontificis genealogia. 220.
Sadducaeorum opinio. 518.
Salte ciuitas ad orientem Bubostis fluminis posita. 878.

I N D E X.

<i>Salome filiam ad effutienda & prodenda secreta coniugum colloquia pellicit.</i>	47.	<i>Samuel Deum Saulo conciliare conatur.</i>	161.
<i>Salome.</i>	514.	<i>Samuel Israelitis incommoda sub regibus ferenda indicat.</i>	151.
<i>Salome & alia Herodis filios calumnijs appetunt, eoſque parenti inſenſos reddunt.</i>	463.	<i>Samuel innocentiam ſuam populo teſtatam facit folio</i>	156.
<i>Salome mortua.</i>	519.	<i>Samuel populo peccata & ingratiſtudinem exprobrat.</i>	157.
<i>Salome male audit & uxores regia malè ei volunt.</i>	476.	<i>Samuel Saulo iram Dei & regni amiſſionem denun- ciat.</i>	162.
<i>Salome hereditario odio Mariamma filios proſequi- tur.</i>	466.	<i>Samuelis de hoſtibus victoria.</i>	159.
<i>Salome & Alexas in circo clauſos Iudaos domum di- mittunt.</i>	505.	<i>Samuelis anima Saulo viſa belli cum Palaſtiniſ euen- tum prædicit.</i>	179.
<i>Salome, Alexandra cognominata, Ariſtobuli uxor, Alexandrum Immaeum regem conſtituit.</i>	387.	<i>Samuelis mors & ſepultura.</i>	175.
<i>Salis Aegyptios in ſuam poteſtatem redegit.</i>	878.	<i>Samuelis ad Israelitas oratio.</i>	149.
<i>Sameas populum conſolatur.</i>	241.	<i>Samuelis ad ſalutarem Pœnitentiam adhortatio fol.</i>	150.
<i>Samaritæ ab ædificatione templi Iudaos prohibent.</i>	308.	<i>Samuelis propheta de rege Saul ad populum oratio.</i>	154.
<i>Samaritæ templi ædificationem promouere volentes reſciuntur.</i>	313.	<i>Samueli DEVS Elis & filiorum pœnam oſtendit. fol.</i>	145.
<i>Samaritæ templi ædificationem impedire cogitant.</i>	313.	<i>Samuelem populi voluntas contriſtat.</i>	151.
<i>Samaritæ Iudæis inſenſi.</i>	315.	<i>Samuelem conſolatur Deus.</i>	ibid.
<i>Samaritæ templi & urbis reſtaurationem impedire conantes magis promouent.</i>	314.	<i>Samuelem Deus regem creare iubet.</i>	ibid.
<i>Samaritæ aliquot Galilæos Hieroſolyma petentes, in- terficiunt.</i>	575.	<i>Samuelem Anna Helcana coniunx genuit.</i>	145.
<i>Samaritani Tirathaba Garizim occupaturi conueni- unt, quos Pilatus vincit fundit, ac in fugam com- pellit.</i>	523.	<i>Samuelem Deus Bethlehem Dauidem in regem ut un- gat, mittit.</i>	162.
<i>Samaritarum & aliorum ad Cambyſem ſcripta de tẽ- pli ædificatione auertenda.</i>	308.	<i>Samuelem Deus quem creaturus eſſet regem certiore reddit.</i>	152.
<i>Sames & Iudicibus unus, Hyrcano reliquiſque iudici- bus cadem ab Herode imminentem prædicit, cuius rei veritatem poſtea euentus comprobauit. folio</i>	411.	<i>Samuelem Saulus accedit.</i>	ibid.
<i>Sameas propheta Iudaorum impietatem arguit folio</i>	241.	<i>Sanctuarium.</i>	73.
<i>Samphè & Emaus cremata.</i>	512.	<i>Sanctum ſanctorum.</i>	73.
<i>Samſon Aſcalonitas aliquos trucidat, cuius coniunx alteri nubet.</i>	140.	<i>Salpadis filia parentis loco hereditatem capiunt folio</i>	102.
<i>Samſon Palaſtinorum fruges comburit.</i>	140.	<i>Sapientia Abrahami.</i>	16.
<i>Samſon traditus Palaſtiniſ.</i>	141.	<i>Sara Abrahamo in thalamum adducit Agar.</i>	18.
<i>Samſon Aſini maxilla mille viros interficit. folio</i>	141.	<i>Sara obitus Abrahami coniugis.</i>	23.
<i>Samſon fontem impetrat precibus.</i>	141.	<i>Saramalla Herodis legatus ad Phraatem Parthorum regem.</i>	434.
<i>Samſon Gaza portas reuulſas aufert.</i>	142.	<i>Sareptana vidua, Eliam ſuſcipienti, oleum & farina non deſicit.</i>	247.
<i>Samſon natus.</i>	139.	<i>Saturninus & Volumnius Syria præſides Herodi Ara- bes reconciliant.</i>	481.
<i>Samſon Palaſtinam virginem ducit.</i>	139.	<i>Saturninus ei uſq; filij moderatam ſententiam profe- runt.</i>	487.
<i>Samſon Leonem nudis manibus diſcerpit.</i>	139.	<i>Saul nomen ſuum apud omnes Hebræos inclytum red- dit.</i>	156.
<i>Samſon Thamnitis enigma proponit.</i>	140.	<i>Saul laudatur à populo.</i>	156.
<i>Samſon ſui roboris cauſam Dalala aperit, Palaſtini o- culis orbatum vinctumq; abducunt.</i>	142.	<i>Saul Ammanitas & Naafen regem occidit.</i>	156.
<i>Samſon cum 3000. palaſtinorum moritur.</i>	143.	<i>Saulus Dauidem in ſatellitium aſſumit.</i>	163.
<i>Samſon 20. annos regnat.</i>	143.	<i>Saul reſenſito milite in tribu Iuda triginta millia in- uenit.</i>	160.
<i>Samſonis natiuitatem angelus nunciat.</i>	139.	<i>Saul Amalecitarum urbes expugnat.</i>	160.
<i>Samſonis uxor Thamnitis aperit enigma.</i>	140.	<i>Saulus Dauidi filiam Melcham ſive Michol collocat.</i>	167.
<i>Samuel Saulo in itinere euentum, ut ipſius verbis fi- dem habeat, prædicit.</i>	153.	<i>Saulus Dauidem tollere cogitat.</i>	ibid.
<i>Samuel Saulum ad conuiuium deducit.</i>	153.	<i>Saul malignum in Dauidem animum prodit.</i>	170.
<i>Samuel Saulum obiurgat.</i>	161.	<i>Saul contra Dauidem proficiſci deſiſtit.</i>	178.
<i>Samuel Regem Saul accuſat.</i>	158.	<i>Saul contra Dei mandatum & Samuelis voluntatem victimas ad altare offert.</i>	153.
<i>Samuel Saulum ex Dei mandato cum Amalecitis bellum ut gerat, commonefacit.</i>	160.	<i>Saulus è regno ventriloquos ac ariolos eicit.</i>	178.
		<i>Saulus Palaſtinos cum copiis aduentare audiens ad ora- culum Dei confugit.</i>	ibid.
		<i>Saulus Pythoniſſam Samuelis animam exercitare iu- bet.</i>	ibid.
			Saulus

I N D E X.

Saulus Samueli de necessitate sua conqueritur, eumq. consulit. ibid.
Saulus Dauidem in Cilla harentem obsidere conatur. 173.
Saulus cum filijs in Palestinorum pugna reliquo exercitu fuso fugatoq. cadit. 182.
Saulus seipsum interficere molitur, eumq. iuuenis Amalecita inuat. 183.
Saulus è subditorum conspectu sese subducit. 154.
Saul procera statura. 154.
Saul rex à populo declaratur. 154.
Saulus asinas amissas querit. 152.
Saul Melcham prius Dauidi nuptam alij elocat. 177.
Saulus Dauidem remittit patri. 164.
Saulus regnavit annis 38. 183.
Saul Iabesinis auxilium promittit. 155.
Saul retinet regiam dignitatem. 153.
Saul Dauidem timet. 172.
*Saulus Achimelecho, quod Dauidem armis atq. com-
meatu instruxerit, exprobrat.* 172.
Saulus in Dauidem spiculum ei aculatur. 168.
*Saulus Dauidem Palestinis interficiendum obtrude-
re dolo conatur.* 166.
*Saul Dauidi filie coniugium promittit, si sexcenta
Palestinorum capita afferat.* 166.
Saulus clam odit Dauidem. 165.
*Saulus Dauidem ex satellite tribunum facit, ut saepe
hostibus obiectum aliquis casus è medio tolleret.* 166.
*Saul tria millia sibi & Ionathae filio satellitum conscri-
bit.* 157.
Saul Palestinorum castrum expugnat. 157.
*Saul Agagum Amaleuitarum regem capit, & contra
Dei mandatum servat.* 161.
*Saul tumultum esse in castris Palestinorum certior
factus, eos adoritur.* 159.
Saul se peccasse fatetur, ac veniam precatur. 162.
*Saulus Samuelem retinere volens, vestimentum eius
scindit.* 162.
*Saul Dauidis absentiam sciscitatur, responso Ionathas
regis animum cognoscere cupit.* 170.
Saul per sortes causam irati Dei perquirat. 159.
*Saul proprium filium mori paratum interficere cona-
tur.* 160.
*Saulus ob subitanam tristitiam, viribus deficienti-
bus in humum collabitur.* 179.
*Saulus suam malitiam & Dauidis innocentiam agno-
scit, eumq. rogat, ut ad regnum euectus ipsius fa-
miliam saluam esse pateretur.* 175.
Saul semper victor. 160.
*Saulus Dauidem collaudat, utq. bono esset animo, &
ad proprias ades reuertetur, hortatur.* 178.
*Saul armatos, qui Dauidem ad se pertrahant, mittit,
qui prophetare incipiunt, tandem ipse quoq. eo pro-
perans, agere Prophetam incipit.* 169.
*Saulus Dauidem insequitur, eumq. circumuentum
comprehendisset, nisi nuncys reuocatus fuisset. fol.
174.*
*Saul Dauidem in Engadenorum agro querit, spelun-
cam in qua Dauid cum sua cohorte delitescere in-
greditur.* 174.
*Sauli ad amicos, Duces & tribules oratio, in qua Da-
uidem accusat.* 172.
Sauli filia Dauidis amore capitur. 166.

Sauli modestia & temperantia in regio suscipiendo. 154.
Sauli contra aduersarios lenitas. 156.
Sauli contra Ammanitas bellum. 155.
Sauli editum, quod Ionathas inscius violat. 159.
Saulo Samuel regiam dignitatem annuntiat. 153.
Saulum Samuel in regem ungit. 153.
*Saulum quidam comitantur, quidam vero conte-
mnunt.* 155.
Saulum Samuel iterum ungit in Galgala. 156.
*Scabiosos ac leprosos Iudeos iuxta Lysimachi opinio-
nem in pelagus deiciendos, aut in loca deserta ex-
ponendos.* 853.
Scala Iacobi. 27.
*Scaurus trecentis talentis ab Aristobulo acceptis
Hyrcanum & Arabes regione excedere iubet.* 623.
Scaurus Caelesyria Praefectus. 404.
Scaurus Romanorum dux. 623.
Scytharum & Sarmatarum impetus in Romanos. 854.
Scythae. 914.
Sebas. 211.
Sebaste expugnata diruta, eiusq. habitatores abducti. 618.
*Sebasten ciuitatem Aristobulus & Antigonus obsidio
ne cingunt.* 618.
*Sebastum portum Herodes in honorem Caesaris edi-
ficat.* 497.
*Secedias à Hieremia petitum consilium, principum
metu negligit.* 293.
Secedias à pseudopphetis seductus. 292.
Secedias ab Aegyptijs deficit. 292.
*Secedias noctu fuga sibi consulens, à Babylonijs capi-
tur.* 294.
*Secedias rex Iudae ab aulicis & falsis Prophetis sedu-
ctus Hieremiam non audit.* 291.
Seditio inter Iudeos & Samaritas de templo. 333. 369
Seditio Hierosolymis contra Herodem & Hyrcanum. 634.
*Seditio contra Moysen propter egestatem & seditio so-
rum pœna.* 86.
Seditio in Paschatis festo. 506.
Seditio alia contra Moysen. 93.
Seditio in urbe Tiberiade. 587.
Seditio aduersus Iosephum. 593.
Seditio aduersus Moysen. 89.
Seditio in populo mortuo Iosepho. 347.
Seditio in urbe inter Aristobuli & Hyrcani socios. 625.
Seditio & defectio Tiberiensium. 595.
Seditio Alexandria inter Iudeos & Græcos. 561.
Seditionis Alexandria causa. 899.
Seditionem Gamala Iosephus concitat. 596.
Secedias mors. 295.
Sehon Amoræorum rex interfectus. 96.
*Seleucus Gryphi filius cum Antiochio Cyziceno bellum
gerit.* 390.
Seleucus & Nicanor. 920.
Semeis veniam consequitur. 208.
Semeis quomodo puniendus. 218.
Semeis in Dauidem iniuria. 202.
Semei pœna & mors. 220.
*Semen mulieris (hoc est Christus) conteret caput ser-
pentis.* 6.

I N D E X.

<i>Senacheribi iuramentum & eius violatio.</i>	283.	<i>Simon in cloacam sese demittit, eam suffodit, ac tuto emergere posse sperat.</i>	850.
<i>Senatus consultum Rom. de societate & amicitia Iudeorum.</i>	361.	<i>Simon Giora filius.</i>	862.
<i>Senatus consulta & decreta Iulij Caesaris de honoribus, privilegijs, praecipientijs, libertatibus & immunitatibus Iudeorum.</i>	412.	<i>Simon Ionatha frater Bethsuram occupat.</i>	375.
<i>Senatus Claudio suadet ut imperium delatum resignet.</i>	558.	<i>Simon Ionatha frater conuocato in templum populo, se patris ac fratrum vestigia sequuturum pollicetur.</i>	378.
<i>Senatus populusq; Caij trucidatores quarit.</i>	554.	<i>Simon Ionathan Absalomi filium Ioppen, ut habitatores inde eiceret, mittit.</i>	378.
<i>Senex quidam uxorem suam cum septem liberis iugulat, postremo seipsum quoq; praecipitat.</i>	427.	<i>Simeon & Leui Sicimitas contrucidant.</i>	33.
<i>Seniorum consilium salutare.</i>	237.	<i>Simon Ionatha frater Ioppen occupat.</i>	376.
<i>Sententia in filios Herodis.</i>	660.	<i>Simon Hierosolymorum arcem expugnat.</i>	379.
<i>Septem viri è Sauli progenio ad supplicium Gabaonitis traduntur.</i>	210.	<i>Simon à Romanis capitur.</i>	856.
<i>Septum circa templum.</i>	227.	<i>Simon proditor patriae.</i>	920.
<i>Septem fratrum ad Antiochum oratio.</i>	924.	<i>Simon legisperitus regem criminatur, qui dum veniam precatur, eidem reconciliatur.</i>	565.
<i>Septuaginta interpretes.</i>	2898.	<i>Simon satelles Iosephum excitat.</i>	593.
<i>Sepultura Davidis splendida.</i>	218.	<i>Simon obtruncatur.</i>	511.
<i>Sepphoris & Tiberias maxima Galilaorum urbes.</i>	605.	<i>Simonem Iosephus per indias capit & abducit.</i>	604.
<i>Sephoritarum discrimen.</i>	587.	<i>Simon Boethi filius in Theophili Pontificis locum surrogatur.</i>	562.
<i>Sephoris capta eiusq; incolae sub hasta venditi.</i>	512.	<i>Simon Herodis seruus.</i>	511.
<i>Sephoris Galilaeae caput.</i>	519.	<i>Simon insidijs Ptolemai generi sui captus & interfectus.</i>	617.
<i>Seron Caesaryia praefectus in Iudam mouens ab eo fugatur.</i>	352.	<i>Simon Camithi filius Pontifex.</i>	520.
<i>Scenopodia festum.</i>	230.	<i>Simonis aduersus Iosephum consilium.</i>	596.
<i>Spectacula Caesarea celebrata.</i>	850.	<i>Simonem & Ioannem & alios numero septingentos viros Titus ad Italiam portari praecipit.</i>	855.
<i>Seth Adami filius vir optimus.</i>	8.	<i>Syri cum Ammanitis in Dauidem mouent.</i>	196.
<i>Semitia Herodis.</i>	656.	<i>Syros obsecratos Eliseus in Samariam ducit, eos suadente Ioram liberaliter ac splendide eos tractatos, remittit.</i>	262.
<i>Sex. Caesar Herodes pecuniam numerat, Caesaryia praefectus Hierosolyma inuadit, sed Antagoni patris & Phasaeli fratris hortatu obsidionem soluit.</i>	412.	<i>Sissara cum suo exercitu trucidatur.</i>	132.
<i>Sex. Caesar ad Hyrcanum, ut Herodem absolueret, scribit.</i>	411.	<i>Sisares siue Sissara praefectus exercitus.</i>	131.
<i>Sex. Caesar administrator Syria.</i>	410.	<i>Socrates ciues Atheniensis.</i>	913.
<i>Sextus frater acriter increpat Antiochum.</i>	928.	<i>Societas Davidis & Iromi.</i>	190.
<i>Sexti fratris magnanimitas.</i>	928.	<i>Sodomitas Deus excacat.</i>	20.
<i>Sextum Caesarem Bassus dolo necat.</i>	631.	<i>Sodomitarum clades ab Assyrijs accepta.</i>	17.
<i>Siba heri falso accusati opibus potitur.</i>	202.	<i>Sodomitarum flagitia.</i>	19.
<i>Sibylla de Babylonica turri vaticinium.</i>	12.	<i>Sohemus ab Herode beneficiis ornatus.</i>	447.
<i>Siclus.</i>	78.	<i>Sohemus propter Mariammen Herodi suspectus interficitur.</i>	448.
<i>Sicarij.</i>	579.	<i>Sohemus mandata regia effutit.</i>	447.
<i>Sicarij nouae calamitates autores.</i>	870.	<i>Solimmoius consistit.</i>	120.
<i>Sicima pascuis percommoda.</i>	35.	<i>Solyma postea Hierosolyma vocata.</i>	18.
<i>Sicimita profugi in petra comburuntur.</i>	136.	<i>Solomon Chananaeorum reliquias tributa pendere cogit.</i>	233.
<i>Siccitas diuturna & sterilitas in Iudaea.</i>	453.	<i>Solomon utrunq; puerum secari mandat.</i>	222.
<i>Sideritis.</i>	77.	<i>Solomon ex sermone & gestu mulierum matrem infantis vini agnoscit.</i>	222.
<i>Signa legis.</i>	105.	<i>Solomon post obitum Davidis rex Israelis.</i>	219.
<i>Significatio tabernaculi fabrica & sacerdotis ornatus.</i>	77.	<i>Solomon ab Iromo fabros & operarios petit.</i>	224.
<i>Silas Agrippa prioris fortune aduersitates in memoriam reuocans, eum offendit ut vinctum in ipsius patriam ad seruandum miserit.</i>	564.	<i>Solomon Tyrio Regi enigmata quadam explicat.</i>	231.
<i>Sila Regis satellitum praefectus.</i>	69.	<i>Solomon coniurationum modos, quibus Damones fugantur, conscripsit.</i>	223.
<i>Silam Agrippa ex carcere accersit, qui indignatione non dissimulans in custodia relinquitur.</i>	564.	<i>Salomon sapientiam à Deo petens tantum, & diuitias consequitur.</i>	221.
<i>Silonis à Iudeis pecunia corrupti dolus.</i>	639.	<i>Solomon populum ad laudes Dei, gratiarum actionem & preces hortatur.</i>	229.
<i>Syllaeus capitis damnatus.</i>	486.	<i>Solomon Iromo ingentem frumenti, olei & vini numerum mittit.</i>	224.
<i>Syllaeus Arabs cū Salomen in uxore peteret repulsam patitur.</i>	477.	<i>Solomō Regina enigmata cū prudentia explicat.</i>	234.
<i>Syllaeus Herodem apud Caesarem accusat.</i>	452.	<i>Solomon exteris matrimonio sibi iungens, seducitur.</i>	235.
<i>Syllaeum Antipater Roma apud Caesarē accusat.</i>	494.		Solomon.

I N D E X.

Solomon Aegyptiorum Regis filiam ducit uxorem, regnumq; constabit. 221.
Solomon Hierosolymis muros instaurat & turreserigit. 232.
Solomon urbes aliquot condit. 232.
Solomon Tyro artificem accersit. 226.
Solomon Regina liberalitatem remunerat. 234.
Solomon David ex Bethsabe natus. 199.
Solomonis in templi dedicationem sacrificia. 230.
Solomonis solium ex ebore factum. 231.
Solomonis regia tredecim annis absolvitur. 230.
Solomonis tempore pax viget. 223.
Solomonis sumptus quotidiani. 223.
Solomonis currus & equites. ibid.
Solomonis sapientia & prudentia. ibid.
Solomonis templum mense Octobri consecratum. 228.
Solomonis victima igne caelesti absumuntur. 229.
Solomonis classis. 233.
Solomoni Deus promittit bona. 230.
Solomoni pleriq; Reges exquisita munera mittunt. 235.
Solomoni Deus in somnis oblatu, quod maxime cuperet, eum postulare iubet. 221.
Solomoni iuramento regnum promittitur. 215.
Salomen Herodes ad Alexæ coniugium compellit. fol. 491.
Somnium Nabuchodonosori, de quatuor Monarchijs mundi. 299.
Somnij Pharaonis enodatio. 41.
Sosius Antigoni capit. 644.
Sosius in templo coronam auream Deo consecrat, & ad Antonium proficiscitur. 432.
Stola pontificia in castello Antonia deposita. 524.
Strabo. 433. 406. 409.
Stratonis turris & maritima Casarea nominata. 35.
Stola pontificia in cuius potestate fuerit. 460.
Stola Levitarum. 227.
Stirpis Achabi excisio. 269.
Stupripæna. 108.
Susacus magnis copijs Iudæam inuadit. 241.

T.

T*abernaculum in deserto dedicatum primo die Aprilis, anno secundo exitus ex Aegypto.* 79.
Tabernaculi & sacerdotium dedicatio. 79.
Tabernaculi diuisionis significatio. 73.
Tabernaculorum festum. 82.
Thadæmora siue Palmira. 232.
Talentum 600. coronati. 913.
Tapsensium trucidatio. 277.
Tharbus Aethiopum regis filia Moysi coniugium petit. 54.
Tarsus Pauli patria. 13.
Thaumasius Caysærus potu libertatē impetrat. 531.
Theatrum & amphitheatrum. 456.
Theatrum & Athletica certamina aliq; spectacula ab Herode instituta. 451.
Theatrum. 550.
Terra aranda. 106.
Terramotus in Iudæa, qua circiter 10000. hominum opprimunt. 441.
Templum Hieros. obsessum. 358.
Templum integro triennio desertum. 354.

Templum, regia, & urbs spoliata, incensa & diruta. 295.
Templum dedicare. 461.
Templum edificare ceptum. 312.
Templum in partes duas diuisum. 225.
Templum in monte Garizin. 331.
Templum quando dedicatum. 315.
Templum concedente Ptolemao, in Aegypto edificatur. 369.
Templi ac porticus descriptio. 902.
Templi Hierosolymitani diuitia unde. 406.
Templi vasa à Babylone Hierosolyma remissa. 307.
Templi pars exterior & ima urbs capta. 431.
Templi ministris Agrippa hymnos sacros canere permittit. 581.
Tempus exitus ex Aegypto. 59.
Termini terra non mouendi. 106.
Thermuthis Pharaonis filia extrahit ex flumine Moisen. 51.
Theophrastus. 884.
Thesaurus ad templi structuram congestus. 214.
Thesauri diuini custodes Moysi posteri. 216.
Tiberius mathematicorum disciplinis addictior Galba Romanorum principatum pradicat. 532.
Tiberius Caio Romanum imperium ac Tiberium fratrem commendat. 532.
Tiberius Alexander Iudæa præfès. 574.
Tiberius Isidis sacrificos & Idam in crucem agit, & Mundum in exilium ablegat. 523.
Tiberij funus. 534.
Tiberienses in Iosephum amarulenta dicteria iaciunt. 604.
Tiberienses Iosepho bellum inferre cogitant. 604.
Tigris. 5.
Tigrænes. 395.
Timotheus iterum copias contrahit, & à Iudæa vincitur. 355.
Timothei milites victi. 355.
Tiro vetus regis miles Herodis seuitiam execratur. 661.
Tiro Herodem alloquitur, & dum immodeste instat à ducibus & militibus in carcerem conyicitur. fol. 488.
Tiro cum trecentis ductoribus militum apud populum accusatus interficitur. 488.
Tiro à regis tonsore & proprio filio se regi infidias struxisse accusatus. 488.
Tironem cum filio Herodes comprehendi iubet. fol. 661.
Tyriorum annales & Menander de bello Salmanasar contra Tyrios. 282.
Tyrannides multa mala in ciuitates inuehunt. 555.
Titus militibus agit gratias. 848.
Titus fortibus militibus præmia pollicetur. 849.
Titus militibus prædam largiter distribuit. 849.
Titus aduentus sui gratulatoria sacra celebrat. fol. 853.
Titus per omnes Syria ciuitates magnificentissima spectacula celebrat. 854.
Titus Hierosolymæ excidium miseratur. 855.
Titus Vespasiani natalem celebrat. 851.
Titi ad Antiochiam aduentus. 854.
Titi erga populum misericordia. 613.
Tormenta. 924.
Thucy-

I N D E X.

<i>Thucydides scrupulosissimam sui temporis historiam conscripsit.</i>	874.	<i>Vectigalia Cælesyria Iosepho addicuntur.</i>	344.
<i>Turris versus occidentem extructa.</i>	864.	<i>Venenum capitis damnato ad bibendum datum sine mora eum necat.</i>	500.
<i>Trabes & parietes auro incrustati.</i>	225.	<i>Venenum.</i>	110.
<i>Trachonitæ latrones.</i>	486.	<i>Ventidius Romani militis dux pecunias aufert Antigono.</i>	638.
<i>Trachonitæ ab Herode deficientes Ducum opera impetrata facere coguntur.</i>	470.	<i>Ventidius Silonem contra Parthos accersit.</i>	426.
<i>Trachonitis Herodi donatur à Cesare.</i>	480.	<i>Ventidius caso in pugna Pacoro Parthos profligat.</i>	427.
<i>Translatio Bibliorum in Græcam linguam.</i>	339.	<i>Veranium & Broccum Senatus ad Claudium mittit, qui eum non per violentiam imperium esse affectandum doceant.</i>	558.
<i>Translatio Israelitarum.</i>	278.	<i>Verbum Dei nunq. sine omni fructu.</i>	280.
<i>Tres in urbe Tiberiade factiones.</i>	587.	<i>Verbum Dei ad Iacobum.</i>	27.
<i>Tres Iudeorum sectæ, Pharisei, Esseni, Sadducei.</i>	376.	<i>Verborum Manethonis repetitio.</i>	890.
<i>Trecenta stadia, nouem milliaria Germanica.</i>	444.	<i>Veritas oraculorum diuinorum.</i>	268. 264. 289.
<i>Tribus Ruben, Gad & dimidia Manassis Amoritidem terram expetunt.</i>	102.	<i>Veritas historie Iosephi.</i>	224.
<i>Tribunal.</i>	235.	<i>Vertex sacundus, omniq. planitie mollior.</i>	864.
<i>Tribus Iudæ, quod inscijs Israelitis regem reduxerit, accusatio & excusatio.</i>	209.	<i>Vespasianus Paci templum adificat.</i>	857.
<i>Triclinium, in quo Herodes cū conuiuiis canatus fuerat vacuum sine cuiusq. noxa concidit.</i>	429.	<i>Vespasianus & Agrippa Tyrum perueniunt.</i>	609.
<i>Tria millia Iudeorum caesa.</i>	507.	<i>Vespasiano Romani obuiam procedunt.</i>	852.
<i>Tryphon regnò Antiochi per dolum potitur.</i>	377.	<i>Vestes triumphales Vespasiani & Titi.</i>	858.
<i>Tryphon ad regnum euectus naturam suam ostendit.</i>	380.	<i>Vestes sacerdotales.</i>	227.
<i>Tryphon fraudulenter spem fratris redimendi, propositis conditionibus facit Simoni.</i>	378.	<i>Viatores à pomis maturis non arcendi.</i>	107.
<i>Tryphonis milites ei infesti, ad Cleopatram Demetrii uxorem deficiunt, quæ Antiocho sorore coniugium & regnum offert.</i>	380.	<i>Via circa Hierosolyma silice strata.</i>	235.
<i>Tryphonis cædes.</i>	380.	<i>Via per Iudæam exercitui Aegyptio clausa vi aperitur.</i>	289.
<i>Triumphus magnificencia.</i>	856.	<i>Victima cælesti flamma absumpta, auxilij diuini indicium.</i>	150.
<i>Tropæa armis coniectas imagines Iudæi putant.</i>	451.	<i>Victoria Alexandri à Dario reportata.</i>	329.
V.		<i>Victoria rationis.</i>	923.
<i>Valerius Asiaticus se Caij cædis autorem optat.</i>	554.	<i>Victoria Deo tribuenda.</i>	133.
<i>Valerius Gratus Iudeorum Præses.</i>	520.	<i>Victoria Achab à Syris reportata.</i>	252.
<i>Valles ingentes, in quibus templum fuit extructum, explentur.</i>	227.	<i>Virgo constuprata.</i>	108.
<i>Vardane caso principatus Gotarza eius fratri committitur.</i>	572.	<i>Vires regni Israelitici fractæ, & à Deo restauratæ.</i>	273.
<i>Vologesus Parthorum rex.</i>	572.	<i>Virtus animæ.</i>	866.
<i>Varia historiographorum differentia.</i>	1.	<i>Virtus militum Davidis, Ioabi præsertim.</i>	fol. 190.
<i>Varus litteras ferentem, iniuste supplicio tradit.</i>	fol. 588.	<i>Violatio fidei & ultro eam subsecuta.</i>	400.
<i>Varus Antipatro dicendi pro se potestatem facit.</i>	500.	<i>Vitellius in locum Iosephi Caiaphæ Pontificis Ionathæ Anani filium surrogat.</i>	524.
<i>Varus Hierosolyma peruenit, ac legionem obsessam liberat.</i>	512.	<i>Vitellius Hierosolyma peruenit, & à Ionatha in fratrem eius Pontificatum transfert.</i>	526.
<i>Varus seditiosos Hierosolymis compescit.</i>	509.	<i>Vitellius Hierosolyma peruenit, Iudæis vectigal remittit, eisq. stolam sacerdotalem reddit.</i>	524.
<i>Varus seditiosorum duces ad Casarem mittit.</i>	512.	<i>Vitellius cum Artabano fœdus facit.</i>	525.
<i>Vari tyrannis & regni cupido.</i>	588.	<i>Vites plantanda.</i>	106.
<i>Vardanes post patris Artabani obitum Romanos bello impetere cogitat, id quod Izates dissuadet.</i>	572.	<i>Vitula Ieroboami cur factæ.</i>	238.
<i>Vas æheneum mare appellatum.</i>	226.	<i>Viua p. principis imago.</i>	288.
<i>Vaticinium de exercitu à Babylonico ducendo & reliquiis Iudeorum in captiuitatem abducendis.</i>	297.	<i>Vologesum Parthorum regem proceres, ut Izatem interficiat, rogant.</i>	573.
<i>Vaticinium de excidio Ninivæ.</i>	278.	<i>Volumnius & alij Herodis filios capite plectendos esse pronunciant.</i>	487.
<i>Vaticinium de captiuitate Babylonica & inde liberatione.</i>	292.	<i>Vonones Parthorum rex ab Artabano pulsus.</i>	521.
<i>Vaticinium de Adadi morte & regno Azæli tradendo.</i>	265.	<i>Vonones Syllano Syria Præfecto sese tradit.</i>	521.
<i>Vaticinium de Iudeorum pæna.</i>	288.	<i>Vota & prandium ante triumphum.</i>	855.
<i>Vaticinium Hyrcani de filiis.</i>	385.	<i>Ultima verba Eleazari in igne.</i>	923.
<i>Vaticinium contra altare in Bethel.</i>	238.	<i>Ultio diuina in Ethnicos sacra Biblia tractantes.</i>	fol. 339.
		<i>Vna nascendi & moriendi omnibus ratio.</i>	930.
		<i>Vnguentum sanctum.</i>	78.
		<i>Vrbs Roma summa cum alacritate & claritudine Vespasianum suscepit.</i>	852.
		<i>Vrbes.</i>	

I N D E X.

<i>Vrbes Iudais ademptæ.</i>	403.	<i>Zamarès seipsum concremat.</i>	246.
<i>Vrias cum quibusdam assultum ad mœnia faciens, à suis, ut mandatum illis erat, cū Ammanitæ erumperent, deseritur.</i>	197.	<i>Zelotæ.</i>	863.
<i>Vrias cum aliquot alijs occumbit, quod mox regi per nuncium significatur.</i>	197.	<i>Zenodorus miserè perit.</i>	457.
<i>Vxores Esau.</i>	26.	<i>Zenodorus ex raptu vivit:</i>	456.
X.			
<i>Xanthicus Macedonibus est Aprilis.</i>	59.	<i>Zipheni rursum Dauidem in eorum esse regione Saulo renunciant.</i>	177.
<i>Xerxes rex Persiæ.</i>	316.	<i>Zipheni Saulum Dauidem in agro suo morari certiorum faciunt.</i>	174.
<i>Xerxes Iudeis fauet.</i>	316.	<i>Zoilus Stratonis turris & Dea Tyrannus.</i>	388.
Z.			
		<i>Zoilus & Gazai à Ptolmeo contra Iudæos auxilium petunt.</i>	388.
		<i>Zoilus captus.</i>	388.
		<i>Zorobabel ex oratione sua laudem & munera præclara consequitur.</i>	311.
<i>Zacharias lapidatur.</i>	272.	<i>Zorobabel tertius satelles mulierum vim præpollentem primum ostendens, mox veritati, ut infracta palmam attribuit.</i>	310.
<i>Zambrias.</i>	100.	<i>Zorobabel.</i>	219.
<i>Zambris aduersus Moysen oratio.</i>	100.		

IMPRESSVM FRANCOFORTI AD MOENVN, IMPENSIS SIGISMVN- DI FEYERABENDT.

Anno M. D. LXXX.